

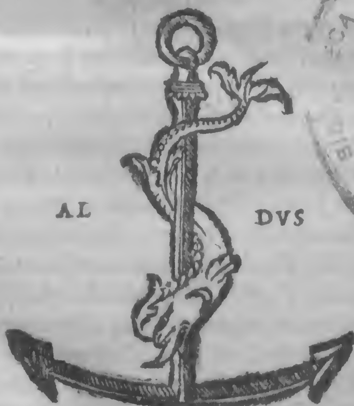
ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

Oppiani de piſcibus libri V.

Eiuſdem de uenatione libri IIII.

Oppiani de piſcibus Laurentio Lippio interprete libri V.

FRANCISCVS ASVLANVS. M.

ANTONIO PASSERO

IANVENSI. S.

Ut Oppiani de piscibus, ac de uenatione carmina, unà cum latina librorum de piscibus interpretatione, tibi dedicauerimus, cum meus erga te singularis amor, tum humanitas tua, ac maxima in iuuenili admodũ ætate in disciplinis omnibus eruditio, cuius iam propè laudibus ingentes Nicolai patris tui doctissimi uiri laudes merito omnibus uideris adæquasse: ad id nos in primis impulerunt. Addamus huc etiam, quod cum græci poëtæ carmen græcarum literarum haud ignaro cuipiam muneri mittendum par esse duxerim: cum et latinæ, & græcæ linguæ optime sis peritus: tu ita dignus eo munere mihi uisus es: ut etiam longe maiore alio dignissimus uiderere. Verũ in præsentia qualecunq; hoc, quamuis idipsum perexiguum, primum tamen, perpetuumq; amoris in te mei, ac obseruantiæ pignus, haud uereor quin tu hilari fronte, ut cætera soles, accipias, mox eiusdem authoris de aucupio carmen, quod rarum admodum inuentu, spero me propediem editurum: atq; alia deinceps maiora accepturus. Hos tu lusus, siquando à uestris illis grauioribus philosophiæ studijs, quam nunc ingenti omnium admiratione, magnaq; cum tua laude in gymnasio patauino publice profiteris otium erit: relaxandi animi gratia lectitabis. quod cum facies: non tu Asulani tui poteris non esse memor. atq; illud etiã spero: tunc abs te industriam, ac laborem nostrum haud improbatum iri. Vale.

IDEM FRANCISCVS ASV-
LANVS LECTORI.

Nulla philosophiæ pars est, in qua uel tractanda, uel illustranda ueteris memoriæ philosophi diligentius elaborauerint, & libentius se exercuerint, quàm in ea, quæ ad res singulares, & sensiles pertineat. Nã cum tota ferè obseruatione constet, ac nequaquam percipi possit nisi longa, uariaq; annotatione, quæ tamen ex ampla, & exquisita doctrina rerum uniuersitate comprehensarum deducatur, accidit, ut quo uehementiores fuerint conatus hominum in ea explicanda, eo maioribus difficultatibus eandẽ obstructam senserint. Argumento esse potest hæc Aquatiliũ tractatio (ita. n. authore Aristotele in uniuersum libet appellare quicquid in humore magnam uitæ partem degit) quippe quæ ab Aristotele in libris de animalibus sparsim plerunq; suscipiatur, & copiose proposita sit, in opere qđ seperatim ζωϊκὸν appellauit, uel περὶ ἰχθύων, ex quo Athenæus testimonium sæpenumero petit, cum id genus animaliũ elementorũ ordine ꝓsequtur lib. vi. Dipnosophistôn. Nec minore industria uersati sunt in hoc studio Theophrastus, et Clearchus Peripatetici, Icesius, Sophro, cuius enarrator fuit Apollodorus, Epicharmus, Epænetus, Archippus, Sostratus, Speusippus, et Archestratus, q uarium, & elegans omni ferè numero poëma de uniuersis aïalium generibus fecit. Quápropter ab Athenæo nũc elegans, nunc doctus, et uoluptarius appellatur. Nó defuerũt etiam apud græcos, qui eiusmodi Aquatilium argumentũ Halieutici nomine carminibus exprimerent. quales Cæclus Argiuus, Numenius

Heracleotes, Pácratius Arcás, Possidonius Corithius, Seleucus Tarsensis, Leonides Byzantius, et omnium postremus Cilix Oppianus, quem non multo se superiorem idem ipse Athenæus fuisse ait, ut qui principatu Antonini uixerit, ad eundemq; scripta miserit sua. Huius Halieutica cum omnem commendationem ducerent à doctrina, carminis nitore, figurarum uarietate, & reconditarum rerum inuentione, ab Lyppio Collensi in latinum conuersi sunt, quo uir bene doctus aliqua ex parte desideriũ latinorum leniret ex monimentis amissis Ennij, qui Phagitica cecinit, ut L. Appuleius docet, & Ouidij, qui Halieuticon etiam incohauit non multo ante, quàm in humanis esse desineret. In horum aũt uoluminum editione studiose lector operã dedimus, ut talẽ castigationis nostræ, & multorum doctorum perspiceres diligentiam, qualẽ mos, et consuetudo nostra postulabat, & deprauatio superioris editionis, quæ alibi est facta, merebatur. Nam, ut alia omittam loca, quæ enitescere possunt à nobis restituta, index operis, quod Halieuticon est, non tractationem de uenatiõe exprimit, quod superioris editionis emendatores probarunt, sed de piscatione. Quod, ut certius constaret, alterum de uenatione poëma adiunximus ab eodem Oppiano confectum. Venationis autem nomen non ita late patere asserimus, ut ad aquatilia etiam accõmodetur, sed ad terestria dúntaxat, ut latini ex Plinij disciplina inquiunt, siue pedestria, ut Aristoteles interdum ait, quæ tamen eiusmodi sint, ut aërem. in terra pulmonibus arripiant. Hæc quoq; præfari uoluimus, ut tali potissimum testimonio neq; nos, neq; alios nostræ pœniteret industriæ. Vale.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητής, πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου· μητρὸς δὲ, Ζηνοδότης· τὸ μὲν γένος, ἀπὸ ἀναζάρβου τῆς κιλικίας. Ὁ δὲ τούτου πατὴρ, τά τε ἄλλα πλούσιος ὢν, καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς πατρίδος αὐτοῦ τὰ πρῶτα νενομισμένος· παιδείᾳ δὲ διαπρέπων, καὶ φιλόσοφον βίον ζῶν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἤσκησε τὸν υἱόν· παιδεύσας τὴν ἐγκύκλιον ἅπασαν παίδευσιν· μουσικήν τε, καὶ γεωμετρίαν, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν μαθημάτων, μάλιστα δὲ γραμματικήν. Ἤδη δὲ Ὀππιανοῦ περὶ τριάκοντα ἔτη γεγονότος, ἐπεδήμησε τῇ ἀναζάρβῳ Σεβῆρος ὁ ῥωμαίων βασιλεύς. Ἐπειδὴ δὲ πάντας τοὺς πολιτευομένους ἀπαντᾶν ἔδει τῷ βασιλεῖ, ἀμελήσαντα τῆς ἀπαντῆς ἀγησίλαον, ὡς δὴ φιλοσόφως ζῶντα, καὶ κενοδοξίας καταφρονοῦντα, χαλεπήνας ὁ βασιλεὺς, ἐξώρισεν εἰς μελίτην νῆσον τοῦ ἀδρίου. οὗ δὴ συνὼν ὁ ποιητὴς τῷ πατρὶ, ἔγραψε ταῦτα τὰ ποιήματα ἀξιολογώτατα ὄντα. ἐλθὼν δὲ εἰς ῥώμην, ἐπ᾽ ἀντωνίνου τοῦ υἱοῦ σεβήρου, καὶ παρεξελθὼν αὐτὰ (ὁ γὰρ σεβῆρος ἐτεθνήκει) ἠξιώθη αἰτεῖν, ὃ ἂν βούλοιτο, ἐπὶ δώρῳ τῶν τοιούτων ποιημάτων. ὁ δὲ κάθοδον τῷ πατρὶ ᾔτησεν, ἧς καὶ ἔτυχεν. ἔλαβεν δὲ καὶ ἐπὶ ἑκάστῳ ἔπει, ἤτοι στίχῳ, χρυσοῦν νόμισμα. λαβὼν γὰρ τὰ δωρηθέντα αὐτῷ. χρυσοῖς γράμμασι τὰ ποιήματα ἔγραψε. συνέταξε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα θαυμαστὰ παῖς ὢν ἔτι, τά τε ἰξευτικὰ, καὶ κυνηγετικὰ, ἑκάτερα ἐν πέντε βιβλίοις, παρὰ μέρος περιλαβών. Ἐπανελθὼν δὲ ἅμα τῷ πατρὶ, λοιμοῦ ἐπελθόντος τῇ ἀναζάρβῳ μετ᾽ ὀλίγον χρόνον τελευτᾷ· καταλιπὼν τοὺς γονεῖς ἔτι περιόντας. οἱ δὲ πολῖται θάψαντες αὐτὸν, ἄγαλμα πολυτελὲς αὐτῷ ἀνέστησαν, καὶ τάδε ἐνεχάραξαν.

Ὀππιανὸς κλέος ἔσχον ἀοιδῶν, ἀλλά με μοιρῶν
βάσκανος ἐξήρπασε μίτος· χρυσός τ' Ἀΐδης με
καὶ νέον ὄντα κατέσχε τὸν εὐεπίης ὑποφήτην.
εἰ δὲ πολύν με χρόνον ζωὸν μίμνειν φθόνος αἰνὸς
εἴασεν, οὐκ ἄν τίς μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

Ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματά τινα, ἔζησεν ἔτη λ΄. πολὺ δὲ τὸ ἀνθηρὸν ἔχει, καὶ λόγον μετὰ τοῦ πυκνοῦ τε καὶ ἁδροῦ, ὅπερ ἐστὶ δυσχερέστατον. τυγχάνει δὲ μάλιστα ἐν ταῖς γνωμολογίαις, καὶ παραβολαῖς. διαλαμβάνει δὲ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μετὰ τὸ προοίμιον περὶ συγκρίσεως κυνηγετῶν καὶ ἰξευτῶν. περὶ ἄγρας τῶν ἰχθύων. ποῖοι καὶ ποῦ νέμονται καθολικῶς. ἰδικῶς δὲ καὶ περὶ πομπίλου καὶ ἐχενηΐδος, καὶ τῶν ἄλλων. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ πάλιν μετὰ τὸ προοίμιον περὶ συγκρίσεως κυνηγετῶν καὶ ἰξευτῶν πρὸς ἁλιέας, ποῖοι τῶν ἰχθύων ποῦ νέμονται, γενικῶς καὶ ἰδικῶς. περὶ πομπίλου, καὶ ἐχενηΐδος, καὶ τῶν ἄλλων. Περὶ δυνάμεως ἰχθύων, βατράχων, καὶ τῶν ἄλλων. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ μετὰ τὸ προοίμιον, ὅτι Ὀππιανὸς παρ' Ἑρμοῦ τὴν ἄγρην ἐδιδάχθη καὶ ὁ ποῖον δεῖ τὸν ἁλιέα εἶναι. καὶ ποῖος ὁ καιρὸς τῆς θήρας. Περὶ δικτύων, περὶ πανουργίας κεστρέων, μυραίνης, καὶ τῶν ἄλλων. Ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ περὶ τῶν ἁλισκομένων κάρων ὑπὸ ἔρωτος κεφάλων, καὶ τῶν ἄλλων. Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ περὶ συγκρίσεως χερσαίων καὶ θαλασσίων. περὶ κητῶν ἄγρας. περὶ ἡγήτορος λάμνης, φώκης, χέλυος, δελφῖνος, καὶ ὀστρακοδέρμων, καὶ τῶν λοιπῶν.

Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἁλίπλοα φῦλα γράψας,
θῆκε τὸ πᾶσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἔθνεά τοι πόντοιο πολυσπερέας
τε φάλαγγας·
παντοίων νεπόδων πλωτὸν γένος
ἀμφιτρίτης
ἐξερέω, γαίης ὕπατον κράτος Ἀντωνῖνε.
ὅσσα τε κυματόεσσαν ἔχει χύσιν· ἥ χ' ἵν' ἕκαστα
ἐννέμεται. δμηρούς τε γάμους, δμηράς τε γενέθλας,
καὶ βίον ἰχθυόεντα, καὶ ἔχθεα, καὶ φιλότητας,
καὶ βουλὰς, ἁλίης τε πολύτροπα δήνεα τέχνης
κερδαλέης. ὅσα φῶτες ἐπ' ἰχθύσι μητίσαντο
ἀφράστοις. ἀΐδηλον ἐπιπλώουσι θάλασσαν
τολμηρῇ κραδίῃ κατὰ δ' ἕδρανον οὐκ ἐπίοπτα
βένθεα. καὶ τέχνησιν ἁλὸς, διὰ μέτρα δάσαντο
δαιμόνιοι. χθονίην μὲν ὀρίτροφον ἠδὲ, καὶ ἄρκτον
θηρητὴρ ὁράᾳ τε, καὶ ἀντιόωντα δοκεύει
ἀμφαδίην, ἕκαθέν τε βαλεῖν χεδόθεν τε δαμάσσαι.
ἄμφω δ' ἀσφαλέως γαίης ἔπι, θήρ τε καὶ ἀνὴρ
μάρνανται. σκύλακες δὲ συνέμποροι ἡγεμονῆες
κνώδαλα σημαίνουσι, καὶ ἰθύνουσιν ἄνακτας
εὐνὴν εἰς αὐτὴν καὶ ἀρηγόνες ἐγγὺς ἕπονται.
οὐδ' ἄρα τοῖς οὐ χεῖμα τόσον δέος, οὐ μὲν ὀπώρη
φλέγμα φέροι. πολλαὶ γὰρ ἐπακτήρων ἀλεωραί.
λόχμαι τε σκιεραί, καὶ δειράδες, ἄντρα τε πέτρης
αὐτορόφου. πολλοὶ δὲ τιταινόμενοι κατ' ὄρεσφιν
ἀργύρεοι ποταμοὶ, δίψης ἄκος, ἠδὲ λοετρῶν,
ἀέναοι ταμίαι παρὰ δὲ χλοάζουσι ῥεέθροις,

ποῖαι τε χθαμαλαί, μαλακὴ κλίσις ὕπνον ἑλέσθαι·
ἔνδιον ἐκ καματοῖο. καὶ ὥρια δόρπα πάσασθαι
ὕλης ἀγρονόμοιο. τά τ' οὔρεσι πολλὰ φύονται.
τερπωλὴ δ' ἕπεται θήρῃ πλέον, ἠέπερ ἱδρώς.
ὅσσοι δ' οἰωνοῖσιν ἐφοπλίζονται ὄλεθρον,
ῥηϊδίη καὶ τοῖσι τέλει, καὶ ὑπόψιος ἄγρη.
τοὺς μὲν γὰρ κνώσσοντας ἐληΐσαντο καλιῆς
κρύβδην. τοὺς δὲ, δόναξιν ἐπέπασαν ἰξοφόροισιν.
οἱ δὲ, τανυπλέκτοισιν ἐν ἕρκεσιν ἤριπον αὐτοὶ
εὐνῆς χρηΐζοντες ἀτερπέα δ' αὖλιν ἔκυρσαν
πλωσιπόνοις δ' ἁλιεῦσιν ἀτέκμαρτοι μὲν ἄεθλοι,
ἐλπὶς δ' οὐ σταθερὴ σαίνει φρένας ἠΰτ' ὄνειρος.
οὐ γὰρ ἀκινήτου γαίης ὕπερ ἀεθλεύουσιν.
ἀλλ' αἰεὶ κρυερῷ τε, καὶ ἄχθεα μαργαίνοντι
ὕδατι συμφορέονται ὃ καὶ γαίηθεν ἰδέσθαι
δεῖμα φέρει. καὶ μοῦνον ἐν ὄμμασι πειρήσασθαι.
δούρασι δ' ἐν βαιοῖσιν ἀελλάων θεράποντες
πλαζόμενοι. καὶ θυμὸν ἐν οἴδμασιν, αἰὲν ἔχοντες,
αἰεὶ μὲν νεφέλην ἰοειδέα παπταίνουσιν.
αἰεὶ δὲ προμένουσι μελαινόμενον πόρον ἅλμης
οὐδέ τι φοιταλέων ἀνέμων σκέπας, οὐδέ τιν' ὄμβρων
ἀλκὴν, οὐ πυρὸς ἄλκαρ ὀπωρινοῖο φέρονται.
πρὸς δ' ἔτι καὶ βλοσυρῆς δυσδερκέα δείματα λίμνης
κήτεα πεφρίκασι, τάτε σφίσιν ἀντιόωσιν.
οὔτ' ἂν, ὑποβρυχίης ἄδυτον προόωσι θαλάσσης
οὐ μέν τις σκυλάκων ἁλίην ὁδὸν ἡγεμονεύει
ἰχθυβόλοις ἴχνη γὰρ ἄσηλα νηχομένοισιν.
οὐδ' οἵγ' εἰσορόωσιν ὅπη σχεδὸν ἵξεται ἄγρης
ἀντιάσας, οὐ γάρ τι μίην ὁδὸν ἵσταται ἰχθῦς.
θριξὶ δ' ἐν ἠπεδανοῖσι παλιγγνάμπτοιό τε χαλκοῦ

χείλεσι, καὶ δονάκεσσι, λίνοισί τε, χεῖρας ἔχουσιν.
οὐ μὲν τῆς πωλῆς ἀπολείπεαι, ἀλλ' ἐθέλησθα
τέρπεσθαι· γλυκερὴ δὲ πέλει βασιλήϊος ἄγρη.
νῆα μὲν εὐγόμφωτον εὔζυγον ἔξοχα κύφην,
αἰζηοὶ κώπῃσιν ἐπειγομένως ἐλόωσι
νῶτον ἁλὸς θείνοντες, ὁ δ' ἐν πρύμνῃσιν ἄριστος
ἰθυντὴρ ἀλίαστον ἄγει καὶ ἀμεμφέα νῆα
χῶρον ἐς εὐρύαλόν τε, καὶ εὔδια πορφύροντα.
ἔνθα δὲ δαιτυμόνων νεπόδων ἀτρεύσια φῦλα
φέρβεται· οὓς θεράποντες, ἀεὶ κομέουσιν ἐδωδῇ
πολλοὶ πιαίνοντες ἑτοιμότατον χορὸν ἄγρης.
σοί τε μάκαρ, καὶ παιδὶ μεγαυχέϊ πῶεα θήρης.
αὐτίκα τοῦ χειρὸς μὲν ἐΰπλοκον ἐς ἅλα πέμπεις
ὁρμιήν· ὁ δὲ, ῥίμφα γένυι κατεδέξατο χαλκὸν
ἰχθῦς ἀντιάσας, τάχα δ' ἕλκεται ἐκ βασιλῆος
οὐκ ἀέκων· σέο δ' ἦτορ ἰαίνεται ὄρχαμε γαίης.
πολλὴ γὰρ βλεφάροισι καὶ ἐν φρεσὶ τέρψις ἰδέσθαι
παλλόμενον, καὶ ἑλισσόμενον πεπεδημένον ἰχθῦν.
Ἀλλά μοι ἱλήκοις μὲν ἁλὸς πόρε ἐμβασιλεύων.
εὐρυμέδων κρονίδης γαιήοχος, ἥδε θάλασσα
αὐτὴ, καὶ ναετῆρες ἐριγδούποιο θαλάσσης
δαίμονες ὑμετέρας δ' ἀγέλας καὶ ἁλίρροθα φῦλα
εἰπέμεν αἰνήσαιτε· σὺ δ' ἰθύνοιο ἕκαστα
πότνα θεά. καὶ πατρὶ, καὶ υἱέϊ παμβασιλῆος
θυμήρη τάδε δῶρα τεῆς πόρσυνον ἀοιδῆς.
μυρία μὲν δὴ φῦλα καὶ ἄκριτα βένθεσι πόντου
ἐμφέρεται πλώοντα, τὰ δ' οὐκέτις ἐξονομήνῃ
ἀτρεκέως. οὐ γάρ τις ἐφίκετο τέρμα θαλάσσης.
ἀλλὰ τριηκοσίων ὀργυιῶν ἄχρι μάλιστα
ἀνέρες ἴσασίν τε, καὶ ἔδρακον ἀμφιτρίτην

πολλὰ δ' ἀπειρεσίῃ ὑπὸ ἀμβροβαθής τε θάλασσα
κέκρυπται τάων οὔτις ἀέθλια μυθήσαιτο
θνητὸς ἐών· ὀλίγος δὲ νόος μερόπεσσι, καὶ ἀλκή.
οὐ μὲν γὰρ γαίης πολυμήτορος ἔλπομαι ἅλμην
παυροτέρας ἀγέλας, οὔτ' ἔθνεα μείονα φέρβειν.
ἀλλ' εἴτ' ἀμφήριστος ἐν ἀμφοτέρῃσι γενέθλη
εἴθ' ἑτέρη προβέβηκε, θεοὶ σάφα τεκμαίρονται.
ἡμεῖς δ' ἀνδρομέοισι νοήμασι μέτρα φέρωμεν.
ἰχθύσι γὰρ γενεή τε, καὶ ἤθεα, καὶ πόρος ἅλμης
κέκριται. οὐδέ τι πᾶσι νομαὶ νεπόδεσσιν ὁμοῖαι.
οἱ μὲν γὰρ χθαμαλοῖσι παρ' αἰγιαλοῖσι νέμονται
ψάμμον ἐρεπτόμενοι. καὶ ὅσ' ἐν ψαμάθοισι φύονται.
ἵπποι, κόκκυγές τε θοοί, ξανθοί τ' ἐρυθῖνοι
καὶ κιθάρη, καὶ ποίκιλα, καὶ ἀσκανέες μελάνουροι
τραχούρων τ' ἀγέλαι, βούγλωσσοί τε, καὶ πλατύουροι
ταινίαι τ' ἀβληχραί, καὶ μορμύρος αἰόλος ἰχθύς.
σκόμβροι κυπρῖνοί τε, καὶ οἳ φίλοι αἰγιαλοῖσιν
ἄλλοι δ' αὖ πηλοῖσι, καὶ ἐν τενάγεσσι θαλάσσης
φέρβονται, βατίδες τε, βοῶν θ' ὑπέροπλα γένεθλα
τρυγών τ' ἀργαλέη, καὶ ἐτήτυμον οὔνομα νάρκη.
ψῆτται, καὶ κλαρίαι, καὶ ῥιγλίδες, ἔργα τ' ὀνίσκων.
σαῦροί τε, σκέπανοί τε, καὶ ὅσσ' ἐνιτέτροφε πηλοῖς.
θῖνα δ' ἀνὰ πρασόεσσαν ὑπὸ χλοεραῖς βοτάνῃσι
βόσκονται μαινίδες, ἰδὲ τράγοι, ἠδ' ἀθερῖναι
καὶ σμαρίδες, καὶ βλέννος, ἰδὲ σκάροι ἀμφότεροί τε
βῶκες. ὅσοις τ' ἄλλοισι φίλον πράσον ἀμφινέμεσθαι
κεστρέες αὖ, κέφαλοί τε δικαιότατον γένος ἅλμης.
λάβρακές τ', ἀμίαι τε θρασύφρονες, ἠδὲ χρέμητες.
πηλαμύδες, γόγγροί τε, καὶ ὃν καλέουσιν ὄλισθον,
γείτονα ναιετάουσιν ἀεὶ ποταμοῖσι θάλασσαν.

ἢ λίμναις. ὅθι λαρὸν ὕδωρ μεταπαύεται ἅλμης.
πολλὴ δὲ πρόχυσις συμβάλλεται ἰλυόεσσα
ἑλκομένη δίνῃσιν ἀπὸ χθονὸς, ἔνθα νέμονται
φορβὴν ἱμερτήν. γλυκερῇ δ' ἁλὶ πιαίνονται.
λάβραξ δ' οὔτ' αὐτῶν ποταμῶν ἀπολείπεται ἔξω,
ἐκ δ' ἁλὸς ἐς προχοὰς ἀνανήχεται. ἐγχέλυες δὲ
ἐκ ποταμῶν πλαταμῶσιν ἐνιχρίμπτουσι θαλάσσης.
πέτραι τ' ἀμφίαλοι πολυειδέες. αἱ μὲν, ἔασι
φύκεσι μυδαλέαι, περὶ δὲ μνία πολλὰ πέφυκε.
τὰς ἤτοι πέρκαι, καὶ ἰουλίδες, ἀμφί τε χάννοι
φέρβονται, σάλπαι τε μετὰ σφίσιν αἰολόνωτοι.
καὶ κίχλαι ῥαδιναὶ, καὶ φυκίδες, ἅς τ' ἁλιῆες
ἀνδρὸς ἐπωνυμίην θηλύφρονος ηὐδάξαντο.
ἄλλαι δὲ χθαμαλαὶ ψαμαθώδεος ἄγχι θαλάσσης
λεπτάδες ἃς κίρρίς τε, σύαινά τε, καὶ βασιλίσκοι
ἐν δὲ μύλοι, βίγλης τε, ῥοδόχροα φῦλα νέμονται.
ἄλλαι δ' αὖ ποίῃσιν ἐπίχλοοι ὑγρὰ μέτωπα
πέτραι σαργὸν ἔχουσιν ἐφέστιον, ἠδὲ σκίαιναν
χαλκέα, καὶ κορακῖνον ἐπώνυμον αἴθοπι χροιῇ.
καὶ σκάρον, ὃς δὴ μοῦνος ἐν ἰχθύσι πᾶσιν ἀναύδοις
φθέγγεται ἰκμαλέην λαλαγὴν, καὶ μοῦνος ἐδωδὴν.
ἄψορρον προΐησιν ἀνὰ στόμα δεύτερον αὖθις,
δαινύμενος μήλοισιν ἀναπτύων ἶσα φορβήν.
ὅσσαι δ' αὖ χήμῃσι περίπλεοι, ἢ λεπάδεσσιν,
ἐν δέ σφι θαλάμαι τε, καὶ αὔλια δύμεναι ἰχθῦς,
τῇσι δὲ καὶ φάγροι, καὶ ἀναιδέες ἀγριόφαγροι.
κέρκουροί τε μένουσι, καὶ ὀψοφάγοι, καὶ ἀνηραὶ
μύραιναι, σκόμβροι τε καὶ ὀψιμόρων γένος ὀρφῶν
οἳ πάντων περίαλλα κατὰ χθόνα δηθύνουσι
ζωοὶ καὶ τμηθέντες ἔτι ζώουσι σιδήρῳ

ἄλλοι δ' ἐν βένθεσσιν ὑπόβρυχα μιμνάζουσιν
φωλειοῖς· πρόβατόν τε, καὶ ἥπατοι, ἠδὲ πρέποντες
ἴφθιμοι, μεγάλοι τε φυήν, νωθροὶ δὲ κέλευθα
ἐλῶνται· τῷ καὶ ὕποθ' ἑὴν λήπυσι χαράδρην.
ἀλλ' αὐτοῦ λοχόωσι παραὶ μυχὸν ὅς κε πελάσσῃ,
χειροτέροις ἀΐδηλον ἐπ' ἰχθύσι πότμον ἄγοντες.
ἐν δὲ ὄνος κήνοις ἐναρίθμιος, ὃς πέρι, πάντων
πτήσσει ὀπωρινοῖο κυνὸς δειμαίνων ὁμοκλήν.
μίμνει δ' ἐγκατάδυς σκότιον μυχόν· οὐδὲ πάροιθεν
ἔρχεται ὅσσον ἄησιν ἐπὶ χρόνον ἄγριος ἀστήρ.
Ἔστι δέ τις πέτρῃσιν ἁλικλύστοισι μεμηλὼς
ξανθὸς ἰδεῖν, κεστρεῦσι φυὴν ἐναλίγκιος ἰχθύς.
τὸν, μερόπων ἕτεροι μὲν ἐπικλείουσιν ἄδωνιν,
ἄλλοι δ' ἐξώκοιτον ἐφήμισαν οὕνεκα κοίτας
ἐκτὸς ἁλὸς τίθεται, μοῦνος δ' ἐπὶ χέρσον ἀμείβει.
ὅσσοί τε βράχη στόματος πτύχας ἀμφὶς ἔχουσιν.
εὖτε γὰρ εὐνήσῃ χαροπῆς ἁλὸς ἔργα γαλήνη,
αὐτὰρ ὅγ' ἑσσυμένοισι συνορμηθεὶς ῥοθίοισι
πέτραις ἀμφιταθεὶς ἀμπαύεται εὔδιον ὕπνον.
ὀρνίθων δ' ἁλίων τρομέει γένος, οἵ οἱ ἔασι
δυσμενέες, τῶν ὄντιν' ἐσαθρήσῃ πελάσαντα,
πάλλεται ὀρχηστῆρι πανείκελος, ὄφρα ἑ πόντου
προπροκυλινδόμενον σπιλάδων ἄπο, κῦμα σαώσῃ.
οἱ δὲ καὶ ἐν πέτρῃσι, καὶ ἐν ψαμάθοισι νέμονται
ἀγλαΐη χρύσοφρυς ἐπώνυμος, ἠδὲ δράκοντες.
σιμοί τε, γλαυκοί τε, καὶ ἀγκισταὶ συνόδοντες.
σκορπίος αἰκτὴρ δίδυμον γένος, ἀμφότεραί τε
σφύραιναι δολιχαί, ῥαφίδες δ' ἐπὶ τῇσιν ἀραιαί.
ἐν δὲ χάραξ, κῦφοί τε κυβιστητῆρες ἔασι
κωβιοί· ἐν δὲ μυῶν χαλεπὸν γένος· οἳ περὶ πάντων

θαρσαλέοι νεπόδων καί τ', ἀνδράσιν ἀντιφέρονται
ὅττι τόσοι περ ἐόντες· ἐπὶ στερεῇ δὲ μάλιστα,
ῥινῷ, καὶ πυκινοῖσι πεποιθότες ἔνδον ὀδοῦσιν.
ἰχθύσι, καὶ μερόπεσσιν ἀρειοτέροισι μάχονται.
οἱ δ' ἐν ἀμετρήτοις αὖλιν πελάγεσσιν ἔχουσιν
πολλοῦ ἀπὸ τραφερῆς, οὐδ' ἠόσιν εἰσὶν ἑταῖροι.
θύννοι μὲν θύνοντες ἐν ἰχθύσιν ἔξοχοι ὁρμὴν
κραιπνότατοι, ξιφίαι τε, φερώνυμοι, ἠδ' ὑπέροπλος
ὀρκύνων γενεή, καὶ πρηστάδες, ἠδὲ κυβεῖαι
καὶ σκολιαί, σκυτάλαι τε, καὶ ἱππούροιο γένεθλα.
ἐν τοῖς καὶ καλλίχθυς ἐπώνυμος ἱερὸς ἰχθὺς
ἐν κείνοις νέμεται, καὶ πομπίλος, ὃν περὶ ναῦται
ἅζονται· πομπῆα δ' ἐπεφήμισαν οὔνομα νηῶν.
ἔξοχα γὰρ νήεσσι γεγηθότες ὑγρὰ θεούσαις,
ἕσσονται πομπῆες ὁμόστολοι ἄλλοθεν ἄλλος
ἀμφιπερισκαίροντες εὔζυγον ἅρμα θαλάσσης.
τοίχους τ' ἀμφοτέρους περί τε πρυμναῖα χαλινὰ
οἰήκων, ἄλλοι δὲ περὶ πρῴρην ἀγέρονται.
οὐδέ κεν αὐτόμολον κείνων πλόον, ἀλλ' ὑπὸ δεσμῷ
φαίης εὐγόμφοισιν ἐνισχομένους πινάκεσσιν
ἑλκομένους ἀέκοντας ἀναγκαίῃσιν ἀγέσθαι.
τόσσον ἔρως γλαφυρῇσιν ἐφ' ὁλκάσιν ἐσμὸν ἀγείροι.
οἷον δὴ βασιλῆα περιέπτολιν, ἤ τιν' ἄνδρα
ἀθλοφόρον, θαλλοῖσι νεοδρέπτοισι κομῶντα,
παῖδές τ', ἠΐθεοί τε, καὶ ἀνέρες ἀμφιέποντες
ὃν δόμον ἐσανάγουσι, καὶ ἀθρόοι αἰὲν ἕπονται.
εἰσόκεν εὐερκῆ μεγάρων ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψῃ.
ὣς οἵγ' ὠκυπόροισιν ἀεὶ νήεσσιν ἕπονται,
ὄφρ' οὔτις γαίης ἐλάει φόβος. ἀλλ' ὅτε χέρσον
φράσσονται (τραφερὴν δὲ μέγ' ἐχθαίρουσιν ἄρουραν)

αὖτις ἀφορμηθέντες ἀολλέες ἠΰτε νύσσης,
πάντες ἀποθρώσκουσι, καὶ οὐκέτι νηυσὶν ἕπονται.
σῆμα τόδε πλωτῆρσιν ἐτήτυμον ἐγγύθι γαίης
ἔμμεναι, εὖτε λιπόντας ὁμοπλωτῆρας ἴδονται.
πομπίλε ναυτιλίῃσι τετιμένε. σοὶ δέ τις ἀνὴρ
εὐκραέας ἀνέμων τεκμαίρεται ἐλθέμεν αὔρας
εὔδια τὸν σέλλῃ τε, καὶ εὔδια σήματα φαίνῃς.
Καὶ μὲν δὴ πελάγεσσιν ὁμῶς ἐχενηῒς ἑταίρη·
ἢ δή τοι, ταναὴ μὲν ἰδεῖν, μῆκος δ' ἰσόπηχυς.
χροιῇ δ' αἰθαλόεσσα, φυὴ δέ οἱ ἐγχελύεσσιν
εἴδεται. ὀξὺ δέ οἱ κεφαλῆς στόμα νέρθε νένευκε
καμπύλον ἀγκίστρου περιηγέος εἴκελον ἀγχμῇ.
θαῦμα δ' ὀλιγηρῆς ἐχενηΐδος ἐφράσσαντο
ναυτίλοι, οὐ μὲν δή τις ἐνὶ φρεσὶ πιστώσαιτο
εἰσαΐων. αἰεὶ μὲν ἀπειρήτων νόος ἀνδρῶν
δύσμαχος, οὐδὲ θέλουσι καὶ ἀρεσκέεσαι πιθέσθαι.
νῆα τιταινομένην ἀνέμυξα χρηέος ὁρμῇ
λαίφεσι πεπταμένοισιν ἁλὸς διὰ μέσσα θέουσαν,
ἰχθῦς ἀμφιχανὼν ὀλίγον στόμα νέρθεν ἐρύκει,
πᾶσαν ὑποβρόπιος βεβιημένος, οὐδέ τι τέμνει
κῦμα καὶ ἱεμένη. κατὰ δ' ἔμπεδον ἐστήρικται.
ἠΰτ' ἐν ἀκλύστοισιν ἐεργομένη λιμένεσσι.
καὶ τῆς μὲν, λῖνα πάντα περὶ προτόνοισι μέμυκε,
ῥοχθοῦσι δὲ κάλωες, ἐπημύει δὲ κεραίη.
ῥιπῇ ἐπειγομένη πρύμνη δ' ἔπι πάντα χαλινὰ,
ἰθυντὴρ ἀνίησιν ἐπισπέρχων ὁδὸν ἅλμης.
ἡ δ' οὔτ' οἰήκων ἐμπάζεται, οὔτ' ἀνέμοισι
πείθεται, οὐ ῥοθίοισιν ἐλαύνεται, ἀλλὰ παγεῖσα
μίμνοιτ' οὐκ ἐθέλουσα, καὶ ἑσσυμένη πεπέδηται,
ἰχθύος οὐτιδανοῖο κατὰ στόμα ῥιζωθεῖσα.

ναῦται δὲ προμένουσιν ἀέθλια δεσμὰ θαλάσσης
δερκόμενοι, καὶ θάμβος ἴσον λεύσσοντες ὀνείρῳ.
ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λαιψηρὰ θέουσαν
θηρητὴρ ἔλαφον δεδοκημένος ἄκρον ὀϊστῷ
κῶλον ὑπὸ πτερόεντι βαλὼν ἐπέδησεν ἐρωῆς,
ἡ δὲ καὶ ἱεμένη περ ἀναγκαίῃς ὀδύνῃσιν
ἀμφιπαγὴς ἀέκουσα μένει θρασὺν ἀγρευτῆρα.
τοίην νηὶ πέδην περιβάλλεται αἰόλος ἰχθὺς
ἀντιάσας· τοίην δὲ φερωνυμίην λάχεν ἔργων.
χαλκίδες αὖ, θρίσσαι τε, καὶ ἀβραμίδες φορέονται
ἀθρόαι, ἄλλοτε δ' ἄλλον ἁλὸς πόρον, ἢ περὶ πέτρας,
ἢ πελάγει δολιχοῖσί τ', ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσιν.
αἰὲν ἀμειβόμεναι ξεινίην ὁδὸν, ἠΰτ' ἀλῆται.
ἀνθιέων δὲ μάλιστα νομαὶ πέτρῃσι βαθείαις
ἔμφυλοι· ταῖς δ' ὅτι παρέστιοι αἰὲν ἴασι.
πάντη δὲ πλάζονται ὅπη γένυς ἔνθα κελεύει
γαστὴρ, καὶ λαίμαργος ἔρως ἀπόρητος ἐδωδῆς.
ἔξοχα γὰρ περὶ πάντας ἀδηφάγος οἶστρος ἐλαύνει
κείνους· καὶ νωθόν περ ὑπὸ στόμα χῶρον ἔχοντας.
τέσσαρα δ' ἀνθιέων μεγακήτεα φῦλα νέμονται.
ξανθοί τ', ἀργεννοί τε, τὸ δὲ τρίτον αἷμα κελαινοί.
ἄλλους δ' αὐώπούς τε, καὶ αὐλωποὺς καλέουσιν.
οὕνεκα τοῖς καθύπερθεν ἑλισσομένη κατὰ κύκλον
ὀφρῦς ἠερόεσσα περίδρομος ἐστεφάνωται.
δοιοὶ δὲ σκληροῖσιν ἀρηρότες γυῖα χιτῶσι
φραξάμενοι κόλποισιν ἐμπλώουσι θαλάσσης.
κάραβος ὀξυπαγὴς, ἠδ' ἀστακός, οἱ δὲ καὶ ἄμφω
πέτρας ἐνναίουσι, καὶ ἐν πέτρῃσι νέμονται.
ἀστακὸς αὖ πέρι δή τι καὶ οὐ φατὸν οἷον ἔρωτα
οἰκείης θαλάμης κεύθει φρεσὶν, οὐδέποτ' αὐτῆς

κείσεται ἑκών, ἀλλ' εἴ μιν ἀναγκαίη τις ἐρύσσας,
τῆλε φέρων ἑτέρωσε πάλιν πόντονδε μεθείη,
αὐτὰρ ὅ γ' οὐ μετὰ δηρὸν ἑὴν νόστησε χαράδρην
σπιλάδων, οὐδ' ἐθέλοι ξεῖνον μυχὸν ἄλλον ἱκέσθαι,
οὐδ' ἑτέρης πέτρης ἐπιβάλλεται, ἀλλὰ διώκει
καὶ δόμον ὃν κατέλιπε, καὶ ἤθεα, καὶ νομὸν ἅλμης
κείνης, ἥ μιν ἔφερβε καὶ ἐκ ἤχθηρε θάλασσαν
τῆς μιν ἀπεξείνωσαν ἁλίπλοοι ἀγρευτῆρες.
ὣς ἄρα καὶ πλωτοῖσιν ἑὸς δόμος, ἡ δὲ θάλασσα
πατρώη, καὶ χῶρος ἐφέστιος ἔνθα γένοντο
στάζει ἐνὶ κραδίῃ γλυκερὸν γάνος, οὐδ' ἄρα μούνοις
πάτρις ἐφημερίοισι πέλει γλυκερώτερον ἄλλων
οὐδ' ἀλεγεινότερον, καὶ κύντερον, ὅς κεν ἀνάγκῃ
φυξίπολιν πάτρης τελέσῃ βίον ἀλγινόεντα
ξεῖνος ἐν ἀλλοδαποῖσιν ἀτιμίης ζυγὸν ἕλκων.
ἐκ κείνῃ γενεῇ, καὶ καρκίνοι εἰσὶν ἀλῆται.
καρίδων τε νομαὶ, καὶ ἀναιδέα φῦλα παγούρων,
οἵτε καὶ ἀμφιβίοις ἐναρίθμιον αἶσαν ἔχουσι.
πάντες δ' οἷσί τε κῶλον ὑπ' ὀστράκῳ ἐστήρικται
ὄστρακον ἐκδύουσι γεραίτερον, ἄλλο δ' ἔνερθε
σαρκὸς ὑπ' ἐκ νεάτης ἀνατέλλεται. οἱ δὲ πάγουροι
ἡνίκα ῥηγνυμένοιο βίην φράσσωνται ἐλύτρου,
πάντῃ μαιμώωσιν ἐδητύος ἰσχανόωντες,
ῥηΐτερη ῥινοῖο διάκρισις ὄφρα γένηται
πλησαμένων. αὐτ' ἂν δὲ διατμαγὲν ἕρκος ὀλισθῇ.
οἱ δή τι πρῶτον ἰθὺ ἐπὶ ψαμάθοισι τέτανται.
αὕτως οὔτε βορῆς μεμνημένοι, οὔτε τευ ἄλλου
ἐλπόμενοι φθιμένοισι μετέμμεναι, οὐδέ τι θερμὸν
ἐμπνέει, ῥινῷ δὲ περιβρομένουσιν ἀραιῇ
ἀρτιφύτῳ, μετὰ δ' αὖτις ἀγειρόμενοι νόον ἤδη

βαιὸν

βαιὸν θαρσήσαντες ἀπὸ ψαμάθοιο πάσαντο.
τόφρα δὲ θυμὸν ἔχουσιν ἀμήχανον, ἀδρανέοντα
ὄφρα περὶ μελέεσι νέον σκέπος ἀμφιπαγείη.
ὡς δέ τις ἰητὴρ νουσαχθέα φῶτα κομίζων,
ἤμασι μὲν πρώτοισι βορῆς ἀπόπαστον ἐρύκει
πήματος ἀμβλύνων μαλερὸν σθένος, αὐτὰρ ἔπειτα
τυτθὰ βορῆς ὤρεξε νοσήλια μέχρις ἅπασαν
ἄτην, γυιοβόρους τε δύας ὀδύας τε, καθήρῃ,
ὣς οἵγ' ἀρτιφύτοισιν ἀναίνουσιν ἐλύτροις
δειδιότες νούσοιο κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξαι.
ἄλλοι δ' ἑρπηστῆρες ἁλὸς ναίουσιν ἐναύλους,
πουλύποδες σκολιοί, καὶ σκορδύλος, ἠδ' ἁλιεῦσιν
ἐχθομένη σκολόπενδρα, καὶ ὀσμύλος, οἱ δὲ καὶ αὐτοί,
ἀμφίβιοι καὶ πού τις ἀνὴρ ἴδεν ἀγροιώτης
γειτόνος αἰγιάλοισι φυτηκομίῃσι μεμηλὼς,
ὀσμύλον ἐν κάρποις, ἢ πούλυπον ἀμφὶ κράδῃσι
πλεγνύμενον, γλυκερόν τε φυτῶν ἀπὸ καρπὸν ἔδοντα.
τοῖς δὲ μεθ' ἑρπυστῆρσιν ἴσον λάχεν οἶμα δολόφρων
σηπίη, ἠδ' ἅτε φῦλα μετ' οἴδμασιν ὀστρακόρινα,
πολλὰ μὲν ἐν πέτρῃσι, τὰ δ' ἐν ψαμάθοισι νέμονται.
νηρῖται, στρόμβων τε γένος, καὶ πορφύραι αὐταί.
κήρυκές τε, μύες τε, καὶ ἀρβηκὲς οὔνομα σωλὴν,
ὄστρεά θ' ἑρσήεντα, καὶ ὀκρυόεντες ἐχῖνοι
τοὺς εἴ τις καὶ τυτθὰ διατμήξας ἐνὶ πόντῳ
ῥίψῃ, συμφυέες τε, πάλιν ζωοί τε, νέμονται.
καρκινάσι δ' αὐταῖς μὲν ἐπ' ὄστρακον οὔτι πέφυκεν
ἐγγενέτης, γυμναὶ δὲ, καὶ ἀσκεπέες, καὶ ἀφαυραὶ
τίκτονται, κτητοὺς δὲ δόμους ἐπιμηχανόωνται
ἀβληχροῖς μελέεσι, νόθον σκέπας ἀμφιβαλοῦσαι.
εὖτε γὰρ ἀθρήσωσι λελειμμένον ὀρφανὸν αὔτως

δελφίνων· περὶ γάρ σφε ποσειδάων ἀγαπάζει·
οὕνεκά οἱ κούρην κυανώπιδα νηρηΐνην
μαιομένῳ φεύγουσαν ἑὸν λέχος ἀμφιτρίτην,
φρασσάμενοι δελφῖνες ἐν ὠκεανοῖο δόμοισι
κευθομένην ἤγγειλαν, ὁ δ' αὐτίκα κυανοχαίτης
παρθένον ἐξήρπαξεν ἀναινομένην τε δάμασσε.
τοῦ μὲν, παράκοιτιν ἁλὸς βασίλειαν ἔθηκεν
ἀγγελίας δ' ᾔνεσσεν ἑκέας οὓς θεράποντας
κλήρῳ δ' ἐν σφετέρῳ περιώσιον ὤπασε τιμήν.
ἔστι δ' ἀμειλίκτοις ἐνὶ κήτεσιν ὅσσα καὶ ἅλμης
ἐκτὸς ἐπιτραφερῆς φυσίζωον ἔρχεται οὖδας,
δηρόν δ' ἠϊόνεσσι καὶ αἰγιάλοισιν ἀρούραις
μίσγον τ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἀσπιδόεσσα χελώνη.
καὶ στορίδες τ' ὀλοαὶ δυσπενθέες, αἵ τ' ἀλεγεινὴν
ὄσσαν ἐπικροκάλῃσιν ἀπαίσιον ὠρύονται
ἀνδράσιν. ὃς δέ κε γῆρυν ἐν οὔασιν ἀλγινόεσσαν
δέξηται, συγβῦς τ' ἐνοπῆς κωκυτὸν ἀκούσῃ,
οὐ τηλοῦ θανάτοιο τάχ' ἔσσεται, ἀλλά οἱ ἄτην
καὶ μόρον αἰνοτάτῃ κείνη μαντεύεται αὐδή.
ναὶ μὴν καὶ φάλαιναν ἀναιδέα φασὶ θαλάσσης
ἐκβαίνειν χέρσονδε καὶ ἠελίοιο θέρεσθαι.
φῶκαι δ' ἐννύχιαι μὲν ἀεὶ λείπουσι θάλασσαν.
πολλάκι δ' ἠμάτιαι πέτρης δ' ἐνὶ, καὶ ψαμάθοισιν,
ἄκηλοι μίμνουσι καὶ ἔξαλον ὕπνον ἔχουσι.
ζεῦ μάκαρ οὗ σὲ δὲ πάντα καὶ ἐκ σέθεν ἐῤῥίζωνται
εἴτ' οὖν αἰθέρος οἶκον ὑπέρτατον, εἴτ' ἄρα πάντῃ
ναιετάεις θνητῷ γὰρ ἀμήχανον ἐξονομῆναι,
οἷῃ σῇ φιλότητι διακρίνας ἐσκέδασας
αἰθέρα τ' αἰγλήεντα, καὶ ἠέρα, καὶ χυτὸν ὕδωρ,
καὶ χθόνα παμμήτειραν. ἀπ' ἀλλήλων δὲ ἕκαστα.

εἴτ' οὖν ἀθανάτων τὶς ἐπεφράσατ', εἴτέ τις ἀνὴρ
τολμήεις πρώτιστος ἐπάρξατο κῦμα περῆσαι,
ἢ τοῦ κεῖνον ἰδὼν πλόον ἰχθύος, ᾔκελον ἔργον
δουροπαγὲς τόρνωσε, τὰ μὲν πνοιῇσι πετάσσας
ἐκ προτόνων, τὰ δ' ὄπισθε χαλινωτήρια νηῶν.
κήτεα δ' ὀβριμόγυια, πελώρια θαύματα πόντου,
ἀζηχῆ ἀμαιμακέτῳ βεβριθότα, δεῖμα μὲν ὄσσοις
εἰσιδέειν, αἰεὶ δ' ὀλοῇ κεκορυθμένα λύσσῃ,
πολλὰ μὲν εὐρυπόροισιν ἐνιστρέφεται πελάγεσσιν,
ἔνθα ποσειδάωνος ἀτέκμαρτοι περιωπαὶ
παῦρα δὲ ῥηγμίνων σχεδὸν ἔρχεται, ὅσσα φέρουσιν
ἠϊόνες βαρύθοντα, καὶ οὐκ ἀπολείπεται ἅλμης.
τῶν ἤτοι κριόεις τε λέων, βλοσυρή τε ζύγαινα.
παρδάλιές τ' ὀλοαὶ, καὶ φύσαλοι αἰθωτῆρες.
ἐν δὲ μελανθούων ζαμενὲς γένος, ἐν δὲ δαφοινὴ
πρῆστις, ἀταρτηρῆς τε δυσαντέα χάσματα λάμνης.
μάλθη δ', ἣ μαλακῇσιν ἐπώνυμος ἀσχανίῃσι
κριοί τ' ἀργαλέοι, καὶ ἀπείσιον ἄχθος ὑαίνης
καὶ κύνες ἁρπακτῆρες, ἀναιδέες, ἐν δὲ κύνεσσι
τριχθαδίη γενεή. τὸ μὲν, ἄγριον ἐν πελάγεσσι
κήτεσι λευγαλέοις ἐναρίθμιον, ἄλλα δὲ φῦλα
διπλόα κερτίστοισι μετ' ἰχθύσι δινεύονται
τηλοῖς ἐν βαθέεσσι. τὸ μὲν κέντροισι κελαινοῖς
κεντρῖναι αὐδώωνται ἐπώνυμον. ἄλλο δ' ὁμαρτῇ,
κλείονται γαλεοί. γαλεῶν δ' ἑτερότροπα φῦλα.
σκύμνοι, καὶ λεῖοι, καὶ ἀκανθίαι, ἐν δ' ἄρα τοῖσι,
ῥῖναι ἀλωπεκίαι καὶ ποικίλοι. εἴκελα δ' ἔργα
πᾶσιν ὁμοῦ μορφή τε, σὺν ἀλλήλοις δὲ νέμονται.
Δελφῖνες δ' αὐτοῖς πολυρραγάθοισι γανῶνται
καὶ πελάγη ναίουσι, καὶ οὔ ποθι νόσφι θάλασσα

οἱ δ' αὐτοῦ θαλάμοισιν ἐν οἰκείῃσι μένουσι.
χείματι μὲν δὴ πάντες ἀελλάων στροφάλιγγας
σμερδαλέας, αὐτοῦ τε δυσηχέος οἴδματα πόντου
ἔξοχα δειμαίνουσιν· ἐπεὶ περιώσιον ἄλλων
ἰχθυόεντα γένεθλα φίλην πεφρίκασι θάλασσαν
μαινομένην· τότε δ' οἱ μὲν ἀμησάμενοι πτερύγεσσι
ψάμμον, ὑποπτήσσουσιν ἀνάλκιδες, οἱ δ' ὑπὸ πέτραις
εἰλόμενοι δύουσιν ἀολλέες· οἱ δὲ βάθιστα
οἵ τε πελάγη φεύγουσι κάτω μυχάτην ὑπὸ βύσσαν
κεῖνα γὰρ οὔτι λίην προκυλίνδεται, οὐθ' ὑπ' ἀήταις
πρυμνόθεν εἰλεῖται, διὰ δ' ἔσσυται οὔτις ἄελλα
ῥίζαν ἁλὸς νεάτην· μέγα δέ σφισι βένθος ἐρύκει
ῥιγεδανὰς ἀϋτὰς καὶ ἀπηνέα χείματος ὁρμήν.
ἀλλ' ὁπότ' ἀνθεμόεσσαι ἐπὶ χθονὸς εἴαρος ὧραι
πορφύρεον γελάσωσιν, ἀναπνεύσῃ δὲ θάλασσα
χείματος εὐδιόωσα, γαληναίη δὲ γένηται
ἤπια κυμαίνουσα, τότ' ἰχθύες ἄλλοθεν ἄλλοι
πανσυδίῃ φοιτῶσι γεγηθότες ἐγγύθι γαίης.
ὡς δὲ πολυῤῥαίσταο, νέφος πολέμοιο φυγοῦσα
ὀλβίη ἀθανάτοισι φίλη πόλις· ἣν ῥά τε δηρὸν
δυσμενέων πάγχαλκος ἐπεπλήμμυρε θύελλα.
ὀψὲ δ' ἀπολλήξασα καὶ ἀμπνεύσασα μόθοιο,
ἀσπασίως γάνυταί τε, καὶ εἰρήνης καμάτοισι
τέρπεται ἁρπαλέοισι, καὶ εὔδιος ἠλαπινάζει
ἀνδρῶν τε πλήθουσα χοροιτυπίης τε γυναικῶν.
ὣς οἱ λευγαλέους τε, πόνους καὶ φρῖκα θαλάσσης
ἀσπασίως προφυγόντες, ὑπὲρ ἅλα καγχαλόωντες
θρώσκουσ', ἀΐσσουσι χοροιτυπίῃσιν ὁμοῖοι.
εἴαρι δὲ γλυκὺ οἶστρος ἀναγκαίης ἀφροδίτης,
καὶ γάμοι ἡβώωσι, καὶ ἀλλήλων φιλότητες

πάντα δ' ἐν ἀλλήλοισιν ὁμοφροσύνης ὑπὸ δεσμῷ
ἀρρήκτῳ συνέδησας ἀναγκαίῃ δ' ἐπέρεισας.
ἀστεμφῆ παγκοινὸν ὑπὸ ζυγόν· οὔτε γὰρ αἰθὴρ
ἠέρος, οὔτ' ἀὴρ ἄτερ ὕδατος, οὐδὲ μὲν ὕδωρ
γαίης νόσφι τέτυκται, ἐν ἀλλήλοις δὲ φύονται.
πάντα δ' ὁδὸν μίαν εἶσι· μίαν δ' ἀνελίσσετ' ἀμοιβὴν
τοὔνεκα καὶ ξυνῇσιν ὁμηρεύουσι γενέθλαις
ἀμφιβίων· καὶ τοὶ μὲν ἀναστείχουσ' ἐπὶ γαῖαν
ποντόθεν, ἄλλοι δ' αὖτε κατ' ἠέρος ἀμφιβίται
μίσγονται, κηύφοι τε, λάροι, στονόεντά τε φῦλα
ἀλκυόνων. κρατεροί θ' ἁλιαίετοι ἁρπακτῆρες.
ἄλλα θ' ὅσ' ἰχθυάα διφῆς τ' ἐπιβάλλεται ἄγρης.
ἤερα δ' αὖ τέμνουσι, καὶ εἰνάλιοί περ ἐόντες
τευθίδες, ἰρήκων τε γένος βυθίη τε χελιδών.
οἳ δ' ὅτε ταρβήσωσιν ὑπέρτερον ἐγγύθεν ἰχθὺν
ἐξ ἁλὸς ἀνθρώσκουσι, καὶ ἠέριοι ποτέονται.
ἀλλ' αἱ μὲν καὶ τῆλε καὶ ὑψόθι ταρσὸν ἵεσαι
τευθίδες, οὐδέ κεν ὄρνιν ὀΐσαιο, οὐδέ κεν ἰχθὺν
εἰσοράαν ἀγεληδὸν ὅθ' ὁρμήσωσι πέτεσθαι.
αἱ δ' ἄρα, τῶν ὑπένερθε χελιδόνες οἶμον ἔχουσιν.
ἴρηκες δ' αὐτῆς ἅλμης σχεδὸν ἠερέθονται
ἄκρον ἐπιψαύοντες ἁλὸς πόρον ὅσσον ἰδέσθαι,
ἀμφωνηχομένοισι καὶ ἱπταμένοισιν ὁμοῖοι.
αἳ δὲ μὲν ὥς τε πόληες ἐν ἰχθύσιν· οἱ δέ θ' ὅμιλοι
κεκριμένοι γεγάασιν, ἁλιπλάγκτοιο γενέθλης.
τῶν δ' οἱ μὲν πλάζονται ἀολλέες αἰόλα φῦλα,
πώεσιν, ἢ στρατιῇσιν ἐοικότες. οἵ τ' ἀγελαῖοι
κέκληνται. τοὶ δ' αὖτε κατὰ στίχας, οἱ δὲ λόχοισιν
εἴκελοι, ἢ δεκάδεσσιν, ὃ δ' ἔρχεται οἶος ἀπ' ἄλλων
μουναδὸν ὁρμηθείς. πρόσσω δὲ δίζυγες ἄλλοι.

ὄλβον τ' ἀγλαΐην τε, τὰ δ' ἰχθύσιν οὐ παρέασιν.
ἀλλ' ἀλκὴ γένυές τε καὶ ἔνδοθι κάρχαρον ἕρκος
τοῖσιν ἀεθλεύουσι, καὶ δὲ γάμον ὁπλίζονται
τοῖσιν ὅκεν προβάληται ὁ μὲν, γάμου ἤρατο νίκην.
καί τοι μὲν πλεόνεσσιν ὁμευναίαις ἀλόχοισιν
τέρπονται σαργῶν τε γένος, καὶ κόσυφος αἴθων
τοὶ δὲ μίαν στέργουσι, καὶ ἀμφιέπουσιν ἄκοιτιν
κάνθαροι. αἰτναῖοί τε, καὶ οὐ πλεόνεσσι γανῶνται.
ἀλλ' οὐκ ἐγχελύεσσιν ὁμοῖον, οὐδὲ χελώναις.
οὔτ' οὖν πουλυπόδεσσι γάμου τέλος, οὔτε κελαινῇ
μυραίνῃ. λεχέων δὲ παράτροπον αἶσαν ἔχουσιν.
αἱ μὲν γὰρ σπειρηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι χυθεῖσαι
ἐγχέλυες, δέμας ὑγρὸν ἀναστρωφῶσι θαμειαὶ
πλεγνύμεναι. τάων δὲ κατείβεται ἤκελος ἀφρῷ
ἰχώρ, ἐν ψαμάθοις τε καλύπτεται. ἡ δέ μιν ἰλὺς
δεξαμένη κυέει τε καὶ ἐγχελύων τέκεν ὁλκούς.
τοίη καὶ γόγγροισιν ὀλισθηροῖσι γενέθλη.
αἱ δὲ μέγα φρονέουσι, καὶ ἐχθαίρουσι χελῶναι
ὃν γάμον. οὐ γὰρ τοῖσιν ἐφίμερος, οἷα καὶ ἄλλοις
τερπωλὴ λεχέων πολὺ δὲ πλέον ἄλγε' ἔχουσιν.
σκληρὸν γὰρ μάλα κέντρον ἐν ἄρσεσιν εἰς ἀφροδίτην
ὀστέον οὐκ ὑποεικὸν ἀτερπέι θήγεται εὐνῇ.
τοὔνεκα μάρνανταί τε πολυγνάμπτοισί τ' ὀδοῦσιν
ἀλλήλους δάπτουσιν, ὅτε χεδὸν ἀντήσωσιν.
αἱ μὲν ἀγαιόμεναι τρηχὺν γάμον, οἱ δ' ἀέκουσαν
εὐνὴν ἱμείροντες ἑκούσιον, εἰσόκεν ἀλκῇ
νικήσας ζεύξῃ μιν ἀναγκαίῃ φιλότητι.
ἠΰτε ληιδίην πολέμου γέρας· εἴκελα δ' αἰνῆς
ἔργα κυσὶ χθονίῃσι, καὶ εἰναλίῃσι χελώναις.
εἴκελα καὶ φώκῃσιν. ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἕκαστοι.

πᾶσιν, ὅσοι γαῖαν τε φερέσβιον, οἵτ' ἀνὰ κέλευθ'
ἠέρος, οἵτ' ἀνὰ πόντον ἐρύβρυχον δινέονται.
ἔαρι δὲ πλείστων νεπόδων γένος εἰλείθυιαι
ὠοφόρων παύουσι βαρυνομένων ὠδίνων.
οἱ μὲν γὰρ γενεῆς κεχρημένοι, αἱ δὲ τόκοιο
θηλέες, ἐν ψαμάθοισιν ἀποθλίβουσιν ἀραιὰς
γαστέρας· οὐ γὰρ ῥεῖα λύεται, ἀλλ' ἐνέχονται
ᾠὰ μετ' ἀλλήλοισιν ἀρηρότα, κυδύος εἴσω
φύρδην συμπεφυῶτα τὰ δ' ἀθρόα πῶς κε τέκοιεν.
στεινόμεναι δ' ὀδύνῃσι μόλις κρίνουσι γενέθλην.
ὣς οὐ ῥηϊδίην γενεὴν οὐδ' ἰχθύσι μοῖραι
ὤπασαν, οὐδ' ἄρα μοῦνον ἐπὶ χθονίῃσι γυναιξὶν
ἄλγεα, πάντῃ δ' εἰσὶν ἐπαχθέες εἰλείθυιαι.
ἄρσενες αὖτ' ἄλλοι μὲν ἐπ' ἰχθύσι κῆρας ἄγοντες
δαιτυμόνες ῥηγμῖσιν ἐπειγόμενοι πελάουσιν.
ἄλλοι δ' αὖ μετόπισθε διωκόμενοι προθέουσι
θηλυτέραις ἀγέλαισιν ἐπεὶ φιλότητος ἔρωτι
ἑλκόμεναι σπεύδουσι μετ' ἄρσενας ἀσχέτῳ ὁρμῇ.
ἔνθ' οἳ μὲν σφετέρας ἐπὶ γαστέρας ἀλλήλοισι
τριβόμενοι θορὸν ὑγρὸν ἀπορραίνουσιν ὄπισθεν.
αἳ δ' οἴστρῳ μεμαυῖαι ἐπαΐγδην στομάτεσσι
λάπτουσι, τοίῳ δὲ γάμῳ πλήθουσι γόνοιο.
πλεῖστος μὲν νόμος οὗτος ἐν ἰχθύσιν, οἱ δὲ καὶ εὐνὰς
καὶ θαλάμους ἀλόχους τε διακριδὸν ἀμφὶς ἔχουσι
ζευξάμενοι. πολλὴ γὰρ ἐν ἰχθύσιν ἔστ' ἀφροδίτη,
οἶστρός τε, ζῆλός τε βαρὺς θεός, ὅσα τε τίκτῃ,
θερμὸς ἔρως ὅτε λάβρον ἐνὶ φρεσὶ κῶμον ὀρίνει.
πολλοὶ δ' ἀλλήλοισι διασταδὸν εἵνεκεν εὐνῆς
μάρνανται μνηστῆρσιν ἐοικότες, οἳ περὶ νύμφην
πολλοὶ ἀγρόμενοι καὶ ὁμοίιοι ἀντιφέρονται,

ἰϋγὴν μύραινα, καὶ ἐγγύθεν οἴστου.
ἡ μὲν ἄρ' ἐκ πόντοιο τιταίνεται, αὐτὰρ ὁ πόντου
ἐκ γαίης πολιοῖσιν ἐπεμβαίνει ῥοθίοισι.
ἄμφω δ' ἀλλήλοισιν ὁμιλῆσαι μεμαῶτε
συμπεσέτην, ἔχιος δὲ κάρη κατέδεκτο χανοῦσα
νύμφη φυσιόωσα, γάμῳ δ' ἐπιγηθήσαντε,
ἡ μὲν ἁλὸς πάλιν εἶσι μετ' ἤθεα, τὸν δ' ἐπὶ χέρσου
ὁλκὸς ἄγει, κρυβὸν δὲ πάλιν μεταχεύεται ἰόν,
λάπτων ὃν πάρος ἧκε καὶ ἐξήφυσεν ὀδόντων.
ἢν δ' ἄρα μή τι κίχῃ κεῖνον χόλον, ὃν πρὸ ὁδίτης
ἀπροικέως ἐσιδών μιν, ἀπέκλυσεν ὕδατι λάβρῳ.
αὐτὰρ ὅγ' ἀσχαλόων ῥίπτει δέμας, εἰσόκε μοῖραν
λευγαλέοιο λάβῃσιν ἀνωΐστου θανάτοιο.
αἰδόμενος ὅτ' ἄναλκις ὅπλων γένεθ', οἷς ἐπεποίθει
ἔμμεν ὄφις. πέρῃ δὲ συνώλεσε, καὶ δέμας ἰῷ.
δελφῖνες δ' ἄνδρεσσιν ὁμῶς γάμον ἐντυόωνται.
μήδεα τ' ἀνδρομέοισι πανείκελα κυρτώονται.
οὐδ' αἰεὶ προφανὴς πόρος ἄρσενος, ἀλλά οἱ εἴσω
κέκρυπται, λεχέων δὲ κατὰ χρέος ἕλκεται ἔξω.
τοῖαι μὲν φιλότητος ἐνὶ ἰχθύσιν, ἠδὲ καὶ εὐναί.
ἄλλος δ' ἀλλοίῃ λεχέων ἱμείρεται ὥρῃ,
καὶ γενεὴν προφέρει, τοῖς μὲν θέρος, οἷσι δὲ χεῖμα.
τοῖς δ' ἔαρ, ἢ φθινύθουσα τόκον προὔφηνεν ὀπώρη.
καίτοι μὲν λυκάβαντι μίαν μογέουσι γενέθλην,
οἱ πλεῖστοι, λάβραξ δὲ δὶς ἄχθεται εἰλειθυίαις.
τρίγλαι δὲ τριγόνοισιν ἐπώνυμοι εἰσὶ γονῇσι
σκορπίος αὖ τετόρεσσι φέρει βέλος ὠδίνεσσι.
πέντε δὲ κυπρίνοισι γοναὶ μούνοισιν ἔασιν,
οἶν δ' οὔποτε φασὶ γένος φράσσασθαι ὀνίσκων.
ἀλλ' ἔτι τοῦτ' ἄδηλον ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται.

ἐξόπιθεν συνέχονται, ἀρηρότες ἠΰτε δεσμῷ.
πουλύποδος δ' ὀλοοί τε γάμοι, καὶ πικρὸς ὄλεθρος
ξυμφέρεται· ξυνὸν δὲ τέλος θανάτοιο, καὶ εὐνῆς.
οὐ γὰρ πρὶν φιλότητος ἀπίσχεται, οὐδ' ἀπολήγει
πρίν μιν ἀπὸ μελέων προλίπῃ σθένος ἀσχαλέοντα.
αὐτός τ' ἐν ψαμάθοισι πεσὼν ἀμενηνὸς ὄλλυται.
πάντες γάρ μιν ἔδουσιν, ὅσοι σχεδὸν ἀντήσωσι
καρκινάδες δειλαὶ, καὶ κάρκινοι, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
ἰχθύες οὓς πάρος αὐτὸς ἐδαίνυτο ἔργα μεθέρπων.
τοῖς ὕπο καὶ ζωός περ ἐὼν ἔτι κείμενος αὔτως
οὐδὲν ἀμυνόμενος δαρδάπτεται ὄφρα θάνῃσι.
τοίῳ δύστηνος φιλοτησίῳ ὄλλυτ' ὀλέθρῳ.
ὣς δ' αὔτως καὶ θῆλυς ὑπ' ὠδίνων μογέουσα
ὄλλυται, οὐ γὰρ τῇσιν ἀποκριδὸν, οἷα καὶ ἄλλοις
ὠὰ διαθρώσκουσιν, ἀρηρότα δ' ἀλλήλοισι
βοτρυδὸν, στεινοῖο μόγις διανίσεται αὐλοῦ.
τούνεκα καὶ λυκάβαντος ὑπέρτερον οὔποτε μέτρον
πουλύποδες ζώουσιν, ἀποφθινύθουσι γὰρ αἰεὶ
αἰνοτάτοισι γάμοισι, καὶ αἰνοτάτοισι τόκοισι.
Ἀμφὶ δὲ μυραίνης φάτις ἔρχεται οὐκ ἀΐδηλος.
ὡς μιν ὄφις γαμέει τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔρχεται αὐτὴ
πρόφρων ἱμείρουσα παρ' ἱμείροντι γάμοιο.
ἤτοι ὁ μὲν φλογέῃ τε θοώμενος ἔνδοθι λύσσῃ
μαίνεται εἰς φιλότητα, καὶ ἐγγύθι σύρεται ἀκτῆς
πικρὸς ὄφις· τάχα δὲ γλαφυρὴν ἐσκέψατο πέτρην
τῇ δ' ἐνὶ λοίγιον ἰὸν ἀπήμεσε, πάντα δ' ὀδόντων
ἔπτυσε πευκεδανὸν ζαμενῆ χόλον ὄλβον ὀλέθρου
ὄφρα γάμῳ πρηΰς τε, καὶ ἤπιος ἀντήσειε.
στὰς δ' ἄρ' ἐπὶ ῥηγμῖνος, ἑὸν νόμον ἐρροίζησε
κικλήσκων φιλότητα, θοῶς δ' ἐσάκουσε κελαινὴ

ἤερα τὲ σκιάουσι, καὶ ἄλλυτον ὄγμον ἔχουσιν,
ὡς τότε μυριόφυλοι ἁλὸς τέμνουσι κέλευθα
ἄξεινον μετὰ κῦμα, περιπλήθει δὲ θάλασσα
πυκνὸν ὑπορρώουσα λατυνομένη πτερύγεσσιν,
εἰσόκ' ἐπειγόμενοι, δολιχὸν στόλον ἀμπαύσωσι
καὶ τόκον· ἀλλ' ὅτε μέτρα παρασχείωσιν ὀπώρης
νόστου μιμνήσκονται, ἐπεὶ κρυερώτερον ἄλλων
χεῖμα κατασπέρχει κείνην ἅλα δινήεσσαν.
οὐ γὰρ πουλυβαθὴς, ῥέα δὲ στυφελίζετ' ἀήταις
οἴμιν ἐπιῤῥήσσουσιν ὑπερφίαλοί τ', ὀλοοί τε.
τοὔνεκ' ἀγισκάζοντες ἀμαζονίης ἀπὸ λίμνης
αὖθις ὁμοῦ τεκέεσσιν ὑποστροπάδην φορέονται·
σκίδνανται δ' ἀνὰ πόντον ὅπῃ τρέψονται ἕκαστος.
ἀλλ' ὅσα μὲν μαλάκια φατίζεται, οἷσί τ' ἀναίμων
ἐστὶ φυὴ μελέων, καὶ ἀνόστεος, ὅσσα τε φῦλα.
ἢ λεπίσιν πυκινῇσι καλύπτεται, ἢ φολίδεσσι
φρακτά· τὰ δ' ὠοφόροισιν ὁμῶς ὠδῖσι μέλονται.
ἐκ δὲ κυνὸς λάβροιο, καὶ αἰετοῦ, ὅσσα τε φῦλα
κλῄζονται σελάχεια, καὶ ἰχθυνόμων βασιλήων
δελφίνων. φώκης τὲ βοώπιδος αὐτίκα παῖδες
ἐκ γενεῆς ἀνέχουσιν ἐοικότες οἷσι τοκεῦσιν.
οἳ δ' ἤτοι πάντες μὲν ὅσοι ναίουσι θάλασσαν
ζωοτόκοι, φιλέουσι καὶ ἀμφιέπουσι γενέθλην.
δελφίνων δ' οὔπω τι θεώτερον ἄλλο τέτυκται.
ὡς ἐτεὸν καὶ φῶτες ἔσαν πάρος, ἠδὲ πόληας
ναῖον ὁμοῦ μερόπεσσι. διωνύσοιο δὲ βουλῇ
πόντον ὑπημείψαντο, καὶ ἰχθύας ἀμφεβάλοντο
γυίοις· ἀλλ' ἄρα θυμὸς ἐναίσιμος εἰσέτι φωτῶν
ῥύεται ἀνδρομέην, ἠμὲν φρόνιν, ἠδὲ καὶ ἔργα.
εὖτε γὰρ ὠδίνων δίδυμον γένος ἐς φάος ἔλθοι,

εὖτ' ἂν δ' εἰαρινοῖο περιπλήθωσι γόνοιο.
ἰχθύες ᾠοτόκοι, τοὶ μὲν κατὰ χῶρον ἕκαστοι
εὔκηλοι μίμνουσιν ἐπὶ σφετέροισι δόμοισι,
πολλοὶ δ' ἀγρόμενοι ξυνὴν ὁδὸν ὁρμαίνονται,
εὔξεινον μετὰ πόντον, ἵν' αὐτόθι τέκνα τέκοιεν.
κεῖνος γὰρ πάσης γλυκερώτατος ἀμφιτρίτης
κόλπος ἀπειρεσίοισι, καὶ εὐύδροις ποταμοῖσιν
ἀρδόμενος. μαλακαὶ δὲ, πολυψάμαθοί τ' ἐπιωγαί.
ἐν δέ οἱ ἀφυέες τε νομαὶ, καὶ ἀκύμονες ἀκταὶ,
πέτραι τε γλαφυραὶ, καὶ χηραμοὶ ἰλυόεντες.
ἄκραι τε σκιεραὶ, καὶ ὅσ' ἰχθύσι φίλτατ' ἔασιν.
ἐν δέ οἱ οὔτε τι κῆτος ἀνάρσιον, οὔτε τι πῆμα
ἐντρέφεται νεπόδεσσιν ὀλέθριον. οὐδὲ μὲν, ὅσσοι
δυσμενέες γεγάασιν ἐπ' ἰχθύσι βαιοτέροισιν
ἕλκοι πουλυπόδων, οὐδ' ἀστακοί, οὐδὲ πάγουροι.
παῦροι μὲν δελφῖνες, ἀκιδνότεροι δὲ καὶ αὐτοὶ,
κητέης γενεῆς, καὶ ἀκυδέες ἐννεμέθονται.
τοὔνεκεν ἰχθύσι κεῖνο πέλει κεχαρισμένον ὕδωρ
ἐκπάγλως, καὶ πολλὸν ἐπιασέρχουσι νέμεσθαι.
στέλλονται δ' ἅμα πάντες ὁμιλαδὸν, ἄλλοθεν ἄλλοι
εἰς ἓν ἀγρόμενοι, μία δέ σφισι πᾶσι κέλευθος,
πομπή τε, ῥιπή τε, καὶ αὖ παλινόστιμος ὁρμή.
θρηΐκιον δ' ἀνύουσι βοόσπορον αἰολόφυλοι
ἑσμοί. βεβρυκίηντε παρὲξ ἅλα, καὶ στόμα πόντου
στεινὸν ἀμειβόμενοι δολιχὸν πόρον ἀμφιτρίτης.
ὡς δ' ὅτ' ἀπ' αἰθιόπων τε καὶ αἰγύπτοιο ῥοάων
ὑψιπέτης γεράνων χορὸς ἔρχεται ἠεροφώνων
ἄτλαντος, νιφόεντα πάγον, καὶ χεῦμα φυγοῦσαι
πυγμαίων τ' ὀλιγοδρανέων ἀμενηνὰ γένεθλα.
τῇσι δ' ἄρ' ἱπταμένῃσι κατὰ στίχας εὐρέες ἑσμοὶ

ἔσσονται. μή τι σφιν ἀνάρσιον ἀντιβολήσῃ.
καὶ μὴν καὶ φώκη κομέει γένος οὔτι χέρειον
καὶ γὰρ τῇ μαζοί τε, καὶ ἐν μαζοῖσι γάλακτος
εἰσὶ ῥοαί. τῇ δ' οὔτι μετ' οἴδμασιν, ἀλλ' ἐπὶ χέρσου
λύετ' ἀνερχομένῃ γαστρὸς μόγος ὥριος ὠδίς.
μίμνει δ' ἤματα πάντα δυώδεκα σὺν τεκέεσσιν
αὐτῶν ἐνὶ ξηρῇ, τρισκαιδεκάτῃ δὲ σὺν ἤδη
σκύμνους ἀγκὰς ἔχουσα νεαλδέας εἰς ἅλα δύνει
παισὶν ἀγαλλομένη πάτρην ἅτε σημαίνουσα.
ὡς δὲ γυνὴ ξείνης γαίης ἔπι παῖδα τεκοῦσα
ἀσπασίως πάτρην τε, καὶ ὃν δόμον εἰσαφίκηται,
παῖδα δ' ἐν ἀγκοίνῃσι πανημερίη φορέουσα
δώματα δεικνυμένη μητρὸς νόμον ἀμφαγαπάζει
περιπωλὴν ἀκόρεστον, ὁ δ' οὐ φρονέων περ ἕκαστα
παπταίνει μέγαρόν τε, καὶ ἤθεα πάντα τοκήων,
ὣς ἄρα καὶ κείνη σφέτερον γένος εἰναλίη θὴρ
ἐς πόντον προφέρει, καὶ δείκνυται ἔργα θαλάσσης.
δαίμονες. οὐκ ἄρα μοῦνον ἐν ἀνδράσι τέκνα τέλονται
φίλτατα, καὶ φάεος γλυκερώτερα, καὶ βιότοιο,
ἀλλὰ καὶ οἰωνοῖσιν, ἀμειλίκτοισί τε θηρσὶν
ἰχθύσι τ' ὠμηστῇσιν, ἀμήχανος, αὐτοδίδακτος
ἐντρέφεται τεκέων δριμὺς πόθος. ἀμφὶ δὲ παισὶ
καὶ θανέειν, καὶ πᾶσαν ὀϊζυρὴν κακότητα
πρόφρονες, οὐκ ἀέκοντες ἀνατλῆσαι μεμάασι.
ἤδη τὶς κατ' ὄρεσφιν ἐριβρύχην ἐνόησε
θηρητὴρ τεκέεσσιν ὑπερβεβαῶτα λέοντα
μαρνάμενον σφετέρης γενεῆς ὕπερ, οὐδ' ὅγε πυκνῆς
χερμάδος ἱπταμένης, οὐδ' αἰγανέης ἀλεγίζει.
ἀλλ' αὔτως ἄτρεπτον ἔχει θάρσος τε, μένος τε
βαλλόμενος καὶ ἐρεικόμενος πάσῃσι βολῇσιν.

αὐτίχ' ὁμοῦ τ' ἐγένοντο, περὶ σφετέρην τε τεκοῦσαν
νηχόμενοι σκαίρουσι, καὶ ἐν δαίουσιν ὀδόντων
εἴσω, καὶ μητρῷον ὑπὸ στόμα δυθαώουσιν.
ἡ δὲ φιλοφροσύνῃσιν ἀνίσχεται ἀμφί τε παισὶ
στρωφᾶται γανόωσα, καὶ ἔξοχα κιγχαλόωσα.
μαζὸν δ' ἀμφοτέρῃσι παρίσχεται, οἷον ἑκάστῳ
θήσασθαι γάλα λαρὸν, ἐπεὶ ῥα οἱ ὤπασε δαίμων.
καὶ γάλα, καὶ μαζῶν ἰκέλην φύσιν οἷα γυναικῶν.
τόφρα μὲν οὖν τοίῃσι τιθηνείῃσι μέμηλεν.
ἀλλ' ὅτε κουρίζωσιν ἑὸν σθένος, αὐτίκα τοῖσι
μήτηρ ἡγήτειρα κατέρχεται ἐς ὁδὸν ἄγρης
ἱεμένοις· θήρην δὲ διδάσκεται ἰχθυόεσσαν.
οὐδὲ πάρος τεκέων ἑκὰς ἵσταται, οὐδ' ἀπολείπει,
πρίν γ' ὅτ' ἂν ἡβήσωσι τελεσφόρα γυῖα, καὶ ἀλκήν.
ἀλλ' αἰεὶ ῥυτῆρες ἐπίσκοποι ἐγγὺς ἕπονται.
οἷον δ' αὖ τότε θαῦμα μετὰ φρεσὶ θηήσαιο
τερπωλὴν ἐρόεσσαν, ὅτε πλώων ἐσίδηαι
αὔρῃ ἐν εὐκραεῖ δεδοκημένος, ἠὲ γαλήνῃ
δελφίνων ἀγέλας εὐειδέας ἵμερον ἅλμης.
οἱ μὲν γὰρ προπάροιθεν ἀολλέες, ἠΰτε κοῦροι
ἠΐθεοι στοιχοῦσι, νέον γένος, ὥς τε χοροῖο
κύκλον ἀμειβόμενοι πολυειδέα ποικιλόδινον.
τοὶ δ' ὄπιθεν μεγάλοι τε, καὶ ἔξοχοι, οὐδ' ἀπάτερθεν
ἔρχονται τεκέων φρουρὸς στρατὸς, ὥς θ' ἁπαλοῖσι
φερβομένοις, ἕσπονται ἐν εἴαρι ποιμένες ἀμνοῖς.
Ὡς δ' ὅτε μουσοπόλων ἔργων ἄπο παῖδες ἴασιν
ἀθρόοι, οἳ δ' ἄρ' ὄπισθεν ἐπίσκοποι ἐγγὺς ἕπονται
αἰδοῦς τε, πραπίδων τε, νόου τ' ἐπιτιμητῆρες
πρεσβύτατοι· γῆρας γὰρ ἐναίσιμον ἄνδρα τίθησιν,
ὣς ἄρα καὶ δελφῖνες ἑοῖς παίδεσσι τοκῆες

εἰσὶν ὑπὸ πτερύγων, οἵη γένυς ἰχθύσιν ἄλλοις.
τῇσιν ἀτυζομένων τεκέων φόβον ἀμφικαλύπτει.
ἄλλοι δ' αὖθ' ἑὰ τέκνα διὰ στόμα ταρβήσαντα
δεξάμενοι ῥύονται, ἅτ' ἐς δόμον ἠὲ καλιήν,
οἷον δὴ καὶ γλαῦκος ὃς ἔξοχα τέκν' ἀγαπάζει
πάντων, ὅσοι ἔασιν ἐν ἰχθύσιν ὠοτοκῆες.
κεῖνος γὰρ μίμνει τε, παρήμενος, ὄφρα γένωνται
παῖδες ὑπωάδιοι, καί σφιν παρανήχεται αἰεί.
τοὺς δ' ὅτε κεν φοβέοντας ἴδοι κρατερώτερον ἰχθὺν
ἀμφιχανὼν κατέδεκτο κατὰ στόμα, μέσφα κε δεῖμα
χάζηται· τότε δ' αὖτις ἀνέπτυσε λαυκανίηθεν.
θύννης δ' οὔτιν' ἔγωγ' ἀθεμίστερον ἔλπομαι ἰχθύν,
οὐδὲ κακοφροσύνῃ προβεβηκότα ναιέμεν ἅλμην,
ὠὰ γὰρ εὖτε τέκῃσιν ἑὴν ὠδῖνα βαρεῖαν,
αὐτὴ γειναμένη καταδαίνυται ὅσσα κίχῃσι
νηλής. ἢ καὶ τέκνα φυγῆς ἔτι νήιδ' ἐόντα
ἐσθίοι, οὐδέ μιν οἶκτος ἐσέρχεται οἷο τόκοιο.
Ἔστι δ' ὅσ' οὔτε γάμοισι φυτεύεται, οὔτε γονῇσι
τίκτεται, αὐτοτέλεστα, καὶ αὐτόρρεκτα γένεθλα,
ὄστρεα μὲν σύμπαντα, τάτ' ἰλύϊ τίκτεται αὐτῇ.
κηρύκων δ' οὔτέ τι θῆλυ πέλει γένος, οὐδ' ἐπαμοιβῆς
ἄρσενες, ἀλλ' ὁμόφυλα· καὶ εἴκελα πάντα τέτυκται.
ὣς δὲ καὶ ἠπεδανῆς ἀφύης ὀλιγηπελὲς ἔθνος.
οὔτινος ἐκ γεγάασιν ἀφ' αἵματος, οὐδὲ τοκήων.
εὖτε γὰρ ἐκ νεφέων ζηνὸς νόος ὄμβρον ἀφύξῃ
λάβρον ὑπὲρ πόντοιο, καὶ ἄχετον, αὐτίκα πᾶσα
μισγομένη δίνῃσιν ἅμα πλήθουσι θάλασσα
σίζει τ', ἀφριάα τὲ, καὶ ἵσταται οἰδαίνουσα.
αἳ δ' ἐν ἀτεκμάρτοισι, καὶ ἀσκέπτοισι γάμοισιν
ἀθρόαι ἐκ τ' ἐγένοντο, καὶ ἔκτραφεν, ἐκ τ' ἐφάνησαν
μυρίαι,

οὐδ' ὅγε πρὶν θανέειν ἀναβάλλεται. ἀλλ' ἐπὶ παισὶν
ἡμιδαμὴς προβέβηκε, μέλει δέ οἱ οὔτι μόροιο
τόσον, ὅσον μὴ παῖδας ὑπ' ἀγρευτῆρσιν ἰδέσθαι
ἐρχθέντας θήρειον ὑπ' αὐτοκμῆτα καλιήν.
ἤδη δ' ἀρτιτόκοιο κυνὸς σκυλακοτρόφῳ εὐνῇ
ποιμὴν ἐγχρίψας, εἰ καὶ πάρος ἦεν ἑταῖρος,
χάσσατο ταρβήσας μητρὸς χόλον ὑλακόεντα.
οἷον ὑπὲρ τεκέων προφυλάσσεται, οὐδέ τιν' αἰδῶ
γινώσκει. πᾶσιν δὲ πέλει κρυόεσσα πελάσσαι.
οἷον δ' ἑλκομένας περὶ πόρτιας ἀχαλόωσαι
μητέρες, οὐκ ἀπάτερθε γυναικείων στενάχουσι
κωκυτῶν, αὐτοὺς δὲ σπαλγιώουσι νομῆας.
καὶ μέν τις φήνης ἀδινὸν γόον ἔκλυεν ἀνὴρ
ὄρθριον ἀμφὶ τέκεσσ', ἢ ἀηδόνος αἰολοφώνου
ἠὲ καὶ εἰαρινῇσι χελιδόσιν ἐγγὺς ἔκυρσε
μυρομέναις ἑὰ τέκνα, τά τε σφίσι ληΐσαντο
ἐξ εὐνῆς, ἢ φῶτες ἀπηνέες, ἠὲ δράκοντες.
ἰχθύσι δ' αὖ δελφὶς μὲν ἀριστεύει φιλότητι
παίδων, ὡς δὲ καὶ ἄλλοι ἑὸν γένος ἀμφιέπουσι.
θαῦμα δ' ἁλιπλάγκτοιο κυνὸς τόδε, τῇ γὰρ ἕπονται
τέκνα νεοβλαστῆ, καί σφιν σάκος ἔπλετο μήτηρ.
ἀλλ' ὅτε ταρβήσωσι τάτ' ἄσπετα δείματ' ἔασιν
ἐν πόντῳ, τότε παῖδας ἔσω λαγόνεσσιν ἔδεκτο
αὐτὴν εἰσίθμην, αὐτὴν ὁδὸν, ἔνθεν ὄλισθον
γεινόμενοι. τοιόν δε πόνον μογέουσά περ ἔμπης
ἀσπασίως τέτληκε. πάλιν δ' ὑπεχεύατο παῖδας
σπλάγχνοις. αὖθι δ' ἀνέηκεν, ὅτ' ἀμπνεύσωσι φόβοιο.
τοίην καὶ ῥίνη τεκέων πορσύνεται ἀλκὴν,
ἀλλ' οὐκ ἐν νηδυῒ κείνη δύσις οἷα κύεσσιν,
ἀλλά οἱ ἐν πλευρῇσιν ὑποσφαγὲς ἀμφοτέρωθεν

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ὧδε μὲν ἰχθυβοτοί τε νομαὶ, καὶ φῦλα θαλάσσης
πλάζονται, τοίῳ δὲ γάμῳ, τοίῃ δὲ γενέθλῃ
τέρπονται. τὰ δέ πού τις ἐπὶ χθονίοισιν ἅπαντα
ἀθανάτων σήμηνε, τί γὰρ μερόπεσσιν ἄνυστον
νόσφι θεῶν. οὐδ' ὅσσον ὑπ' ἐκ ποδὸς ἴχνος ἀεῖραι
οὐδ' ὅσσον ἀμπετάσαι βλεφάρων περιφαέα κύκλα.
ἀλλ' αὐτοὶ κρατέουσι, καὶ ἰθύνουσιν ἕκαστα,
τηλόθεν ἐγγὺς ἐόντες, ἀναγκαίῃ δ' ἀτίνακτος
πείθεσθαι. τὴν δ' οὔτι πέλει σθένος, οὐδέ τις ἀλκὴ,
ῥηχείαις γενύεσσιν ὑπερφιάλως ἐρύσαντα
ἐκφυγέειν ἅτε πῶλον ἀποπτυστῆρα χαλινῶν.
ἀλλ' αἰεὶ μάκαρες πανυπέρτατοι ἡνία πάντῃ
κλίνουσ' ᾗ κ' ἐθέλωσιν, ὁ δ' ἕσπεται ὅς κε σαόφρων,
πρὶν χαλεπῇ μάστιγι, καὶ οὐκ ἐθέλων ἐλάηται.
κεῖνοι καὶ τέχνας πολυκερδείας ἀνθρώποισι
δῶκαν ἔχειν. καὶ πᾶσαν ἐπιφροσύνην ἐδίδαξαν.
ἄλλος δ' ἀλλοίοισιν ἐπώνυμος ἔπλετο δαίμων
ἔργοις οἷσιν ἕκαστος ἐπίσκοπον ἤρατο τιμήν.
Δηὼ μὲν ζεύγλας τε βοῶν ἀρότοιό τε γαίης
πυρῶν τ' εὐκάρποιο φέρει γέρας ἀμήτοιο
δοῦρα δὲ τεκτήνασθαι ἀναστῆσαί τε μέλαθρα
φάρεά τ' ἀσκῆσαι. μήλων εὐανθέϊ καρπῷ,
Παλλὰς ἐπιχθονίους ἐδιδάξατο. δῶρα δ' Ἄρηος
φάσγανα. χάλκειοί τε περὶ μελέεσσι χιτῶνες

μυρίαι, ἀβληχραί, πολιὸν γένος· ἐκ δὲ γενέθλης
οὔνομ' ἐπικλήδην ἀφρίτιδες αὐδώωνται.
ἄλλαι δ' ἰλυόεντος ὑπ' ἐκ φλοίσβοιο φύονται·
εὖτε γὰρ ἐν δίνῃσι, παλιρρόιαις τε θαλάσσης
βράσσηται πάμφυρτος ἀφυσγετὸς ἐξ ἀνέμοιο
ἀρχομένου, τότε πᾶσα συνίσταται ἧς ἐν ἰοῦσα
ἰλὺς εὐρώεσσα. γαληναίης δὲ ταθείσης
ἐξ αὐτῆς ψάμαθός τε, καὶ ἄσπετα φύρματα πόντου
πύθεται. ἐκ δὲ φύονται ἀθέσφατοι, εἴκελοι εὐλαῖς·
οὐ μέν που τι τέτυκται ἀκιδνότερον γένος ἄλλο
δειλαίης ἀφύης. νεπόδεσσι δὲ πᾶσιν ἔασιν
δαῖς ἀγαθή. κεῖναι δὲ δέμας περιλιχμάζουσιν
ἀλλήλων. τόδε δέ σφι βορὴ βιότοιο τέτυκται.
κεῖναι δ' εὖτε θάλασσαν ἀολλήδην ἐφέπωσιν,
ἠὲ νύπου πέζην ἀμφίσκιον, ἠὲ θαλάσσης
διζήμεναι κευθμῶνας, ὑποβρυχίην τ' αἰωρήν,
πᾶσα τότε γλαυκὴ λευκαίνεται ἀμφιτρίτη,
ὡς δ' ὁπότ' εὐρύπεδον σκιάσει νιφάδεσσιν ἀλωὴν
ἐαρίου ζεφύροιο θοὸν μένος, οὐδέ τι γαίης
κυανέης ἰδέειν ὑποφαίνεται, ἀλλ' ἄρα πᾶσα
ἀργεννὴ χιόνεσσιν ἐπασσυτέραις κεκάλυπται,
ὣς τότ' ἀπειρεσίῃσι περιπληθὴς ἀγέλῃσι
φαίνεται ἀργήεσσα Ποσειδάωνος ἀγυιή.

πολλάκι καὶ κρατερὸν, καὶ ὑπέρτερον ὤλεσαν ἰχθύν.
οἷον καὶ νάρκη τερενόχροϊ φάρμακον ἀλκῆς
ἕσπεται αὐτοδίδακτον, ἐν οἰκείοις μελέεσσιν.
ἡ μὲν γὰρ μαλακή τε δέμας καὶ πᾶσ' ἀμενηνή.
νωθής τε βραδυτῆτι βαρύνεται, οὐδέ κε φαίης
νηχομένην ὁράαν. μάλα γὰρ δύσφραστα κέλευθα
ἕλκεται. πολιοῖο δι' ἰλύος ἑρπύζουσα.
ἀλλά οἱ ἐν λαγόνεσσιν ἀναλκείης δόλος ἀλκή
κερκίδες ἐμπεφύασι παρὰ πλευρὴν ἑκάτερθεν,
ἀμφίδυμοι. τῶν εἴ τις ἐπιψαύσειε πελάσσας,
αὐτίκα οἱ μελέων σθένος ἔσβεσεν. ἐν δέ οἱ αἷμα
πήγνυται, οὐδ' ἔτι γυῖα φέρειν δυνάται, ἀλλά οἱ ἀλκή
ἧκα μαραινομένοιο παρίεται ἄφρονι νάρκῃ,
ἡ δ' εὖ γινώσκουσα θεοῦ γέρας, οἷον ἔδωκε,
ὕπτιον ἀγκλίνασα μένει δέμας ἐν ψαμάθοισι
κεῖται δ' ἀστεμφὴς οἷα νέκυς. ὃς δέ κεν ἰχθῦς
ἐγχρίμψῃ λαγόνεσσιν, ὁ μὲν λύτο, κάππεσε δ' αὔτως
ἀδρανίης, βαρὺν ὕπνον ἀμηχανίῃσι πεδηθείς.
ἡ δὲ θοῶς ἀνόρουσε, καὶ οὐ κραιπνή περ ἐοῦσα
γηθοσύνῃ ζωὸν δὲ κατεσθίει, ἶσα θανόντι.
πολλάκι καὶ κατὰ λαῖτμα μετ' ἰχθύσιν ἀντήσασα
νηχομένοις. κραιπνὴν μὲν ἐπειγομένων, σβέσεν ὁρμὴν
ἐγγὺς ἐπιψαύσασα, καὶ ἐσσυμένους ἐπέδησεν.
ἔσαν δ' αὐαλέοι, καὶ ἀμήχανοι, οὔτε κελεύθων
δύσμοροι, οὔτε φυγῆς, μεμνημένοι ἡ δὲ μένουσα
οὐδὲν ἀμυνομένους καταδαίνυται, οὐδ' ἀΐοντας.
οἷον δ' ὀρφναίοισιν ἐν εἰδώλοισιν ὀνείρων
ἀνδρὸς ἀτυζομένοιο, καὶ ἱεμένοιο φέβεσθαι,
θρώσκει μὲν κραδίη, τὰ δὲ γούνατα παλλομένοιο
ἀστεμφὴς ἅτε δεσμὸς ἐπειγομένοιο βαρύνει,

καὶ κόρυθας, καὶ δοῦρα, καὶ οἷς ἐπιτέρπετ' ἐνυώ.
δῶρα δὲ μουσάων τε, καὶ ἀπόλλωνος, ἀοιδαί.
ἑρμείης δ' ἀγορήν τε, καὶ ἀκμήεντας ἀέθλους
ὤπασεν. ἡφαίστῳ δὲ μέλει ῥαιστήριος ἱδρώς.
καὶ τάδε τις πόντοιο νοήματα, καὶ τέλος ἄγρης.
πληθύν θ' ὑγροπόρων θεὸς ὤπασε τεκμήρασθαι
ἀνδράσιν, ὃς καὶ πρῶτα μεσορραγέας κενεῶνας
γαίης, ἀγνυμένοισιν ἐνιπλήσας ποταμοῖσιν
παμπεδανὴν ἀνέηκε, καὶ ἐξέστρεψε θάλασσαν
ὀφρύσι, καὶ ῥηγμῖσι τρίσσομον ἀμφιπεδήσας.
εἴτε μιν εὐρυμέδοντα ποσειδάωνα καλέσσαι
εἴτ' ἄρα καὶ νηρῆα παλαίφατον. εἴτ' ἄρα φόρκυν.
βέλτερον, εἴτε τιν' ἄλλον ἁλὸς θεὸν ἰθυντῆρα.
ἀλλ' οἱ μὲν μάλα πάντες ὅσοι τ' ὄλυμπον ἔχουσι
δαίμονες, οἵ τε θάλασσαν, ὅσοι τ' εὔδωρον ἄρουραν,
ἠέρα τ' ἐγχεύουσι, πανείλαον ἦτορ ἔχοιεν
σοί τε μάκαρ σκηπτοῦχε, καὶ ἀγλαόπαιδι γενέθλῃ
καὶ λαοῖς σύμπασι, καὶ ἡμετέρῃσιν ἀοιδαῖς.
Ιχθύσι δ' οὔτε δίκη μεταρίθμιος, οὔτε τις αἰδὼς,
οὐ φιλότης, πάντες γὰρ ἀνάρσιοι ἀλλήλοισιν,
δυσμενέες πλώουσιν, ὁ δὲ κρατερώτερος αἰεὶ
δαίνυτ' ἀφαυροτέρους. ἄλλῳ δ' ἐπινήχεται ἄλλος
πότμον ἄγων, ἑτέρου δ' ἑτέρῳ πόρσυνεν ἐδωδήν.
οἱ μὲν γὰρ γενύεσσι καὶ ἠνορέῃ βιόωνται
χειροτέρους. τοῖς δ' ἰὸν ἔχει στόμα, τοῖσι δ' ἄκανθαι
τύμμασι λευγαλέοισιν ἀμυνόμεναι πεφύασι
πικραί τ', ὀξεῖαί τε, χόλου πυρόεντος ἀκωκαί.
οἷσι δ' οὔτε βίην θεὸς ὤπασεν, οὔτε τι κέντρον
θήγεται ἐκ μελέων, τοῖς δ' ἐκ φρενὸς ὅπλον ἔφυσε
βουλὴν κερδαλέην πολυμήχανον. οἵ τε δόλοισι

ὄρνιθες· λάχνην δὲ διαψαίρουσι πόδεσσιν,
ἠΰτε κρυμέοντες, ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ὀδόντων
ἔλθωσιν, τότ' ἔπειτα δόλου πετάσασα θύρετρα
ἐξαπίνης συνέμαρψε, καὶ ἔσπασεν εὐρυχανοῦσα
ἄγρην κερδαλέην, ὅσσην ἕλεν ὁρμήσασα.
Καὶ μὲν δὴ δολόμητις ἐπίκλοπον εὕρατο θήρην
σηπίη· ἐκ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς πεφύκασιν ἀραιοὶ
ἀκρέμονες, προτενεῖς, ὥς τε πλόκοι· οἷσι καὶ αὐτὴ
ὥς τέ περ ὁρμιῇσιν ἐφέλκεται ἰχθύας ἄγρῃ
πρηνὴς ἐν ψαμάθοισιν ὑπ' ὀστράκῳ εἰλυθεῖσα.
κείναις δὲ πλοκάμοισι, καὶ ἡνίκα κύματα θύει
χείματι, πετράων ἀντίχεται, ἠΰτε τὶς ναῦς
πείσματ' ἐπαπταίνησιν ἀναψαμένη σπιλάδεσσιν.
Καρίδες δ' ὀλίγαι μὲν ἰδεῖν, ἶσαι δὲ καὶ ἀλκὴν
γυίοις, ἀλλὰ δόλοισι καὶ ἄλκιμον ὤλεσαν ἰχθὺν
λάβρακα, σφετέρῃσιν ἐπικλέα λαβροσύνῃσιν.
οἱ μὲν γὰρ σπεύδουσι, καὶ ἰθύουσι λαβέσθαι
καρίδων, ταῖς δ' οὔτι φυγεῖν σθένος, οὐδὲ μάχεσθαι
ὀλλύμεναι δ' ὀλέκουσι, καὶ οὓς πέρνουσι φονῆας.
εὖτε γὰρ ἀμφιχανόντες ἔσω μάρψωσιν ὀδόντων,
αἱ δὲ θαμὰ θρώσκουσι, καὶ ἐς μεσάτην ὑπερῴην
ὀξὺ κέρας χρίμπτουσι, τό, τέ σφισι τέλλεται ἄκρης
ἐκ κεφαλῆς, λάβραξ δὲ φίλης κεκορημένος ἄγρης
νύγματος οὐκ ἀλέγει, τὸ δέ μιν νέμεταί τε, καὶ ἕρπει,
ἐσόκε ψυχόμενόν μιν ἕλῃ μόρος ἐξ ὀδυνάων.
ὀψὲ δὲ γινώσκει νέκυος δεδαϊγμένος αἰχμῇ.
Ἔστι δέ τις πηλοῖσιν ἐφέστιος ὠμοφάγος βοῦς
εὐρύταρος, πάντεσσι μετ' ἰχθύσιν, ἦ γάρ οἱ εὖρος
πολλάκις ἐνδεκάπηχυ δυωδεκάπηχύ τ', ἐτύχθη,
οὐτιδανὸς δὲ βίῃ, καὶ οἱ δέμας ἄμμορον ἀλκῆς

τοίην γυιοπέδην τεχνάζεται ἰχθύσι νάρκη.
B βάτραχος αὖ νωθὴς μὲν ὁμῶς, καὶ μαλθακὸς ἰχθὺς
αἴσχιστος δ᾽ ἰδέειν, στόμα δ᾽ οἴγεται εὐρὺ μάλιστα.
ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τῷ μῆτις ἀναίρατο γαστέρι φορβήν.
αὐτὸς μὲν πηλοῖο κατ᾽ εὐρώεντος ἐλυσθεὶς
κέκλιται ἀτρεμέων, ὀλίγην δ᾽ ἀνὰ σάρκα τιταίνει.
ἥ ῥα οἱ ἐκ γένυος νεάτης ὑπένερθε πεφύκει
λεπτή τ᾽, ἀργεννή τε, καὶ ἡκὴ δέ οἱ ὄζειν ἀϋτμή.
τὴν θαμὰ δινεύει δόλον ἰχθύσι βαιοτέροισιν.
οἱ ῥά μιν εἰσορόωντες ἐφορμώωσι λαβέσθαι.
αὐτὰρ ὁ τὴν ἂψ αὖτις ἐφέλκεται ἀτρέμας εἴσω
ἦκα μάλ᾽ ἀσπαίρουσαν ἐπὶ στόμα, τοὶ δ᾽ ἐφέπονται
οὐδὲν ὀϊσάμενοι κρυπτὸν δόλον, ἄχρι λάβωσι
βατράχου εὐρείῃσιν ἔσω γενύεσσι μιγέντες.
ὡς δ᾽ ὅτε τις κούφοισι πάγην ὄρνισιν ἐρέξων
πυρούς, τοὺς μὲν ἔρηνε δόμου προπάροιθε πυλάων,
ἄλλους δ᾽ ἔνδον ἔθηκεν, ἐπεστήριξε δὲ τέχνην.
τοὺς δὲ λιλαιομένους ἕλκει πόθος ὀξὺς ἐδωδῆς
εἴσω δὲ προγένοντο. καὶ οὐκέτι νόστος ἑτοῖμος
ἐκ δυῶν. δαιτὸς δὲ κακὴν εὕραντο τελευτήν,
ὡς κείνους ἀμενηνὸς ἐπέσπασεν ἠπεροπεύσας
βάτραχος, οὐδ᾽ ἐνόησαν ἑὸν σπεύδοντες ὄλεθρον.
τοῖα καὶ ἀγκυλόμητιν ἐσέκλυον ἐντύνασθαι
κερδώ. ὅτ᾽ οἰωνῶν ἀγέλην πλήθουσαν ἴδηται
δοχμίη ἐγκλινθεῖσα τανυσσαμένη θοὰ κῶλα
ὄμματ᾽ ἐπημύει, σὺν δὲ στόμα πάμπαν ἐρείδει.
φαίης κεν εἰσορόων ἤ μιν βαθὺν ὕπνον ἰαύειν,
ἠὲ καὶ ἀτρεκέως ἧσθαι νέκυν. ὧδε γὰρ ἄπνους
αἰόλα βουλεύουσα παραβλήδην τετάνυσαι.
οἱ δέ μιν εἰσορόωντες, ἀολλέες αὐτὸς ἵενται

λίχριος, ὀξείῃσι φέρει χηλῇσι μεμαρπώς·
λάθρη δ' ἐμπελάει, μέσσῳ δ' ἐνεθήκατο λᾶαν
ὀστρέου· ἔνθεν ἔπειτα παρήμενος εἰλαπινάζει
δαῖτα φίλην· τὸ δ' ἄρ' οὔτι, καὶ ἱέμενόν περ, ἔρξαι
ἀμφιδύμους πλάστιγγας ἔχοι σθένος, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
ἧσται, ὄφρα θάνῃ τε, καὶ ἀγρευτῆρα κορέσῃ.
τῷ δ' ἶσα τεχνάζουσι καὶ ἀστέρες ἑρπυστῆρες
εἰνάλιοι, καὶ τοῖς γὰρ ἐπ' ὄστρεα μῆτις ὀπηδεῖ·
ἀλλ' οὐ λᾶαν ἄγουσι συνέμπορον, οὐδ' ἐπίκουρον
κεῖνοι· προὐχὺ δὲ κῶλον ἐνηρείσατο μέσοισι
πεπταμένοις, τὰ μὲν ὧδε πιέζεται, οἱ δὲ νέμονται.
Ὄστρακον αὖ βυθίας μὲν ἔχει πλάκας, ἐν δέ οἱ ἰχθὺς
πίννη ναιετάει κεκλημένος· ἡ μὲν ἄναλκις·
οὔτε τι μητίσασθαι ἐπίσταται, οὔτε τι ῥέξαι.
ἀλλ' ἄρα οἱ ξυνόν τε δόμον ξυνήν τε καλύπτρην
καρκίνος ἐνναίει φέρβει δέ μιν, ἠδὲ φυλάσσει.
τῷ καὶ πιννοφύλαξ κικλήσκεται, ἀλλ' ὅτε κόχλου
ἰχθὺς ἔνδον ἵκηται ὃ δ' οὐ φρονέουσαν ἀμύξας
δήγματι κερδαλέῳ πίννην ἕλεν, ἡ δ' ὀδύνῃσιν
ὄστρακα συμπατάγησε, καὶ ἔνδοθεν ἐφράσατ' ἄγρην
αὐτή τ', ἠδ' ἑτάρῳ, ξυνὸν δ' ἅμα δεῖπνον ἕλοντο.
ὣς ἄρα καὶ πλωτοῖσιν ἐν ὑγροπόροισιν ἔασι
οἱ μὲν κερδαλέοι, τοὶ δ' ἄφρονες, οἷα καὶ ἡμῖν
ἀνδράσιν. οὐδέ τι πᾶσιν ἐναίσιμόν ἔπι νόημα.
Φράζεο δ' ἀφραδίῃ προφερέστατον ἡμεροκοίτην
ἰχθύων, ὃν περὶ πάντας ἀεργότατον τέκεν ἅλμη.
τοῦ δ' ἤτοι κεφαλῆς μὲν ἄνω τετράφαται ὕπερθεν
ὄμματα, καὶ στόμα λάβρον ἐν ὀφθαλμοῖσι μέσοισι.
αἰεὶ δ' ἐν ψαμάθοισι πανημέριος τετάνυσται
εὕδων, νυκτὶ δὲ μοῦνον ἀνέγρεται, ἠδ' ἀλάληται.

μαλθακόν, ἐν δέ οἱ εἰσὶν ἀείδελοι ἔνδον ὀδόντες.
βαιοί τ', οὐ κρατεροί τε, βίῃ δέ κεν οὔτι δαμάσαι
ἀλλὰ δόλῳ, καὶ φῶτας ἐπίφρονας εἷλε πεδήσας.
δαιτὶ γὰρ ἀνδρομέῃ μέγα τέρπεται ἔξοχα δ' αὐτῷ
ἀνθρώπων κρέα τερπνά, καὶ εὐάντητος ἐδωδή.
εὖτέ τιν' ἀθρήσῃ νεάτην ὑπὸ βύσσαν ἰόντα
ἀνθρώπων ὅσσοισιν ὑποβρύχιος πόρος ἅλμης
μέμβλεται, αὐτὰρ ὁ κῦφος ὑπερκεφαλῆφιν ἀερθεὶς
νήχεται ἀστεμφής, μεγάρων ὀρόφοισιν ἐοικὼς
ἄβροτος ἀμφιταθείς, σὺν δ' ἔρχεται, ᾗ κεν ἴῃσι
δειλὸς ἀνήρ· μίμνοντι δ' ἐφίσταται, ἠΰτε πῶμα.
ὡς δὲ παῖς δολόεντα μόρον λίχνοισι μύεσσιν
ἔστησεν, τὸν δ' οὔτι πάγης λόχον ὁρμαίνοντα
γαστὴρ ἔνδον ἔλαυνε, θοῶς δέ οἱ ἄχθος ὕπερθεν
κοῖλον ἐπεσμαράγησεν, ὁ δ' οὐκέτι πολλὰ μενοινῶν
ἐκ φυγέειν δύναται γλαφυρὸν σκέπας, ὄφρα ἑ κοῦρος
μάρψῃ τε, κτείνῃ τε, γέλων δ' ἐπιθήσεται ἄγρῃ.
ὣς ὅγ' ὑπὲρ κεφαλῆς βροτέης ὀλοφώϊος ἰχθὺς
πέπτατ' ἐρητύων ἀναδύμεναι, εἰσόκεν αὐτμὴ
φῶτα λίπῃ, ψυχὴ δὲ μετεκπνεύσῃ ῥοθίοισιν.
ἔνθα ἑ τεθνειῶτα δυσώνυμος ἀμφιέπει βοῦς
δαινύμενος, τέχνῃσιν ἑλὼν δυσμήχανον ἄγρην.
Καὶ μὲν τίς μιαροῖσιν ὑπὸ πλαταμῶσι νοήσας
καρκίνον, αἰνήσει, καὶ ἀγάσσεται εἵνεκα τέχνης
κερδαλέης· καὶ τῷ γὰρ ἐπιφροσύνην πόρε δαίμων,
ὄστρεα φέρβεσθαι, γλυκερὴν καὶ ἄμοχθον ἐδωδήν.
ὄστρεα μὲν κληῗδας ἀναπτύξαντα θυρέτρων
ἴλυν λιχμάζοντα, καὶ ὕδατος ἰσχανόωντα
πέπταται ἀγκοίνῃσιν ἐρήμενα πετραίῃσιν.
καρκίνος αὖ ψηφῖδα παρὰ ῥηγμῖνος ἀείρας,

ἄνδρας δ' ἀγρευτῆρας ὁμῶς, καὶ κρέσσονας ἰχθῦς
ῥηϊδίως ἀπάτῃσι παραπλάγξαντες ἄλυξαν.
ἀλλ' ὅτε χειρότερός τις ἐπισχεδὸν ἀντιβολήσῃ,
αὐτίκα πουλύποδές τε καὶ ἰχθύες ἐξεφάνησαν
μορφῆς πετραίης ἐξάλμενοι, ἐκ δὲ δόλοιο
φορβὴν ἠλλάξαντο, καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον.
χείματι δ' ὁππότε φασὶν ἐπιστυγὲς ἁλὸς ὕδωρ
πουλύποδας, ζαμενεῖς γὰρ ὑποτρομέουσι θυέλλας·
ἀλλ' οἵγε γλαφυρῇσιν ἐεργόμενοι θαλάμῃσιν
πήξαντες δαίνυνται ἑοὺς πόδας, ἠύτε σάρκας
ἀλλοτρίας· οἱ δ' αὖτις ἑοὺς κορέσαντες ἄνακτας
φύονται· τόδε που σφι Ποσειδάων ἐπένευσε.
τοῖον καὶ βλοσυρῇσιν ὁρμαίνουσι νόημα
ἄρκτοις, χειμερίην γὰρ ἀλυσκάζουσαι ὁμοκλὴν
δῦσαι φωλειοῖο μυχὸν κατὰ πετρήεντα
ὃν πόδα λιχμάζουσιν ἐδητύος ἔργον ἄπαστον,
μαιόμεναι δαίτην ἀνεμώλιον· οὐδ' ἐθέλουσι
προβλώσκειν, ἀκραὲς ἕως ἔαρ ἡβήσειεν.
Ἔξοχα δ' ἀλλήλοισιν ἀνάρσιον ἔχθος ἔχουσι
κάραβος αἰνητὴρ, μύραινά τε, πουλύποδές τε.
ἀλλήλους δ' ὀλέκουσιν ἀμοιβαίοισι φόνοισιν.
αἰεὶ δ' ἰχθυόεσσα μετὰ σφίσιν ἵσταται αὐω,
καὶ μόθος, ἄλλου δ' ἄλλος ἑὴν ἔπλησατο νηδύν.
ἡ μὲν ὑπ' ἐκ πέτρης ἁλιμυρέος ὁρμηθεῖσα
φοιταλέη μύραινα διέρχεται οἴδματα πόντου
φορβὴν μαιομένη, τάχα δ' εἴσιδε πούλυπον ἀκτῆς
ἄκρα διερπύζοντα, καὶ ἀσπασίην ἐπιθήρην
ἔσσυτο γηθοσύνῃ, τὸν δ' οὐ λάθεν ἐγγὺς ἰοῦσα·
ἀλλ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἀτυζόμενος, δεδόνηται
ἐς φόβον, οὐδ' ἄρα μῆχος ἔχει μύραιναν ἀλύξαι

τοὔνεκα κέκληται καὶ γυνκτρὶς, ἀλλ' ἄμυδις ἀπὸ
γαστρὸς ἀτεκμάρτοιο καὶ κηκὴ λάχεν. οὐ γὰρ ἐδωδῆς
ἢ κόρον, ἢ ἔτι μέτρον ἐπίσταται, ἀλλ' ἀτέλεστον
λύσσαν ἀεὶ βούβρωστιν, ἀναιδέϊ γαστρὶ φυλάσσει.
οὐδέ ποτ' ἂν λήξειεν ἐδητύος ἐγγὺς ἐούσης,
ἐσόκεν οἱ νηδύς τε μέση διὰ πᾶσα ῥαγείη,
αὐτός τε προταθεὶς πέσῃ ὕπτιος, ἠέ τις ἄλλος
πέφνῃ μιν τεπόδων πυμάτης ἔμφορον ἐδωδῆς.
σῆμα δέ τοι τόδε γαστρὸς ἀειμάργοιο πιφάσκω.
εἰ γάρ τίς μιν ἑλὼν θήρης ἀποπειρήσαιτο,
χειρὶ βορὴν ὀρέγων, ὁ δὲ δέξεται, εἰσόκεν αὐτοῦ
λαβροτάτου στόματος νηήσεται ἄχρις ἐδωδή.
κλῦτε γοναὶ μερόπων οἷον τέλος ἀφραδίῃσιν
λαιμάργοις, ὅσον ἄλγος ἀδηφαγίῃσιν ὀπηδεῖ.
τῷ τις ἀεργίην δυστερπέα τῆλε διώκοι
καὶ κραδίης, καὶ χειρὸς, ἔχοι δή τι μέτρον ἐδωδῆς.
μὴ δ' ἐπὶ πανθοίνῃσι νόον τέρποιτο τραπέζαις.
πολλοὶ γὰρ τοῖοι καὶ ἐν ἀνδράσιν, οἷσι λέλυνται
ἠνία. γαστρὶ δὲ πάντας ἐπιπροϊῶσι κάλωας.
ἀλλά τις εἰσορόων φεύγοι τέλος ἡμεροκοίτου.

Ἔστι καὶ ὀξυκόμοισι νόος, καὶ μῆτις ἐχίνοις
οἵτ' ἀνέμων ἴσασι βίας, ζαμενεῖς τε θυέλλας
ὀρνυμένας, νώτοισι δ' ἀνοχλίζουσιν ἕκαστος
λᾶαν. ὅσον βαρύθοντα περὶ σφετέρῃσιν ἀκάνθαις
ῥηϊδίως φορέοιεν, ἵν' ἀντία κύματος ὁρμῇ
βριθόμενοι μίμνωσι. τὸ γὰρ τρομέουσι μάλιστα,
μὴ σφᾶς ὑπ' ἠϊόνεσσι κυνώμενον οἶδμα κυλίσῃ.

Πουλυπόδων δ' οὔπω τιν' ὀΐομαι ἔμμεν ἄπυστον
τέχνης, οἳ πέτρῃσιν ὁμοίιοι ἰνδάλλονται
ᾗσί κε ποτιπτύξωσι, περισσείραις τε βάλωνται

ὣς καὶ πουλύποδος δνοπαλίζεται αἰόλα γυῖα
δυσμόρου, οὐδέ ἑ μῆτις ἐπιφροσύνης ἐσάωσεν
πετραίης, εἰ γάρ ποτ' ἀλευόμενος προτὶ πέτρην
πλέξηται, χροιὴν δὲ πανείκελον ἀμφιέσηται,
ἀλλ' οὐ μυραίνης ἔλαθεν κέαρ, ἀλλά ἑ μούνη
φράζεται, ἄπρηκτον δὲ τελεῖ κείνοιο νόημα.
ἔνθα μιν οἰκτείρειας ἀκοσμοτάτοιο μόροιο,
ὡς ὁ μὲν, ἐν πέτρῃσιν ὑφέζεται ἡ δέ οἱ ἄγχι
ἠύτ' ἐπαγγελέουσα παρίσταται, ὧδέ κε φαίης
μυθεῖσθαι μύραιναν ἀπηνέα κερτομέουσαν,
τί πτώσσεις δολομῆτα, τί νυ ἔλπεαι ἠπεροπεύειν.
ἢ τάχα καὶ πέτρης πειρήσομαι ἄσσε καὶ εἴσω
δέξεται σπιλὰς, ἥδε καὶ ἠμύσασα καλύψῃ.
αὐτίκα δ' ἀγκύλον ἕρκος ἐνιπρήσασα λαφύσσει,
χοιράδος αὖ ἐρύουσα πρότομον, αὐτὰρ ὅγ' οὔτι
οὐδὲ δαϊζόμενος λείπει πάγον, οὐδ' ἀνίησιν,
ἀλλ' ἔχεται, πέτρῃς εἰλιγμένος· ἄσσόκεν αὐταὶ
λείπονται μοῦναι κοτυληδόνες ἐμπεφυυῖαι.
ὡς δ' ὅτε περθομένης δηΐων ὑπὸ χερσὶ πόληος
ἑλκομένων παίδων τε, δορυκτήτων τε γυναικῶν
κοῦρον ἀνὴρ δρέπῃ τε, καὶ ἀγκάσιν ἐμπεφυῶτα
τηραμένης εὔρυσε πολέμου νόμον, αὐτὰρ ὁ χεῖρας
πλέξαν οὐκ ἀνίησιν ἀπ' αὐχένος, οὐδέ ἑ μήτηρ
κωκυτῶν προΐησιν, ὁμοῦ δέ οἱ ἕλκεται αὐτή,
ὣς καὶ πουλύποδος δειλὸν δέμας ἑλκομένοιο
λισσάσι μυδαλέῃ προσφύεται, οὐδ' ἀνίησιν.
Κάραβος αὖ μύραιναν ἀπηνέα περ μάλ' ἐοῦσαν
ἐσθίει, αὐχμφόνησιν ἀγηνορίῃσι δαμεῖσαν.
ἡ γὰρ ὁ μὲν, πέτρης σχεδὸν ἵσταται, ἡ δ' ἐπαΐσσει
θαρσαλέη μύραινα, δύω δ' ἀνὰ κέντρα τιτήνας

ἕρπων ἠχομένην τε καὶ ἄσπετα μαιμώωσαν.
αἶψα δέ μιν κατέμαρψε, γένυσι δ' ἐνέρεισε δαφοινήν.
πουλύπος αὖτ' ἀέκων ὀλοῆς ὑπομάρναται ἀνάγκης
ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσιν ἑλίσσεται, ἄλλοτε δ' ἄλλας
παντοίας στροφάλιγγας ὑπὸ σκολιοῖσιν ἱμᾶσι
τεχνάζων ὅπως μιν ἐρητύσειε βρόχοισιν
ἀμφιβαλών, ἀλλ' οὔτι κακῶν ἄκος, οὐδ' ἀλεωρή,
ῥεῖα γὰρ ἀμφιπεσόντος ὀλισθηροῖς μελέεσσιν
ἀργαλέη μύραινα διαῤῥέει, οἷά περ ὕδωρ.
αὐτὰρ ὅγ' ἄλλοτε νῶτα παναίολα, ἄλλοτε δειρὴν
οὐρήν τ' ἀκροτάτην περιβάλλεται, ἄλλοτε δ' αὐταῖς
ἐμπίπτει στόματός τε, πύλαις, γενύων τε, μυχοῖσιν
ὡς δὲ παλαισμοσύνης ἀγακλέος ἴδμονε ἄνδρε
δηρὸν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐὴν ἀναφαίνετον ἀλκήν,
ἤδη δ' ἐκ μελέων λιπαρὸς, καὶ ἀθέσφατος ἱδρὼς
χεύεται ἀμφοτέροισι, τὰ δ' αἰόλα κέρδεα τέχνης
πλάζονται, χεῖρές τε περὶ χροῒ κυμαίνονται,
ὣς καὶ πουλύποδος κοτυληδόνες οὐ κατὰ κόσμον
πλαζόμεναι, κενεῇσι παλαισμοσύναις μογέουσι.
ἡ δέ μιν ὀξυτέρῃσιν ὑπαὶ ῥιπῇσιν ὀδόντων
δαρδάπτει. μελέων δὲ τὰ μὲν κατεδέξατο γαστήρ.
ἄλλα δέ τ' ἐν γενύεσσι θοοὶ τρίβουσιν ὀδόντες.
ἄλλα δέ τ' ἀσπαίρει, καὶ ἑλίσσεται ἡμιδάϊκτα,
εἰσέτι που φύοντα καὶ ἐκφυγέειν ἐθέλοντα.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ ξυλόχους ὀφίων ὁδὸν ἐξερεείνων
βριθύκερως ἔλαφος, ῥινήλατον ἴχνος ἀνεῦρε
χειὴν δ' εἰς ἀφίκανε, καὶ ἑρπετὸν εἴρυσεν ἔξω
δάπτει δ' ἐμμενέως, ὁ δ' ἑλίσσεται ἀμφί τε γοῦνα
δειρήν τε στέρνον τε. τὰ δ' ἡμίβρωτα κέχυνται
ἄψεα, πολλὰ δ' ὀδόντες ὑπὸ στόμα δαΐζουσιν,

ἄγρια κυμαίνουσα κορύσσεται, ἐν δ' ἄρα λαιμῷ
ἠύτε δουροδόκῃ χαλκήλατον ἔμπασεν αἰχμήν,
ὣς ἄρα καὶ μύραιναν ἕλεν χόλος ἀφραδίῃσι
δύσμορον αὐτοτύποισιν ὑπ' ὠτειλῇσι δαμῆσαι.
τοίην που ξαφβῆς γαίης ἐπὶ δῆριν ἔθεντο,
ἄμφω ἐνὶ ξυλόχοισιν ὄφις, καὶ ῥηχὺς ἐχῖνος
ἀντόμενοι, καὶ τοῖς γὰρ ἀνάρσιος αἶσα μέμηλεν.
ἤτοι ὁ μὲν προϊδὼν ὀλοφώϊον ἑρπηστῆρα,
φραξάμενος πυκινῇσιν ὑπὸ προβολῇσιν ἀκάνθης
εἱλεῖται σφαιρηδὸν, ὑφ' ἕρκεϊ γυῖα φυλάσσων,
ἔνδοθεν ἑρπύζων, ὁ δέ οἱ σχεδὸν αὐτίκα θύων,
πρῶτα μὲν ἰοτόκοισι περισπαίρει γενύεσσιν,
ἀλλ' αὔτως μογέει κενεὸν πόνον, οὐ γὰρ ἱκάνει
χρωτὸς ἔσω, μαλακοῖσι καὶ ἱέμενός περ ὀδοῦσι.
τοίη μιν λάχνη δυσπαίπαλος ἀμφιβέβηκεν.
αὐτὰρ ὁ κυκλοτερὴς ὀλοοίτροχος αἰόλα γυῖα
δινεύων, πυκινῇσι κυλινδόμενος στροφάλιγξιν
ἐμπίπτει σπείρῃσι, καὶ οὐτάζει βελέεσσι.
χαίτης ὀξυκόμοισιν, ὁ δ' ἄλλοθεν εἴβεται ἄλλος
ἰχὼρ αἵματος, ἐν δ' ἕλκεα πολλ' ἀνιάζει.
ἔνθα μιν ἀμφιβαλὼν περιηγεῖ πάντοθεν ὁλκῷ
λυγρὸς ὄφις, χαλεποῖσι περιπλέγδην ὑπὸ δεσμοῖς
ἴσχει τ', ἐμπρίει τε, χόλῳ δ' ἐπερείδεται αἰχμήν.
τοῦ δ' εἴσω μάλα πᾶσαι ὀλισθαίνουσιν ἄκανθαι
ὀξεῖα πεφρικυῖαι, ὁ δ' ἐν σκολόπεσσι πεπηγὼς
οὔτε βίης ἀνίησι, καὶ οὐκ ἐθέλων πεπέδηται.
ἀλλὰ μένει γόμφοισιν ἀτεκμάρτοισιν ἀρηρὼς
ὄφρα θάνῃ, σὺν δ' αὐτὸν ἀπέφθισε θῆρα πιέζων
πολλάκις, ἀλλήλοις δὲ μόρος καὶ πῆμα γένοντο.
πολλάκι δ' ἐξήλυξε, καὶ ἔκφυγε δειλὸς ἐχῖνος,

ἠῒ ἀφυσιέων προκαλίζεται ἐς μόθον ἐλθεῖν,
ἶσος ἀριστείῃ προμάχῳ στρατοῦ, ὅς ῥά τε χοιρῶν
ἠνορέῃ, πολέμου τε δαημοσύνῃσι πεποιθὼς
ἔντεσι κυρτώσας βριαρὸν δέμας, ὀξέα πάλλων
ἔγχεα, δυσμενέων προκαλίζεται ὅς ἐθέλῃσιν
ἀντιάαν, τάχα δ' ἄλλον ἀριστήων ὀροθύνῃ,
ὣς ὅγε μυραίνης θήγει φρένας· ἡ δ' ἐπὶ μῶλον
ἰθυῶς, θαλάμης δὲ διΐξασα κελαινῆς,
αὐχένα γυρώσασα χόλῳ μέγα παιφάσσουσα
ἀντιάα, τὸν δ' οὔτι περισπέρχουσα προβαίνως.
βλάπτει τρηχὺν ἐόντα, γένυν δ' ἀνεμώλιον αὔτως
ἐγχρίπτει, στερεοῖσι δ' ἐπώσια μαίνετ' ὀδοῦσιν.
οἱ δὲ πάλιν γενύεσσιν, ἀπηνέος ὡς ἀπὸ πέτρης
παλλόμενοι κάμνουσι, καὶ ἀμβλύνονται ἐρωῆς.
τῆς δὲ μέγα φλεγέθει, καὶ ὀρίνεται ἄγριον ἦτορ.
εἰσόκε μιν χηλῇσιν ἐπαΐξας δολιχῇσι
κάραβος, αὐχενίοιο λάβῃ μέσσοιο τένοντος.
ἴσχει δ' ἐμπεφυὼς χαλκείῃ ὥς τε πυράγρῃ
νωλεμές, οὐδ' ἀνίησι καὶ ἱεμένην περ ἀλύξαι.
ἡ δὲ βίῃ μογέουσα καὶ ἀχλυόωσ' ὀδύνῃσι
πάντῃ δινεύει σκολιὸν δέμας, αἶψα δὲ νῶτα
καράβου ὀξυβελῆ περιβάλλεται ἀμφιχυθεῖσα.
ἐν δ' ἐπάγη σκολόπεσσι καὶ ὀξείῃσιν ἀκωκαῖς
ὀστράκου, ὠτειλαῖς δὲ περιπλήθουσα θαμειαῖς
ὄλλυται αὐτοδάϊκτος ὑπ' ἀφραδίῃσι θανοῦσα.
ὡς δ' ὅτε θηροφόνων τις ἀνὴρ δεδαημένος ἔργων
λαῶν ἀμφιδόμοισιν ἐναγρομένων ἀγορῇσιν
πάρδαλιν οἰστρηθεῖσαν ἐπὶ ῥοίζοισιν ἱμάσθλης
ἐχείῃ δέχεται ταναήκεϊ δοχμὸς ὑποστάς,
ἡ δὲ καὶ εἰσορόωσα γένυν θηκτοῖο σιδήρου

εἷλεν ἐπιβρίσας, κλῖνεν τέ μιν ἄγριον ὕπνον
οὐ τηλοῦ θανάτοιο, καὶ ἤματα πάντ' ἐναρίξας
ᾤχετο, δυσκερδῆτε φέρων, καὶ ἀνέστιον ἄγραν,
τοιάδε καὶ πινυτοῖσι νοήματα πουλυπόδεσσι.
οἵδε μὲν ἀντίβιοι, καὶ ἀνάρσιοι ἔξοχ' ἔασιν
εἰναλίων, μοῦνοι δὲ μετ' ἰχθύσιν αἰολοφύλοις
ποινητῆρες ἔασι, καὶ ἀγηλῶν ὀλετῆρες.
ἄλλοι δ' ἰοφόροιντε πόδων, στομάτεσσι δ' ἀεικὴς
ἰὸς ἐντρέφεται στυγερὸς τ' ἐπὶ δήγμασιν ἕρποι,
τοῖον καὶ σκολόπενδρα δυσώνυμον ἑρπετὸν ἅλμης
ἶσον ἐπιχθονίῳ δέμας ἑρπετῷ. ἀλλὰ τόγ' ἄτην
κύντερον. εἰ γάρ οἱ τὶς ἐπιψαύσῃ πελάσσας,
αὐτίκα οἱ κνῆστις, καὶ ὑπὸ χροῒ θερμὸς ἔρευθος
φοινίσσει, σμῶδιξ δὲ διατρέχει, ἠΰτε ποίης.
τὴν κνίδα κικλήσκουσιν ἐπωνυμίην ὀδυνάων.
ἐχθρὴ καὶ σκολόπενδρα πανέξοχον ἀσπαλιεῦσιν
ἐμπελάγει. εἰ γάρ ποτ' ἐπιψαύσειεν ἐλύτρου,
οὐκ ἄντις νεπόδων κείνου πέλας ἀγκίστροιο
ἔλθοι, τοῖον γάρ οἱ ἐπαχθέα μίσγεται ἰόν.
τοίη καὶ βαλιῇσιν ἰουλίσι τέτροφεν ἄτη
ἀν στόμα, τὰς δὲ μάλιστα βυθῶν διφήτορες ἄνδρες
δύπται, σπογγοτόμοι τε, δυηπαθέες στυγέουσιν.
εὖτε γὰρ ἀθρήσωσιν ἐρευνητῆρα θαλάσσης,
σπερχόμενον περὶ βυσσὸν ὑποβρυχίοισι πόνοισιν,
αἶψ' ἀπὸ πετράων μάλα μυρίαι ὁρμηθεῖσαι
ἄνδρα περιπροθέουσι, καὶ ἀθρόαι ἀμφιχέονται.
καί μιν ὀδοῦ βλάπτουσι πονεύμενον ἄλλοθεν ἄλλαι
κνίζουσαι στομάτεσσιν ἀναιδέες, αὐτὰρ ὁ καί μιν
ὕδασι καὶ στυγερῇσιν ἰουλίσιν ἀντιβολήσας.
χερσὶ δ' ὅσον σθένος ἐστὶν, ἐπειγομένοις τε πόδεσσιν

σεύει ἀμυνόμενος

ἐκ δὺς ἑρπηστῆρος, ἀλυκραπέδης τε, μελαινῆς.
εἰσέτι τεθνηῶτος ἔχων περὶ σάρκας ἀκάνθας.
τοίη καὶ μύραινα κακόφρονι δάμναται ἄτῃ
καράβῳ ἁρπαλέη τε καὶ εὐχερὴς ἐδωδή.
κάραβον αὖ καὶ ῥηχιὼ ὁμῶς, καὶ κραιπνὸν ἐόντα
δαίνυτ' ἀφαυρότερός περ ἐὼν, καὶ νωθρὸς ἐρωὴν
πούλυπος. ἡνίκα γάρ μιν ὑπὸ σπιλάδεσσι νοήσῃ
αὔτως ἀτρεμέοντα, καὶ ἥμενον, αὐτὰρ ὁ λάθρῃ
νῶτον ἐπαΐξας περιβάλλεται αἰόλα δεσμά,
ἰφθίμων δολιχῇσι ποδῶν σειρῇσι πιέζων·
σὺν δέ οἱ ἀκραίαις κοτυληδόσι θερμὸν ἐρείδει.
αὐλὸν ἐπισφίγγων στόματος μέσον, οὐδ' ἀνίησι
πνοιὴν ἠερίην, οὔτ' ἔνδοθεν, οὔθ' ἑτέρωθεν,
(καὶ γὰρ καὶ νεπόδεσσι παλίρροος ἕλκεται ἀήρ.)
ἀλλ' ἔχει ἀμφιπεσὼν ὁ δὲ, νήχεται ἄλλοτε μίμνει
ἄλλοτε δ' ἀσπαίρει, ποτὲ δὲ προβολῇσιν ἐπ' ἄκραις
ῥήγνυται, αὐτὰρ ὅ γ' οὔτι βίης μεθίησιν ἄεθλον,
ὄφρα ἑ τεθνηῶτα λίπῃ, ψυχή τε, καὶ ἀλκή.
δὴ τότε μιν προπεσόντα παρήμενος ἐν ψαμάθοισι
δαίνυται ἠΰτε κοῦρος ὑπ' ἐκ μαζοῖο τιθήνης
χείλεσιν ἀμέργει γλυκερὸν γλάγος, ὣς ὅ γε σάρκας
λάπτων, ὀξυπόροιο κατέσπασεν ἄντεος ἔξω
μυζήσας. γλυκερῆς δὲ βορῆς ἐμπλήσατο νηδύν.
ὡς δ' ὅτις ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ληΐστορι τέχνῃ,
ὁρμαίνων ἀΐδηλα, δίκης σέβας οὔποτ' ἀέξων
ἑσπέριος στεινῇσι καταπτήξας ἐν ἀγυιαῖς
ἄνδρα παραστείχοντα παρ' εἰλαπίνης ἐλόχησε
καί ῥ' ὁ μὲν οἰνοβαρὴς ἕρπει πάρος, ὑγρὸν ἀείδων
οὐ μάλα νηφάλιον κλάζων μέλος, αὐτὰρ ὁ λάθρῃ
ἐξόπιθε προὔτυψε, καὶ αὐχένα χερσὶ δαφοιναῖς

οὐτῆσαι ζωόν τε, καὶ ἄπνοον, ὅττι παρείη.
ἀλλ' ἤτοι ξιφίην μὲν, ἐπὴν προλίπῃσιν ἀϋτμὴ,
αὐτίκα οἱ κἀκεῖνο συνέφθιτο καρτερὸν ἄορ.
αὐτῷ δ' ὅπλον ἄνακτι συνέσβετο, καὶ δὲ λέλειπται
ὀστέον, οὐδὲ νόσωρον ἀμήχανον ὅσον ἰδέσθαι
φάσγανον οὐδέ κεν ἄντι καὶ ἱέμενος τελέσειας.
τρυγονίου δ' οὔπω τι κακώτερον ἔπλετο πῆμα
τρώματος, οὐδ' ὅσα χερσὶ ἀρήϊα τεχνήσαντο
χαλκήων, οὐδ' ὅσα φερεπτερύγων ἐπ' ὀϊστῶν
Πέρσαι φαρμακτῆρες ὀλέθρια μητίσαντο.
τρυγόνι γὰρ ζωήτε βέλος ῥίγιστον ὀπηδεῖ
ζαφλεγές. οἷόν που τις ἀνὴρ πέφρικεν ἀκούων
ζώει τε φθιμένης, καὶ ἀτειρέα δύεται ἀκμὴν
ἄπροτον. οὐδ' ἄρα μοῦνον ἐνὶ ζώοις ἀΐδηλον
ἄτην ὅσσα βάλῃσιν ἐρεύγεται, ἀλλὰ καὶ ἔρνος
καὶ πέτρην ἐκάκωσε, καὶ ἔμποθι κεῖνο πελάσσῃ.
εἰ γάρ τις κ' ἐριθαλλὲς ἀεξόμενον φυτὸν ὥραις
θαλλοῖς τ' εὐφυέεσσι, καὶ εὐκάρποισι γονῇσι
νέρθεν ὑπὸ ῥίζῃσιν ἀναιδεῖ τύμματι κείνῳ
οὐτήσει, τὸ δ' ἔπειτα κακῇ βεβολημένον ἄτῃ
λήγει μὲν πετάλων, καὶ δὲ ῥέει ἠΰτε νούσῳ
τρῶχον, ἀπ' ἀγλαΐης δὲ μαραίνεται, οὐδέ τι τηλοῦ
αὖον τ', οὐτιδανόν τε, καὶ ἄχλοον ὄψεαι ἔρνος.
κεῖνό ποτ' αἰγανέῃ δολιχήρεϊ κωπηέσσῃ
Κίρκη Τηλεγόνῳ πολυφάρμακος ὤπασε μήτηρ,
αἰχμάζειν δηΐοις ἅλιον μόρον, αὐτὰρ ὁ νήσῳ
αἰγιβότῳ προσέκελσε, καὶ οὐ μάθε πώεα πέρθων
πατρὸς ἑοῦ, γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ,
αὐτῷ, ἣν μάστευε, κακὴν ἐνεμάξατο κῆρα.

σὺν δ' ἀμαιμάκετος δηΐων στρατὸν, αἳ δ' ἐφέπονται
ἀπεμφεῖς, μυίαις ἐναλίγκιοι. αἵ ῥά τ' ἐπ' ἔργοις
ἀνέρας ἀμητῆρας ὀπωρινὸν μογέοντας
πάντοσ' ἀνιηραὶ θέρεος στίχας ἀμφιπένονται.
οἳ δ' ἅμα μὲν καμάτῳ τε καὶ ἀκρήτοισι βολῇσιν
ἠέρος ἱδρώουσιν ἀνιάζουσί τε μυῖαι
ἐκπάγλως, αἳ δ' οὐδὲν ἀναιδείης χαλόωσιν
πρὶν θανέειν, ἢ ξανθὸν ὑπ' ἀνέρος αἷμα πάσασθαι,
τοῖος ἔρως καὶ τοῖσιν ἐν ἰχθύσιν αἵματος ἀνδρῶν.
οὐ μὲν θὴν ἀβληχρὸν ἔχει δάκος, οὔτε χαράξῃ
πολύποδος ἑρπυστὴρ, ἢ σηπίη. ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς
ἐντρέφεται βαιὸς μὲν, ἀτὰρ βλαπτήριος ἰχώρ.
κέντρα δὲ πευκήεντα μετ' ἰχθύσιν ὡπλίσαντο
κωβιὸς, ὃς ψαμάθοισι, καὶ ὃς πέτρῃσι γέγηθε.
σκορπίος, ὠκεῖαί τε χελιδόνες, ἠδὲ δράκοντες.
καὶ κιώδες, οἳ κέντροισιν ἐπώνυμοι ἀργαλέοισι,
πάντες ἀταρτηροῖς ὑπὸ νύγμασιν ἰὸν ἱέντες.
τρυγόνι τε, ξιφίῃ τε θεὸς κρατερώτατα δῶρα
γυίοις ἐγκατέθηκεν, ὑπέρβιον ὅπλον ἑκάστῳ
καρτύνας. καὶ τῷ μὲν ὑπὲρ γένυν ἐστήριξεν
ὄρθιον αὐτόρριζον ἀκαχμένον. οὔτι σιδήρου
φάσγανον. ἀλλ' ἀδάμαντος ἰσοσθενὲς ὄμβριμον ἄορ·
οὐ κείνου κρυόεσσαν ἐπιβρίσαντος ἀκωκὴν,
οὐδὲ μάλα στερεὴ τλαίη λίθος ὑποθεῖσα.
τοίη οἱ ζαμενής τε, πέλει πυρόεσσά τ' ἐρωή·
τρυγόνι δ' ἐκ νεάτης ἀνατέλλεται ἄγριον οὐρῆς
κέντρον, ὁμοῦ χαλεπόν τε βίῃ, καὶ ὀλέθριον ἰῷ.
οὐδέ κεν οὐ ξιφίαις; οὐ τρυγόνες ἐν γενύεσσιν
φορβὴν πρόσθ' ἐπάσαντο, πάρος βελέεσσι δαφοινοῖς

καὶ τὸ μὲν ἰχθύσιν ἄλγος ὁμοίιον, ἠδὲ βόεσσι,
δελφῖνες δ' ἀγέλῃσιν ἁλὸς μέγα κοιρανέουσιν
ἔξοχοι ἠνορέῃ τε, καὶ ἀγλαΐῃ κομόωντες.
ῥιπῇ τ' ὠκυάλῳ, διὰ γὰρ βέλος ὥς τε θάλασσαν
ἵπτανται· φλογόεν τε σέλας πέμπουσιν ὀπωπαῖς
ὀξύτατον, καὶ πού τιν' ὑποπτήσσοντα χαράδροις,
καί τιν' ὑπὸ ψαμάθοις εἰλυμένον ἔδρακον ἰχθῦν.
ὅσσον γὰρ κνώψοισι μετ' οἰωνοῖσιν ἄνακτες
αἰετοί, ἢ θήρεσσι μετ' ὠμηστῇσι λέοντες,
ὅσσον ἀριστεύουσιν ἐν ἑρπυστοῖσι δράκοντες,
τόσσον καὶ δελφῖνες ἐν ἰχθύσιν ἡγεμονῆες.
τοῖς δ' οὔτ' ἐρχομένοις πελάσσαι σχεδόν, οὔτέ τις ἄντην
ὄσσε βαλεῖν τέτληκεν, ὑποπτήσσουσι δ' ἄνακτας
τηλόθεν ἅλματα δεινά, καὶ ἄσθματα φυσιόωντα
οἱ δ' ὁπότ' ἰθύσωσι λιλαιόμενοι μετὰ φορβήν,
πάντ' ἄμυδις κλονέουσιν ἀθέσφατα πώεα λίμνης
παμφύγδην ἐλόωντες, ἐνέπλησαν δὲ φόβοιο
πάντα πόρον, σηκοί τε μυχοί, χθαμαλαί τε χαράδραι
στείνονται, λιμένες τε, καὶ ἠιόνων ἐπιωγαί,
πάντοθεν εἰλυμένων· ὁ δὲ δαίνυται ὄφρ' ἐθέλῃσι
κρινάμενος τὸν ἄριστον ἀπειρεσίων παρεόντων.
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσιν ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται
ἰχθύες, οὓς ἀμίας κικλήσκομεν, οὐδ' ἀλέγουσι
δελφίνων, μοῦναι δὲ κατάντια δηριόωνται.
ταῖς μὲν ἀφαυρότερον θυννῶν δέμας, ἀμφὶ δὲ σάρκες
ἀβληχραί, θαμέες δὲ διὰ στόμα λάβρον ὀδόντες
ὀξέα πεφρίκασι, τῷ καὶ μέγα θάρσος ἔχουσιν.
οὐδὲ καταπτώσσουσιν ὑπέρβιον ἡγητῆρα
εὖτε γὰρ ἀθρήσωσιν ἀπόσσυτον οἷον ἀπ' ἄλλων

ἔνθα τὸν αἰολόμητιν ὀδυσσέα μυρία πόντου
ἄλγεα μετρήσαντα πολυκμήτοισιν ἀέθλοις
τρυγὼν ἀργινόεσσα μιῇ κατενήρατο ῥιπῇ.
θύννῳ δὲ, ξιφίῃ τε συνέμπορον αἰὲν ὀπηδεῖ
πῆμα, τὸ δ' οὔποτ' ἔχουσιν ἀπότροπον, οὔτε μεθέσθαι
οὔτε φυγεῖν προβύγεσσιν ἐνήμενον ἄγριον οἶστρον
ὅς σφισι καὶ ὑστηροῖσι κακὸς νέον ἱσταμένοιο,
κέντρου πευκεδανοῖο βοὴν ὑβείδεται ἀγκήν.
ὀξὺ μάλ' ἐγχρίπτων, χαλεπὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ὀρίνει
θωρήξας ὀδύνῃσιν, ἐπισπέρχει δ' ἀέκοντας
φοιταλέῃ μάστιγι χορευέμεν· οἱ δὲ κελαινῷ
τύμματι παιφάσσουσι μεμηνότες. ἄλλοτε δ' ἄλλῃ
κῦμα καθιππεύουσιν, ἀνήνυτον ἄλγος ἔχοντες.
πολλάκι καὶ νήεσσιν ἐϋκραίροις ἐνόρουσαν
ῥιπῇ ἐλαυνόμενοι δυσκραέϊ, πολλάκι δ' ἅλμης
ἔκθορον ἐς γαῖάν τε κατέδραμον ἀσπαίροντες.
καὶ μόρον ἠμείψαντο πολυκμήτων ὀδυνάων.
τοῖον γὰρ δάκος αὐτὸν ἐπιρρέπει, οὐδ' ἀνίησι.
καὶ γάρ τοι καὶ βουσὶν ἀνάρσιος ὅτε πελάσσῃ
οἶστρος, ἐνιχρίμψῃ δὲ βοὸς λαγόνεσσιν ἀραιαῖς,
οὔτέ τι βουφορβῶν μέλεται σέβας, οὔτε νομῆος,
οὐδ' ἀγέλης, ποίην δὲ, καὶ αὔλια πάντα λιπόντες
σεύονται λύσσῃ τεθοωμένοι οὐδέ τις αὐτοῖς
οὐ ποταμῶν, οὐ πόντος ἀνέμβατος, οὐδὲ χαράδραι
ῥωγάδες, οὐ πέτρη τὶς ἀφοίτητος κατερύκει
ῥιπὴν ταυρείην, ὅτ' ἐπιζέσῃ ὀξὺ κελεύων
βουτύπος, ὃ πονηρῇσιν ἐπισπέρχων ὀδύνῃσιν
πάντη δὲ βρυχή, πάντη δέ οἱ ἅλματα χηλῆς
εἰλεῖται. τοίη μιν ἄγει δριμεῖσα θύελλα.

ἐσμὸς ὑπερφιάλων νεπόδων θρασύς, αἱ δ' ἀλίαστοι
ὅτι βίης μεθίασιν, ὅμως δέ οἱ ἐμπεφύασι
καὶ οἱ δυομένῳ τε μίαν δύωσι κέλευθον.
αὖτις δ' ἀνθρώσκοντι, συνέξαλοι αἰωρεῦσιν
ἑλκόμεναι, φαίης κε νέον τέρας ἐννοσιγαίου
τίκτεσθαι δελφῖσι μεμιγμένον, ἠδ' ἀμίῃσιν.
ὧδε γὰρ ἀργαλέον ξυνοχῇ πεπέδηται ὀδόντων.
ὡς δ' ὅταν ἰητὴρ πολυμήχανος, ἕλκος ἀφύσσων
οἰδαλέον, τοῦ πολλὸν ἀνάρσιον ἔνδοθεν αἷμα
ἐννέμεται, διψὰς δὲ γονὰς κυανόχροα λίμνης
ἑρπετὰ τρομένοιο κατὰ χροὸς ἐστήριξε
δαίνυσθαι μέλαν αἷμα, τὰ δ' αὐτίκα γυρωθέντα
κυρτοῦται, καὶ λύθρον ἐφέλκεται, οὐδ' ἀνίησιν
εἰσόκεν αἱμοβαρῆ, ζωρὸν ποτὸν αὖ ἐρύσαντα,
ἐκ χροὸς αὐρηύλιστα πέσῃ μεθύουσιν ὁμοῖα.
ὣς ἀμίαις ὑπρόσθε χαλᾷ μένος, εἰσόκε σάρκα
κείνην ἥντις ἔμαρψεν ὑπὸ στόμα δαρδάψωνται.
αἳ δ' ὅτε μιν προλίπωσιν, ἀναπνεύσῃ δὲ πόνοιο,
δελφὶς, δὴ τότε λύσσαν ἐπόψεαι ἡγητῆρος
χωομένου. κρυβὴ δ' ἀμίαις ἀναφαίνεται ἄτη.
αἱ μὲν γὰρ φεύγουσιν, ὁ δ' ἐξόπιθεν κραΐζων
ἀλλόμενος πρηστῆρι δυσηχέϊ, πάντ' ἀμαθειῶς
δάπτων ἐμμενέως, κατὰ δ' αἵματι πόντον ἐρεύθει.
λιχμάζων γενύεσσι, παθὼν δ' ἀπετίσατο λώβην.
ὧδε καὶ ἐν ξυλόχοισιν ἔχει φάτις ἀγρευτήρων.
θῶας ὑπερφιάλους ἔλαφον περιποιπνύεσθαι
ἀγρομένους· οἱ μὲν γὰρ ἐπαΐγδην γενύεσσι
σάρκας ἀφαρπάζουσι, καὶ ἀρτιχύτοιο φόνοιο
θερμὸν ἔαρ λάπτουσιν, ὁ δ' αἰμχάων ὀδύνῃσιν

δελφίνων ἀγέλης, αἱ δ' ἀθρόαι ἄλλοθεν ἄλλαι
ἠΰθ' ὑπ' ἀγγελίης στρατὸς ἄσπετος· ὣς ἐν ἰοῦσαι
στέλλονται ποτὶ μῶλον ἀθαμβέες, ὥς τ' ἐπὶ πύργοις
δυσμενέων θώοντες ἀρήϊοι ἀσπιστῆρες.
δελφὶς δ' ἠϋγένειος, ὑπαντιόωντος ὁμίλου
πρῶτα μὲν οὐκ ἀλέγει, μετὰ δ' ἔσσυται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλην
ἁρπάγδην ἐρύων μενοεικέα δαῖτα κιχήσας.
ἀλλ' ὅτε μιν πολέμοιο περιστέψωσι φάλαγγες
πάντοθεν, ἀμφὶ δέ μιν στῖφος μέγα κυκλώσονται,
δὴ τότε οἱ καὶ μόχθος ὑπὸ φρένα δύεται ἤδη.
ἔγνω δ' αἰπὺν ὄλεθρον ἀπειρεσίοις ἐνὶ μοῦνος
ἑρχθεὶς δυσμενέεσσι, πόνος δ' ἀναφαίνεται ἀλκῆς.
αἱ μὲν γὰρ λυσσηδὸν ἀολλέες ἀμφιχυθεῖσαι
δελφῖνος μελέεσσι, βίην ἐπέρεισαν ὀδόντων.
πάντῃ δὲ πρίουσι, καὶ ἄβρομοι ἐμπεφύασι.
πολλαὶ μὲν κεφαλῆς δεδραγμέναι, αἱ δὲ γενείων
γλαυκῶν, αἱ δ' αὐτῇσιν ἐνὶ πτερύγεσσιν ἔχονται.
πολλαὶ δ' ἐν λαγόνεσσι γένυν πήξαντο δαφοινήν.
ἄλλαι δ' ἀκροτάτην οὐρὴν ἕλον, αἱ δ' ὑπένερθε
νηδύν, αἱ δ' ἐφύπερθεν ὑπὲρ νώτοιο νέμονται.
ἄλλαι δ' ἐκ λοφιῆς, αἱ δ' αὐχένος ᾐώρηνται.
αὐτὰρ ὁ παντοίῃσι περιπληθὴς καμάτοισι
πόντον ἐπαιγίζει, σφακέλῳ δέ οἱ ἔνδον ὀρεχθεῖ
μαινομένη κραδίη, φλεγέθει δέ οἱ ἦτορ ἀνίῃ.
πάντη δὲ θρώσκει, καὶ ἑλίσσεται ἄκριτα θύων,
παφλάζων ὀδύνῃσι, κυβιστητῆρι δ' ἐοικώς,
ἄλλοτε μὲν βαθὺ κῦμα διατρέχει ἠΰτε λαῖλαψ,
ἄλλοτε δ' αὖ νεάτην φέρεται βρύχα, πολλάκι δ' ἅλμης
ἀφρὸν ὑπεκθρώσκων ἀναπάλλεται, εἴ κε μεθείη

αἵμακες ἄχραντοι, καὶ ἀκηδέες, ἁγνὰ γένεθλα.
φέρβονται δ' ἢ χλωρὸν ἁλὸς μνίον, ἠὲ καὶ αὐτὴν
ἰλύν, ἀλλήλων τε δέμας περιλιχμάζουσι.
τοὔνεκα καί τιν' ἔχουσι μετ' ἰχθύσι τίμιον αἰδῶ.
οὐ γάρ τις κείνων νεαρὸν τόκον, οἷα καὶ ἄλλων
σίνεται, ὠμοφάγων δὲ βίην ἀνέχουσιν ὀδόντων.
ὧς αἰεὶ μετὰ πᾶσι, δίκης πρεσβήϊα κεῖται
αἰδοίης, πάντῃ δὲ γεράσμιον ἤραρε τιμήν·
οἱ δ' ἄλλοι μάλα πάντες ὀλέθριοι ἀλλήλοισιν
ἔρχονται, τὸ καὶ οὔποτ' ἐσόψεαι ὑπνώοντας
ἔλλοπας, ἀλλ' ἄρα τοῖσι καὶ ὄμματα, καὶ νόος αἰεὶ
ἐγρήσσει παναϋπνος, ἐπεὶ φοβέουσι μὲν αἰεὶ
φέρτερον ἀντιόωντα, χειροτέρους δ' ἐλόωσι.
μοῦνον δ' οὔποτε φασὶν ἀνὰ κνέφας ἀσπαλιῆες
εἰς ἄγρην πεσέειν, ἁπαλὸν σκάρον· ἀλλά που ὕπνον
ἐννύχιον κοίλῃσιν ὑπαὶ κευθμῶσιν ἰαύειν.
οὐ μέν μοι τόδε θαῦμα δίκην ἀπάτερθε θαλάσσης
ναιετάειν, οὐ γάρ τι πάλαι πρέσβειρα θεάων,
οὐδὲ μετὰ θνητοῖσιν ἔχε θρόνον· ἀλλὰ κυδοιμοὶ
δυσκέλαδοι, καὶ θοῦρος ἄρης φθισήνορος ἄτης
μαῖα τ' ἐρικλαύστων πολέμων ἔρις ἀλγεσίδωρος
ἔφλεγον ἡμερίων δειλὸν γένος. οὐδέ τι θηρῶν
κεκριμέναι πόλιες μερόπων ἔσαν, ἀλλὰ λεόντων
αἰνότεροι. πύργους τ' εὐτείχεας, ἠδὲ μέλαθρα,
νηοὺς ἀθανάτων εὐώδεας, αἵματι φωτῶν,
καπνῷ τ' αἰθαλόεντι καὶ τήνοον ἡφαίστοιο.
ὅσ' ὅκε ῥαιομένην γενεὴν ᾤκτειρε κρονίων.
ἡμῖν δ' αἰνεάδῃσιν ἐπέτρεπε γαῖαν ἀνάψας.
ἀλλ' ἔτι καὶ προτέροισιν ἐν αὐσονίων βασιλεῦσι

βεβρυχὼς ὀλοῇσι περίπλεος ὠτειλῇσιν
ἄλλοτ' ἐπ' ἀλλοίων ὀρέων διαπάλλεται ἄκρας·
οἱ δέ μιν οὐ λείπουσιν ἀεὶ δ' οἱ ἐγγὺς ἕπονται
ὠμησταὶ, ζωὸν δὲ διαρταμέοντες ὀδοῦσιν
ῥινὸν ἀποσχίζουσι, πάρος θανάτοιο κυρῆσαι.
ἀλλ' ἤτοι θῶες μὲν ἀναιδέες οὔτιν' ἔτισαν
ποινὴν, ἐκ δ' ἐγέλασσαν ἀποφθιμένοις ἐλάφοισι.
δαῖτα κελαινοτάτην τε καὶ ἀγρίστην ποιήσαντες·
θαρσαλέαι δ' ἀμίαι τάχα καὐτάτα δηρίσαντο.
δελφίνων καὶ κεῖνο πανέξοχον, ἔργον ἀκούων
ἠγασάμην· τοῖς δ' αὖτ' αἰὲν ὀλέθριος ἐγγὺς ἵκηται
νοῦσος ἀταρτηρὴ, τοὺς δ' οὐ λάθεν, ἀλλ' ἐδάησαν
τέρμα βίου, πέλαγος δὲ καὶ εὐρέα βένθεα λίμνης
φεύγοντες, κούφοισιν ἐπ' αἰγιαλοῖσιν ἔκελσαν.
ἔνθα δ' ἀποπνείουσι, καὶ ἐν χθονὶ μοῖραν ἕλοντο.
ὄφρα τις ἢ μερόπων ἱερὸν ῥόχιν ἐννοσιγαίου
κείμενον αἰδέσσαιτο. χυτῇ δ' ἐπὶ θινὶ καλύψῃ
μνησάμενος φιλότητος ἐνηέος, ἠὲ καὶ αὐτὴ
βρασσομένη ψαμάθοισι δέμας κρύψειε θάλασσα.
μηδέ τις εἰναλίων ἐσίδοι νέκυν ἡγητῆρα,
μηδέ τις οἰχομένῳ περ, ἐνὶ χροῒ λωβήσαιτο
δυσμενέων· ἀρετὴ δὲ καὶ ὀλλυμένοισιν ὀπηδεῖ.
καὶ κράτος οὐδ' ᾔσχυναν ἑὸν κλέος, οὐδὲ θανόντες.
κεστρέα δ' ἐν πάντεσσιν ἁλὸς νεπόδεσσιν ἀκούω
φέρβειν πρηΰτατόν τε, δικαιότατόν τε νόημα.
μοῦνοι γὰρ κεστρῆες ἐνηέες, οὔθ' ὁμόφυλον
οὔτέ τιν' ἀλλοίης γενεῆς ἄπο πημαίνουσιν.
οὐδέ ποτε ψαύουσιν ὑπὸ στόμα σαρκὸς ἐδωδῆς.
οὐδὲ φόνου λάπτουσιν. ἀπημοσύνη δὲ νέμονται,

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Υν δ' ἄγε μοι σκηπτοῦχε πανάιολα δήνεα τέχνης
ἰχθυβόλου φράζεο, καὶ ἀγρευτῆρας ἀέθλους.
θεσμόν τ' εἰναλίων ξυμβάλλεο, τέρπεο δ' οἴμῃ
ἡμετέρῃ σοῖς μὲν γὰρ ὑπὸ σκήπτροισι θάλασσα
εἰλεῖται, καὶ φῦλα ποσειδάωνος ἐναύλων.
ἔργα δέ τοι ξύμπαντα μετ' ἀνδράσι πορσωόνται.
σοὶ δ' ἐμὲ τοῦ πωλήν τε, καὶ ὑμνητῆρ' ἀνέηκαν
δαίμονες ἐν κιλίκεσσιν ὑφ' ἑρμαίοις ἀδύτοισιν.
ἑρμεία σὺ δέ μοι πατρώϊε φέρτατε παίδων
αἰγιόχου, κέρδιστον ἐν ἀνθρώποισι νόημα.
φαῖνέ τε, καὶ σήμαινε, καὶ ἄρχεο, νύσαν ἀοιδῆς
ἰθυνῶν βουλὰς δὲ περιστονόων ἁλιήων
αὐτὸς ἄναξ πρώτιστος ἐμήσαο, καὶ τέλος ἄγρης
παντοίης ἐνέφηνας, ἐπ' ἰχθύσι κῆρας ὑφαίνων.
πανὶ δὲ κωρυκίῳ βυθίην παρακάτθεο τέχνην
παιδὶ τεῷ. τὸν φασὶ διὸς ῥυτῆρα γενέσθαι.
ξεινὸς μὲν ῥυτῆρα, τυφαόνιον δ' ὀλετῆρα.
κεῖνος γὰρ δείπνοισιν ὑπ' ἰχθυβόλοισι δολώσας
σμερδαλέον τυφῶνα παρήπαφεν, εἶτε βερέθρου
δύμεναι εὐρωποῖο, καὶ ἐς ἁλὸς ἐλθέμεν ἀκτήν,
ἔνθα μιν ὀξεῖαι στεροπαί, ῥιπαί τε κεραυνῶν
ζαφλεγέες πρήνιξαν, ὁ δ' αἰθόμενος πυρὸς ὄμβροις
κρᾶτ' ἔχε τὸν πέτρῃσι περιστυφελίζετο πάντῃ
ξαινόμενος, ξανθαὶ δὲ παρ' ἠϊόνεσσιν ἔτ' ὄχθαι

θοῦρος ἄρης, κελτούς τε, καὶ αὐχήεντας ἴβηρας
θωρήσσων, λιβύης τε πολὺν πόρον, ἔργά τε ῥήνου.
ἴστρον τ᾽, εὐφράτην τε, τί μοι τάδε δούρατος ἔργα
μεμνῆσθαι. νῦν γάρ σε δίκη θρέπτειρα πολήων
γινώσκω, μεθόπεαι σαωέστερον, ἠδὲ σαώοικον.
ἐξ οὗ μοι κραίνουσι μέγαν θρόνον ἐμβεβαῶτες
ἄμφω, θεσπέσιός τε πατὴρ, καὶ φαίδιμος υἱός.
ἐκ τῶν μοι γλυκὺς ὅρμος ἀνακτορίης πεπέτασται.
τοὺς μοι καὶ ῥύεσθε καὶ ἔμπεδον ἰθύνοιτε
πολλαῖς ἐνδεκάδεσσιν ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν
ζεῦ τε, καὶ οὐρανίδαι ζηνὸς χορὸς, εἴ τις ἀμοιβὴ
εὐσεβίης· σκήπτρῳ δὲ τελεσφόρον ὄλβον ἄγοιτε.

ἄλλοτε δ' ἠιόνεσσιν ἐφέστιοι ἐγγύθι γαίης
ἕλκονται τεκέων τε μόγῳ, δίψῃ, τ' ἀφροδίτης.
αἰεὶ δ' εἰς ἄνεμον παπταινέμεν, ὅς κεν ἄῃσιν
ἤπιος εὐδιόων, μαλακὴν ἅλα κῦμα κυλίνδων,
λάβρους γὰρ φοβέουσι καὶ ἐχθαίρουσιν ἀήτας
ἰχθύες· οὐδ' ἐθέλουσιν ὑπεὶρ ἅλα δινεύεσθαι.
εὐκραεῖ δ' ἀνέμῳ προδέξιος ἵσταται ἄγρη.
πάντες δὲ πνοιῇσιν ἐναντία, καὶ ῥοθίοισι
πλῶτες ἁλὸς θυώουσιν ἐπεὶ σφίσιν ὧδε κέλευθος
ῥηιτέρη στείχουσιν ἐπ' ἠιόνας· οὐδ' ὑπ' ἀνάγκης
ἐξόπιθεν ῥιπῇσιν ἐλαυνόμενοι μογέουσιν.
ἀγχ' ἁλὶ δὲ στέλλοιτο λίνον, πνοιῇσι πετάσσας
οὔριον, ἐν Βορέῃ μὲν ἐπὴν νότος ὑγρὸς ἄῃσιν.
ἐν νοτίῃ δὲ θάλασσαν ἐπειγομένου Βορέαο.
Εὔρου δ' ἱσταμένοιο ποτὶ ζεφύροιο κέλευθα.
πρὸς δ' Εὖρον ζέφυρος φορέοι σκάφος, ὧδε γὰρ ἐσμοὶ
ἄσσιτοι ἀντήσουσι, καὶ εὔβολος ἔσσεται ἄγρη.
Τ έτραχα δ' εἰναλίης θήρης νόμον ἐφράσσαντο
ἰχθυβόλοι· καὶ τοὶ μὲν ἐπ' ἀγκίστροισι γάνυνται.
τῶν δ' οἱ μὲν δονάκεσσιν ἀναψάμενοι δολιχοῖσιν.
ὁρμιὴν ἵππειον εὔπλοκον ἀγρώσσουσιν.
οἱ δ' αὔτως θώμιγγα λινόστροφον ἐκ παλαμάων
δησάμενοι, πέμπουσιν· ὁ δὴ καθέτῃσι γέγηθεν.
ἢ πολυαγκίστροισιν ἀγάλλεται ὁρμιῇσιν.
δίκτυα δ' αὖτ' ἄλλοισι μέλει πλέον ἐντύνασθαι.
τῶν τὰ μὲν ἀμφίβληστρα, τὰ δὲ γρῖφοι καλέονται.
γαγγάμαι τ', ἠδ' ὑποχαὶ πρηνηγέες, ἠδὲ σαγῆναι.
ἄλλα δὲ κικλήσκουσι καλύμματα, σὺν δὲ σαγήναις
πέζας, καὶ σφαιρῶνας ὁμοῦ, σκολιόν τε πάναγρον.
μυρία τ' αἰόλα τοῖα δολορραφέων λίνα κόλπων.

λύθρῳ ἐρευθιόωσι τυφαονίων ἀγαλητῶν.
ἑρμεία κλυτόβουλε, σὲ δ' ἔξοχον ἱλάσκονται
ἰχθυβόλοι. τῷ καί σε συναγραίοισιν ἀΰσας
δαίμοσιν, ἀθήροιο μετὰ κλέος ἔρχομαι οἴμης.
Πρῶτα μὲν ἀσπαλιῆι δέμας, καὶ γυῖα παρείη
ἀμφότερον, καὶ κραιπνὰ, καὶ ἄλκιμα, μή τέ τι λίην
πίονα, μή δέ τι σαρκὶ λελειμμένα, δὴ γὰρ ἀνάγκη
πολλάκι μὲν κρατεροῖσιν ἀνελκομένοισι μάχεσθαι
ἰχθύσιν, οἷς ὑπέροπλον ἔνι σθένος, εἰσόκεν ἅλμης
μητρὸς ἐν ἀγκοίνῃσιν ἑλισσόμενοι δονέονται.
χρεὼ δ' ἐκ πέτρης τε θορεῖν, πέτρην τ' ἀνορούσαι
ῥηιδίως, χρειὼ δὲ πόνου βυθίοιο ταθέντος
ῥίμφα διαχνῶσαι δολιχὸν πόρον, ἔς τε βάθιστα
δῦναι, καὶ μίμνοντα μετ' οἴδμασιν, ὡς ἐπὶ γαίης
δηθύνειν ἔργοισι πονεύμενον, οἷς ἐνὶ πόντῳ
ἀνδρὸς ἀεθλεύουσι ταλάφρονα θυμὸν ἔχοντος.
ψυχὴν δ' ἀσπαλιεὺς πολυπαίπαλος, ἠδὲ νοήμων
εἴη· ἐπεὶ μάλα πολλὰ, καὶ αἰόλα μηχανόωνται
ἰχθύες, ἐγκύρσαντες ἀνωΐστοισι δόλοισι.
τολμήεις δὲ μάλιστα, καὶ ἄτρομος, ἠδὲ σαόφρων
εἴη. μὴ δ' ὕπνου φιλέων κόρον, ὀξὺ δὲ λεύσσοι
ἐγρήσσων κραδίῃ τε, καὶ ὄμμασι πεπταμένοισιν.
ὧδε φέροι καὶ χεῖμα δίος, καὶ δίψιον ὥρην
σειρίου, ἱμείροι δὲ πόνων, ἐράοι δὲ θαλάσσης.
ὧδε γὰρ εὐάγρης τε, καὶ ἑρμείᾳ φίλος εἴη.
θήρη δ' ἑσπερίη μὲν ὀπωρινῇσιν ἐν ὥραις
καρτίστη τελέθει· καὶ ἑωσφόρος εὖτ' ἀνατέλλει.
χείματι δ' ἠελίοιο βολαῖς ἅμα κιδναμένῃσι
στέλλεσθαι, πᾶν δ' ἦμαρ ἐν εἴαρι τηλεθόωντι
ἄγραις παντοίῃσιν ὀφέλλεται. ἦμος ἅπαντες

ὣς ἄρα καὶ κεστρεὺς ἐλάει τέλος, οἷον ἱκέτης,
κεῖται δὲ προπεσὼν, μίμνων μόρον ἀγρευτῆρος.
σφύραιναι δ' ὅτε κέν ποτ' ἐπιπλήξωσι λίνοισι.
δίζονται βρόχον εὐρὺν ἐν ἕρκεϊ δυνάουσαι.
τῷ δὲ διαΐσσειν ὀφίων νόμον ὁρμηθεῖσαι,
πᾶσαι ὀλισθηροῖσι διεξέπεσον μελέεσσι.
λάβραξ δὲ πτερύγεσι διὰ ψαμάθοιο λαχήνας
βόθρον, ὅσον δέξασθαι ἑὸν δέμας, ἧχί τ' ἐς αὐτὴν
ἐκλίνθη· καὶ τοὶ μὲν ἐπ' ἠϊόνας κατάγουσι
δίκτυον ἀσπαλιῆες, ὁ δ' ἰλυῒ ἥμενος αὕτως
ἀσπασίως ἤλυξε, καὶ ἔκφυγεν ἄρκιον ὀλέθρου.
τοῖα δὲ τεχνάζει καὶ μορμύλος, εὖτ' ἂν ἐς ἄγρην
φράσηται προπεσών. ὁ δὲ δύεται ἐν ψαμάθοισι.
λάβραξ δ' ἀγκίστροιο τυπεὶς εὐκαμπέος αἰχμῇ
ὕψος ἀναθρώσκων κεφαλὴν ἀζηχὲς ἐρείδει
αὐτῇ ἐν ὁρμῇ βεβιημένος, ὄφρά οἱ ἕλκος
εὐρύτερόν τε γένοιτο, καὶ ἀγκίστροιο φύγῃσι.
τοῖα καὶ ὄρκυνοι μεγακήτεες ἐφράσαντο,
εὖτε γὰρ ἁρπάξωσι γένυν γναμπτοῖο σιδήρου
ῥίμφα τιταινόμενοι νεάτην ὑπὸ βύσσαν ἵενται,
χεῖρα βιαζόμενοι θηρήτορος, ἣν δ' ἀνύσσωσιν
εἰς πέδον, αὐτίκ' ἔπειτα κάρη τείνοντες ἐς οὖδας
ὠτειλὴν ἔρρηξαν, ἀποπτύουσι δ' ἀκωκήν.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν καθέτῃσι πελώριοι ἀμφιχάνωσιν
ἰχθύες, οἷα βοῶν τε πέλῃ, προβάτων τε γένεθλα
ἢ βατὶς, ἢ καὶ ὄνων νωθρὸν δέμας, οὐκ ἐθέλουσιν
ἕσπεσθαι ψαμάθοισι δ' ἐπὶ πλατὺ σῶμα βαλόντες,
ἀθρόοι ἐμβαρύθουσι, μόγον δ' ἁλιεῦσιν ἔθηκαν.
πολλάκι δ' ἐξώλισθον ἀπ' ἀγκίστροιο πεσόντες.
λαιψηραὶ δ' ἀμίαι, καὶ ἀλώπεκες, εὖτ' ἂν ἔχωνται

ἄλλοι δ' αὖ κύρτοισιν ἐπὶ φρένα μᾶλλον ἔχουσι,
κύρτοις, οἳ κνώσσοντας ἑοὺς ἤυφραναν ἄνακτας
εὐκήλους, βαιῷ δὲ πόνῳ μέγα κέρδος ὀπηδεῖ.
ἄλλοι δ' οὐτάζουσι τανυγλώχινι τριαίνῃ
ἔλλοπας, ἔκ χέρσου τε, καὶ ἐκ νεὸς ὥς κ' ἐθέλωσι.
τῶν πάντων καὶ μέτρον ὅσον, καὶ κόσμον ἑκάστου
ἀτρεκέως ἴσασιν, ὅσοι τάδε τεκταίνονται.
ἰχθύσι δ' οὐκ ἄρα μοῦνον ἐπ' ἀγκήλοισι νόημα
πυκνὸν ἔην· καὶ μῆτις ἐπίκλοπος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
πολλάκις ἐξαπάτησαν ἐπίφρονας ἀγρευτῆρας.
καὶ φύγον ἀγκίστρων τε βίας, λαγόνας τε πανάγρων
ἤδη ἐνισχόμενοι, παρὰ δὲ φρένας ἔδραμον ἀνδρῶν,
βουλῇ νικήσαντες· ἄχος δ' ἁλιεῦσι γένοιτο.
κεστρεὺς μὲν πλεκτῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι λίνοιο
ἑλκόμενος, δόλον οὔτι περίδρομον ἠγνοίησεν.
ὕψι δ' ἀναθρώσκει λελιημένος ὕδατος ἄκρου
ὀρθὸς ἄνω σπεύδων, ὅσον σθένος ἅλματι κούφῳ
ὁρμῆσαι, βουλῆς δὲ σαόφρονος οὐκ ἐμάτησεν.
πολλάκι γὰρ ῥιπῇσι καὶ ὕπατα πείσματα φελλῶν
ῥηϊδίως ὑπερᾶλτο, καὶ ἐξήλυξε μόροιο.
εἰ δ' ὅγ' ἀνορμηθεὶς πρῶτον στόλον, αὖτις ὀλισθῇ
ἐς βρόχον, οὐκ ἔτ' ἔπειτα βιάζεται, οὐδ' ἀνορούει
ἀχνύμενος, πείρῃ δὲ μαθὼν ἀποπαύεται ὁρμῆς.
ὡς δ' ὅτε τὶς νούσῳ πολυκηδέϊ θυμὸν ἀλγύνων,
ἤδη λοίσθιον ἦμαρ ὁρώμενος ἐγγύθι πότμου
πρῶτα μὲν ἱμείρων τε, καὶ ἱέμενος βιότοιο
πάντα μάλ' ἰητροῖσιν ἐφέσπεται, ὅσα κέλωνται
ῥέζειν· ἀλλ' ὅτε κῆρες ἐπικρατέουσιν ἄφυκτοι
αἴσης, οὐκ ἔτ' ἔπειτα μέλει βίου, ἀλλὰ τανυσθεὶς
κεῖται, ἐπιτρέψας θανάτῳ κεκαφηότα γυῖα,

ὅσσοι δ' αὖ γαίης ἁλιβρυχέος ἄγχι νέμονται.
τοῖσιν δ' ὀξύτερος πέλεται νόος, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
βαιοὶ μὲν, χερσὶν ἀφαυροτέραις ἐρύονται,
ταυθίσιν, ἢ θυσάνοις, ἢ καρκίνῳ ἀμφιχανόντες·
καρκινάσιν τ' ὀλίγῃσι καὶ εἰκρέας ἁλμυρὸν ἄπλοις
πετραίαις θ' ἕλμισι καὶ ὅ,ττι τοι ἄγχι παρείη
ἰχθυόεν, βαιὸς δ' ἐπὶ μείζοσιν ὁπλίζοιο.
δείπνοις γὰρ μαργῶντες ἐπισπεύδουσιν ὄλεθρον.
ἦ γὰρ ἀεὶ πλωτῶν σιφλὸν γένος ὑγρὰ θεόντων
θυννὸν μὲν κορακῖνος ἄγει, λάβρακα δὲ καρὶς
πιαλέη. χάννοι δὲ φίλον φάγροισι δέλετρον.
καὶ βῶκες σινόδοντι. καὶ ἱππούροισιν ἴουλοι.
τρίγλη δ' ὀρφὸν ἔπεφνε, καὶ ἔσπασε κιρράδα πέρκη.
μαινίσι δὲ χρύσοφρυς ἀνέλκεται, αὐτὰρ ἀνιγραὶ
μύραιναι μετὰ σάρκας ἐπειγόμεναι φορέονται
πουλυπόδων· ὅσσοι τε δέμας περίμετρον ἔχουσι,
θυννῷ μὲν κάλλιχθυς ἰαίνεται, αὐτὰρ ὀνίσκῳ
ὄρκυνος, λάβρακα δ' ἐπ' ἀνθιεῖ ὁπλίζοιο.
ἵππουρον ξιφίῃ· γλαύκῳ δ' ἐπὶ κεστρέα πείροις.
ἄλλῳ δ' ἀλλοίην γενεὴν ἐπιτεχνάζοιο,
κρέσσονι χειροτέρην· ἐπειδὴ μάλα πάντες ἔασιν
ἀλλήλοις φορβή τε φίλη, καὶ λίχνος ὄλεθρος.
ὡς οὐδὲν λιμοῖο κακώτερον, οὐδὲ βαρείης
γαστέρος, ἣ κρατέει μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ἀπηνής,
καὶ χαλεπὴ δέσποινα συνέστιος οὔποτε δασμῶν
ληθομένη, πολλοὺς δὲ παρασφήλασα νόοιο,
ἐς ἄτην ἐνέηκε, καὶ αἴσχεσιν ἐγκατέθηκε
γαστήρ· καὶ θήρεσσι, καὶ ἑρπηστῆσιν ἀνάσσει
ἠερίαις τ' ἀγέλῃσι, τὸ δὲ πλέον ἐννεπόδεσσι
κάρτος ἔχει· κείνοις γὰρ ἀεὶ μόρος ἔπλετο γαστήρ.

ἀνθιέων

ἰθὺς ἄνω ἀναδύουσιν ὑποφθαδὸν, αἶψα δὲ μέσσην
ὁρμιὴν ὑποδῦσι διέτμαγον, ἠδὲ καὶ ἄκρας
χαίτας, τοὔνεκα τῇσιν ἐχαλκώσαν θ' ἁλιῆες
καυλὸν ἐπ' ἀγκίστρῳ δολιχώτερον, ἄλγος ὀδόντων.
καὶ μὴν καὶ νάρκη σφέτερον νόον οὐκ ἀπολείπει,
πληγῇ ἀνιάζουσα, τιταινομένη δ' ὀδύνῃσιν
ὁρμιῇ λαγόνας προσπτύσσεται, αἶψα δὲ χαίτης
ἱππείης, δόνακός τε διέδραμεν, ἐν δ' ἁλιῆος
δεξιτερὴν ἔσκηψε, φερώνυμον ἰχθύος ἄλγος.
πολλάκι δ' ἐκ παλάμης κάλαμος πέσεν, ὅπλα τε θήρης.
τοῖος γὰρ κρύσταλλος ἐνίζεται αὐτίκα χειρί.
σηπίαι αὖ τοίῃσι δολοφροσύνῃσι μέλονται.
ἔστι τις ἐν μήκωσι θολὸς κείνῃσι πεπηγὼς
κυάνεος, πίσσης δνοφερώτερος, ἀχλύος ὑγρῆς.
φάρμακον ἀπροτίοπτον, ὅ τε σφίσιν ἄλκαρ ὀλέθρου
ἐντρέφεται. τὰς δ' εὖτ' ἂν ἕλῃ φόβος, αὐτίκα κείνου
ὀρφναίας ῥαθάμιγγας ἀνήμεσαν, ἀμφὶ δὲ πόντον
πάντα πέριξ ἐμίηνε, καὶ ἠμάλδυνε κέλευθα
ἰχὼρ ἀχλυόεις, ἀνὰ δ' ἔτραπε πᾶσαν ὀπωπήν.
αἱ δὲ δι' αἰθαλόεντος ἄφαρ φεύγουσι πόροιο
ῥηϊδίως, καὶ φῶτα καὶ ἔκποθι φέρτερον ἰχθῦν.
ταῖς δ' ἶσα τεχνάζουσι καὶ ἠερόφοιτα γένεθλα
τευθίδες. οὐδ' ἄρα τῇσι μέλας θολὸς, ἀλλ' ὑπέρυθρος
ἐντρέφεται, μῆτιν δὲ πανείκελον ἐντύονται.
τοίοις μὲν φρονέουσι νοήμασιν, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ἄλλωνται πυκινῇσιν ἐπιφροσύναις ἁλιήων.
τοὺς μὲν δὴ πελάγεσσιν ἐν ἠλιβάτοισι θέοντας,
ῥηϊδίως ἐρύουσιν, ἐπεί σφισιν οὔτι νόημα
ποικίλον, ἤδη γάρ τις ἐπέσπασε, καὶ κρομύοισι
γυμνοῖς τ' ἀγκίστροισιν ἑλὼν πελαγότροφον ἰχθῦν.

οὐδ' ἄλλοι κευθμῶνες ἐνὶ φρεσίν, ἀλλὰ μένοντες
αὐτοῦ δ' ἠθάσσουσιν, ἅτε σταθμοῖσι νομήων
πώεα χειμερινοῖσιν ἐν ἤμασιν αὐλίζονται.
οὐδ' ὀλίγον σηκοῖο λιλαιόμεναι προνέεσθαι.
οἱ δ' ὅτ' ἐσαθρήσωσιν ἀειρομένην ἀπὸ χέρσου
ἐρχομένην ἐλάταις ἄκατον, πρόφρον αὐτίκα πάντες
ὀρθοὶ καγχαλόωντες ὑπεὶρ ἅλα δινεύοντες
ἱμερόεν παίζουσι, καὶ ἀντιόωσι τιθήνῃ.
ὣς δ' ὁπότ' ἀπτήνεσσι φέρῃ βόσιν ὀρταλίχοισι
μήτηρ, εἰαρινὴ ζεφύρου πρωτάγγελος ὄρνις,
οἳ δ' ἁπαλὸν τρύζοντες ἐπιθρώσκουσι καλιῇ
γηθόσυνοι περὶ μητρί, καὶ ἱμείροντες ἐδωδῆς
χεῖλος ἀναπτύσσουσιν, ἅπαν δ' ἐπὶ δῶμα λέληκεν
ἀνδρὸς ξεινοδόκοιο λίγα κλάζουσι νεοσσοῖς,
ὣς οἵγε θρεπτῆρος ἐναντίον ἐρχομένοιο
γηθόσυνοι θρώσκουσι, χοροιτύπον ὥστ' ἀνὰ κύκλον
τοὺς δ' ἁλιεὺς βρώμῃσιν ἐπ' ἀνυτέρῃσι λιπαίνων
χειρί τ' ἐπιψαύει, χειρός τ' ἄπο δῶρα τιταίνων
πρηΰνει φίλον ἦτορ, ἄφαρ δέ οἱ ἠΰτ' ἄνακτι
πείθονται, καὶ χειρὸς ὅπῃ νεύσειε μύωπι
ῥίμφα διαΐσσουσιν, ὃ δ' ἄλλοτε νηὸς ὄπισθεν,
ἄλλοτε δὲ πρόσω, ποτὲ δὲ σχεδὸν ἠπείροιο
πέμπει δεξιτερήν, τοὺς δ' ὄψεαι, ἠΰτε παῖδας
ἀνδρὸς ἐπιφροσύνῃσι παλαισμοσύνης ἀνὰ χῶρον,
τῇ καὶ τῇ θύοντας, ἐπίσκοπος ἔνθα κελεύσῃ.
ἀλλ' ὅτε οἱ κομιδῆς μὲν ἅλις, θήρης τε μέληται,
δὴ ῥά τοθ' ὁρμιὴν μὲν ἀναψάμενος χερὶ λαιῇ
ἕζεται, ἀγκίστρου δὲ βέλος, κρατερόν τε, θοόν τε
ὁπλίζει, καὶ τοὺς μὲν ἀπέζετε χειρὶ κελεύων
πάντας ὁμῶς, λᾶαν δ' ἀνελὼν ἔρριψε καθ' ὕδωρ.

ἀνθιέων δὲ πρῶτα περίφρονα πεύθεο θήρην,
οἵην ἡμετέρης ἐρικυδέος, ἐντύνονται
παῖδες ἐναιετῆρες ὑπὲρ σαρπηδόνος ἀκτῆς.
οἵ τ' ἑρμείαο πόλιν ναυσίκλυτον ἄστυ
κωρύκιον ναίουσι, καὶ ἀμφιρύτην ἐλεοῦσαν.
πέτρας μὲν κείνας τεκμαίρεται ἐγγύθι γαίης
ἴδρις ἀνὴρ ᾗσιν ἐπανθίαι αὐλίζονται
ἀνβοφυεῖς, κευθμῶσι διαρρῶγας θαμέεσσι.
δουρὶ δ' ἀναπλώσας πινάκων ἐριηχέα τεύχει,
δοῦπον ἐπικροτέων, πατάγῳ δ' ἐπιτέρπεται ἦχρ
ἀνθιέων. τῷ καί τις ἀνέδραμεν αὐτίκα λίμνης,
παπταίνων ἀκατόν τε, καὶ ἀνέρα, τῷ δ' ἄρ ἑτοίμας
πέρκας εὐθὺς ἵησιν ἐν οἴδμασιν, ἢ κορακίνους
ἀπαλιδὰς, πρώτης ὀρέγων ξεινήια φορβῆς.
αὐτὰρ ὅγ' ἁρπάγδην κεχαρημένος εἰλαπινάζει
δαῖτα φίλην, σαίνει δὲ δολόφρονα θηρητῆρα.
ὡς δὲ φιλοξείνοιο μετ' ἀνέρος οἰκία κέλσῃ
κλεινὸς ἀνὴρ, ἢ χειρὸς ἐν ἔργμασιν ἠὲ νόοιο,
ἀσπασίως τέ μιν εἶδεν ἐφέστιον, εὖ δὲ ἑ δώροις
εὖ δέ μιν εἰλαπίναις τε, φιλοφροσύναις τ' ἀγαπάζει
παντοίαις, ἄμφω δὲ γεγηθότες ἀμφὶ τραπέζῃ
τέρπονται, κρητῆρος ἀμοιβαίοις δεπάεσσιν,
ὣς ὁ μὲν ἀπαλιδὰς κεχαρημένος ἐλπωρῇσι
μειδιάᾳ, δείπνοις δὲ νέοις ἐπιτέρπεται ἰχθῦς.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ὁ μὲν αἰὲν ἐπημάτιος ποτὶ πέτρην
στέλλεται, οὐδ' ἀνίησιν ἑὸν πόνον, οὐδ' ἀπολείπει
δεῖπνα φέρων, οἱ δ' αὐτίκ' ἀολλέες ἀμφαγέρονται
δαιτυμόνες κατὰ χῶρον, ἅτε κλητῆρος ἄγοντος.
αἰεὶ δὲ πλεόνεσσιν, ἑτοιμοτέροις τε παρίσχει
φορβὴν ἁρπαλέην, οὐδέ σφισιν ἄλλα κέλευθα,

ἐκ πρύμνης ἄλλος δὲ δόλον ἀγκύλον εἰς ἅλα πέμπει.
ἦκ' ἀναδινεύων· οἱ δ' αὐτίκα πάντες ἕπονται,
νηΐ τε, καὶ φεύγοντι δεδορκότες εἴκελον ἰχθὺν
σπεύδοντες μετὰ δαῖτα παραφθαδὸν ἀΐσσουσιν
ἀλλήλων φαίης κεν ἐπ' ἀνέρα δήϊον ἄνδρα
γοῦνατ' ἐλαφρίζειν πεφοβημένον οἱ δ' ἄρα νίκης
ἐσθλῆς ἱμείρουσιν, ὃ δ' ἔξοχον ὅν κεν ἕληται
ἀσπαλιεὺς, τῷ, δαῖτα παρέχεθεν· αὐτὰρ ὁ λάβρως
δῶρα λαβὼν δύς δωρα μετέδραμεν ἔνθεν ἔπειτα
ἀγκὴν ἀμφοτέρων θηήσεαι, οἷος ἄεθλος
μαρναμένων ἀνδρός τε καὶ ἰχθύος ἑλκομένοιο.
τοῦ μὲν γὰρ θεναροί τε βραχίονες, ἠδὲ μέτωπα,
ὦμοι τ' αὐχένιοί τε, παρασφύριοί τε, τένοντες,
ἀγκῇ κυμαίνουσι, καὶ ἠνορέῃ τανύονται.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀχολόων ὀδύνης ὑπομαίνεται ἰχθὺς
ἕλκων. αὖ ἐρύοντα, βιώμενος εἰς ἅλα δῦναι
ἄχετα μαιμώων. ὁ δὲ κέκλεται ἄνδρας ἑταίρους ·
ἐμπίπτειν ἐλάτῃσι, διωκομένης δ' ἀκάτοιο
ἔμπαλιν ἐκ πρύμνης, ὅλος ἕλκεται ἰχθύος ὁρμῇ.
κλάζει δ' ὁρμιὴ, χειρὸς δ' ἀπολείβεται αἷμα
πριομένης, ὃ δ' ἄρ οὔτι βαρὺν μεθίησιν ἀγῶνα.
ὡς δὲ δύω μεμαῶτες ὑπέρβιοι ἀνέρες ἀγκὴν
ἄμματ' ἐπ' ἀλλήλοισι τιταινόμενοι βιόωνται
ἑλκῆσαι, ῥιπῇσιν ὀπισθοφόροις ἐρύοντες.
δηρόν τ' ἀμφότεροι καμάτων ἶσα μέτρα φέροντες
ἐμμενέως ἕλκουσι, καὶ ἐμμενέως, ἐρύονται,
ὡς τοῖς ἰχθυβόλῳ τε, καὶ ἰχθύϊ νεῖκος ὄρωρεν,
τοῦ μὲν ἐπαΐξαι, τοῦ δ' ἑλκέμεν ἱμείροντος.
οὐ μέν μιν λείπουσιν ἐν ἄλγεσιν ἰχθύες ἄλλοι
ἀνθίαι, ἀλλ' ἐθέλουσιν ἀμυνέμεν, ἐν δέ οἱ αὐτῷ

οἱ δ' ἐπὶ τῷ δύουσιν, ὀιόμενοι βόσιν εἶναι.
τῶν δ' ἕνα μοῦνον ἔλειπεν ἀπόκριτον ὅν κε θέλησι.
δύσμορον ὑστατίοισι κεχαρμένον ἐν δείπνοισιν.
ἄγκιστρον μὲν ὄρεξεν ὑπεὶρ ἁλός, αὐτὰρ ὅ γ' ἄτην
κερταλίμως ἥρπαξεν, ὁ δ' ἔσπασεν ἀμφοτέρῃσιν
ἐσθλὸς ἀνὴρ, ὠκεῖαν ἑλὼν καὶ ἐπίκλοπον ἄγρην.
λήθει δ' ἀνθιέων ἄλλων χορόν. εἰ γὰρ ἴδωνται
ἢ σμαραγῆς ἀΐωσι δυσάγρεος ἑλκομένοιο,
οὐκέτι οἱ τόσα δεῖπνα παρέσσεται, ὥς κεν ἵκοιτο,
αὖτις ὑποτροπάδην ἀπὸ δ' ἔπλυσαν ἐχθήραντες
καὶ κομιδὴν, καὶ χῶρον ὀλέθριον, ἀλλά τις εἴη
ἴφθιμος, κρατερῶς δὲ βιησάμενός μιν ἀνέλκοι.
ἢ καὶ δεύτερος ἄλλος ἐφαπτέσθω καμάτοιο.
ὧδε γὰρ οὐ φρονέοντες, ἑὴν δολομήχανον ἄγρην
αὐτοὶ πιανθέντες, ἐοικότα πιαίνουσιν.
αἰεὶ δ' αὖτ' ἐθέλησθα παρέσσεται εὔστοχος ἄγρη.
Ἄλλοι δ' ἰφθίμῳ τε βίῃ, καὶ κάρτεϊ γυίων
πειθόμενοι, μέγαν ἆθλον ἐπ' ἀνθίῃ ὁπλίζονται.
οὐ φιλίην, οὐ σῖτα πονεύμενοι, ἀλλ' ὅγε ἀκωκὴν
ἀγκίστρου πισύνοι, καὶ ἠνορέῃ βιόωνται.
χαλκοῦ μὲν σκληροῖο τετυγμένον, ἠὲ σιδήρου
ἄγκιστρον πέλεται, δίχα δὲ γλωχῖνες ἔχουσιν
ἀμφίδυμοι. μέγα τὸ σμαλινόστροφον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
λάβρακα ζώοντα παρήλασαν, εἴ σφι παρείη.
ὃ δὲ θάνῃ, τάχα οἱ τις ὑπὸ στόμα θῆκε μόλιβδον
δελφῖν' ὃν καλέουσιν· ὁ δὲ βρίθοντι μολίβδῳ
νεύει τ', ἀγκλίνει τε κάρη, ζώοντι ἐοικώς.
θῶμιγξ δὲ κρατερή τε, καὶ εὔπλοκος, ἀλλ' ὅτε δοῦλον
ἀνθίαι εἰσαΐοντες ἀναθρέξωσι θαλάσσης,
ἄλλοις μὲν μέλεται κώπης πόνος, αὐτὰρ ὅ γ' ἄκρης

ἤδη δ' ἀπρομέοντες ἀολλέες, ἔνδοθι κύρτου
ἀγρόμενοι, πανῆμαρ ἐνήμενοι, ὥς τε μέλαθρον
κτησάμενοι μίμνουσι, καινὴν δ' εὕραντο καλιήν.
ὡς δ' ὁπότ' ὀρφανικοῖο μετ' ἠϊθέοιο μέλαθρον
οὔτι σαοφροσύνῃσι μεμηλότες ἥλικες ἄλλοι
κλητοί τ', αὐτόμολοί τε πανήμεροι ἠγερέθονται
κτῆσιν ἀεὶ κείροντες ἀσημάντοιο δόμοιο,
οἷα νέους ἀνίησι χαλίφρονας ἄκρατος ἥβη
ἐκ δὲ κακοφροσύνης ἰκέλην εὕραντο τελευτήν.
ὣς τοῖς ἀγχομένοισι παρασχεδὸν ἵσταται ἄτη.
ἡνίκα γὰρ πολλοί τε, καὶ εὐλιπέες τελέθωσι
δὴ τότ' ἀνὴρ κύρτοιο περὶ στόμα πῶμα καλύπτει
εὖ ἀραρὼς, τοὺς δ' ἔνδον ἐν ἕρκεϊ πεπτηῶτας
ὑστάτιον κνώσσοντας, ἀνείρυσεν. ὀψὲ δ' ὄλεθρον
φρασσάμενοι σπαίρουσι, καὶ ἐκ δῦναι μεμάασι,
νήπιοι, οὐδέ τι κύρτον ὁμῶς εὔοικον ἔχουσιν.
A δμωσὶ δ' ἐπὶ κύρτον ὀπωρινὸν ὁπλίζονται
οἰσύϊνον. μέσσοισι δ' ἐν οἴδμασιν ὁρμίζονται
νέρθεν ἀναψάμενοι βριαρὸν λίθον εὐναστῆρα.
φελλοὶ δ' ὀχμάζουσιν ἄνω δόλον. ἐν δέ οἱ αἰεὶ
τέσσαρας ἀνταίους διβοὺς καὶ χλήκας ἵησι.
τοῖς, δὲ διαινομένοισι περιῤῥέεται γλαγόεσσα
μύξα θαλασσαίη, τῆς ἵμερος ἰχθύας ἕλκει
βαιοὺς, οὐτιδανούς, λίχνον γένος οἳ δ' ἀγέρονται
κύρτον ἐπιπροθέοντες. ἐν ἀγνοίῃσι τε μένουσιν.
ἀδμῶνες δ' ὁρόωντες ἔσω κύρτοιο μυχοῖο
ἀγρομένους, τάχα πάντες ἐπὶ σφίσιν ὡρμήθησαν
δαιτὸς ἐελδόμενοι τοὺς δ' ἔχ' εἷλον, ἀλλ' ὑπόλισθον
ῥηϊδίως. οἳ δ' οὔτι καὶ ἱέμενοί περ ἔχουσιν
αὖτις ὑπεκδῦναι πλεκτὸν λόχον ἀλλ' ἑτέροισι

νῶτα βίῃ χρίμπτουσι καὶ ἐμπίπτουσιν ἕκαστος
ἄφρονες, οὐδ' ἐνόησαν ἑὸν τείροντες ἑταῖρον.
πολλάκι καὶ βώμιγγα λιλαιόμενοι γενύεσσιν
ῥῆξαι ἀμηχανόωσιν, ἐπεὶ στόμα τοῖσιν ἄοπλον.
ὅττι δέ μιν καμάτῳ τε, καὶ ἕλκεϊ μοχθίζοντα
πυκναῖς τ' εἰρεσίῃσι βιώμενος ἔσπασεν ἀνήρ.
ἐς δ' ἄρα οἱ καὶ τυτθὸν ὑπείξεται, οὔ μιν ἔπειτα
ἑλκύσει. τοῖον γὰρ ὑπέρφιαλον σθένος αὐτῶν.
πολλάκι δ' ὀξύπρωρον ὑπὲρ ῥάχιν ἔτμαγε δάψας
ὁρμιὴν, ἀπὸ δ' ἦξε λιπὼν κενὸν ἀγρευτῆρα.
τοῖον καὶ καλλίχθυς ἔχει σθένος. ἡ δὲ γενέθλη
ὀρκυώων ὅσοι τε δέμας κητώδεες ἄλλοι
πλάζονται, τοίοις δὲ βραχίοσιν ἀγρώσσονται.
ἄλλους δ' αὖ βρώμῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι δολώσας
ἀγρώσσει ἁλιεύς. ἀγαθὸς δέ οἱ ἔσσεται ἰχθῦς
κάνθαρος. ὃς πέτρῃσιν ἀεὶ λεπρῇσι μέμηλε.
κύρτον δὲ πλέξαιο περίδρομον ὅττι μέγιστον
τεύχων ἢ σπάρτοισιν ἰβηρίσιν, ἠὲ λύγοισιν
ῥάβδους ἀμφιβαλὼν, λαυρὴ δέ οἱ ἔσσοδος ἔστω.
γαστήρ τ' εὐρυχανὴς, δέλεαρ δέ οἱ ἔνδον ἐνείης
πούλυπον ἑρπυστὴν, ἢ κάραβον. ἐκ πυρὸς ἄμφω
ὀπταλέους, κνίσῃ γὰρ ἐφέλκεται ἰχθύας εἴσω.
ὧδε μὲν ἐντύνας πλεκτὸν δόλον, ἐγγύθι πέτρης
δόχμιον ἀγκλίνοις ὕφαλον λόχον, αὐτίκα δ' ὀδμὴ
κάνθαρον ὁρμαίνει τε, καὶ ἵξεται ἔνδοθι κύρτου
οὐ μάλα θαρσαλέος πρώτην ὁδὸν, ἀλλὰ τάχιστα
δαισάμενος παλίνορσος ἀνέδραμεν. ἔνθεν ἔπειτα
κυρτοῖο μὲν κείνοισιν ἀεὶ νεοτερπέα φορβὴν
ἐντίθεται. τοὺς δ' αἶψα δυσώνυμος ἐς ἓν ἀγείρει
γαστήρ, ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει συνόδορπον ἑταῖρον.

τέρπονται, κείνῃ δὲ καὶ ἀγρώσσονται ἐδωδῇ.
πλώει μὲν προτέροισιν ἐν ἤμασιν εἰς ἕνα χῶρον
ἀσπαλιεὺς, αἰεὶ δὲ μετ' οἴδμασι λᾶαν ἵησι
χερσὶ μάλ' ἁψάμενος περιφύκια τηλεθόωντα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πέμπτη μὲν ἴδοι πόλον ἠριγένεια,
σάλπαι δ' ἀγρόμεναι κεῖνον πόρον ἀμφινέμονται,
τῆμος ἐπεντύνει κύρτου δόλον, ἐν δέ οἱ εἴσω
φύκεσιν εἰλυμένους λᾶας βάλεν, ἀμφὶ δὲ ποίας
εἰναλίας στομίοισιν ἐδήσατο, τῇσι γάνυνται
σάλπαι τ', ἠδ' ὅσοι βοτανηφάγοι ἰχθύες ἄλλοι.
οἱ τότ' ἀγρόμενοι, ποίας φάγον, αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς μυχὸν εἰσεχύθησαν, ὁ δ' αὐτίκα κύρτον ἀνέλκει
ῥίμφα μετὰ πλώσας, σιγῇ δέ οἱ ἄνυται ἔργον.
ἀνδράσι τ' ἀφθόγγοισι, καὶ ἀσμαράγοις ἐλάτῃσι.
σιγὴ γὰρ πάσῃ μὲν ὀφέλλιμος ἔπλετο θήρῃ,
ἔξοχα δ' ἐν σάλπῃσιν, ἐπεὶ μάλα τῇσι νόημα
ποιαλέον, ποίη δὲ πόνον δύσθηρον ἔθηκεν.
βρίγλης δ' οὔτινα φημὶ χρυσοτέρῃσιν ἐδωδαῖς
τέρπεσθαι, πᾶσαν γὰρ ἄσιν ἁλὸς, ἥνικε κίχησι
φέρβεται. ἱμείρει δὲ δυσαέος ἔξοχα δαιτός.
σώμασι δ' ἐκ πάγλως ἐπιτέρπεται ἀνδρομέοισι.
πυθομένοις, ὅτ' ἂν τίν' ἕλῃ στονόεσσα θάλασσα.
τῷ καί μιν δελέεσσιν ἀποπνείουσιν ἀϋτμὴν
ῥηϊδίως ἕλκουσιν, ὅσα πνέει ἐχθρὸν ἄημα.
ἴκελα δὲ τρίγλῃσι σύεσσί τε φημὶ τετύχθαι
ἤθεα φυρομένοισιν ἀεὶ περὶ γαστέρος ὁρμήν.
ἄμφω δ' αἳ μὲν ἔασι διάκριτοι ἐνεπόδεσσιν,
οἷα ἐνὶ χρυσαίῃσιν ἀριστεύουσ' ἀγέλῃσιν.
Οὐ μὲν δὴ μελάνουρον ἀποίσεται, οὔτ' ἐνὶ κύρτῳ
ῥηϊδίως ἀπαφῶν, οὔτ' ἐν λινοεργέϊ κόλπῳ.

πήματα πορσαίνοντος ἐπὶ σφίσιν αὐτὸν ὄλεθρον.
ὡς δέ τις ἐν ξυλόχοισιν ὀρέστερος ἀγροιώτης
θηρὶ πάγην ἤρτυνεν, ἀπηνέϊ δ' ἔνδοθι δεσμῷ
δῆσε κυνὸς σφίγγων ἀπὸ μήδεα, τοῦ δ' ὀδύνῃσιν
ἠχήεις ὀρυμαγδὸς ἀπόπροθι τειρομένοιο
ἔρχεται, ἀμφὶ δέ οἱ στένεται δρίος, ἡ δ' ἀΐουσα
πάρδαλις ἰάνθη τε, καὶ ἔδραμεν ἴχνος ἀϋτῆς
μαιομένη. τάχα δ' ἷξε, καὶ ἔνθορε· τὴν μὲν ἔπειτα
ὑψόσ' ἀναρπάζει κρυπτὸς δόλος, ἠὲ καὶ βόθρῳ
εἰλεῖται προπεσοῦσα, μέλει δέ οἱ οὐκέτι δαιτὸς,
ἀλλὰ φόβου, τῇ δ' οὔτις ὑπέκδυσις ἔστιν ἑτοίμη
τοῖα καὶ ἄδμωτες δειλοὶ πάθον. ἀντὶ δὲ φορβῆς,
πότμον ἐφωρμήσαντο, καὶ ἄϊδος ἕρκος ἄφυκτον.
καὶ μὲν τὶς θριάκησιν ὁμῶς, καὶ χαλκίσιν ἄγρην
φράσσατ' ὀπωρινὴν, καὶ λάριμον εἷλε καὶ ἔθνη
τραχούρων. κύρτον μὲν ὑπὸ σπάρτοισιν ὑφήνας
αἰπαγέως, φρυκτῶν δ' ὀρόβων ἐνέηκατο μᾶζαν
οἴνῳ μυδαλέην εὐώδει, μῖξε δὲ κούρης
δάκρυον ἀσσυρίης θειαντίδος, ἥν ποτε φασὶ
πατρὸς ἐρασσαμένην, δυσμήχανον ἔργον ἀνύσσαι,
ἐλθεῖν δ' ἐς φιλότητα χολωσαμένης ἀφροδίτης.
ἀλλ' ὅτε μιν καὶ δένδρεον ἐπώνυμον ἐρρίζωσεν
αἶσα θεῶν. γοάει τε, καὶ ἣν ὀλοφύρεται ἄτην
δάκρυσι δυομένη λείβει χάριν, ἧς ἐπιμίσγων
θεῖον ὀπὸν, κύρτον μὲν ἐφορμίζει ῥοθίοισι.
ὀδμὴ δ' αἶψα θάλασσαν ἐπέσχαμε λειριόεσσα,
κικλήσκουσ' ἀγέλας πολυειδέας, οἱ δὲ φέρονται
πνοιῇ νηδυμίῃ δεδονημένοι, ὦκα δὲ κύρτος
πίμπλαται, ἀγρευτῆρι φέρων εὔθηρον ἀμοιβήν.
Σάλπαι δ' ἠμαλέοις μὲν ἀεὶ φύκεσι μάλιστα

ἐκ δίνης ἄγκιστρα, καὶ εἵνεκα πολλάκις ἧκεν.
οὐ γὰρ βρασσομένης κεν ἐπιφράσσαιτο θαλάσσης
ἀπρεκέως, ἔνθ' ὅσσῳ τις ἐνίσχεται, ἔστε καὶ αὐτὸς
κύματ' ἀνακλονέουσιν, ἐπὴν δέ τις ἀμφιχάνῃσι
ῥίμφα μιν ἐξέρυσε, πάρος δόλον ἐν φρεσὶ θέσθαι,
πρὶν φόβον οὐτιδανοῖσιν ἐνιπλῆξαι μελανούροις.
τοίην χειμερίην παντεπίκλοπον ἤνυσεν ἄγρην.
καὶ μὴν καὶ κεστρῆα καὶ ὀλίγχνον προϊόντα
ἤπαφον ἀγκίστροισι περιστενοῖσιν ἑέσαντες
στέαρ ὁμοῦ δήμητρι μεμιγμένον, ἠδὲ γάλακτος
πηκτοῖσι δώροισιν. ἐφυρήσαντο δὲ τοίην
τοῖσιν ὁμοῦ μίνθην εὐώδεα, τήν ποτε κούρην
φασὶν ὑπουδαίην ἔμεναι κωκυτίδα νύμφην,
κλίναρ δ' εἰς εὐνὴν ἀϊδωνέος, ἀλλ' ὅτε κούρην
μουνογόνην ἥρπαξεν ἀπ' αἰτναίοιο πάγοιο,
δὴ τότε μιν κλάζουσαν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσι
ζήλῳ μαργαίνουσαν ἀτάσθαλα, μηνίσασα
δημήτηρ ἀμάθυνεν ἐπεμβαίνουσα πεδίλοις.
φῆ γὰρ ἀγαυοτέρη τε φυὴν, καὶ κάλλος ἀμείνων
περσεφόνης ἔμμεναι κυανώπιδος, ἐκ δέ μιν αὐτὴν
ἄξαρ νοσφίσσειν ἀϊδωνέα τῶν δὲ μελάθρων
ἐξελάσειν, τοίη οἱ ἐπὶ γλώσσης θόρεν ἄτη.
τοίη δ' οὐτιδανὴ καὶ ἐπώνυμος ἔκθορε γαίης,
τὴν ἐνιφυρήσαντες ἐπ' ἀγκίστροισι βάλοντο.
κεστρεὺς δ' οὐ μετὰ δηρὸν, ἐπεὶ ῥά μιν ἷξεν ἀϋτμὴ
ἀντιάσας, πρῶτον μὲν ἀποσταδὸν ἀγκίστροιο,
λοξὸν ὑπ' ὀφθαλμοῖς ὁράᾳ δόλον, ἴκελος ἀνδρὶ
κείνῳ, ὅς ἐν τριόδοισι πολυτρίπτοισι κυρήσας
ἔστη ἐφορμαίνων, κραδίη δέ οἱ ἄλλοτε λαιὴν,
ἄλλοτε δεξιτερὴν ἐπιβάλλεται εἰς ὁδὸν ἐλθεῖν.

ἔξοχα γὰρ μελάνουρος ἐν ἰχθύσιν ἤ μὲν ἄναλκις
ἠδὲ σαοφρονέων, λίχνη δέ οἱ οὔποτ' ἐδωδὴ
θυμήρης. αἰεὶ δὲ γαληναίης μὲν ἐούσης,
κέκλιται ἐν ψαμμάθοισι, καὶ οὐκ ἀναδύεται ἅλμης.
ἀλλ' ὅτε κυμαίνουσα περιστέρχησι θάλασσα
λάβρων ἐξ ἀνέμων, τότε δὴ μοῦνοι μελάνουροι
κῦμα διαΐσσουσιν ἀολλέες, οὔτέ τιν' ἀνδρῶν
οὔτέ τιν' εἰναλίων πεφρικότες, οἱ μὲν ἅπαντες
ἐννεάτην κρηπῖδα φόβῳ δύουσι θαλάσσης,
οἱ δὲ τότ' ἠϊόνας τε πολυφλοίσβους ἐρέπουσι,
πέτραις τ' ἐμπελάουσιν ἀλήμονες, εἴ τιν' ἐδωδὴν
κοπτομένη δάξειεν ὑπαὶ ῥιπῇσι θάλασσα
νήπιοι. οὐδ' ἐδάησαν ὅσον πινυτώτεροι ἄνδρες,
οἳ κείνους καὶ πάμπαν ἀλωομένους ἕλον ἄγρῃ,
χειμερίη πλημμυρὶς ὅταν ζέσῃ ἀμφιβέτης
ἕστατ' ἐπὶ προὔχουσαν ἀνὴρ ἁλιηγέα πέτρην,
ὀξύτατον τόθι κῦμα περὶ σπιλάδεσσι μέμυκεν.
εἴδατα δ' ἀγνυμένοισιν ἐνὶ σπείρει ῥοθίοισι,
τυρὸν ὁμοῦ δήμητρι πεφυρμένον. οἱ δ' ἐπὶ φορβὴν
ἀσπάσιοι θρώσκουσιν ἐπειγόμενοι μελάνουροι.
ἀλλ' ὅτε οἱ παρέωσιν ἀολλέες ἐς βόλον ἄγρης,
αὐτὸς μὲν ῥίπτεται λοξὸν δέμας, ὄφρά οἱ ὕδωρ
μή τι κατασκιάοιτο, καὶ ἰχθύσι τάρβος ἐνέῃ,
ἔστι δέ οἱ λεπτός τε δόναξ μετὰ χερσὶν ἑτοῖμος,
λεπτὴ δ' ὁρμιὴ κούφης τριχὸς ἄπλοκος αὔτως,
βαιοῖς τ' ἀγκίστροισιν ἀναπλέκεται θαμέεσσι.
τοῖς ἐπέθηκε δέλετρον, ὃ καὶ πάρος ἧκε καθ' ὕδωρ.
πέμπει δ' ἐς βαθὺ κῦμα κυκώμενον, οἱ δ' ὁρόωντες
αὐτίκ' ἐπιθρώσκουσι, καὶ ἁρπάζουσιν ὄλεθρον.
οὐδ' ἁλιεὺς ὀκνηλὸν ἔχει χέρα, πυκνὰ δ' ἀείρας

μαλθακὸν ἀργεννῶν νεπόδων ἕνα, χείλεος ἄκρου
δῆσαν ἐπισταμένως, ξιφίης δ' ὅτε θῦρος ἵκηται,
αὐτίκα δαιτρεύει δέμας ἰχθύος ἄορι λάβρῳ.
τοῦ δὲ δαϊζομένοιο καταρρέα ἄψεα δεσμοῦ,
αὐταῖς ἀγκίστροιο περιστρέφεται γενύεσσι.
αὐτὰρ ὅγ' οὐδὲ δάηκεν ἑὸν μόρον, ἀλλὰ βαρεῖαν
δαῖτα χανὼν ἀγρευτὸς ἀνέλκεται ἀνέρος ἀλκῇ.
πολλὰ δ' ἐπὶ ξιφίῃ θηρήτορες ὁπλίζονται.
ἔξοχα δ' οἱ τυρσηνὸν ἁλὸς πόρον ἀγρώσσουσιν,
ἀμφί τε μασσαλίην ἱρὴν πόλιν, ἀμφί τε κελτούς.
κεῖθι γὰρ ἔκπαγλοί τε, καὶ ἰχθύσιν οὐδὲν ὁμοῖοι
ἄπλατοι ξιφίαι μεγακήτεες ἐννεμέθονται.
οἱ δ' ἀκάτους αὐτοῖσιν ἐϊσκομένας ξιφίῃσι
καὶ δέμας ἰχθυόεν, καὶ φάσγανα τεκτήναντες,
ἀντίον ἰθύνουσιν, ὁ δ' οὐκ ἀναδύεται ἄγρην
ἐλπόμενος μὴ νῆας ἐϊκέλους ὁράασθαι.
ἀλλ' ἑτέρους ξιφίας ξυνὸν γένος, ὄφρά μιν ἄνδρες
πάντῃ κυκλώσονται, ὁ δ' ἐφράσατ' ὕστερον ἄτην
αἰχμῇ τριγλώχινι πεπαρμένος, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
φεύγειν ἱεμένῳ, πρὶν ἀναγκαίῃ δὲ δαμῆναι.
πολλάκι μὲν καὶ νηὸς ἀμυνόμενος κενεῶνα
φασγάνῳ ἀντετόρησε διαμπερὲς ἄλκιμος ἰχθύς.
οἱ δὲ θοῶς βουπλῆγος ὑπ' ὀρειχάλκοιο τυπῇσιν
ἐκ γενύων ἤραξαν ἅπαν ξίφος, ἐν δ' ἄρα νηὸς
ἕλκει γόμφος ἄρηρεν, ὁ δ' ἕλκεται ὀρφανὸς ἀλκῆς.
ὡς δ' ὅτε δυσμενέεσσι δόλον τεύχοντες ἄρηος
ἱέμενοι πύργων τε, καὶ ἄστεος ἔνδον ἱκέσθαι
ἔντεα συλήσαντες ἀριστοφάτων ἀπὸ νεκρῶν
αὐτοὶ θωρήξαντο, καὶ ἔδραμον ἄχρι πυλάων,
οἱ δ' ὥς τε σφετέρῃσιν ἐπερχομένοις πολιήταις

παπταίνει δ' ἑκάτερθε, νόος δέ οἱ ἠΰτε κῦμα
εἰλεῖται, μάλα δ' οὔτι μιῆς ὠρέξατο βουλῆς·
ὣς ἄρα καὶ κεστρῆι παναίολα μερμηρίζει
θυμὸς ὀιόμενός τε δόλον, καὶ ἀπήμονα φορβήν·
οὔτε δέ μιν νόος ὦρσε, καὶ ἤγαγεν ἐγγύθι πότμου·
αὖτις δὲ ῥέα σφ' ἀνεχάσσατο, πολλάκι δ' ἤδη
εἷλε φόβος ψαύοντα, καὶ ἔμπαλιν ἔτραπεν ὁρμήν,
ὡς δ' ὅτε νηπίαχος κούρη παῖς ἐκτὸς ἐούσης
μητέρος, ἢ βρώμης λελιημένη, ἠέ τευ ἄλλου
ψαῦσαι μὲν φομέει μητρὸς χόλον, οὐδ' ἀναδῦναι·
ἐλδομένη τέτληκεν, ἐφερπύζουσα δὲ λάθρῃ
αὖτις ἀνατρέπεται, κραδίη δέ οἱ ἄλλοτε θάρσος
ἄλλοτε δ' ἐμπίπτει δειλὸς φόβος, ὄμματα δ' αἰεὶ
ὀξέα παπταίνοντα ποτὶ προθύροισι τέτανται,
ὣς ὅγ' ἐπεμβαίνων ἀνελίσσεται ἤπιος ἰχθῦς
ἀλλ' ὅτε θαρσήσας πελάσῃ σχεδὸν, οὐ μάλ' ἑτοίμως
ψαῦσε βορῆς, οὐρῇ δὲ πάρος μάστιξεν ἐλίσσων
ἄγκιστρον, μή οἵ τις ἐπὶ χροῒ θέρμετ' ἀϋτμή.
ζωοῦ γὰρ κεστρεῦσιν ἀπώμοτόν ἐστι πάσασθαι
ἔνθεν ἔπειτ' ἄκροισι διακνίζει στομάτεσσι
δαῖτα πριξύων, ἁλιεὺς δέ μιν αὐτίκα χαλκῷ
πεῖρεν, ἀνακρούων, ὥς τε θρασὺν ἵππον ἐέργων
ἡνίοχος σκληρῇσιν ἀναγκαίῃσι χαλινοῦ,
ἂνδ' ἔρυσε, σπαίροντα δ' ἐπὶ χθονὶ κάββαλεν ἰχθύν.
Κ αἳ ξιφίην ὀλοοῖσι παρήπαφον ἀγκίστροισιν.
ἀλλ' οὐ μὲν ξιφίῃ τοῖος μόρος, οὐδ' ἴσος ἄλλοις·
οὐ γὰρ ἐπ' ἀγκίστροισι κατεντύουσιν ἐδωδήν.
ἀλλὰ τὸ μὲν, γυμνόν τε, καὶ ἄκλοπον ἠώρηται
μηρίνθου διπλῇσιν ἀκαχμένον ἔμπαλιν αἰχμαῖς·
τῷ δ' ὅσον ῥιπάλαισον ἀναψάμενοι κατύπερθεν

ἔνδοθεν ἠμαλέῃσιν ἐρχομένους βραχίεσσιν·
θύννοι δ' αὖ σκόμβροισιν ἴσον πόνον ἀθλεύουσιν·
ἀφροσύνη καὶ τοῖς γὰρ ὁμοίιος, ἵμερος ἄτης
ἐμπίπλει δολίοιο λίνου λαζόνται μιγῆναι·
ἀλλ' οὐ μὲν κείνοισιν ὑπόβρυχα γαστέρος εἴσω
ἐνθορέειν· σκολιοῖσι δ' ἐπαΐσσουσιν ὀδοῦσι·
σώματι μυδόμενοι πόρον ἄρκιον, ἐν δ' ἄρ ὀδοῦσι
ὑγρὸν ἐρειδομένοις τέταται λίνον, οὐδέ τι μῆχος
ἐκ φυγέειν, δεσμῷ δὲ περιστομίῳ μογέουσαι
ἕλκονται ποτὶ χέρσον ὑπ' ἀφραδίῃσιν ἀλοῦσαι.
καὶ μὲν δὴ ῥαφίδων τοῖος νόος, αἱ δ' ὅτε κόλπον
δικτύου ἐκ προφύγωσι, πόνου δ' ἔκτοθε γένωνται
αὖθις ἐπιστρωφῶσι· λίνῳ δ' ἐπιμηνίουσαι
δήγματ' ἐπιπρίουσι, τὸ δέ σφισι δύεται εἴσω,
ἴσχετ' ἐμμενέως πυκινοὺς ἔντοσθεν ὀδόντας·
αὐτάρ τοι συνόδοντες ἴσοι στείχουσι λόχοισι
κεκριμένοι, τοῖς δ' οὔτ' ἂν ἀνὴρ ἄγκιστρον ὀρέξῃ,
οἱ μὲν ἀποστροφάδην λοξὸν φάος ἀλλήλοισι
πάντες ἐπικλίνουσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσι πελάσσαι.
ἀλλ' ὅτε τις προβορὼν ἑτέρης στιχὸς αὐτὰ δέλεστρον
ἁρπάξοι, τότε κέν τις ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἔδεκτο·
ἀγκίστρῳ δ' ἐπέλασσε, καὶ ἕλκεται, οἱ δ' ὁρόωντες
ἀλλήλους περὶ δαιτὶ γεγηθότες ἰαίνονται
ἑλκόμενοι, σπεύδουσι δ' ὑποφθαδὸν οὔ κε θάνῃσι
πρῶτος ἁλοὺς, ἅτε παῖδες ἀθύρμασι καγχαλόωντες.
θύννων δ' αὖ γενεὴ μὲν ἀπ' εὐρυπόροιο τέτυκται
ὠκεανοῦ· στείχουσι δ' ἐς ἡμετέρης ἁλὸς ἔργα
εἰαρινοῦ μετὰ λύσσαν, ὅτ' οἰστρήσωσι γάμοιο.
τοὺς δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἰβηρίδος ἔνδοθεν ἅλμης
ἀνέρες ἀγρώσσουσι, βίῃ κομόωντες ἴβηρες.

ἀγκλίνουσι θύρετρα, καὶ οὐ γήθησαν ἑταίροις.
ὣς ἄρα καὶ ξιφίην ἴκελον δέμας ἤπαφε νηῶν.
καὶ μὲν δὴ σκολιῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι λίνοιο
κυκλωθεὶς ξιφίης μέγα νήπιος ἀφροσύνῃσιν
ὄλλυται, ὃς θρώσκει μὲν ὑπεκδῦναι μενεαίνων.
ἐγγύθι δὲ προμέων πλεκτὸν δόλον, αὖθις ὀπίσω
χάζεται, οὐδέ οἱ ὅπλον ἐνὶ φρεσὶν οἷον ἀείρει
ἐκ γενύων, ἀργὸς δὲ μένει κεχαρηότι θυμῷ.
ὄφρά μιν ἐξερύσωσιν ἐπ' ἠιόνας, ἔνθα ἑ δούροις
ἄνδρες ἐπασσυτέροισι κατ' αἴγλην ἐλάοντες
κράατα συνηλοίησαν, ὁ δ' ὄλλυται ἄφρονι θυμῷ.
ἀφροσύνη καὶ σκόμβρον ἕλεν, καὶ πίονα θύννον.
καὶ ῥαφίδας, καὶ φῦλα πολυσπερέων συνοδόντων.
σκόμβροι μὲν λεύσσοντες ἐν ἕρκει πεπληῶτας
ἄλλους, ἠράσαντο λίνου πολυωπὸν ὄλεθρον
ἐς δῦναι, τοίη τις ἐσέρχεται εἰσορόωντας
τερπωλὴ, παίδεσσιν ἀταρβήτοισιν ὁμοίη.
οἵτε πυρὸς λεύσσοντες ἀναιθομένοιο φαεινὴν
μαρμαρυγὴν, ἀκτῖσιν ἰαινόμενοι γελόωσι.
ψαῦσαι δ' ἱμείρουσι, καὶ ἐς φλόγα χεῖρ' ὀρέγουσιν
νηπιέην, τάχα δέ σφιν ἀνάρσιον ἔξεφάνη πῦρ
ὣς οἵγ' ἱμάρουσιν ἀνοστήτοιο λόχοιο
ἐς πεσέειν κευθμῶνα, κακοῦ δ' ἤντησαν ἔρωτος.
ἔνθ' οἱ μὲν κέλσαντες ἐν εὐρυτέροισι βρόχοισιν
ἔκθορον, οἳ δ' ἐρχθέντες ἐνὶ στεινοῖσι πόροισι
πικρὸν ἀνέτλησαν, σφικτὸν μόρον ἐξανύσαντες.
πολλοὺς δ' ἠιόνεσσι καθελκομένοιο λίνοιο
ὄψεαι ἀμφοτέρωθεν ἀρηρότας ἠΰτε γόμφους.
τοὺς μὲν ἔτι φρονέοντας ἐσελθέμεν ἄρκιον ὀλέθρου,
τοὺς δ' ἤδη μεμαῶτας ὑπεκδῦναι κακότητος,

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἄλλους δ' ἀγρευτῆρσιν ὑπήγαγε λήϊδα θήρης
ᾱ ὑγρὸς ἔρως, ὀλοῶν τε γάμων ὀλοῆς τ' ἀφροδίτης
ἤντίασαν, σπεύδοντες ἑὴν φιλοτήσιον ἄτην.
ἀλλὰ σύ μοι κάρτιστε πολισσούχων βασιλήων
αὐτός τ' Ἀντωνῖνε, καὶ υἱέος ἠγάθεον κῆρ
πρόφρονες εἰσαΐοιτε, καὶ εἰναλίοισι γάνυσθε
τερπωλαῖς· οἷσιν ἐμὸν νόον ἠπιόδωροι
μοῦσαι κοσμήσαντο, καὶ ἔξεσαν ἀοιδῆς
δώρῳ θεσπεσίῳ, καί μοι πόρον ὑμετέροισι
κίρνασθαι γλυκὺ νᾶμα, καὶ οὔασι, καὶ πραπίδεσσι.
Σχέτλι' ἔρως, δολομῆτα θεῶν, κάλλιστε μὲν ὄσσοις
εἰσιδέειν, ἄλγιστε δ' ὅτε κραδίην ὀροθύνῃς
ἐμπίπτων ἀδόκητος, ὑπὸ φρένα δ' ὥς τε θύελλα
μίσγεαι ἠδὲ μαίνεις δὲ πυρὸς δριμεῖαν ὁμοκλήν.
παφλάζων ὀδύνῃσιν καὶ ἀκρίτοισι μανίαις
δάκρυ δέ σοι προβαλεῖν λαρὸν γάνος, ἠδ' ἐσακοῦσαι
βυσσόθεν οἰμωγήν, σπλάγχνοις δ' ὑπὸ θερμὸν ἔρευθος
φοινίξαι, χρωτὸς δὲ παράτροπον ἄνθος ἀμέρσαι.
ὄσσε τε κοιλῆναι, παρά τε φρένα πᾶσαν ἀεῖραι
μαινομένην, πολλοὺς δὲ καὶ ἐς μόρον ἐξεκύλισσας.
ὅσσοις χειμέριός τε, καὶ ἄγριος ἀντιβολήσας
λύσσαν ἄγων τοίαις γὰρ ἀγάλλεαι εἰλαπίνῃσι.
εἴτ' οὖν ἐν μακάρεσσι παλαίτατος ἐσσὶ γενέθλῃ,

ἐκχάεος

δεύτερον ἠριδανοῖο περὶ στόμα θηρητῆρες
κελτοὶ, φωκαίης τε παλαίφατοι ἐνναετῆρες.
τὸ τρίτον ἀγρώσσουσιν ὅσοι τρινακρίδι νήσῳ
ἐνναίεται, πόντου τε παρ' οἴδμασι τυρσηνοῖο.
ἔνθεν ἀπειρέσιοις ἐνὶ βένθεσιν ἄλλοθεν ἄλλοι
σκίδνανται, καὶ πᾶσαν ἐπιπλώουσι θάλασσαν.
πολλὴ δ' ἐκ παγλός τε παρίσταται ἰχθυβόλοισιν
ἄγρη, ὅτ' εἰαρινῶν θύννων στρατὸς ὁρμήσηται.
χῶρον μὲν πάμπρωτον ἐπεφράσσαντο θαλάσσης
οὔτε λίην στεινωπὸν ἐπηρεφέεσσιν ὑπ' ὄχθαις,
οὔτε λίην ἀνέμοισιν ἐπίδρομον, ἀλλὰ καὶ αἴθρῃ,
καὶ σκεπανοῖς κευθμῶσιν ἐναίσιμα μέτρα φέρονται.
ἔνθ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπόρθιον ὑψικόλωνον
ὄχθης ἐμβαίνει θυννοσκόπος, ὅς τε κιόντας
παντοίας ἀγέλας τεκμαίρεται, αἵ τε, καὶ ὅσσαι.
πιφαύσκει δ' ἑτάροισι, τὰ δ' αὐτίκα δίκτυα πάντα
ὥς τε πόλις προβέβηκεν ἐν οἴδμασιν, ἐν δὲ πυλωροὶ
δικτύων, ἐν δὲ πύλαι, μυχάτοι τ' αὐλῶνες ἔασιν.
οἱ δὲ θοῶς σεύονται ἐπὶ στίχας, ὥς τε φάλαγγες
ἀνδρῶν ἐρχομένων κατὰ φυλαδόν· οἱ μὲν ἔασι
ὁπλότεροι, τοὶ δ' εἰσὶ γεραίτεροι, οἱ δ' ἐνὶ μέσσῃ
ὥρῃ, ἀπειρέσιοι δὲ λίνων ἔντοσθε ῥέουσιν.
εἰσόκεν ἱμείρωσι, καὶ ἀγρομένοις ἀνέληται
δίκτυον, ἀφνειὴ δὲ, καὶ ἔξοχος ἵσταται ἄγρη.

ἀμφιπεριφρίσσουσι, καὶ οὐτάζουσιν ὀπωπὰς
ἀντίον ἐρχομένοιο φυλακτήρεσιν ὁμοῖαι.
οἱ δέ μιν εἰσορόωντες ἀμήχανα δινεύοντα
ἔκτοθεν ἀντιόωσιν ἀρηγόνες, οὐδὲ λίπουσι
τειρόμενον, καί πού τις ἑὴν ὤρεξεν ἀναχὼν
οὐρήν, ἠύτε χεῖρα λαβεῖν ἔντοσθεν ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὁ δὰξ μὲν ἔρεισεν, ὁ δ' ἔσπασεν ἀΐδος ἔξω
οὐρὴν ἡγήτειραν ὑπὸ στόμα δεσμὸν ἔχοντα.
πολλάκι δὲ προβαλόντος ἑὴν ἔντοσθεν ἰόντος
οὐρήν, ἄλλος ἔμαρψε καὶ ἐξείρυσε θύραζε
ἐσσόμενον, τοῖς δὲ νοήμασι πότμον ἄλυξαν.
ὡς δ' ὅτε παιπαλόεσσαν ἀναστείχωσι κολώνην
φῶτες, ὑπὸ σκιερῆς νυκτὸς κνέφας, ἡνίκα μήνη
κέκρυπται, νεφέων δὲ κελαινιόωσι καλύπτραι,
οἱ δ' ὄρφνῃ μογέουσι, καὶ ἀτρίπτοισι κελεύθοις
πλαζόμενοι, χεῖρας δὲ μετ' ἀλλήλοισιν ἔχουσιν.
ἑλκόμενοι δ' ἕλκουσι πόνων ἐπίκουρον ἀμοιβήν.
ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαίῃ φιλότητι
ἀλκτῆρες γεγάασι, τὸ δέ σφισι μήσατ' ὄλεθρον
δειλαίοις, ὀλοοῦ δὲ καὶ ἀλγινόεντος ἔρωτος
ἤντιασαν βλαφθέντες ἐπιφροσύναις, ἁλιήων.
τέσσαρες ἐμβεβάασι θοὸν σκάφος ἀγρευτῆρες.
τῶν ἤτοι δοιοὶ μὲν ἐπηρέτμοισι πόνοισιν
μέμβλονται, τρίτατος δὲ δολόφρονα μῆτιν ὑφαίνων,
θῆλυν ἀναψάμενος σύρει σκάρον ἀκροτάτοιο
χείλεος, ἐνδίνησι λινοζώστῳ ὑπὸ δεσμῷ.
ζωὴν μὲν κέρδιστον ἀνελκέμεν, ἢν δὲ θάνῃσι
δελφῖνος μολίβοιο μετὰ στόμα δέξατο τέχνην.
μυρίνθου δ' ἑτέρωθεν ἐλήλαται ἄλλος ὄπισθεν
δινωτὸς μολίβοιο βαρὺς κύβος ἄμματος ἄκρου.

ἐκ χάεος δ' ἀνέτειλας ἀμειδίος, ὀξέϊ πυρσῷ
λαμπόμενος, πρῶτος δὲ γάμων ἐζεύξαο θεσμοὺς,
πρῶτος δ' εὐναίοις λέκτροις ἐπεθήκαο τέκμωρ,
εἴτέ σε καὶ πτερύγεσσιν ἀειρόμενον θεὸν ὄρνιν
τίκτε πάρος μεδέουσα πολυφράδμων ἀφροδίτη,
εὐμενέοις. πρηὺς δὲ καὶ εὔδιος ἄμμιν ἱκάνοις,
μέτριον ἄγων. οὐ γάρ τις ἀναίνεται ἔργον ἔρωτος.
πάντη μὲν κρατέεις. πάντη δέ σε καὶ ποθέουσι,
καὶ μέγα πεφρίκασιν, ὁ δ' ὄλβιος, ὅς κεν ἔρωτα
εὐκραῆ κομέει τε, καὶ ἐν στέρνοισι φυλάσσει.
σοὶ δ' οὔτ' οὐρανίης γενέης ἅλις, οὔτε τι φύτλης
ἀνδρομέης, οὐ θῆρας ἀναίνεαι, οὐδ' ὅσα βόσκει
ἀὴρ ἀπουγέτης, νεάτης δ' ὑπὸ κεύθεσι λίμνης
δινήεις, ὁπλίζεις δὲ καὶ ἐννεπόδεσσι κελαινοὺς
ἀπροάκτους, ὡς μή τι τεῆς ἀδίδακτον ἀνάγκης
λείπηται, μηδ' ὅς τις ὑπόβρυχα νήχεται ἰχθῦς.
οἵην μὲν φιλότητα μετ' ἀλλήλοισι ῥύονται,
καὶ πόθον ὀξυβελῆ στικτοὶ σκάροι, οὐδ' ἐνὶ μόχθοις
ἀλλήλους λείπουσιν, ἀλεξητῆρι δὲ θυμῷ
πολλάκι μὲν πληγέντος ὑπ' ἀγκίστροιο δαφοινοῦ
ἄλλος ἐπαΐξας πρόμαχος σκάρος ἰχθὺς ὀδοῦσιν
ὁρμιὴν ἀπέκερσε, καὶ ἐξεσάωσεν ἑταῖρον.
καὶ δόλον ἠμάλδυνε, καὶ ἀσπαλιῆ ἀκάχησε.
ἤδη δ' ἐν κύρτοισι παλιμπλανέεσσιν ἁλόντα
ἄλλος ὑπεξέκλεψε, καὶ ἐξείρυσεν ὀλέθρου.
εὖτε γὰρ οὖν κύρτοιο πέσῃ λόχον αἰόλος ἰχθὺς,
αὐτίκ' ἐπεφράσθη τε, καὶ ἐκδῦναι κακότητος
πειρᾶται, στρέψας δὲ κάτω κεφαλήν τε, καὶ ὄσσε
ἔμπαλιν οὖν οὐρὴν ἀνανήχεται ἕρκος ἀμείβων.
ταρβεῖ γὰρ σχοίνους τανυηκέας, αἳ πυλεῶνι

αὔρῃ θελγόμενοι φιλοτησίῃ ἀμφαγέρονται,
ἀμφί τε λιχμάζουσι, καὶ ἐξερέουσιν ἁπάντῃ
μαιόμενοι κύρτοιο κατήλυσιν, αἶψα δ' ἵκοντο
εἰσ' ὅθι μὴν ὀρεῖαν ἀνέκβατον ἕρκος ἔχουσαν.
ἐν δ' ἔπεσον μάλα πάντες ὁμιλαδὸν, οὐδέ τι μῆχος
ἐκ δῦναι, στυγερὴν δὲ πόθων εὕραντο τελευτήν.
ὡς δέ τις οἰωνοῖσι μόρον δολόεντα φυτεύων
θήλειαν θάμνοισι καταχρύπτῃ λασίοισιν,
ὄρνιν ὁμογλώσσοιο συνέμπορον ἠθάδα θήρης
ἡ δὲ λίγα κλάζοι ξουθὸν μέλος, οἱ δ' ἀΐοντες
πάντες ἐπισπέρχουσι καὶ ἐς βρόχον αὐτὸν ἵενται
θηλυτέρης ἐνοπῇσι παραπλαγχθέντες ἰωῆς.
ὣς κεῖνοι κύρτοιο πέσον λαγόνεσσιν ὁμοῖοι.
τοίην δ' αὖ κεφάλοισιν ἔρως προβάλλεται ἄτην.
καὶ γὰρ τοὺς θήλεια παρήπαφεν ἐν ῥοθίοισιν
ἑλκομένη, θαλερή τε πέλῃ λιπόωσά τε γυῖα.
ὧδε γὰρ εἰσορόωντες ἀπείρονες ἀμφαγέρονται,
κάλλει δ' ἐκπάγλως βεβιημένοι οὐκ ἐθέλουσιν
λείπεσθαι, πάντῃ δὲ πόθων ἴυγγες ἄγουσι
θαλπομένους, εἰ καί σφιν ἀνάρσιον ἡγεμονεύοις
χέρσον ὑπεξ ῥύων θῆλυ δόλον, οἱ δ' ἐφέπονται
ἀθρόοι, οὔτε δόλων μεμνημένοι, οὔθ' ἁλιήων.
ἀλλ' ὡς ἠΐθεοι περικαλλέος ὄμμα γυναικὸς
φρασσάμενοι, πρῶτον μὲν ἀποσταδὸν αὐγάζονται
εἶδος ἀγαιόμενοι πολυήρατον, ἄγχι δ' ἔπειτα
ἤλυθον, ἐκ δὲ λάθοντο, καὶ οὐκέτι κεῖνα κέλευθα
ἔρχονται τὰ πάροιθεν, ἐρεπτόμενοι δὲ γάνυνται,
θελγόμενοι λιαρῇσιν ὑπαὶ ῥιπῇς ἀφροδίτης,
ὣς κείνων οἰστρηδὸν ἐπόψεαι ὑγρὸν ὅμιλον
ἑλκομένων, τάχα δέ σφιν ἀπεχθέες ἦλθον ἔρωτες.

καί ῥ' ἡ μὲν ζωῇσιν ἀλίγκιος ἐν ῥοθίοισιν
ἑλκομένη θήλεια τιταίνεται ἐξ ἁλιῆος·
τέτρατος αὖ κύρτοιο βαθὺν δόλον ἀντίον ἕλκει
ἐγγύθεν, οἱ δ' ὁρόωντες ἀολλέες ἰθὺς ἵενται
κραιπνὸν ἐπειγόμενοι βαλιοὶ σκάροι ὄφρ' ἐρύσωνται
ἑλκομένην, ἄκοιτιν δὲ περιπροθέουσιν ἁπάντῃ
οἴστρῳ θηλυμανεῖ βεβιημένοι, οἱ δ' ἐλάτῃσι
νῆα κατασπέρχουσιν ὅσον σθένος, οἱ δ' ἐφέπονται
ἐσσυμένως, τάχα δέ σφι πανύστατος ἔπλετ' ἐρωή.
οὔτε γὰρ ἀγρομένους τε, καὶ ἄχετα μαιμώοντας
θηλείης ἐπὶ λύσσαν ἴδη νόος ἀσπαλιῆος,
ἐν κύρτῳ κατέθηκεν ὁμοῦ λίνον, ἠδὲ μόλιβδον.
ὃς σκάρον ἐμβαρύθων εἴσω σπάσεν, οἱ δ' ἄρ' ὁμαρτῇ
ὡς ἴδον ὡς ἐκέχυντο παραφθαδὸν, ἄϊδος ἕρκος
πλεκτὸν ἐπισπεύδοντες, ἐπειγομένοις δὲ λόχοισι
στείνονται, προβολή τε λύγων καὶ χάσμα πυλάων
ἀργαλέων, τοῖσιν γὰρ ἐπισπέρχουσι μύωπες.
ὡς δὲ ποδωκείης μεμελημένοι ἄνδρες ἀέθλων
στάθμης ὁρμηθέντες, ἀπ' αὐτοὶ ὠκέα γοῦνα
προπροτιταινόμενοι δολιχὸν τέλος ἐγκονέουσιν
ἐξανύσαι, πᾶσιν δὲ πόνος νύσσῃ τε πελάσσαι,
νίκης τε γλυκύδωρον ἑλεῖν κράτος, ἔς τε θύρετρα
ἆξαι, καὶ κάρτος ἀέθλιον ἀμφιβαλέσθαι,
τόσσος ἔρως καὶ τοῖσιν ἐς ἄϊδος ἡγεμονεύει
ἐσθορέειν κευθμῶνας ἀνοστήτοιο λόχοιο.
κιώτατα δ' ἐς φιλότητα, καὶ ὕστατον οἶστρον ἔχοντες
αὐτόμολοι πιμπλῶσιν ἐρίμερον ἀνδράσιν ἄγρην.
ἄλλοι δ' αὖ θήλειαν ἔσω κύρτοιο κελαινοῦ
ζωὴν ἐγκαταθέντες ὑπὸ σπιλάδεσσι τίθενται
κεῖναι, ᾗσι μέλει γλαγόεις σκάρος, οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος

οἴστρῳ τε, ζήλῳ τε βαρύφρονι δαίμονι θύων·
κοσσύφῳ οὔτ' εὐνὴ μία σύννομος, οὐ δάμαρ οἴη,
οὐ θάλαμος, πολλαὶ δ' ἄλοχοι, πολλαὶ δὲ χαράδραι
κεκριμέναι κεύθουσιν ἐρείπια λέκτρα γυναικῶν
τῇσιν ἀεὶ πανῆμαρ ὑπὸ γλαφυροῖσι μυχοῖσι
κίχλαι ναιετάουσιν ἀλίγκιαι ἀρτιγάμοισι
νύμφαις, ἃς οὔπωτις ἴδοι θαλάμοιο πάροιθεν
ἐρχομένας· ἐν δέ σφι γαμήλιος αἴθεται αἰδώς.
ὣς αἵγ' ἐνδόμυχοι θαλάμων ἔγκοθεν ἔχουσι
αἰεὶ δυθαώνουσιν ὅπῃ πόσις αὐτὸς ἀνώγοι.
κόσσυφος αὖ πέτρῃσι παρήμενος, οὔποτε λείπει,
αἰὲν ἔχων φυλακὴν λεχέων ὕπερ, οὐδέ ποτ' ἄλλῃ
τέτραπται, πᾶν δ' ἦμαρ ἑλίσσεται, ἄλλοτε ἄλλους
παπταίνων θαλάμους τε, καί οἱ νόος οὐκ ἐπὶ φορβὴν
στέλλεται, οὔτέ τιν' ἄλλον ἔχει πόνον, ἀλλ' ἐπὶ νύμφαις
μοχθίζει δύσζηλος ἀειφρούροισι πόνοισι.
νυκτὶ δέ οἱ βρώμης τε μέλει, καὶ παύεται ἔργων
τυτθὸν, ὅσον φυλακῆς ἀζηχέος· ἀλλ' ὅτε κίχλαι
ὃν τόκον ὠδίνωσιν, ὁ δ' ἄχεται τῆμος ἀΐει
ἀμφιτριζομένων· ἐπὶ δ' ἔρχεται ἄλλοτε ἄλλην
εἰς ἄλοχον. μέγα δή τι τριζομέοντι ἐοικὼς
ὠδίνων· οἷον δὲ μετὰ φρεσὶν ἄχθος ἀγύει
μήτηρ πηλυγέτοιο θοὴν ὠδῖνα θυγατρὸς
πρωτοτόκου φρίσσουσα, τὸ γὰρ, μέγα δεῖμα γυναικῶν.
αὐτὰρ δ' οὔτε χέρειον ἱκάνεται εἰλειθυίης
κῦμα πόνων, πάντῃ δέ οἱ ἐκ θαλάμων δεδόνηται
εὐχομένη στενάχουσα μετέορον ἦτορ ἔχουσα,
εἰσόκε λυσιπόνοιο βοῆς ἔγκοθεν ἀκούσῃ
ὣς ὁ τριζομένων ἀλόχοις, τριδαίεται ἦτορ
τοῖον που λεχέων αἰῶ νόμον ἐντυνάσθαι

αἶψα γὰρ ἀμφίβληστρον ἀνὴρ ἀγρεὺς ἀείρας
κόλπον ἐπιπροέηκε, καὶ ἄσπετον ἔσπασε θήρην,
ῥηϊδίως ἀτῖσι περιΐχθυν ἀμφικαλύψας.
σηπίαι αὖ δυσέρωτες ἐπὶ πλέον ἔσχαμον ἄτης.
οὐ γὰρ ταῖς οὐ κύρτον ὀλέθριον, οὐδὲ λίνοιο
ἀμφιβολὰς ἐφέηκαν ἁλίστονοι ἀγρευτῆρες,
ἀλλ' αὔτως ἐρύουσιν ἀναψάμενοι μίαν οἴην
ἐν ῥοθίοις, αἳ δ' αὖτ' αἰὲν ἀπόπροθεν ἀθρήσωσιν
αἶψα μάλ' ἀντιόωσι, περιπλέγδην δ' ἀνέχονται
ἐμφύμεναι σπείρῃσιν, ἅτε ξείνηθεν ἰδοῦσαι
παρθενικαὶ δηναιὸν ἀδελφεὸν, ἢ γενετῆρα
ἤπιον ἐν μεγάροισιν ἀπήμονα νοστήσαντα.
ἠὲ νέον ζεύγλῃσιν ὑπὸ ξυναίης ἀφροδίτης
κούρη λιασθεῖσα γάμων ἐναγκεῖ δεσμῷ.
νυμφίον ἀμφέπλεξεν ἐπ' αὐχένι πάννυχα δεσμὰ
ἀρρεννοῖς ἑκάτερθε βραχίοσι γυρώσασα.
ὣς τότε κερδαλέαι περὶ σηπίαι εἱλύονται
ἀγκύλαις, οὐ γάρ σφι μεθίεται ἔργον ἔρωτος.
εἰσόκεν ἐξερύσωσιν ἐπὶ σκάφος ἀσπαλιῆες.
αἱ δ' ἔτι συμπεφύασι, πόθῳ δ' ἅμα πότμον ἕλοντο.
τὰς μὲν καὶ κύρτοισι παρήπαφον εἴαρος ὥρῃ.
κύρτους γὰρ σκιάσαντες ὑπὸ πτόρθοισι μυρίκης,
ἢ κομάρου πετάλοισι τεθηλόσιν, ἠὲ καὶ ἄλλῃ
λάχνῃ ἐπ' ἠϊόνεσι πολυψαμάθοισιν ἔθηκαν.
αἱ δ' ἅμα μὲν γενεῆς κεχρημέναι, ἠδὲ καὶ εὐνῆς,
κύρτου ἔσω σπεύδουσι καὶ ἥμεναι ἐν πετάλοισι,
αὐτοῦ μὲν παύσαντο πόθου, παύσαντο δὲ δειλῆς
ζωῆς, ἀγρευτῆρσιν ἀνελκόμεναι πινυτοῖσιν.
ἔξοχα δ' ἐκ πάντων νεπόδων ἀλεγεινὸν ἔρωτα
κόσσυφος ἀθλεύει, κίχλης δ' ἐπιδαίεται ἦτορ

ὦ τάλαν, ἐν θαλάμοισι τε μένων ἐπιτέρπεο νύμφαις.
οὐ γάρ σοι μία κύπρις ἐφήνδανεν, οὐδὲ μί' εὐνή.
ἀλλὰ μάλ' ἐντόσσοισιν ἀγάλλεο μοῦνος ἀκοίτης
εὐναῖς, ἀλλ' ἴθι δεῦρο, γάμος δέ τοι ἐστὶν ἑτοῖμος.
νυμφίε χερσαίοιο πυρὸς λευκάμπυκος αὐγή.
τοῖα δέ που νήκεαι, καὶ οὐκ ἀΐοντι πιφάσκων.
κίχλαι δ' εὖτε θάνῃ φρουρὸς πόσις, ἐκ τῶς ἰοῦσαι
πλάζονται θαλάμων, ξυνὸν δ' ἕλον ἀνέρι πότμον.
καὶ μὲν δὴ φιλότητι, καὶ ἀλλήλων ἐπαρωγῇ
ὄλλυνται γαλεοί τε κύνες, καὶ φῦλα κελαινῶν
κεντροφόρων. λευκὸς μὲν ἐπ' ἀγκίστρῳ πεπέδηται
ἰχθύς, ἀσπαλιεὺς δὲ κιὼν ὅθι τηλὸς ἀΐδνης
ἐμβύθιος, δολιχῇσιν ἐφίζηται ὀργυιῇσιν
ἄγκιστρον κατέθηκε θοῶς δέ τις ἔσπασεν ἄτην
ἀντιχόσας ὁ μὲν αὐτίκ' ἀνέλκεται οἱ δέ μιν ἄλλοι
φρασσάμενοι μάλα πάντες ἀολλέες αἰὲν ἕπονται.
ὄφρ' αὐτὸν ἐπὶ νῆα καὶ ἀγρευτῆρας ἵκωνται.
δὴ τότε τοὺς μὲν, ἕλοις ὑποχῆς περιηγεῖ κύκλῳ
τοὺς δὲ σιδηρείῃσι καταΐγδην στυφελίζων
αἰχμαῖς τριγλώχισι, καὶ ἀλλοίοισι δόλοισιν.
οὐ γὰρ πρὶν φεύγουσιν ἀπότροποι, εἰσόκ' ἑταῖρον,
ἑλκόμενον λύσωσιν, ὁμοῦ δ' ἐθέλουσιν ὀλέσθαι.
οἷον δ' ἀρτιφάτου παιδὸς νέκυν ἐκ μεγάροιο
τύμβον δὲ ἀμφίκλαυστον ἐοὶ στέλλουσι τοκῆες,
τηλύγετον. τῷ πολλὰ μάτην περιμοχθήσουσιν
δρυπτόμενοι δ' ὀδύνῃσι τέκος περικωκύοντες
ἠρίῳ ἐμπεφύασι. καὶ οὐκ ἐθέλουσι μέλαθρα
νοστῆσαι ξυνῇ δὲ θανεῖν δυσπενθέϊ νεκρῷ,
ὣς οἵγ' οὐκ ἐθέλουσιν ἀνελκομένοιο λιπέσθαι
εἰσόκεν αὐτὸν ὄλεθρον ὑπ' ἀγρευτῆρσιν ὄλωνται.

ἀσσυρίους, οἳ τίγριν ὑπὲρ πόρον ἀμφὶς ἔχουσι.
βάκτρων τ' ἐνναετῆρες ἑκηβόλον ἔθνος ὀϊστῶν.
καὶ γὰρ τοῖς πλεόνες τε γαμήλια λέκτρα γυναικῶν
κεκριμέναι μετέπουσι, καὶ ἀνάζονται ἅπασαι,
νύκτας ἀμειβόμεναι, μέγα δέ σφισι κέντρον ὀπηδεῖ
ζήλου ἀνιαροῖο, περὶ ζήλῳ δ' ὀλέκονται,
αἰὲν ἐπ' ἀλλήλοισι βαρὺν θήγοντες ἄρηα.
ὡς οὐδὲν ζήλοιο κακώτερον ἀνδράσιν ἄλγος
ἐντρέφεται, πολλοὺς δὲ γόους, πολλὰς δὲ τίθησιν
οἰμωγάς. λύσσης γὰρ ἀναιδέος ἐστὶν ἑταῖρος.
λύσσῃ δ' ἀσπασίως ἐπιμίσγεται, οἱ δὲ βαρεῖαν
ἄτην ἐξεχόρευσε, τέλος δέ οἱ ἔπλετ' ὄλεθρος,
ὡς καὶ τὸν δύστηνον ὑπήγαγε κόσσυφον ἄτῃ
δμηθῆναι, χαλεπῆς δὲ γάμων ἤντησεν ἀμοιβῆς.
οὔτε γὰρ ἀθροίσῃ σπιλάδων ἐπιδινεύοντα
ἰχθὺν ἀσπαλιεὺς ἀλόχου περὶ μόχθον ἔχοντα,
ἀγκίστρῳ κρατερῷ περιβάλλεται ὅτι τάχιστα
κουρίδα ζώουσαν, ἐπ' ἀγκίστροιο δ' ὕπερθεν
βριθὺς ἀνήρτηται μολίβδου κύβος. αὐτὰρ ὁ λάθρῃ
πρὸς πέτραις ἀνέηκε βαρὺν δόλον, ἐγγύθι δ' αὐτῶν
δινὰς θαλάμων, ὁ δ' ἐσέδρακεν, αἶψα δ' ὀρινθεὶς
ὡρμήθη, κουρίδα δόμων ἔκτοθεν ἰχνεύειν
ἑλπόμενος λεχέεσσιν ἀνάρσιον, ἠδ' ἀλόχοισιν.
αἶψα δ' ἐπιθύσας ὁ μὲν ἔλπεται ἐν γενύεσσι,
τίννυσθαι κουρίδος ἐπήλυσιν, οὐδ' ἐνόησεν
ὃν μόρον ἀμφιχανών. ἁλιεὺς δέ μιν αἶψα δονήσας
χαλκείαις ξυνέπειρεν ἀνακρούων γενύεσσιν.
εἴρυσέ τ' ἀχαλόωντα, καὶ ὕστατον ἀσπαίροντα.
καί που μιν τοίοισιν ἐνίπαπε κερτομίοισι,
ἤδη νῦν ἀλόχους τε περιφρούρει φυλάσσων

ὑγρὸς ἕλιξ κισσοῖο, τιταινόμενος δ' ἀπὸ ῥίζης
ἑρπύξει, πάντη δὲ περιρρέει ἀκρεμόνεσσιν.
ὣς ὅγε γηθόσυνος λιπαροὺς περιβάλλετ' ἐλαίης
ὅρπηκας κνώσσοντι πανείκελος. ἀλλ' ὅτ' ἔρωτος
λωφήσῃ, πάλιν αὖτις ἁλὸς μετὰ κόλπον ἀφέρπει
πλησάμενος φιλότητος, ἐλαιηροῦ τε πόθοιο.
τοῦ δή μιν καὶ ἔρωτος ἕλεν δόλος. ὡς ἐδάησαν
ἰχθυβόλοι. θαλλοὺς γὰρ ὁμοῦ δήσαντες ἐλαίης,
ὅττι μάλ' εὐφυέας, μόλιβδον μέσον ἐγκατέθηκαν,
ἐκ δ' ἀκτῆς σύρουσιν, ὁ δ' οὐκ ἀμέλησεν ἐλαίης
πουλύπος. ἀλλ' ἤιξε, καὶ ἀμφέπλεξεν ἑταίρους
πόρθους. οὐδ' ἔτ' ἔπειτα καὶ ἑλκόμενός περ ἐς ἀκτὴν
δεσμὰ πόθων ἀνίησιν, ἕως ἔντοσθε γένηται
νηός. ὁ δ' οὐκ ἤχθηρε καὶ ὀλλύμενός περ ἐλαίην,
σαργοὶ δ' αἰγείοισι πόθοις ἐπὶ θυμὸν ἔχουσιν.
αἰγῶν δ' ἱμείρουσιν, ὀρειαύλοις δὲ βοτοῖσι
ἐκπάγλως χαίρουσι, καὶ εἰνάλιοί περ ἐόντες.
ἦ σέβας οὐκ ἐπίελπτον ὁμόφρονα φῦλα τεκέσθαι
ἀλλήλοις ὁρέωντε πάγους χαροπήν τε θάλασσαν,
εὖτε γὰρ αἰγονομῆες ἐπὶ ῥηγμῖνας ἄγωσιν
μηκάδας, ἐν δίνῃσι λοεσσαμένας ἁλίῃσιν
εὐδίους. ὅτε θερμὸς ὀλύμπιος ἵσταται ἀστήρ,
οἱ δὲ τότε βληχῆντε παρακταίην ἀίοντες,
αὐδήν τ' αἰπολίων βαρυαχέα, πάντες ὁμαρτῆ
καὶ νωθεῖς περ ἐόντες ἐπειγόμενοι φορέονται
σαργοί, καὶ θρώσκουσιν ἐπ' ἀνδήροισι θαλάσσης
γηθόσυνοι. κραδὸν δὲ περισσαίνουσιν ὅμιλον.
ἀμφί τε λιχμάζουσι, καὶ ἀθρόοι ἀμφιχέονται
τυκνὰ κατασκαίροντες, ἔχει δέ τε θαῦμα νομῆας
πρωτοδαεῖς. αἶγες δὲ φίλον χορὸν, οὐκ ἀέκουσαι

ἄλλους δὲ ξεινός τε καὶ οὐκ ἐνδήμιος ἅλμης
εἷλεν ἔρως, χερσαῖον ἐπ' ἰχθύσιν οἶστρον ἐγείρων
ἔξαλον· ἀλλοδαπῆς φιλίης βέλος οἷον ἱκάνει
πουλύποδας σαργῶν τε γένος πέτρῃσιν ἑταῖρον.
ἤτοι πουλύποδες μὲν ἀθηναίης φιλέουσιν
ἔρνεα, καὶ θαλλοῖσιν ἐπὶ γλαυκοῖσιν ἔρωτα
ἔσπασαν· ἦ μέγα θαῦμα πόθῳ φρένα δινήεντι
ἕλκεσθαι, λιπαροῦ τε φυτοῦ πτόρθοισι γάνυσθαι.
ἔνθα γὰρ ἀγλαόκαρπος ἁλὸς σχεδόν ἐστιν ἐλαίη,
γείτοσιν ἐν γουνοῖσιν ἐπ' ἀκταίῃ τε θαλάσσῃ,
κεῖθι δὲ πουλύποδος νόος ἕλκεται, ἠΰτ' ἐπ' ἴχνος
κνωσσοῖο ῥίνοιο κυνὸς μένος, ὅς ἐν ὄρεσιν
θηρὸς ἀνιχνεύει σκολιὴν βάσιν ἐξερεείνων,
ῥινὸς ὑπαγγελίῃ νημερτέϊ, καὶ τέμιν ὦκα
μάρψε καὶ οὐκ ἐμάτησεν, ἑὸν δ' ἐπέλασσεν ἄνακτι.
ὣς καὶ τηλεθόωσαν ἄφαρ μάθεν ἐγγὺς ἐλαίην
πούλυπος ἐκ δύει δὲ βυθῶν, καὶ γαῖαν ἀνέρπει
κογχαλόων, πρέμνοισι δ' ἀθηναίης ἐπέλασσεν.
ἔνθ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἀγαλλόμενος περὶ ῥίζους
πυθμένας εἱλεῖται στρωφώμενος, ἠΰτε κοῦρος,
ὅς τε νέον προμολοῦσαν ἑὴν τροφὸν ἀμφαγαπάζει
ἀμφὶ δέ οἱ πλέκεται κόλποις δ' ἐπὶ χεῖρας ἀείρει
ἱμείρων δειρῆντε, καὶ αὐχένα πηχύνασθαι,
ὣς ὅ περὶ πρέμνοισιν ἑλίσσεται, ἔρνεϊ χαίρων.
ἔνθεν ἔπειθ' ἄκρῃσιν ἐρειδόμενος κοτύλῃσιν
ὑψόσ' ἀνερπύζει λελιημένος, ἀμφὶ δὲ χαίταις
πίλναται, ἄλλοτε δ' ἄλλον ἔχων κλάδον οἷά τις ἀνὴρ
νοστήσας ξείνηθεν ἑοὺς ἀσπάζεθ' ἑταίρους
ἀθρόον ἀντιόωντας ἑλισσόμενος περὶ δειρήν.
ἢ ὡς περ βλωθρῇσιν ἑλίσσεται ἀμφ' ἐλάτῃσιν

ἔνθα δ' ἀνὴρ μελέεσσιν ἐφεσσάμενος δέρος αἰγῶν
δοιὰ κέρα κροτάφοισι περὶ σφετέροισιν ἀνάψας
στέλλεται, ὁρμαίνων νόμιον δόλον, ἐν δ' ἅλα βάλλει
κράσιν αἰγείοισιν ὁμοῦ, κνίσῃ τε λιπήνας
ἄλφιτα. τοὺς δ' ὀδμή τε φίλη, δολόεσσά τ' ἐσωπὴ,
φορβή τ' ἀνδρώνικος ἐφέλκεται, οἱ δὲ τὴν ἄτην
ἐν φρεσὶν ὁρμαίνουσιν, ἀγαλλόμενοι δὲ μένουσιν
αἰγὶ περισσαίνοντες ἐοικότα δήϊον ἄνδρα·
δύσμοροι. ὡς ὀλοοῖο τάχ' ἀντιόωσιν ἑταίρου
οὐ φρεσὶν αἰγείοισιν ἀρηρότος. αὐτίκα γάρ σφιν
ῥάβδον τε κραναὴν ὁπλίζεται, ἠδὲ λίνοιο
ὁρμιὴν πολιοῖο, βάλεν δ' ὑπὲρ ἀγκίστροιο
χηλῆς αἰγείης κρέας ἔμφυτον. οἱ μὲν ἐδωδὴν
ἐσσυμένως ἥρπαξαν. ὁ δ' ἔσπασε χειρὶ παχείῃ
αὖ ἐρύων. εἰ γάρ τις οἴσεται ἔργα δόλοιο,
οὐκ ἂν ἔτ' ἐμπελάσειε, καὶ εἰλασιότριχας αὐτὰς
αἶγας ἄγοι, φεύγουσι δ' ἀποπτήξαντες ὁμαρτῇ
καὶ μορφὴν, καὶ δαῖτα, καὶ αὐτῆς ἔνδια πέτρης.
εἰ δὲ λάθοι καὶ κραιπνὸν ἔχοι πόνον, οὐδέ τις ἄγρης
λειφθείη· πάντας δὲ δαμάσσεται αἰγὸς ὀπωπή.
ἄλλος δ' αὖ σαργοῖσι μέλει πόθος εἴαρος ὥρῃ
ἀγήλων, εὐνῆς δὲ γάμων πέρι δηριόωνται.
πολλαῖς δ' εἷς ἀλόχοις περὶ μάρναται, ὃς δέ κεν ἀλκῇ
νικήσῃ, πάσῃσιν ἐπάρμιος ἔπλετ' ἀκοίτης.
πέτραις δ' εἰσελάοι θῆλυ στόλον, ἔνθ' ἁλιῆες
κύρτον ἐτεχνήσαντο βαθὺν περιηγέα πάντη.
τὸν δὲ, φυτῶν λάχνῃσι περὶ στόμα πάντα πυκάσσαν
μύρτων, ἢ δάφνης εὐώδεος, ἠὲ τοῦ ἄλλου
πόρθοισιν θαλεροῖσιν ἐπισταμένως σκιάσαντες.
τοὺς δ' οἶστρος ποτὶ μῶλον ἐπώρορεν εὐνητῆρας

δέχνυνται· τοὺς δ' οὔτις ἔχει κόρος εὐφροσυνάων.
ὁπόσον ἐν σταθμοῖσι κατατρεφέεσσι νομήων
μητέρας ἐκ βοτάνης ἔριφοι περὶ καγχαλόωντες
πολλῇ γηθοσύνῃ τε, φιλοφροσύνῃ τε δέχονται·
ἦμος ἅπας περὶ ἴχωρος ἀγαλλομένῃσιν ἰωῆς
νηπιάχων κέκληγε, νόος δ' ἐγέλασσε βοτήρων,
ὡς κεῖνοι κραδίῃσι περισπέρχουσ' ἀγέλῃσιν.
εὖτ' ἂν δ' ἐναλίων μὲν ἅδην ἔχωσι λοετρῶν,
αἱ δὲ πάλιν στείχωσιν ἐπαύλια, δὴ τότε σαργοὶ
ἀχνύμενοι, μάλα πάντες ἀολλέες ἐγγὺς ἕπονται
κύματος ἀκροτάτοιο· γέλως ὅθι χέρσον ἀμείβει.
ὡς δ' ὅτε τηλύγετον μήτηρ γόνον, ἢ καὶ ἀκοίτην
αὐτέτις, ἀλλοδαπὴν τῆλε χθόνα γαῖαν ἰόντα
ἀχνυμένη στέλλῃσι, νόος δέ οἱ ἔνδον ἀγύει·
ὅσσή οἱ μεσσηγὺς ἁλὸς χύσις, ὅσσά τε κύκλα
μηνῶν, ἀκροτάτοισι δ' ἐπεμβαίνουσα θαλάσσης
κύμασι, δακρυόεσσαν ἐπὶ στόμα γῆρυν ἵησι,
σπεύδειν λισσομένη· καί μιν πόδες οὐκ ἔτ' ὀπίσσω
ἱεμένην φορέουσιν, ἔχει δ' ἐπὶ πόντον ὀπωπάς.
ὣς κείνους καί κέντις ὑπ' ὄμμασι δάκρυα φαίη
στάζειν οἰωθέντας ἐλαυνομένων πάλιν αἰγῶν.
σαργὲ τάλαν, τάχα γάρ σε κακὸν πόθον αἰπολίοισι
φημὶ συνοίσεσθαι· τοῖος νόος ἀσπαλιήων
εἰς ἀπάτην, καὶ κῆρα τεοὺς ἔρρεψεν ἔρωτας.
πέτρας μὲν κείνας τεκμαίρεται ἐγγύθι γαίης
πρῶτον ἀνὴρ διδύμοισιν ἀνισταμένας κροτάφοισιν
ἐγγύθεν. αἳ στεινωπὸν ἁλὸς διὰ χῶρον ἔχουσιν
αἰθέρος ἀντίνεαι, διαυγέας, αἷς ἐνὶ σαργοὶ
πολλοὶ ναιετάουσιν, ὁμόντιον αὖλιν ἔχοντες,
ἔξοχα γὰρ πυρσοῖσιν ἐπ' ἠελίοιο χάνωνται.

ἐμβύθιος, νῆες δὲ διὰ πλατὺ κῦμα θέοιεν,
αὔραις ἀλλήλοισιν ἀπήμονες, ἠδ᾽ ἀτίνακτοι
φόρτον ἀμοιβαίοισι μετερχόμεναι κτημάτοισιν.
ἱππούροις δ᾽ ἀγροῖα νοήματα τεχνήσασθαι
ἐστὶν, ἀτημοσύνῃ δὲ νεῶν μεταβαινέμεν ἄγρην.
συμφερτοὺς δονάκων σφακέλους ἅμα γυρώσαντες
δίναις ἐγκατέθηκαν, ἔνερθε δὲ λᾶαν ἔδησαν
βριθὺν ὑφορμιστῆρα, τὰ μὲν μάλα πάντα καθ᾽ ὕδωρ
ἀτρέμα δινεῦσι. φιλόσκια δ᾽ αὐτίκα φῦλα
ἱππούρων ἀγεληδὸν ἀγείρεται, ἀμφὶ δὲ νῶτα
τρεπόμενοι δονάκεσσιν ἀναποίβουσι μένοντες.
τοῖς δὲ τότ᾽ ἀσπαλιῆες ἐπιπλώουσιν ἕτοιμοι
εἰς ἄγρην, ἀγκίστρα δ᾽ ὑπ᾽ εἴδασιν ὁπλίσαντες
πέμπουσ᾽, οἱ δ᾽ ἐρύουσι μάλα σπεύδοντες ὄλεθρον.
ὡς δὲ κύνας βρώμῃσιν ἀνὴρ ἐπὶ μῶλον ὀρίνει
δινέων μέσσοισιν ἐλώρια, τοὶ δ᾽ ἐπὶ γαστρὶ
ἔξοχα μαργαίνοντες ὑποφθαδὸν ἅρπαγι λύσσῃ
ἀλλήλους προθέουσι, καὶ ἐς χέρα παπταίνουσιν
ἀνδρὸς, ὅπῃ ῥίψειεν, ἔρις δ᾽ ἀναφαίνετ᾽ ὀδόντων,
ὣς οἵγ᾽ ἀγκίστροισιν ἐπαΐσσουσιν ἑτοίμως.
ῥηϊδίως δ᾽ ἀγρευτὴρ ἐρύεται ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ
κραιπνὸς ἐών. αὐτοὶ γὰρ ἐπισπεύδουσ᾽ ἁλιήων
μᾶλλον, ὑπ᾽ ἀφραδίῃσιν ἑὸν μόρον ἐγκονέοντες.
τοῖσ᾽ ἐπιφροσύνῃ καὶ πομπίλοι ἀγρώσσονται.
καὶ γὰρ τοῖς ἴσον ἦτορ ἐπὶ σκιεροῖσι πόθοισι.
ταυθίσι δ᾽ ἄπρακτόν τις ἀνὴρ ἐπιμηχανόωτο
ἐντύων κλωστῆρι πανείκελον, ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
πυκνὰ καταζεύξειεν ἀνακλίνων γενύεσσιν
ἄγκιστρ᾽ ἀλλήλοισι παρασχεδόν. δὶς ἐπὶ σῶμα
ποικίλον ἐμπείρειεν ἰουλίδος ὕπτια χαλκῷ

μάρνασθαι, πολλὴ δὲ γαμήλιος ἔπλετ' ἀϋτή.
αὐτὰρ ὅτ' ἀριστεύσας τὶς ἕλῃ κράτος, αὐτίκα πέτρην
πεπταίνει γλαφυρὴν ἀλόχοις δόμον, ἐν δ' ἴδε κύρτον
κάμμον ἀφύλλοισιν ἐπηρεφὲ ἀκρεμόνεσσιν.
ἔνθ' ἐλάᾳ νυμφεῖος ἑὸν χορόν. αἱ μὲν ἔπειτα
κύρτον ἔσω δύωσιν, ὁ δ' ἔκτοθι πάντας ἐρύκει
ἄρσενας. οὐδέ τιν' ἄλλον ἐᾷ νύμφῃσι πελάσσαι.
αὐτὰρ ὅτ' ἂν ἐμπλήσῃ πλεκτὸν δόλον, ὕστατος αὐτὸς,
ἐν θάλαμον προὔκυψεν ἀνέκβατον ἄϊδος εὐνήν.
ὡς δ' ὅτε μηλονόμος τὶς ἀνὴρ βοτάνηθεν ἐλαύνων,
εἰροπόκους ἀγέλας ἀνάγῃ πάλιν, ἐν δὲ θυρέτροις
ἱστάμενος σταθμοῖο νόῳ πεμπάζεται οἰῶν
πληθὺν εὖ διέπων, εἴ οἱ σόα πάντα πέλονται
πώεσι δ' εἰλομένοισι περιπλήθουσα μὲν αὐλὴ
στείνεται, ὑστάτιος δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο ποιμὴν,
ὡς αἱ μὲν προπάροιθεν ἔσω κοίλοιο μυχοῖο,
θηλύτεραι κατέδυσαν, ὁ δ' ὕστερος ἔνθορ' ἀκοίτης
δειλαίαις ἅμα δειλὸς ἐπισπεύδων ἀλόχοισι.
τοῖα μὲν ἀνεπόδεσσιν ἔρως ἐστήσατ' ἄεθλα,
τοίαις δ' ἐξαπάτῃσιν ἐρωμανέεσσιν ὄλοντο.
ἵππουροι δ' ὅτε κέντι μετ' οἴδμασιν ἀθρήσωσιν
πλαζόμενον, τῷ πάντες ἀολλέες ἐγγὺς ἕπονται.
ἔξοχα δ' ὁππότε νῆα διαρραισθεῖσαν ἀέλλαις
αἰνὰ Ποσειδάωνος ἀμειλίκτοιο τυχοῦσαν,
δεξάμενον μέγα κῦμα διακριδὸν ἄλλοθεν ἄλλα
δοῦρα φέρῃ λώβῃσι πολυχιδέεσσι λυθέντα,
τῆμος δ' ἱππούρων ἀγέλαι πινάκεσσι θεούσαις
ἑσπόμεναι μεθέπουσιν, ὁ δ' ἐγκύρσας ἁλιήων
πολλὴν ῥηϊδίως ἄγρην ἕλεν, ἠδ' ἀμέγαρτον.
ἀλλὰ τὸ μὲν ναύτῃσιν ἀλεξήσειε Κρονίων

ἠΰτ' ἀναγκαίοιο βίην δεσμοῖο φέρουσαι·
οὐδέ κε μητίσαιο διάκρισιν οὐρέος ἐσμοῦ,
οὐδὲ λύσιν, τοῖον γὰρ ἐν ἀλλήλοισιν ἔχονται.
πολλάκι μὲν καὶ νῆες ἐν ἕρμασιν ἠΰτ' ἔκελσαν
κείναις. πολλάκι δέ σφιν ἐνιπλήσσουσιν ἐρετμοῖς
κληῗδων ἐλατῆρες, ἐνέσχετο δ' ἱεμένη περ
κώπη πετραίης, ἅτε χειράδος ἀντιτυχοῦσα.
καί πού τις βουπλῆγα βαρύστομον ἰθὺς ἀείρας
ἐγγραύλεις ἐτίναξε, καὶ οὐ διέκερσε σιδήρῳ
στῖφος ἅπαν, βαιὴν δ' ἀγέλης ἀπεδάσσατο μοῖραν.
καὶ τῆς μὲν κεφαλὴν πέλεκυς τάμε, τὴν δ' ἐκόλουσεν
οὐρῆς, τὴν δ' ἤμυσε μέσην, τὴν δ' εἷλεν ἅπασαν.
οἰκτρὸν ἰδεῖν μογεροῖσιν ἐοικότα σώμασι νεκρῶν.
αἱ δ' οὐδ' ὣς ἐλάθοντο, καὶ οὐκ ἀνέηκαν ἔχουσαι
δεσμὸν ἑόν, τοῖός τις ἐνὶ σφίσι γόμφος ἀρηρε·
καί μέν τις παλάμῃσιν ἅτε ψαμάθοιο βαθείης
ἀντιχέσας, κείνῃσιν ἐπ' ἰχθύσιν ἀμήσαιτο.
τὰς δ' ὁπότε φράσσωνται ἐπὶ σφίσι πεπηγυίας
ἰχθυβόλοι, κοίλῃσι περιπτύσσουσι σαγήναις
ἀσπασίως, πολλὴν δὲ ποτὶ ῥηγμῖνας ἄγουσιν
ἄγρην, νόσφι πόνοιο, καὶ ἄγγεα πάντ' ἀφύῃσιν
ἠδ' ἀκάτους ἔπλησαν, ἐπ' ἠϊόσιν δὲ βαθείαις
θημῶνας νήησαν ἀπειρεσίην χύσιν ἄγρης.
οἷον δ' ἐργατίναι Δηοῦς πόνον ἐκτελέσαντες
πνοιῇς, χρυσαίοις τε διακρίναντες ἐρετμοῖς,
καρπὸν ἐϋτροχάλοιο μέσον κατὰ χῶρον ἀλωῆς
πολλὸν ἐνηήσαντο. περιπλήθουσα δὲ πάντῃ
πυροδόκος στεφάνη λευκαίνεται ἔνδον ἀλωῆς.
ὣς τότ' ἀπειρεσίῃσι περιπληθὴς ἀφύῃσι
ὄφρυς ἀγχιάλου λευκαίνεται αἰγιαλοῖο.

φῦλα δὲ

δάγματ' ἐπικρύπτων. γλαυκῆς δ' ἐπιβένθεσι λίμνης
τοῖον ἀναψάμενος σύροι δόλον, ἡ δ' ἐσιδοῦσα
τευθὶς, ἐφωρμήθη τε, καὶ ἀμφιπεσοῦσα πιέζει
ἐκ μαλέοις θυσάνοισι, πάγη δ' ἐνὶ χείλεσι χαλκοῦ.
οὐδέ τι καὶ μεμαυῖα λιπεῖν δύνατ', ἀλλ' ἀέκουσα
ἕλκεται, αὐτόπλεκτον ἑὸν δέμας ἀμφιβαλοῦσα.
καὶ μέν τις λιμένεσι παρ' ἀκλύστοισι θαλάσσης
ἄγρην ἐγχελύων τεχνήσατο κοῦρος ἀθύρων.
ἔντερον οἰὸς ἑλὼν περιμήκετον ἧκε καθ' ὕδωρ
ἐκτάδιον, δολιχῇσιν ἀλίγκιον ὁρμιῇσιν,
ἡ δ' ἐσιδοῦσ' ἐπόρουσε, καὶ ἔσπασε, τὼ δὲ χανοῦσαν
ἔγνω· καὶ μύλλον ἄφαρ κύρτωσεν ἀϋτμῇ.
ἔγκατον ἐμπνείων, τὸ δ' ἀνίσταται ἄσθματι λάβρῳ
οἰδαλέον, πλῆσεν δὲ τιταινόμενον στόμα δειλῆς
ἐγχέλυος, πνοιῇ δὲ περιστένεται μογέουσα
ἀγχομένη. δέδεται δὲ καὶ ἱεμένη περ ἀλύξαι,
εἰσόκεν οἰδαίνουσα, καὶ ἄσχετον ἀσθμαίνουσα
ὑψόσ' ἀναπλώσῃ, καὶ ὑπ' ἀγρευτῆρι γένηται.
ὡς δ' ὅτε τὶς πλείου πειρώμενος ἀμφιφορῆος
αὐλὸν ἔχων ἤρεισεν ὑπὸ στόμα φυσητῆρα,
ἄσθματι δ' αὖ ἐρύει μέθυος ποτὸν ἔμπαλιν ἕλκων
χείλεσιν ἀκροτάτοις· τὸ δ' ἀναβρέχει ἀνδρὸς ἀϋτμῇ·
ὣς αἱ γ' ἐγχέλυες πνοιῆς ὕπο κυμαίνουσαι
ἕλκονται δολίοιο ποτὶ στόμα φυσητῆρος.
ἔστι δέ τις νεπόδων δῆλος, καὶ ἄκικυς ὅμιλος
ἀβληχρῆς ἀφύης ἀδινὸν γένος, αἳ καλέονται
ἐγγραύλεις· ἀγαθὴ δὲ βόσις πάντεσιν ἔασιν
ἰχθύσιν, αἰεὶ δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ φύζα δέδηεν.
πάντα δ' ὑποτρομέουσι, συναλλήλαις δὲ χυθεῖσαι
σωρηδὸν μίμνουσι, καὶ ἀθρόαι ἐμπεφύασιν

θεσμὸν ὑφ' αἱματόεντα, καὶ ἄγριον αἶσαν ὀλέθρου.
ἔστι τὶς οὐ δολιχὴ μὲν, ἀτὰρ πάχετός τε μεγίστη
μῆκος ὅσον πῆχυς στιβαρὴ δόνις, ἐν δέ οἱ ἄκρῃ
πολλὴ μὲν μολίβοιο χύσις, πολλαὶ δὲ σιδήρου
αἰχμαὶ τριγλώχινες ἐπασυτέραι πεφύασι.
πεῖσμα δέ μιν περιμηκὲς ἐΰπλοκον ἀμφιβέβηκε.
δουρὶ δ' ἀναπλώσαντες, ἁλὸς πόρος ἔνθα βάθιστος,
ἐς βυθὸν ἠερόεντα περικρατὲς ἧκαν ἔνερθεν
πυθμένος ἐλατίνου κρατερὸν σθένος, αὐτὰ δὲ ῥιπῇ
ἐρχόμενον μολίβῳ τε καταρρεπὲς, ἠδὲ σιδήρῳ
σεύεται ἐς νεάτας ῥίζας ἁλὸς, ἔνθ' αἰθωναῖς
πηλαμίσι προὔτυψεν ἐν ἰλύσι πεπτηυίαις.
σὺν δ' ἕλε, σὺν δ' ἐτόρησεν ὅσον κίχε δειλὸν ὅμιλον.
οἱ δὲ θοῶς ἀνέρυσαν ἐληλαμένας περὶ χαλκῷ
παλλομένας ἐλεεινὰ σιδηρείῃς ὀδύνῃσι.
τὰς δέ τις εἰσορόων καί κεν θρασυκάρδιος ἀνὴρ
οἰκτείρῃ θήρης τε δυσαγρέος, ἠδὲ μόροιο.
τῆς μὲν γὰρ λαγόνεσσιν ἐλήλατο δουρὸς ἀκωκὴ
τῆς δὲ κάρη ξυνέπειρε θοὸν βέλος. ἡ δ' ὑπὲρ οὐρὴν
οὔτασται, νηδὺν δ' ἑτέρης, ἄλλης δ' ἕλε νῶτα
δριμὺς ἄρης, ἄλλη δὲ μέσον κενεῶνα πέπαρται.
ὡς δ' ὁπότε κλυθέντος ἐνυαλίοιο κυδοιμοῦ
δουριφάτους κονίης τε, καὶ αἵματος ἐξανελόντες
ἀνὴρ ἐς πυρόεσσαν ἑοὶ στέλλουσιν ἑταῖροι
μυρόμενοι, τὰ δὲ πολλὰ, καὶ αἰόλα σώμασι νεκρῶν
ἕλκεα παντοῖαί τε βολαὶ πλήθουσιν ἄρηος,
ὣς καὶ πηλαμίδεσσιν ἐπιπρέπει ἄλγεα πάντη
εἴδωλον πολέμοιο φίλον γε μὲν ἀσπαλιεῦσιν.
ἄλλοι δ' αὖ κύφοισι λίνοις ἕλον ἔθνε' ἀφαυρῶν
πηλαμίδων, καὶ γὰρ ἀνὰ κνέφας ὅππῃ κεν ἅλμη

φῦλα δὲ πηλαμίδων ἐκ μὲν γένος εἰσὶ θαλάσσης
εὐξείνου, θύννης δὲ βαρύφρονος εἰλείθυιαι.
κεῖναι γὰρ μαιῶτις ὅπῃ ξυμβάλλεται ἅλμῃ
ἀγρόμεναι, λιμναῖον ὑπὸ στόμα, καὶ δονακῆας
ὑψηλοὺς, ὠδῖνος ἐπαλγέος ἐμνήσαντο.
καὶ τὰ μὲν ὅσσα κίχωσι μετασπομάδην κατέδουσιν,
ὠὰ, τὰ δ᾽ ἐν δονάκεσσι, καὶ ἐν σχοίνοισι μένοντα
πηλαμίδων ἀγέλας ὥρῃ τέκεν. αἱ δ᾽ ὅτε κῦμα
πρῶτον ἐπιψαύσωσι πόροιό τε πειρήσονται,
ξεῖνον ἁλὸς σπεύδουσι μετὰ πλόον. οὐδὲ θέλουσι
μίμνειν ἔνθα γένοντο, καὶ ἠβαιαί περ ἐοῦσαι.
θρηΐκιος δέ τις ἐστὶν ἁλὸς μυχὸς, ὅν τε βάθιστον
φασὶ ποσειδάωνος ἐνὶ κλήροισι τετύχθαι.
ἐκ τοῦ καί τε μέλας κικλήσκεται, οὐδέ ἑ λάβροι
λίην, οὐδ᾽ ὑπέροπλοι ἐπιβρώσκουσιν ἀῆται.
ἐν δ᾽ ἄρα οἱ κευθμῶνες ὑποβρύχιοι πεφύασιν
κοῖλοι πηλώεντες ἀθέσφατοι, οἷς ἐνὶ πολλὰ
τίκτεται, ἠβαιοῖσιν ὅσ᾽ ἰχθύσι δαῖτας ὀφέλλει.
ἔνθα καὶ ὀρτιγόνοισι τέλει πρώτιστα κέλευθα
πηλαμίδων ἑσμοῖσιν, ἐπεὶ περιώσιον ἄλλων
εἰναλίων φρίσσουσι δυσαέα χείματος ὁρμήν.
χεῖμα δὲ πηλαμίδεσσιν ἀπαμβλύνει φάος ὄσσων.
ἔνθα δ᾽ ἐν εὐρωποῖσιν ἁλὸς λαγόνεσσι πεσοῦσαι
αὔτως δηθύνουσιν, ἀεξόμεναι δὲ μένουσι
λαρὸν ἔαρ. τῇ δέ σφι καὶ ἵμερος ἄνεται εὐνῆς.
πλησάμεναι δὲ τόκοιο, παλίμποροι αὖτις ἵενται
πατρῷον μετὰ κῦμα, μόγον δ᾽ ἀπὸ γαστρὸς ἔθεντο.
τὰς δ᾽ ἤτοι μέλανος μὲν ὑπὲρ βαθὺ λαῖτμα πόροιο
θρηΐκες ἀγρώσσουσιν ἀπηνέϊ χείματος ὥρῃ.
θήρην ἀργαλέην, καὶ ἀτερπέα δηϊοτῆτος

τόσφι δόλῳ παλάμῃσιν ἐπαΐξας ἕλεν αὐτὰς
ἰχθῦς ἤυτε χέρσον ἀμειβόμενος πόρον ἅλμης
σαργόν τε τρέσαντα φόβῳ, δειλήν τε σκίαιναν.
σαργοὶ μὲν δείσαντες ἀολλέες ἐς μυχὸν ἅλμης
εἱλόμενοι πτώσσουσιν, ἐπ' ἀλλήλοις δὲ χέονται.
δόχμιοι ἀμφιπεσόντες, ἀναφρίσσουσι δ' ἀκάνθαις
νῶτα μετακλίναντες ἅτε σκολόπεσσιν ἁπάντῃ
φραξάμενοι πυκινοῖσι περίδρομον ἕρκος ἀλωῆς
ἀγρονόμοισιν ἶσοι μέγαν πόνον οὐδέ κεν ἄν τις
ἐς βαίη, σκῶλοι γὰρ ἐρητύουσι κέλευθα.
ὣς κείνοις οὐκ ἄν τις ἐνιχρίμψειεν ἑτοίμως,
οὐδ' ἐπὶ χεῖρα βάλοι, πέρι γὰρ φρίσσουσι κελαιναὶ
πρόκροσσαι πυκινοῖσιν ὑποσταλίκεσσιν ἄκανθαι.
ἀλλ' ὅτις ἰδμοσύνῃσιν ἀνὴρ ὑπὸ βένθεα πόντου
ἐσσυμένως δύοιτο, περιφράζοιτο δὲ πάντῃ
σαργοὺς, ἔνθα κάρη τε καὶ οὐραίη κλίσις αὐτῶν.
χεῖρα δ' ὑπὲρ κεφαλῆσι βαλὼν κατόπισθε δ' ἀκάνθας
ἦκα καταρρέξειεν ἐπικλίνοι τε πιέζων.
οἱ δ' αὔτως μίμνουσιν ἐρηρότες ἀλλήλοισιν
ἀστεμφέες, προβολῇσι πεποιθότες ὀξείῃσιν.
ἔνθα δύω παλάμῃσιν ἀνὴρ ἑκάτερθεν ἀείρας
αὖτις ἀναπλώει τελέσας πανεπίκλοπον ἄγρην.
πεζαίνη δὲ σκίαιναν ἐπὴν φόβος ἦτορ ἵκηται
ἐσσυμένως σπιλάδεσσιν ἐπέσσυτο, καί τινα κοίλην
χειὴν εἰσεπέρησε περίδρομον, ἠὲ χαράδρην
ἢ ποίαις ἁλίῃσιν ὑπέδραμεν, ἠὲ καὶ ὑγροῖς
φύκεσιν· οὐ γάρ οἱ τι μέλει σκέπας, οἷον ἅπασαν
δεξάμενον ῥύσαιτο, κάρη δ' ἄρα δίζεται οἶον
φράξασθαι. κεφαλὴν δὲ κατακρύψασα, καὶ ὥστε
ἔλπεται οὐχ ὁρόωσα λαβεῖν ὁρόωντος ἐφορμήν.

ἐμπίπτει τρομέουσι, φόβον δ' ὀρφναῖον ἔχουσιν.
ὄρφνῃ δ' ἀγρώσσονται, ἀτυζόμεναι κατὰ βένθος.
δίκτυα γὰρ μάλα κοῦφα λίνων στήσαντες ἐλαφρῶν,
κυκλόσε δινεύουσι βίῃ θείνοντες ἐρετμῶν
νῶτον ἁλός, κοντοῖς δὲ καταιγίδην κτυπέουσιν.
αἱ δ' ὑπὸ μαρμαρυγῆς πολυηχέος, ἠδ' ὁμάδοιο
φυζαλέαι θρώσκουσι, λίνου δ' ἐς κόλπον ἵενται
ἀτρέμας ἐς σηκοὺς οἰόμεναι σκέπας εἶναι
νήπιαι, αἳ δούποιο φόβῳ, μόρον εἰσεπέρησαν.
ἔνθ' οἱ μὲν σχοίνοισιν ἐπισπέρχουσ' ἑκάτερθεν.
δίκτυον ἐξερύοντες ἐπ' ἠϊόνας, αἱ δ' ὁρόωσαι
σχοίνους κινυμένας, ἀνεμώλια δείματ' ἔχουσαι
εἰλόμεναι πτήσσουσι, καὶ ἀθρόαι ἐσπείρηνται.
πολλάκιν ἀγραίοισι τότ' ἀρήσαιτο θεοῖσι
δικτυβόλος, μήτ' ὅσου τι θορεῖν ἔκτοσθε λίνοιο
μήτέ τι κινύμενον δεῖξαι πόρον, ἢν γὰρ ἴδωνται
πηλαμίδες, τάχα πᾶσαι ὑπὲρ κύφοιο λίνοιο,
ἐς βυθὸν ἀΐσσουσι, καὶ ἄπρηκτον λίπον ἄγρην.
εἰ δ' οὔ σφιν μακάρων τις ἁλιπλάγκτων νεμεσήσει,
πολλάκι καὶ ῥαφβῆς ὑπὲρ ἠόνος ἑλκυσθεῖσαι
ἔξαλοι οὐκ ἐθέλουσι λιπεῖν λίνον, ἀλλ' ἀνέχονται
αὐτῇ μηρίνθῳ πολυδινέϊ πεπληγυῖαι.
ὧδε καὶ ἐν ξυλόχοισιν ὀρέστεροι ἀγρευτῆρες
εἷλον ἀναλκείην ἔλαφον δυσαγρεῖ τέχνῃ
μυρίνθω στέψαντες ἅπαν δρυὸς, ἀμφὶ δὲ κύφων
ὀρνίθων δήσαντο θοὰ πτερά, ταὶ δ' ὁρόωσαι
ἠλέμαται πτώσσουσι κενὸν φόβον, οὐδὲ πελάσσαι
μαψιδίως πτερύγεσσιν ἀτυζόμεναι μεμάασιν,
εἰσόκε θηρητῆρες ἐπαΐξαντες ἕλωσι.
καὶ μέν τις δύπτης ἁλίων ἀμήχανος ἔργων,

ἔνθ' οἱ μὲν δύωσιν ὑπὸ γλαφυραῖς σπιλάδεσσι·
τοὶ δὲ περιστήσαντο λίνων εὐερκέα πάντη
δίκτυα κυκλώσαντες, ἀτ' ἀνδράσι δυσμενέεσσι
δηλὰ περιπροβαλόντες ἀνάρσια τεύχεα πέτρης.
καὶ τότ' ἀνὴρ ἄργιλον ὁμοῦ πίειραν ἀείρας
ῥίζαν θ', ἣν κυκλάμινον ἐφήμισαν ἰητῆρες,
μίξας ἐν παλάμῃσι δύω φυρήσατο μάζας,
πόντῳ δ' ἐγκατέπαλτο λίνων ὕπερ, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶν
κοιλάσι, καὶ θαλάμῃσι δυσαέα φάρμακ' ἄλειψε
χρίσματος ἰχθυολοιγοῖο, καὶ ἐξεμίηνε θάλασσαν.
καὶ τὸν μὲν παλίνορσον ὀλέθρια φαρμάξαντα
δέξατο νηῦς, τοὺς δ' αἶψα κακὴ καὶ ἀνάρσιος ὀδμὴ
πρῶτα μὲν ἐν θαλάμῃσιν ἱκάνεται, ἀχλυῖ δ' ὄσσε
καὶ κεφαλὴ, καὶ γυῖα βαρύνεται, οὐδὲ δύνανται
μίμνειν ἐν κευθμῶσιν, ἀτυζόμενοι δὲ χέονται
ἐκτὸς ὑπὸ σπιλάδων. ἡ δέ σφισι πουλὺ θαλάσσα
πικροτέρη, τοῖον γὰρ ἐν ὕδατι πῆμα πέφυρται.
οἱ δ' ὥστ' οἰνοβαρεῖς ὀλοῇ μεθύοντες ἀϋτμῇ,
πάντῃ δινεύουσι, καὶ οὔποθι χῶρον ἔχουσι
λειπόμενον κακότητος, ἐπαιγδὴν δὲ λίνοισι
προσχόμενοι πίπτουσι διεκθορέειν μεμαῶτες,
ἀλλ' οὔτις χαλεπῆς ἄτης λύσις, οὐδ' ἀλεωρή.
πολλαῖς δὲ ῥιπαῖς τε καὶ ἅλματι κυμαίνονται
τειρόμενοι. τὸ δὲ πολλὸν ἐπιτρέχει ἀμφιπολεῖ τε
ὀλλυμένων φύσημα, τότ' ἰχθύσιν ἔπλετο δειλὴ
οἰμωγὴ, τοὶ δ' ἐκτὸς ἐπ' ἄλγεσιν ἀσπαλιῆες
τερπόμενοι μίμνουσιν ἀκηδέες, εἰσόκε σιγὴ
πόντον ἔλῃ, φλοίσβοιο δὲ καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
παύσωνται, στονόεσσαν ἀποπνεύσαντες ἀϋτμήν.
καὶ τότ' ἀπειρεσίων νεκύων ἐρύουσιν ὅμιλον

ὡς δέ τις ὠμηστῆρος ἐπειγομένοιο λέοντος
βουβαλὶς ἐν λόχμῃσι κάτω προΐψασα κάρηνον
μαψιδίην φυλακὴν ποτιβάλλεται, οὐδ' ὁράασθαι
ἔλπεται, εἰσόκε δή μιν ἐπαΐξας ὀλοὸς θὴρ
δαρδάψῃ, τῆς δ' ἦτορ ὁμοῖον, οὐδὲ κάρηνον,
ἀγκλίνει· δοκέει δὲ καὶ ὀλλυμένη περ ἀλύξαι.
τοῖα δὲ καὶ Λιβύης, πτερόεν βοτὸν ἀγκυλόδειρον
νήπια τεχνάζει, μελέη δέ οἱ ἔπλετο τέχνη.
ὡς ἀταλὴ μελέῃσιν ὑπ' ἐλπωρῇσι σκίαινα
κέκρυπται, τάχα γάρ μιν ἐρυσσάμενος παλάμῃσιν
ἀγρευτὴρ ἀνέδυσε, καὶ ἀφραίνουσαν ἔφηνε.

Τόσσα μὲν ἰχθυβόλων ἐδάην ἁλιεργέα τέχνης
δήνεα, καὶ τόσσοισιν ἐπ' ἰχθύσι λυγρὸν ὄλεθρον.
τοὺς δ' ἄλλους ξύμπαντας ὁμοῖος αἶσα κιχάνει.
κύρτων τ' ἀγκίστρων τε, βαθυπλεκέος τε λίνοιο.
ῥιπῆς τε τριόδοντος, ὃς ἀνδράσιν ἔντεα τέχνης.
τοὺς μὲν ὑπηματίους, τοὺς δ' ἕσπερος ἦλθε δαμέντας.
αὖτ' ἂν ὑπὸ πρῶτον νυκτὸς κνέφας ἀσπαλιῆες,
πυρσὸν ἀναψάμενοι γλαφυρὸν σκάφος ἰθύνοντες
ἰχθύσιν ἀπρομένουσιν ἀείδελον αἶσαν ἄγουσιν.
ἔνθ' οἱ μὲν πεύκης λιπαρῇ φλογὶ καγχαλόωντες
ἀμφ' ἀκάτῳ θαύουσι, καινὸν δ' ἴδον ἑσπέριον πῦρ
ῥιπῆς πολυγλώχινος ἀμειλίκτοιο τυχόντες.
ἔστι δέ τις θήρης ἕτερος νόμος ἰχθυβόλοισι
φαρμακτῆς. οἳ λυγρὸν ἐπ' ἰχθύσι μητίσαντο
φάρμακον, ὠκύμορον δὲ τέλος νεπόδεσσιν ἔθηκαν.
οἱ δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπασσυτέραις βολίδεσσιν
κοντῶν τε ῥιπῇσι, καὶ αἰκίῃσιν ἐρετμῶν
ἐλῶσιν νεπόδων δειλὰς στίχας εἰς ἕνα χῶρον
κοιλοφυῆ, κευθμῶσιν ὑπαγνύμενοι θαμέεσσιν.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Νθεν ἔπειτ' ἀΐων τεκμαίρεο κοίρα-
νε γαίης,
ὡς οὐδὲν μερόπεσσιν ἀμήχανον, οὔτ'
ἐνὶ γαίῃ
μητρὶ καὶ μένειν, οὐ κόλπον ἀν' εὐρώεντα θαλάσσης.
ἀλλά τις, ἀτρεκέως ἰκέλην μακάρεσσι γενέθλην
ἀνθρώπους ἀνέφυσε χερείονα δ' ὤπασεν ἀλκήν.
εἴτ' οὖν Ἰαπετοῖο γένος πολυμῆτα Προμηθεύς,
ἀντωπὸν μακάρεσσι καὶ μὲν γένος, ὕδατι γαῖαν
ξυνώσας, κραδίην δὲ θεῶν ἔχρισεν ἀλοιφῇ.
εἴτ' ἄρα καὶ λύθροιο θεορρύτου ἐκγενόμεσθα
Τιτήνων, οὐ γάρ τι πέλει καθυπέρτερον ἀνδρῶν,
νόσφι θεῶν. μούνοισι δ' ὑπείξομεν ἀθανάτοισιν.
ὅσσους μὲν κατ' ὄρεσφι βίην ἄμετρον ἔχοντας
θῆρας ὑπερφιάλους βροτοὶ ἔσβεσαν, ὅσσα δὲ φῦλα
οἰωνῶν νεφέλῃσι, καὶ ἠέρι δινεύοντα
εἷλε χαμαίζηλόν περ ἔχων δέμας, οὐδὲ λέοντα
ῥύσατ' ἀγηνορίη δμηθήμεναι, οὐδ' ἐσάωσεν
αἰετὸν ἠνεμόεις πτερύγων ῥόθος, ἀλλὰ καὶ Ἰνδὸν
θῆρα μελαινόρρινον ὑπέρβιον ἄχθος ἀνάγκῃ
κλῖναν ἐπιβρίσαντος, ὑπὸ ζεύγλῃσι δ' ἔθηκαν
οὐρήων ταλαεργὸν ἔχειν πόνον ἑλκυστῆρα.
κήτεα δ' ὅσσα πέλωρα Ποσειδάωνος ἐναύλοις
ἐντρέφεται, τὰ μὲν, οὔτι χερείονα φημὶ θάλασσαν
τίκτειν, ὠμοφάγων τεκέων χθονός, ἀλλὰ καὶ ἀλκὴν
καὶ μέγεθος προβέβηκεν ἀναιδέα δείματα πόντου.

ξυνῷ τεθνειῶτας ὁμοῦ λωβήχρι πότμῳ.
ὡς δ' ὅτε δυσμενέεσσιν ἐπιστήσωνται ἄρηα
φροῦδον ἐελδόμενοι ῥαῖσαι πόλιν, οὐδ' ἀνιεῖσι
πήματα βουλεύοντες ἐπὶ σφίσιν, ἀλλὰ καὶ ὕδωρ
κρηναῖον φάρμαξαν ὀλέθριον, οἱ δ' ἐπὶ πύργοις
λιμῷ τ' ἀργαλέῳ, καὶ ὀϊζύϊ μοχθίζοντες
ὕδατι τ' ἐχθοδοπῷ στυγερὸν, καὶ ἀεικέα πότμον
ὄλλωνται, νεκύων δὲ πόλις πέπληθεν ἅπασα.
ὣς οἱ λευγαλέῳ τε μόρῳ, καὶ ἀεικέϊ πότμῳ,
ἀνδράσι φαρμακτῆρσιν ὑποδμηθέντες ὄλωνται.

τέρμων, ἀλλήλοισι δὲ βορὴ, καὶ δαῖτες ἔασι.
πολλάκι καὶ νήεσσιν ἀνὰ δίος ἀντιόωντα
ἑσπέριον κατὰ πόντον ἰβηρικὸν, ἔνθα μάλιστα
γείτονος ὠκεανοῖο λελοιπότ' ἀθέσφατον ὕδωρ
εἰλεῖται, νήεσσιν ἐεικοσόροισιν ὁμοῖα.
πολλάκι δὲ πλαγχθέντα καὶ ἠόνος ἐγγὺς ἱκάνει
ἀχιβαθεῖς, ὅτε κέν τις ἐπὶ σφίσιν ὁπλίζοιτο.
πᾶσι δ' ὑπερφυέεσσι πέλει θήρεσσι θαλάσσης
νόσφι κυνῶν, βαρύγυια, καὶ οὐκ εὔπρηκτα κέλευθα.
οὔτε γὰρ εἰσορόωσιν ἀπόπροθεν, οὔτε θάλασσαν
πᾶσαν ἐπιστείχουσι βαρυνόμενοι μελέεσσιν
ἠλιβάτοις, μάλα δ' ὀψὲ κυλινδόμενοι φορέονται.
τοὔνεκα καὶ πάντεσσιν ὁμόστολος ἔρχεται ἰχθὺς
βαιὸς ἰδεῖν, δολιχόντε δέμας, λεπτὴ δέ οἱ οὐρὴ
ἔξοχος, ὃς προπάροιθεν ἁλὸς πόρον ἡγεμονεύει.
σημαίνων, τῷ καί μιν ἐφήμισαν ἡγητῆρα.
κήτει δ' ἐκπάγλως κεχαρισμένος ἐστὶν ἑταῖρος.
πομπός τε, φρουρός τε, φέρει δέ μιν ἧκ' ἐθέλησι
ῥηϊδίως. κείνῳ γὰρ ἐφέσπεται ἰχθύϊ μούνῳ
πιστῷ, πιστὸν ἔχων αἰεὶ νόον. ἐγγύθι δ' αὐτοῦ
στροφᾶται τανύει δὲ παραχεδὸν ὀφθαλμοῖσιν
οὐρὴν, ᾗ οἱ ἕκαστα πιφάσκεται, εἴτε τιν' ἄγρην
ἐστὶν ἑλεῖν, εἴτ' οὖν τι κορύσσεται ἐγγύθι πῆμα.
εἴτ' ὀλίγη πόντοιο πέλει χύσις, ἣν ἀλεείνειν
βέλτερον, αὐδήεσσα δ' ὅπως ἐνδείκνυται οὐρὴ
πάντα μάλ' ἀτρεκέως, τὸ δὲ πείθεται ὕδατος ἄχθος.
κεῖνος γὰρ πρόμαχός τε, καὶ οὔατα, καὶ φάος ἰχθὺς
θηρὶ πέλει, κείνῳ δ' ἀΐει, κείνῳ δὲ δέδορκεν.
κεῖνον ἐπιστρέφεται σφετέρου βιότοιο φυλάσσειν.
ὡς δὲ παῖς γενετῆρα παλαίτερον ἀμφαγαπάζει

ἔστι μὲν ἠπείρῳ χελύων γένος, οὐδέ τιν' ἀλκὴν,
οὐδ' ἄτην ἴσασι, θαλασσαίῃ δὲ χελώνῃ
οὐ μάλα θαρσαλέως τις ἐν οἴδμασιν ἀντιβολήσει.
εἰσὶ δ' ἐπὶ ξηρῇ λάβροι κύνες, ἀλλὰ κύνεσσιν
εἰναλίοις οὐκ ἄντις ἀναιδείην ἐρίσειε.
παρδαλίων γαίης ὀλοὸν δέμος, ἀλλὰ θαλάσσης
αἰνότεραι, χέρσον μὲν ἐπιστείχουσιν ὕαιναι,
πολλῷ δ' ἐν ῥοθίοις κρυερώτεραι. οἱ μὲν ἔασιν
κριοὶ μηλονόμων τιθασὸν βοτὸν, οὐ δὲ θαλάσσης
κριοῖς μειλιχίοισι συνοίσεται ὅς κε πελάσσῃ.
τίς δὲ τόσον φορέει χλούνης σθένος ὅσσον ἄαπτοι
λάμναι. τίς δὲ λέοντος ἐνὶ φρεσὶν αἴθεται ἀλκὴ
ὅσση ῥιγεδανῇσιν ἀνισώσαιτο ζυγαίναις.
φώκην δὲ βροσυρὴν, καὶ ἐπὶ χθονὶ χαιτήεσσαι
ἄρκτοι πεφρίκασι. καὶ ἐς μόθον ἀντιόωσαι
δάμνανται. τοίοισι μέλη θήρεσσι θαλάσσης.
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσιν ἐπεφράσσαντο βαρεῖαν
ἄτην, ἡμερίων ἄμαχον γένος. ἐκ δ' ἁλιήων
ὄλλυνται, κήτειον ὅτ' ἐς μόθον ὁρμήσωνται.
τῶν ἐρέω θήρης βριθὺν πόνον. ἀλλ' ἀΐοιτε
εὐμενέες βασιλῆες, ὀλύμπια τέχεα γαίης.

Κήτεα μεσσοπόροις μὲν ἐνιτρέφεται πελάγεσσι
πλεῖστά τε, καὶ περιμήκεα. τὰ δ' οὐκ ἀναδύεται ἅλμης
δηθάκις, ἀλλ' ὑπένερθεν ἔχει κρηπῖδα θαλάσσης
βριθοσύνῃ. μαιμᾷ δὲ βορῆς ἀζηχέϊ λύσσῃ
αἰεὶ πεινάοντα, καὶ οὔποτε νηδύος αἰνῆς
μαργοσύνην ἀνιέντα. τί γὰρ τόσον ἔσσεται εἶδαρ,
ὅσσον ἐνιπλῆσαι γαστρὸς χάος, ὅσσον ἄαπτον
ἐς κόρον ἀμπαῦσαι κείνων γένυν. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀλλήλους ὀλέκουσι, χερείονα φέρτερος ἀλκῇ

λάβριος ἐμπελάσῃ μεσάτην ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
εὕδοντας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
ἄρεος ἀμπνείοντας, ἐνιπλήξας δ' ἐδάμασσεν
ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρην τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτῇ
θρασαλέοι σπεύδουσι πυρὸς βέλος ἄστεος ἄτην
δαλὸν ἐϋδμήτων μεγάρων αἰθῆρα φέροντες,
ὣς τότε θαρσαλέως ἁλιῆες στρατὸς ἐγκονέουσι
ἄφρακτον μετὰ θῆρα, πεφασμένου ἰθυντῆρος.
τοῦ δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐνὶ φρεσὶ τεκμαίρονται
ἄχθος ὅσον, μέγεθός τε. τάδ' ἔπλετο σήματα γυίων
εἰ μὲν γὰρ πόντοιο κυλινδόμενος μετὰ δίναις
βαιὸν ὑπερτέλλοιτο ῥάχιν, λοφιήν τε φαείνων
ἄκρην, ἦ μέγα κεῖνο, καὶ ἔξοχον. οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
ῥηιδίως φορέει μιν ἀνοχλίζουσα θάλασσα.
εἰ δέ τι καὶ νώτοιο φαείνεται, οὐ τόσον ἄχθος
ἀγγέλλει. κοῦφαι γὰρ ἀφαυροτέροισι κέλευθοι.
τοῖσι δ' ὁρμιὴ μὲν ἐπασσυτέραις ἀραρυῖα
θωμίγγων ξυνοχῇσι πολυστρεφέεσσι τέτυκται.
ὅσσος τε πρότονος νηὸς πέλει, οὔτε βαθείης
οὔτ' ὀλίγης, μῆκος δὲ τιταίνεται ἄρκιον ἄγρῃ.
ἄγκιστρον δ' εὐεργὲς ἐπ' ἠμοιβαῖσι κεχάρακται
γλωχίνων προβολῇσιν ἀκαχμένον ἀμφοτέρωθεν.
οἷον καὶ πέτρην ἱλέπειν, καὶ ῥωγάδα πέτραι.
τόσσον ἴτω κρυερήν, ὅσσον περὶ χάσμα καλύψαι
δινωτὴ δ' ἄλυσις περιβάλλεται ἄκρα κελαινοῦ
ἀγκίστρου, στιβαρὴ χαλκήλατος, ἥ κεν ὀδόντων
λευγαλέην ἀνέχοιτο βίην, καὶ χάσματος αἰχμάς.
δεσμῷ δ' ἐν μεσάτῳ τροχοειδέα κύκλα τέτυκται.
πυκνὰ παρ' ἀλλήλοισιν, ἅ κεν στροφάλιγγας ἐρύκοι
φοιταλέας, μηδ' ἰχθὺς ἀπορρήξειε σίδηρον

φροντίσι γηροκόμοισιν ἀποθρεπτήρια τίνων.
τὸν δ' ἤδη μελέεσσι, καὶ ὄμμασιν ἀδρανέοντα
ἐνδυκέως μεθέπων προσπτύσσεται, ἔντε κελεύθοις
χεῖρ' ὀρέγων, καὶ πᾶσιν ἐν ἔργμασιν αὐτὸς ἀμύνων.
πατρὶ δὲ γηράσκοντι νέον σθένος υἱέες εἰσί,
ὣς κεῖνος φιλότητι περιπτύξας δάκος ἅλμης
ἰχθὺς, ἠΰτε νῆα νέμων οἴηκι χαλινῷ.
ἢ ποῦ τοι γενεῆς πρώτης ἄπο σύμφυτον αἷμα
ἔλλαχεν, ἠέ μιν αὐτὸς ἑκὼν ἑταρίσσατο θυμῷ.
ὡς οὔτ' ἠνορέης, οὔτ' εἴδεος ἔπλετ' ὄνειαρ
τόσσον, ὅσον πραπίδων, αἰχμὴ δ' ἀνεμώλιος ἄφρων.
καί τε μέγα βριάοντα κατέσβεσεν, ἠδ' ἐσάωσε
βαιὸς ἀνὴρ εὔμητις, ἐπεὶ καὶ κῆτος ἄαπτον
ἀπλάτων μελέων ὀλίγον προτιβάλλεται ἰχθύν.
τοὔνεκά τις πάμπρωτον ἕλοι σκοπὸν ἡγητῆρα
κεῖνον, ὑπ' ἀγκίστροιο βίῃ καὶ δαιτὶ δολώσας.
οὐ γάρ κε ζώοντος ἐπιβρίσας δαμάσαιο
κνώδαλον, οἰχομένου δὲ θοώτερος ἔσσετ' ἄεθλος.
οὐ γὰρ ἔτ' οὔθ' ἅλμης ἰοειδέος εἶδε κέλευθα
ἀτρεκέως, οὐ πῆμα παρασχεδὸν ἐξαλέασθαι.
ἀλλ' αὔτως ἅτε φορτὶς ὀλωλότος ἰθυντῆρος
πλάζεται ἀπροφύλακτον, ἀμήχανον ἧκεν ἄγησι
γλαυκὸν ὕδωρ· σκοτίοις δὲ, καὶ ἀφράστοισι πόροισιν
ἐμφέρεται, χηρωθὲν ἀρηγόνος ἡνιόχοιο.
πολλάκι καὶ πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσιν ἔκελσε
πλαζόμενον· τοίη οἱ ἐπ' ὄμμασι πέπταται ἀχλύς.
δὴ ῥα τότ' ὀβριμοῖσι νοήμασιν οὐ πόνον ἄγρης
ἰχθυβόλοι σπεύδουσιν ἐπευξάμενοι μακάρεσσι
κητοφόνους, ἀλεγεινὸν ἑλεῖν τέρας ἀμφιτρίτης.
ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιβίοισι

βριθὺ πέλωρ. ῥέα γάρ σφε σὺν αὐτοῖς σέλμασι νηῶν
ἑλκύσῃ ποτὶ βυσσὸν ὅθ' ὁρμήσειε φέρεσθαι.
οἱ δέ οἱ ὁρμιῇ προσαρηρότας εὐρέας ἀσκοὺς
πνοιῆς ἀνδρομέης πεπληθότας εὐθὺς ἐς ὕδωρ
δυομένῳ πέμπουσιν, ὁ δ' ὀχθίζων ὀδύνῃσι
ῥινῶν οὐκ ἀλέγει, κατὰ δ' ἔσπασεν οὐκ ἐθέλοντας
ῥηϊδίως ἄκροιο λιλαιομένους ἁλὸς ἀφροῦ.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν δάπεδον πελάσῃ μεμογηότι θυμῷ
στῆ ῥα μέγ' ἀφριόων, τετιημένος ὥς τέ τις ἵππος
ἱδρῶτ' ἐξανύσας κυματώδεα, τέρματος ἄκρου
ἀφρῷ ὑφ' αἱματόεντι γένυν σκολιοῖσι χαλινοῖς
ἐμπρίει, θερμὸν δὲ διὰ στόμα κίδναται ἆσθμα,
ὥς, ὅ, μετ' ἀσθμαίνων ἀμπαύεται, οὐδέ οἱ ἀσκοὶ,
μίμνειν ἱεμένῳ περ ἐπιτρωπῶσιν ἔνερθεν.
αἶψα δ' ἀνωσπεύδουσι, καὶ ἔξαλοι ἀΐσσουσι
πνοιῇ ἀειρόμενοι· τῷ δ' ἵσταται ἄλλος ἄεθλος.
ἔνθ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπαΐσσῃ, γενύεσσιν
ῥιπὴν μαψιδίην λελιημένος αὖ ἐρύοντα
δέρματ' ἀμύνεσθαι, τὰ δ' ἀνίπταται, οὐδ' ἐμίμνει.
φαίνει δὲ ζωοῖσιν ἀγαιομένοισιν ὁμοῖα.
αὐτὰρ ὅγ' ἀχαλόων μυχάτην πάλιν ἵεται ἅλμην.
πολλὰς δὲ στροφάλιγγας ἑλίσσεται, ἄλλοτ' ἀνάγκῃ
ἄλλοθ' ἑκὼν ἕλκων τε, καὶ ἑλκόμενος παλίνορσος.
ὡς δ' ὅτε δρυτόμοι ξυνὸν πόνον ἀθλεύουσι
πρίονος ἐγκονέοντες, ὅτε ῥόπιν, ἠέ τιν' ἄλλην
χρειῶ πλωτήρεσσιν ἐπισπεύδουσι τελέσσαι.
ἄμφω δὲ τρηχεῖαν ἐρειδομένοιο σιδήρου
αἰχμὴν αὖ ἐρύουσι, καὶ οὔποτε ταρσὸς ὀδόντων
τέτραπται μίαν οἶμον, ἐπειγόμενος δ' ἑκάτερθεν
κλάζει τε, πρίει τε, καὶ ἔμπαλιν ἕλκεται αἰεί.

ἠμάθων ὀλοῇσι πρίων τρηχὺς ὀδύνῃσιν.
ἀλλὰ περιστροφάδην πλεκτὸν βρόχον εἰλίσσουσι
δαῖτα δ' ἐπ' ἀγκίστρῳ δυσερπέα πορσύνουσι
ταύρειον, μέλαν ἦπαρ ἀπόκριτον, ἠὲ καὶ ὦμον
ταύρεον, γνυίαισιν ἐοικότα δαινυμένοιο
πολλαὶ δ' ἀρτυτῆρσιν ὁμόστολοι, ὥς τ' εἰς ἄρηα
θήγονται, κρατεραί τ' ἀκίδες, στιβαραί τε τρίαιναι.
ἅρπαι, βουπλῆγές τε βαρύστομοι, ὅσσα τε τοῖα
ἄκμοσι δυσκελάδοις ῥαιστήρια χαλκεύονται.
ἐσσυμένως δ' ἀκάτοισιν ἐϋσσέλμοις ἐπιβάντες
σιγῇ νευστάζοντες ὅτι χρέος ἀλλήλοισι
στέλλονται· κώπῃσι δ' ὑπ' εὐκήλοισι θάλασσαν
ἀτρέμα λευκαίνουσι φυλασσόμενοι μάλα δοῦπον.
μήτι μάθοι μέγα κῆτος, ἀλυσκάμενον δὲ νέοιτο
βύσσαν ὑποβρυχίην, ἅλιον δ' ἐνὶ μόχθον ἄροιντο.
ἀλλ' ὅτε οἱ πελάσωσιν, ὁμαιχμήσωσί τ' ἀέθλῳ,
δὴ τότε θαρσαλέως πρῴρης ἄπο θηρὶ πελώρῳ
πῆμα δόλου προὔθηκεν· ὁ δ' ὡς ἴδε δαῖτα βαρεῖαν
ἅλτο, καὶ οὐκ ἀμέλησεν ἀναιδέϊ γαστρὶ πιθήσας.
μάρψε δ' ἐπιθύσας γναμπτὸν δόλον, αὐτίκα δ' εἴσω
ἄγκιστρον κατέδυ τεθοωμένον εὐρέϊ λαιμῷ.
ἐν δ' ἐπάγη γλωχῖσιν, ὁ δ' ἕλκεϊ θυμὸν ὀρινθεὶς
πρῶτα μὲν ἀσχαλόων ὀλοὴν γένυν ἀντία πάλλει.
χαλκείην θώμιγγα διαρραῖσαι μενεαίνων
ἀλλ' ἄρα οἱ κενεὸς τέταται πόνος· ἔνθεν ἔπειτα
ἀσχαλόων φλογερῇσιν ἐποχθίζων ὀδύνῃσι
δύεται ἐν κόλποισιν ὑποβρυχίοισι θαλάσσης.
τῷ δὲ τάχ' ἀσπαλιῆες ἐπιπροϊῶσιν ἅπασαν
ὁρμιήν, οὐ μὲν γὰρ ἔτι σθένος ἀνθρώποισιν
ὅσσον τ' αὖ ἐρύσαι, καὶ ἀναινόμενον δαμάσασθαι

αἴσιον ἀγγελίην ποτιδέγμενοι αὐτίκ' ἀκοῦσαι.
ὡς οἱ καγχαλόωσιν ἐσαθρήσαντες ὕπερθεν
ῥινὸν ἀνερχομένην εὐάγγελον. αὐτίκα δ' ἄλλοι
ἀσκοὶ ἐπαντέλλουσι, καὶ ἀνδύουσι θαλάσσης.
βριθὺ πέλωρ σύροντες. ὁ δ' ἕλκεται οὐλόμενος θὴρ
οὐκ ἐθέλων. μόχθῳ τε, καὶ ἕλκεϊ θυμὸν ἀλύων.
ἔνθα τότ' ἰχθυβόλων θράσος ἄγρεται, ἄγχι δὲ νῆας
εὐκώπους ἐλόωσιν ἐπειγομένοισιν ἐρετμοῖς.
πολλὴ δὲ σμαραγὴ, πολλὴ δ' ἀνὰ πόντον ἀϋτμὴ
ἀνερχομένων τέτυχε, καὶ ἀμήλυς ἐς ἄεθλον
κεκλομένων. φαίης κεν ἐνυάλιον πόνον ἀνδρῶν
δέρκεσθαι. τοίη γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἵσταται ἀχή.
τόσσος δὲ φλοῖσβός τε, καὶ ἵμερος ἰωχμοῖο.
τῶν μέν τις καὶ τῆλε δυσηχέα δοῦπον ἀκούσας
αἰπόλος, ἢ βαθύμαλλον ἐν ἄγκεσι πῶϋ κομίζων,
ἢ δρυτόμος πεύκης ὀλετὴρ, ἢ θῆρας ἐναίρων
θαμβήσας πόντου τε, καὶ ἠόνος ἐγγὺς ἱκάνει,
στὰς δὲ κατὰ προβλῆτος, ὑπερφίαλον πόνον ἀνδρῶν
φυλόπιδος βυθίης θηήσατο, καὶ τέλος ἄγρης
ἐκπάγλου. τοὺς δ' ὑγροὺς ἄρης ἄσβεστος ὀρίνει.
ἔνθ' ὁ μὲν ἐν παλάμῃσι τανυγλώχινα τρίαιναν
πάλλει, ὁ δ' ὀξείης ἀκίδος βέλος. οἱ δὲ φέρουσιν
εὐκαμπῆ δρεπάνην, ὁ δέ τις βουπλῆγα τιταίνει
ἀμφίστομον, πᾶσιν δὲ πόνος, πᾶσιν δὲ σιδήρου
χεῖρας ἐφοπλίζει βριαρὴ γένυς, ἀμφὶ δὲ θῆρα
βάλλουσ', οὐτάζουσι, καταίγδην ἐλόωντες.
αὐτὰρ ἐπὴν ἠνορέης μὲν ὑπερφιάλοιο λέλησται.
οὐδ' ἔτ' ἔχει γενύεσσι καὶ ἱέμενός περ ἐρύκειν
νῆας ἐπειγομένας, πτερύγων δ' ὑπεραχθέϊ ῥιπῇ
ἄκρῃ τ' ἀγκαίῃ βύθιον διὰ κῦμα λαχαίνων

ἔμπαλιν

τοῖον καὶ ῥινοῖσι πέλει, καὶ θηρὶ δαφοινῷ,
νῆκος ἀνελκομένῳ τε, βιαζομένῳ θ' ἑκάτερθεν.
πολλὴν δ' αἱματόεσσαν ὑπεὶρ ἁλὸς ἔπτυσεν ἄχνην
παφλάζων ὀδυνῃσιν, ὑποβρύχιον δὲ μέμυκε.
μαινομένου φύσημα, περιστένεται δέ οἱ ὕδωρ
ἀμβολάδην. φαίης κεν ὑπ' οἴδμασι πᾶσαν ἀϋτμὴν
καιομένην Βορέαο δυσαέος αὐλίζεσθαι.
τόσσον ἀνασθμαίνει λάβρον μένος. ἀμφὶ δὲ πυκναὶ
δίναις ἀργαλέῃσιν ἑλισσόμεναι στροφάλιγγες
οἴδματα κοιλαίνουσι διισταμένοιο πόροιο.
οἷον δ' Ἰονίοιο παρὰ στόμα, καὶ κελάδοντος
Τυρσηνοῦ πόντοιο μέσῃ πορθμοῖο διαρρὼξ
εἰλεῖται λάβροισιν ὑπ' ἄσθμασι Τυφάονος
ξαινομένη, δειναὶ δὲ τιταινόμεναι στροφάλιγγες
κῦμα θοὸν κάμπτουσι, περιστρέφεται δὲ κελαινὴ
ἑλκομένη δίνῃσι παλιρροίτῃσι Χάρυβδις.
ὣς τότε κητείοισιν ὑπ' ἄσθμασι χῶρος ἅπαντη
ξαινόμενος βέμβικας ἑλίσσεται ἀμφιβρίτης.
ἔνθα τις ἰχθυβόλων γλαφυρὸν σκάφος ὠκὺς ἐρέσσων
ἐς χέρσον κατάγοιτο, καὶ ἀκταίης ἀπὸ πέτρης
ὁρμιὴν ἅψαιτο, καὶ αὐτίκα νοστήσειε.
πρυμναίοις ἅτε νῆα κατοχμάσσαι ὑπὸ δεσμοῖς
τὸν δ' ὅτε παιφάσσοντα λάβῃ κόρος ἠδ' ὀδυνάων
θὴρ ὀλοὸς μεθύει, καὶ μάτῳ δέ οἱ ἄγριον ἦτορ
κλίνεται, ῥέψῃ δὲ μόρου στυγεροῖο τάλαντα,
ἀσκὸς μὲν πρώτιστος ἀνέδραμε πείρατα νίκης
ἀγγέλλων, μέγα δ' ἦτορ ἐν ἀγρευτῆρσιν ἄερθεν.
οἷον δ' ἀγχινόεντος ἀνερχόμενον πολέμοιο
κήρυκ' ἀργυφέοισιν ἐν εἵμασιν, ἠδὲ προσώπῳ
φαιδρῷ καγχαλόωντες ἑοὶ μεθέπουσιν ἑταῖροι,

οἱ δὲ μέγαν νίκης παιήονα κυδαίνοντες
εἰρεσίῃ σπέρχοντες ἐπικλάζουσι θαλάσσῃ
ὀξὺ ἐπηγομέναις ἐλάταις νόμον ἀείδοντες·
ὡς δ' ὁπότ' εἰναλίοιο διακρινθέντος ἄρηος
νῆας ἀναψάμενοι νηῶν ἐπιβήτορας ἄνδρας
δυσμενέας ποτὶ χέρσον ἐπειγόμενοι κατάγουσι
γηθόσυνοι, νίκης δὲ διαπρύσιον βοόωσι
ναύμαχον εἰρεσίης παιήονα, τοὶ δ' ἀέκοντες
ἀχνύμενοι δηΐοισιν ἀναγκαίῃ ξυνέπονται·
ὣς οἵ γ' αἰνοπέλωρον ἀναψάμενοι δάκος ἅλμης
γηθόσυνοι κατάγουσιν ἐπ' ἠόνας, ἀλλ' ὅτε χέρσῳ
ἐμπελάσῃ, τότε δή μιν ἐπήτυμος ὤρσεν ὄλεθρος
λοίσθιος, ἀσπαίρει τε, διαξαίνει τε θάλασσαν
σμερδαλέαις πτερύγεσσιν, ἅτ' οὐτύντῳ περὶ βωμῷ
ὄρνις ἑλισσομένη θανάτου στροφάλιγγι κελαινῇ
δύσμορος. ἦ μάλα πολλὰ λιλαίεται οἴδματ' ἱκέσθαι
ἀλλὰ οἱ ἠνορέης λέλυται σθένος, οὐδέ τι γυῖα
πείθεται, ἐς χέρσον δὲ καθέλκεται αἰνὸν ἀΐσθων·
φορτὶς ὅπως εὐρεῖα πολύζυγος, ἥν τε θαλάσσης
ἀνέρες ἐξερύσωσιν ἐπὶ τραφερὴν ἀνάγοντες,
χείματος ἱσταμένοιο μεταπνεῦσαι καμάτοιο
ποντοπόρου, βριθὺς δὲ πόνος ναύτῃσι μέμηλεν.
ὣς οἵ γ' ὀμβριμόγυιον ἐπὶ χθόνα κῆτος ἄγουσι
πλῆσαν δ' ἠιόνα πᾶσαν ὑπ' ἀπλάτοις μελέεσσι
κεκλιμένοις, τέταται δὲ νέκυς ῥίγιστος ἰδέσθαι.
τοῦ μέν τις φθιμένοιο καὶ ἐν χθονὶ πεπταμένοιο
εἰσέτι δειμαίνει πελάσαι δυσδερκέϊ νεκρῷ.
ταρβεῖ δ' οὐκ ἔτ' ἐόντα καὶ οἰχομένοιό περ ἔμπης
πεφρικὼς αὐτοῖσιν ἐνὶ γναθμοῖσιν ὀδόντας.

ἔμπαλιν ἐς πρύμνας ὠθεῖ νέας, ἔργα δ' ἐρετμῶν
ἀνδρῶν τ' ἠνορέην γνάμπτει πάλιν, ἠύτ' ἀήτης
ἀντίβιος πρῴρῃσιν ἐναντία κύματα κυλίνδων.
τῶν δ' ἐνοπὴ κέκληγεν ἐφιεμένων πονέεσθαι.
κῦμα δ' ἅπαν λύθροιο μολύνεται ἐκχυμένοιο
ὠτειλῇς ὀλοῇσι· τὸ δὲ ζέει ἄπλετον ὕδωρ
αἵματι κητείῳ, γλαυκὴ δ' ἐρυθραίνεται ἅλμη.
ὡς δ' ὅτε χειμερίοιο κατερχομένου ποταμοῖο
κόλπον ἐς οἰδματόεντα λόφων ἄπο μιλτοχαρήνων
ἰλὺς αἱματόεσσα κυλίνδεται ὕδατος ὁρμῇ,
κυρναμένη δίνῃσιν, ἑκὰς δ' ἐρυθραίνεται ὕδωρ.
ξανθῆς ἐκ κονίης, λύθρον δ' ἔχει ὥστε θάλασσαν.
ὡς τότε κητείοιο πόρος λύθροιο πέφυρται
φοινίῃσι προχοῇσι δαϊζομένου βελέεσσιν.
ἐν δέ οἱ ὠτειλῇσιν ἀρυσσάμενοι ῥόον ἄντλου
πευκεδανὸν, στάζουσ'· ἡ δ' ἕλκεσι μίσγεται ἅλμη.
ἠύτε πῦρ καὶ θὴρ ὀλοώτατον ἧψεν ὄλεθρον.
ὡς δὲ Διὸς μάστιγι βάλει πρόπιν αἰθέριον πῦρ
πόντον ἀμειβομένην, τέμεται δέ μιν αἰθαλόεσσα
ῥιπὴ, πῶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐποτρώουσα κορύσσει
μισγομένη δηΐοισιν ὁμοῦ πυρσοῖσι θάλασσα.
ὡς κείνου χαλεπάς τε βολὰς, ὀδύνας τε κορύσσει
ἄντλου πυθομένοιο δυσαέος ἄγριον ὕδωρ.
ἀλλ' ὅτε μιν δμηθέντα πολυτμήτοις ὀδύνῃσιν
ἤδη λαγχαλέοιο παρὰ προθύροις θανάτοιο
μοῖρα φέρει, τότε δή μιν ἀναψάμενοι ποτὶ χέρσον
γηθόσυνοι σύρουσιν, ὁ δ' ἕλκεται οὐκ ἐθέλων περ
πολλῇσι γλωχῖσι πεπαρμένος, ἠύτε γόμφοις
νυστάζων ὀλοοῖο μόρου τέλος οἰνοβαρείων.

ὅσσα δὲ βαιοτέρων μελέων λάχε, τοῖσι καὶ ἄγρη
βαιοτέρη, θήρῃσι δ' ἐοικότα τεύχε' ἔασι.
μείονες ὁρμιαί, μείων γένος ἀγκίστροιο.
φορβὴ παυροτέρη γενύων δόλος, ἀντὶ δὲ ῥινῶν
αἰγοδόρων ἀψῖδες ἀναπτόλεσθαι κολοκύντης
ἀζαλέης, θήρειον ἄνω δέμας αὖ ἐρύουσι.
λάμνης δὲ σκύμνοισιν ὅτ' ἀντήσωσ' ἁλιῆες,
πολλάκι καὶ προτὴν αὐτὸν ἐκαρτέα δεσμὸν ἐρετμοῦ
λυσάμενοι πρότειναν ἐν οἴδμασιν, ἡ δ' ἐσιδοῦσα
ἔσσυτο καὶ γενύων προΐει μένος· αἶψα δὲ σφρῆ
ἐγχόμενοι μίμνουσιν ἅτ' ἐν δεσμοῖσιν ὀδόντες
ἀγκύλοι, ἔνθεν ἔπειτα πόνος ῥήϊστος ὀλέσθαι
λάμνην τριγλώχινος ὑπὸ ῥιπῇσι σιδήρου.
ἔξοχα δ' ἰχθυδόποις ἐνὶ κήτεσι μαργαίνουσι
λαιμῷ λαβροσύνη τε κυνῶν ὑπέροπλα γένεθλα.
ἔξοχα δ' ὑβρισταί, καὶ ἀγήνορες· οὐδέ κεν ἄντι
ἀντόμενοι τρέσαν ἀναιδείην ἀχάλινον
αἰεὶ κυμαίνουσαν ἐπὶ φρεσὶ λύσσαν ἔχοντες.
πολλάκι δ' ἰχθυβόλοισι καὶ ἐς λίνον ἀΐξαντες,
κύρτοις τ' ἐμπελάσαντες, ἐδηλήσαντ' ἁλιεῦσιν
ἄγρην ἰχθυόεσσαν, ἑὴν φρένα πιαίνοντες.
τοὺς δέ τις ἀσπαλιεὺς δεδοκημένος ἰχθύσιν αὐτοῖς
πείρας ἀγκίστρῳ μενοεικέα ληΐδα θήρης
ῥηϊδίως ἐρύσει περὶ γαστέρα μαιμώοντας.
φώκῃ δ' οὐκ ἄγκιστρα τετεύχαται, οὔτέ τις αἰχμή.
τρίγλυφος ἤκεν ἕλοι κείνης δέμας· ἔξοχα γάρ μιν
ῥινὸς ὑπὲρ μελέων στερεὴ λάχεν ὄβριμον ἕρκος.
ἀλλ' ὅτ' ἐϋπλεκέεσσι λίνοις περικυκλώσονται
φώκην ἀσπαλιῆες ἐν ἰχθύσιν οὐκ ἐθέλοντες,

δὴ τότε δὲ θαρσήσαντες ἀολλέες ἀμφαγέρονται
θάμβει παπταίνοντες ἐρείπιον ὀμηστῆρος.
ἔνθ' οἱ μὲν γενύων ὀλοὰς στίχας ἠγάσαντο
ἀγνὺς χαυλιόδοντας ἀναιδέας ἠΰτ' ἄκοντας
στοιχεὶ πεφυῶτας ἐπαυτέρῃσιν ἀκωκαῖς.
ἄλλοι δ' ὠτειλὰς πολυδηρίτοιο πελώρου
χαλκοτόρους ἀφόωσιν, ὁ δ' ὀξύπρωρον ἄκανθαν
θηεῖται σμερδνοῖσιν ἀνισταμένην σκολόπεσσιν.
ἄλλοι δ' ἀγκαίην, ἕτεροι πολυχανδέα νηδύν.
καὶ κεφαλὴν ἀπέλεθρον ὁρώμενοι ἠγάσαντο.
καί τις ἀνὴρ ὁρόων βλοσυρὸν δάκος ἀμφιτρίτης
ἤθεσιν ἐν τραφεροῖσι πολὺ πλέον ἠὲ νέεσσιν
δηθαιών, ἑταίροισι μετέννεπεν ἐγγὺς ἐοῦσι.
γαῖα φίλη θρέπτειρα, σὺ μὲν τέκες ἠδ' ἐκόμισσας
φορβῇ χερσαίῃ, κόλποις δ' ἐνὶ σοῖο θάνοιμι.
ἦμαρ ὅτ' ἀντήσειε τὸ μόρσιμον, ἔργα δὲ πόντου
ἀμενέοι, χέρσῳ δὲ ποσειδάωνα σέβοιμι.
μὴ δέ μ' ἐν ἀργαλέοις ὀλίγον δόρυ κύμασι πέμποι·
μὴ δ' ἀνέμους, νεφέλας τε, καὶ ἠέρα παπταίνοιμι.
οὐ γὰρ ἁλὸς ῥοθίων τόσσος φόβος, οὐδ' ἀλεγεινῆς
ἀνδράσι ναυτιλίης καὶ ὀϊζύος, ἣν μογέουσιν
αἰεὶ δυσκελάδοισι συνιππεύοντες ἀέλλαις.
οὐδ' ἅλις ὀλλυμένοις διβὸς μόρος· ἀλλ' ἔτι τοίους
δαιτυμόνας μίμνουσιν, ἀτυμβεύτου δὲ τάφοιο
θηρέου λαιμοῖο, μυχοὺς πλήσαντο τυχόντες.
δειμαίνω τοίων ἀχέων τροφόν· ἀλλὰ θάλασσα
χαῖρέ μοι ἐκ γαίης· ἔκτοθεν δέ μοι ἤπιος εἴης.
K ἤτοι μὲν τοίοισιν ἐδηώσαντο πόνοισιν,
ὅσσα δέ μοι προβέβηκεν ὑπερφυὲς ἄχθεα πόντου.

πολλάκι δ' εἰς ψαφαρὴν ἀνανήχεται, ἐκ δὲ βολάων
ἠελίου φολίδας τερσαίνεται, αὖα δὲ γυῖα
ὧδε πόντον φορέει. τὴν δ' οὐκέτι καὶ μεμαυῖαν
κῦμα μέλαν δέχεται, φορέει δέ μιν, ἠδὲ κυλίνδει
ὕψι μάλ' ἱεμένην νεάτης ἁλὸς, οἱ δ' ἐσιδόντες
ἰχθυβόλοι μάλα ῥεῖα καὶ ἀσπασίως ἐδάμασσαν.
δελφίνων δ' ἄγρη μὲν ἀπότροπος, οὐδὲ θεοῖσι
κεῖνος ἔτ' ἐμπελάσειε θυητὴρ φίλος, οὐδέ κε βωμῶν
ἁγνέως ψαύσειεν, ὁμωροφίους δὲ μιαίνει,
ὅς κεν ἑκὼν δελφῖσιν ἐπιφράσσηται ὄλεθρον.
ἶσα γὰρ ἀνδρομέοισιν ἀπεχθαίρουσι φόνοισι
δαίμονες εἰναλίων ὀλοὸν μόρον ἡγητήρων.
ἶσα γὰρ ἀνθρώποισι νοήματα, καὶ προπόλοισιν
ξυνὸς ἁλιγδούποιο, τὸ καὶ φιλότητι γενέθλης
κέχρηνται, μέγα δ' εἰσὶ συναρίθμιοι ἀγήλοισιν.
ἤδη γὰρ δελφῖνες ἐνηέες ἀνδράσιν οἵην
ἄγρην συνθήρην ἐπ' ἰχθύσιν ὡπλίσαντο
νήσῳ ἐν Εὐβοίῃ μετὰ κύμασιν αἰγαίοισιν.
οὔτε γὰρ ἐσπερίης θήρης πόνον ἐγκονέουσιν
ἰχθυβόλοι νεπόδεσσι πυρὸς φορέοντες ὁμοκλήν,
ἰπνοῦ χαλκείοιο θοὸν σέλας, οἱ δ' ἐφέπονται
δελφῖνες, συνθήρον ἐπισπεύδοντες ὄλεθρον.
ἔνθ' οἱ μὲν προμέοντες ἀποτροπάδην ἀλέονται
ἰχθύες, οἱ δ' ἔκποθεν ἐπαΐσσοντες ὁμαρτῇ
δελφῖνες φοβέουσι, καὶ ἱεμένους ἐπὶ βύσσαν
τροπᾶσθαι, ποτὶ χέρσον ἀνάρσιον ἐξελόωσι
πυκνὸν ἐπιθρώσκοντες, ἅτ' ἀνδράσι θηρητῆρσιν
θῆρα κύνες σεύοντες ἀμοιβαίῃς ὑλακῇσι.
τοὺς δ' ἀγχοῦ ποτὶ χέρσον ἀτυζομένους ἁλιῆες

δὴ τότε τοῖς κρατερός τε πόνος, σπουδή τε καθέλκειν
δίκτυον οὐ ῥηγμῖνας ἐπεὶ φώκην μεμαυῖαν
οὐκ ἂν ἐρητύσειε, καὶ εἰ μάλα πολλὰ παρείη
δίκτυα. ῥηϊδίως δὲ βίῃ τ' ὀνύχων θ' ὑπ' ἀκωκαῖς
ῥήξει τ' ἀΐξει τε, καὶ ἔσσεται ἰχθύσιν ἄλκαρ.
ἑλκομένοις, μέγα δ' ἄλγος ἐνὶ φρεσὶν ἀσπαλιήων.
ἀλλ' ἤν μιν καθέλωσιν ὑποφθάδον ἐγγύθι γαίης,
ἔνθα καὶ τριόδοντι, καὶ ἰφθίμοις ῥοπάλοισι
δούρασί τε στιβαροῖσι καταΐγδην ἐλόωντες
οὐ κροτάφους πέφνουσιν. ἐπεὶ φώκῃσιν ὄλεθρος
ὀξύτατος κεφαλῆφιν ἱκάνεται οὐταμένῃσι.
ναὶ μὴν καὶ χέλυες μάλα πολλάκις ἀντιόωσαι
θήρην λωβήσαντο, καὶ ἀνδράσι πῆμα γένοντο.
τάων δ' ἔπλετο μόχθος ἑλεῖν ῥήϊστος ἁπάντων
ἀνέρι θαρσαλέῳ, καὶ ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντι.
εἰ γάρ τις καταδὺς κραναὴν χέλυν ἐν ῥοθίοισιν
ὕπτιον ἀντρέψειεν ἐπ' οὐρανόν, οὐκέτι κείνη
πολλὰ καὶ ἱεμένη δύναται μόρον ἐξαλεῦναι.
ὕψι δ' ἀναπλώει κοῦφον πλόον ἀσπαίρουσα
ποσὶν ἁλὸς μεμαυῖα, γέλως δ' ἔχει ἀγρευτῆρας.
τὴν δ' ὅτε μὲν θείνουσι σιδηρείοισι βολῇσιν,
ἄλλοτε δ' ἐν βροχίδεσσιν ἀναψάμενοι μεθέπουσι.
ὡς δ' ὅτε νηπίαχα φρονέων παῖς οὐρεσίφοιτον
ἀντρέψει ῥαχίαν ἑλὼν χέλυν, ἡ δ' ἐπὶ νῶτα
κεκλιμένη μάλα πολλὰ λιλαίεται οὖδας ἱκέσθαι,
ῥικνὰ ποδῶν σείουσα, καὶ ἀγκύλα γούνατα μόχθῳ
πυκνὸν ἐπισκαίρουσα, γέλως δ' ἔχει ὅς κεν ἴδηται.
ὣς κείνης ὁμόφυλον ἁλὸς δάκος ὕπτιον ἅλμῃ
ἐμφέρεται, λωβητὸν ὑπ' ἀνδράσιν ἰχθυβόλοισι.

δή ῥα τό τ' ἔκπαγλόν τε, καὶ ὕφαρον, οὐδ' ἐπίελπτον
θάμβος ἔην ξείνοις, καὶ ἐναιέτῃσιν ἰδέσθαι.
πολλοὺς δ' ὤρορε φῆμις ἰδεῖν σέβας ὁρμηθέντας
ἠΐθεον δελφῖνι συνηβώοντας ἑταίρους.
πολλαὶ δ' ἠϊόνων ἀγοραὶ πέλας ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ
ἱεμένων ἵσταντο σέβας μέγα θηήσασθαι.
ἔνθ' ὁ μὲν ἐμβεβαὼς ἀκάτου κοίλοιο πάροιθεν
ὅρμου ἀναπλώεσκε, κάλει δέ μιν οὔνομ' ἀΰσας
κεῖνο, τό μιν φήμιξεν ἔτι πρώτης ἀπὸ φύτλης.
δελφὶς δ' ἠΰτ' ὀϊστὸς ἐπεὶ κλύε παιδὸς ἰωήν,
κραιπνὰ θέων ἀκάτοιο φίλης ἄγχιστος ἵκανεν
σαίνων τ' οὐραίῃ, κεφαλήν τ' ἀνὰ γαῦρος ἀείρων,
παιδὸς ἐπιψαῦσαι λελιημένος, αὐτὰρ ὁ χερσὶν
ἦκα καταῤῥέζεσκε φιλοφροσύνῃσιν ἑταῖρον
ἀμφαγαπαζόμενος, τοῦ δ' ἵετο θυμὸς ἱκέσθαι
αὐτὴν εἰς ἄκατον παιδὸς πέλας, ἄλλοτ' ἐς ἅλμην
κοῦφα κυβιστήσειεν, ὁ δ' ἐγγύθι νήχετο κούρου.
αὐτῇσι πλευρῇσιν ἀνὰ πλευρὰς ἀναείρων,
αὐτῇσι γενύεσσι πέλας γένυν, ἠδὲ καρήνῳ
ἐγχρίμπτων κεφαλήν, φαίης κέ μιν ἱμείροντα
κῦσαι, καὶ στέρνοισι περιπτύξαι μενεαίνειν
ἠΐθεον· τοίη γὰρ ὀπάονι νήχετο ῥιπῇ.
ἀλλ' ὅτε καὶ πελάσειε παρ' ἠόσιν, αὐτίκα κοῦρος
ἀψάμενος λοφιῆς διερῶν ἐπεβήσατο νώτων.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσπασίως παιδὸς δέμας ἔμφρονι θυμῷ
δεξάμενος φοίτασκεν ὅπῃ νόος ἠϊθέοιο
ἤλαεν, εἴτ' ἔτι πόντον ἐπ' εὐρέα τῆλε κελεύοι
στέλλεσθ', εἴτ' αὔτως λιμένος διὰ χῶρον ἀμείβειν.
ἢ χέρσῳ πελάειν, ὁ δ' ἐπείθετο πᾶσαν ἐρετμήν.

ῥηιδίως βάλλουσιν εὐγλώχινι τριαίνῃ.
τοῖσι δ' ἄφυκτα κέλευθα διορχεῦνται ἐνὶ πόντῳ
καὶ πυρὶ, καὶ δελφῖσιν ἐλαυνομένοις βασιλεῦσιν.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν θήρης ἀλιαγρέος ἔργον ἄνηται,
δὴ τότ' ἀπαιτίζουσι παρασχεδὸν ἐμπελάοντες,
μισθὸν ὁμοφροσύνης θήρης ἀποδάσμιον αἶσαν
οἵδ' οὐκ ἠνήναντο, πόρον δ' ἀλιηέα μοῖραν
ἀσπασίως, εἰ γάρ τις ὑπερφιάλως ἀλίτηται,
οὐκέτι οἱ δελφῖνες ἀρηγόνες εἰσὶν ἐπ' ἄγρην.
καὶ μέν τις λέσβοιο παλαίφατον ἔργον ἀοιδοῦ
ἔκλυεν ὡς δελφῖνος ὀχησάμενος περὶ νώτοις,
κῦμα μέλαν πρήσσεσκε καθήμενος ἄβρομος, αἰεὶ
ἀείδων, καὶ πότμον ὑπέκφυγε ληιστήρων,
ταιναρίην τ' ἐπέλασσεν ἐπὶ προβολῇσι λακώνων.
καί πού τις λίβυος κούρου πόθον οἶδεν ἀκούων
τοῦ ποτε ποιμαίνοντος ἐράσσατο θερμὸν ἔρωτα
δελφὶς, σὺν δ' ἴθυνε παρ' ἠόσι καὶ κελαδεινῇ
τερπόμενος σύριγγι, λιλαίετο πώεσιν αὐτοῖς
μίσγεσθαι, πόντον τε λιπεῖν, ξυλόχους τ' ἀφικέσθαι.
ἀλλ' οὐδ' ἠϊθέοιο πόθου ἔτι πᾶσα λέληθεν
αἰολὶς· οὔτι παλαιὸν, ἐφ' ἡμετέρῃ δὲ γενέθλῃ
δελφὶς, ὥς ποτε παιδὸς ἐράσσατο νησαίοιο.
νήσῳ δ' ἐνναίεσκεν ἀεὶ δ' ἔχε ναύλοχον ὅρμον
ἀστὸς ὅπως ἕταρον δὲ λιπεῖν ἠνήνατο θυμῷ.
ἀλλ' αὐτοῦ μίμναζε παρέστιος ἐξέτι τυτθοῦ
σκύμνος ἀεξηθεὶς ὀλίγον βρέφος ἤθεσι παιδὸς
σύντροφος, ἀλλ' ὅτ' ἵκοντο τέλος χαρίεντος ἥβης,
καί ῥ' ὁ μὲν ἠϊθέοισι μετέπρεπεν, αὐτὰρ ὁ πόντῳ
ὠκύτατος δελφὶς ἑτέρων προφερέστατος ἦεν,

μητρὶ μὲν αἰνοτόκῳ δίδυμον γένος ἐγγὺς ὀπηδεῖ
δελφίνων, ἀταλοῖσιν ἀλίγκιον ἠϊθέοισι.
θρήϊκες αὖ καὶ τοῖσιν ἀπηνέες ἐντύνονται
σχέτλιοι δόρυ κοῦφον ἀτάσθαλον ἐς πόνον ἄγρης.
οἱ μὲν δὴ λεύσσοντες ἐπειγόμενον σκάφος ἄντην
ἀτρεμέες μίμνουσι, καὶ ἐς φόβον οὐχ ὁρόωσιν
οὔτιν' ὀϊόμενοι μερόπων δόλον, οὐδέ τιν' ἄτην
ἵξεσθαι, σαίνουσι δ' ἐοικέες ἠΰθ' ἑταίρους
γηθόσυνοι χρίμπτοντες ἑὸν χαίροντες ὄλεθρον.
οἱ δὲ θοῶς πελάσαντες ἀκοντιστῆρι τριαίνῃ
τὴν ἀκίδα κλῄουσι βέλος κρυερώτατον ἄγρης
δελφίνων ἕνα κοῦρον ἀνωΐστῳ βάλον ἄτῃ.
αὐτὰρ ὅγ' ἰδνωθεὶς ὀδύνης ὕπο πικρὸν ἀχεύων
αὐτίχ' ὑποβρυχίης ἔσω καταδύεται ἅλμης
ὀχθίζων σφακέλῳ τε, καὶ ἀργαλέῃσιν ἀνίαις.
οἱ δέ μιν οὐκ ἐρύουσι βιώμενοι. ἦ γὰρ ἂν ἄγρης
μαψιδίης ἅλιον, καὶ ἐτώσιον ἔργον ἄροιντο.
ἀλλά οἱ ἱεμένῳ δολιχὴν ἐφιᾶσιν ἄγεσθαι
μήρινθον, καὶ νῆα κατασπέρχουσιν ἐρετμοῖς
ἑσπόμενοι δελφῖνος ἀτυζομένοιο κελεύθοις.
ἀλλ' ὅτε λευγαλέῃς ὀλίγη πελέων ὀδύνῃσι
κάμνει, καὶ γλωχῖσι περισκαίρῃσι σιδήρου,
δή ῥα τότ' ἀδρανέων ἀναδύεται, ἄλκιμα γυῖα
κεκμηκώς, κούφοισιν ἀειρόμενος ῥοθίοισιν,
ὕστατα φυσιόων, μήτηρ δέ μιν οὔποτε λείπει,
ἀλλ' αἰεὶ μογέοντι συνέσπεται, εἶτ' ἀνιόντι
βυσσόθεν ἀχνυμένη τε, καὶ αἰνότατον στεναχοῦσα
εἰδομένη φαίης κεν, ὀδυρομένην ὁράασθαι
μητέρα περθομένης πόλιος περὶ δυσμενέεσσι

οὔτέ τις ἡνιόχῳ πῶλος τόσον ἐν γενύεσσιν
μαλθακὸς ἀγνάμπτοισιν ἐφέσπεται ὧδε χαλινοῖς
οὔτέ τις ἀγρευτῆρι κύων ἰθὺς ὀτρύνοντι
τόσσον ὑπεικαθέων ἐπιπείθεται ἤκεν ἄγησιν.
οὐδ' ἔτι κεκλομένοιο τόσον θεράποντες ἄνακτος
πειθόμενοι ῥέζουσιν ἑκούσιον ἔργον ἔχοντες.
ὅσσον ἐπ' ἠϊθέῳ δελφὶς φίλος ὀτρύνοντι
πείθετ', ἄτερ ζεύγλης τε βιαζομένων τε χαλινῶν.
οὐ μὲν μιν μοῦνον φορέειν θέλεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλῳ
πείθετο τῷ μιν ἄνωγεν ἄναξ ἑός, ἀνδ' ἐκόμιζε
νώτοις, οὔτινα μόχθον ἀναινόμενος φιλότητι.
τοίη μὲν γὰρ ζωῷ φιλίη πέλεν, ἀλλ' ὅτε παῖδα
πότμος, πρῶτον μὲν ὀδυρομένῳ ἀτάλαντος
δελφὶς ἠϊόνεσσιν ἐπέδραμεν ἥλικα κοῦρον
μαστεύων. φαίης κεν ἐπήτυμον ὅσσαν ἀκούειν
μυρομένου. τοῖόν μιν ἀμήχανον ἄμπεχε πένθος.
οὐδέ τι κικλήσκουσιν ἐπείθετο πολλάκις ἀστοῖς
ἠϊαχίοις, οὐ βρῶσιν ὀρεγνυμένην ἐθέλεσκε
δέχνυσθαι, μάλα δέ σφιν καὶ ἐξ ἁλὸς ἔπλετ' ἄϊστος
κείνης, οὐδέ τις αὐτὸν ἐπεφράσατ', οὐδέ τι χῶρον
ἵκετο. τὸν μὲν τοῦ παιδὸς πόθος οἰχομένοιο
ἔσβεσε, σὺν δὲ θανόντι θανεῖν ἔσπευσεν ἑταίρῳ.
ἀλλ' ἔμπης καὶ τόσον ἐνηείῃ προφέροντας
καὶ τόσον ἀνθρώποισιν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
θρήϊκες ὑβρισταὶ, καὶ ὅσσοι βύζαντος ἔχουσιν
ἄστυ, σιδηρείοισι νοήμασιν ἀγρώσσουσιν.
ἦ μέγ' ἀτάρτηροὶ καὶ ἀτάσθαλοι, οὐδέ κε παίδων
οὐ πατέρων φείσαιντο, κασιγνήτους δ' ὀλέκοιεν
ῥηϊδίως. τοῖος δὲ νόμος δυστρεπέος ἄγρης.

ἀφρύσει φθιμένους, ἡ δ' οὐκ ἔτι φύξιν ὀλέθρου
δίζεται. ἀλλ' αὐτῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι δράκοντος
εἰλεῖται, μέσφ' ὄρνιν ἕλῃ παιδοκτόνος ἄτη.
ὣς ἄρα καὶ δελφῖνι νέῳ συναπέφθιτο μήτηρ.
χεῖρας δὲ ἰχθυβόλων αὐτάγρετος ἀντήσασα.
E ἔθνεα δ' ὀστρακόρινα, τάθ' ἑρπύζουσι θαλάσσῃ,
πάντα φάτις μήνης μὲν ἀεξομένης κατὰ κύκλον,
σαρκὶ περιπλήθειν, καὶ πλείονα ναιέμεν ὄγκον·
φθινούσης δ' ἐξαῦτις ἀραιοτέροις μελέεσσι
ῥικνοῦσθαι. τοίη τὶς ἐνὶ σφίσιν ἐστὶν ἀνάγκη.
τῶν δὲ τὰ μὲν δύοντες ὑπόβρυχα χερσὶ λέγονται
ἀνέρες ἐκ ψαμάθοιο, τὰ δ' ἐκ σπιλάδων ἐρύουσι
νωλεμὲς ἐμπεφυῶτα, τὰ δ' ἠόσιν ἔπλυσαν αὐταῖς
κύματα καὶ βόθροισι λαχαινομένης ψαμάθοιο.
πορφύραι αὖ περὶ δή τι μετ' ὀστρέοισιν ἔασιν
λίχναι, τοίη δέ σφιν ἐπήτυμος ἵσταται ἄγρη·
κυρτίδες ἠβαιαὶ ταλάροις γεγάασιν ὁμοῖαι
πυκνοῖσι σχοίνοισι τετυγμέναι, ἐν δ' ἄρα τῇσιν
στρόμβους συγκέλσαντες ὁμοῦ χήμῃσι τίθενται.
αἱ δ' ὅταν ἐμπελάσωσι βορῆς μεθύουσαι ἔρωτι
γλῶσσαν ὑπὲκ θαλάμης δολιχὴν βάλον, ἡ δὲ τέτυκται
λεπτή τ', ὀξείη τε, διὰ σχοίνων δ' ἐτάνυσσαν
φορβῆς ἱέμεναι, χαλεπῆς δ' ἤντησαν ἐδωδῆς.
γλῶσσα γὰρ ἐν σχοίνοισιν ἐρειδομένη πυκινοῖσιν
οἰδάνεται, στείνει δὲ λύγων βρόχος, οὐδέ τ' ὀπίσσω
ἀνδύει μεμαυῖα, μένει δ' ὀδύνῃσι ταθεῖσα
εἴσοκ' ἂν ἐρύσωσι περὶ γλώσσῃ μεμαυίας
πορφυρέοις κάλλιστον ὑφάσμασιν ἄνθος ἄγοντες.
σπογγοτόμων δ' ὑφίημι κακώτερον ἄλλον ἄεθλον

παίδων θ' ἑλκομένων ὑπὸ ληΐδα δουρὸς ἀνάγκῃ.
ὥς ἥγ' αἶν' ἀχέουσα δαϊζομένῃ περὶ παιδί.
ὥστ' αὐτὴ μογέουσα, καὶ οὐ τιθεῖσα σιδήρῳ
δινεύει, τὸν δ' ἄλλον ἑῆς ἀπὸ παῖδα κελεύθου
στέλλει ἐπεμπίπτουσα, καὶ ὀτρύνουσα διώκει.
φεῦγε τέκος. μέροπες γὰρ ἀνάρσιοι οὐκέθ' ἑταῖροι
ἡμῖν, ἀλλὰ σίδηρον ἐφοπλίζουσι, καὶ ἄγρην.
ἤδη καὶ δελφῖσιν ἐποτρύνουσιν ἄρηα,
σπονδάς τ' ἀθανάτων, καὶ ὁμοφροσύνην ἀλιτόντες
ἡμετέρην, τὴν πρόσθεν ἐπ' ἀλλήλοις ἐθέμεσθα.
τοῖα καὶ ἄφθογγός περ ὅμως τεκέεσσιν ἑοῖσιν
μυθεῖται, καὶ τὸν μὲν ἀπέτρεπε τῆλε φέβεσθαι.
τῷ δ' ἑτέρῳ κρυερῶς μεμογηκότι συμμογέουσα
αὐτῆς ἄγχ' ἀκάτοιο συνέσπεται, οὐδ' ἀπολείπει,
οὐδέ τις ἱέμενός περ ἀποτρέψειε τεκοῦσαν
οὔτε βαλὼν, οὔτ' ἄλλο φέρων δέος, ἀλλ' ἅμα παιδὶ
ἑλκομένῳ δύστηνος ἀνέλκεται, ὄφρα πελάσσῃ
δυσμενέων ὑπὸ χεῖρας, ἀνάρσιοι ἦ μέγ' ἀλιτροί.
οἱ δ' οὔτ' οἰκτείρουσιν ἀτυζομένην ὁρόωντες,
οὔτε νόον γνάμπτουσι σιδήρεον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
χαλκείαις ἀκίδεσσι καταίγδην ἐλάσαντες
παῖδά τε, καὶ γενέτειραν ὁμῇ συναπέφθισαν ἄτῃ.
ἔφθισαν, οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ περὶ παιδὶ θανόντι
μήτηρ καὶ φρονέουσα, καὶ ἱεμένη δεδάϊκται.
ὡς δ' ὁπότ' ὀρταλίχοισι χελιδόσι νηπιάχοισι
νέρθεν ὑπ' ἐξ ὀρόφοιο τυχὼν ὄφις ἄγχι πελάσσῃ,
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε, καὶ ἔσπασεν ἔνδον ὀδόντων,
μήτηρ δὲ πρῶτον μὲν ἀτυζομένη πεπότηται
λοίγια τετριγυῖα φόνου γόον, ἀλλ' ὅτε παῖδας

θαρσαλέως ἐπὶ μόχθον ἅτ' ἀντύσῃ βεβαῶτα
ἄνδρα ποδωκείης δεδαημένον. αὐτ' ὅτε θυμῷ
θαρσήσῃ, δίναις μὲν ἐνήλατο, τὸν δὲ καθέλκει
ἱέμενον πολιοῦ μολίβδου βεβριθότος ὁρμή.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐς βυθὸν προμολὼν ἐξέπτυσ' ἀλοιφήν.
ἡ δὲ μέγα στίλβει τε, καὶ ὕδατι μίσγεται αὐγή.
ὄρφνης ἠΰτε πυρσὸς ἀνὰ κνέφας ὄμμα φαείνων.
πέτραις δ' ἐμπελάσας σπόγγους ἴδεν, οἳ δὲ φύονται
ἐν νεάτοις πλαταμῶσιν ἐρηρότες ἐν σπιλάδεσσιν.
καί σφισι καὶ πνοιὴν φάτις ἔμμεναι, οἷα καὶ ἄλλοις,
ὅσσα πολυρραθάγοισιν ἐνὶ σπιλάδεσσι φύονται.
αὐτίκα δ' ἐπαΐξας δρεπάνῃ τάμε χειρὶ παχείῃ
ὥς τέ τις ἀμητὴρ σπόγγων δέμας, οὐδ' ἔτι μέλλει
δηθύνων, σχοῖνον δὲ θοῶς κίνησεν, ἑταίροις
σημαίνων κραιπνῶς μιν ἀνελκέμεν, αἷμα γὰρ ἐχθρὸν
αὐτίκ' ἀπὸ σπόγγων ῥαθαμίζεται. ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀνδρὶ
εἱλεῖται, πνοιῇ δὲ δυσαεῖ πολλάκι φῶτα
ἔσβεσε, μυκτήρεσσιν ἐνισχόμενος βαρὺς ἰχώρ.
τοὔνεκα λαιψηρῶς ἀναδύεται, ὥς τε νόημα
ἑλκόμενος, τὸν μέν τις ἰδὼν προφυγόντα θαλάσσης
ἄμφω γηθήσῃ τε, καὶ οἰκτείρων ἀκάχῃσιν.
ὧδε γὰρ ἠπεδανοῖσι παρειμένου μελέεσσιν,
δείματι καὶ καμάτῳ θυμαλγέϊ γυῖα λέλυνται.
πολλάκι δ' ἐχθίστης τε τυχὼν, καὶ ἀπηνέος ἄγρης
ἁλλόμενος ἐς πόντοιο βαθὺν πόρον, οὐκέτ' ἀνέσχεν
δύσμορος ἀντιάσας δυσδερκεῖ θηρὶ πελώρῳ.
καί ῥ' ὁ μὲν οἷς ἑτάροισιν ἐπισείων θαμὰ δεσμὸν.
κέκλεται αὖ ἐρύειν, τὸ δέ οἱ δέμας ἡμιδάϊκτον
κητείη τε βίη, καὶ ὁμόστολοι ἔσπασαν ἄνδρες

ἔμμεναι, οὐδ' ἄνδρεσσιν ὀϊζυρώτερον ἔργον.
οἳ δή τοι πρῶτον μὲν ὅτ' ἐς πόνον ὁπλίζονται,
βρώμη τ' ἠδὲ ποτοῖσιν ἀφαυροτέροισι μέλονται.
ὕπνῳ τ' οὐχ ἁλιεῦσιν ἐοικότι μαλθάσσονται.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀγήρω ἐφοπλίζοιτ' ἐς ἀγῶνα
μολπῆς εὐφόρμιγγος ἔχων φοιβήϊον εὖχος,
πᾶσα δέ οἱ μέλεται κομιδὴ, πάντη δὲ φυλάσσει
πιαίνων ἐς ἄεθλα λιγυφθόγγου μέλος αὐδῆς.
ὣς οἵγ' ἐνδυκέως κομιδὴν εὔφρουρον ἔχουσιν.
ὄφρα σφιν πνοιή τε μένοι ποτὶ βυσσὸν ἰοῦσιν
ἀσκηθὴς, προτέροιο δ' ἀναψύξωσι πόνοιο.
ἀλλ' ὅτ' ἀεθλεύουσι μέσον πόρον ἐξανύοντες,
εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἁλὸς μεδέουσι βαθείης,
ἀρῶνται κήτειον ἀλεξῆσαι σφίσι πῆμα.
μηδέ τιν' ἀντιάσαι λώβην ἁλός. ἣν δ' ἐσίδωνται
καλλίχθυν, τότε δή σφι νόον, μέγα θάρσος ἱκάνει.
οὐ γάρ πω κείνῃσι νομαῖς ἔνι κῆτος ἄαπτον,
οὐ δάκος, οὐδέ τι πῆμα θαλάσσιον ἄλλο φαάνθη.
ἀλλ' αἰεὶ καθαροῖσιν ἀπημάντοις τε πόροισιν,
τέρπονται, τῷ καί μιν ἐφήμισαν ἱερὸν ἰχθύν.
τῷ δ' ἐπιγηθήσαντες, ἐπισσεύουσι πόνοισιν.
πείσματι μακεδανῷ, μεσάτης ὑπὲρ ἰξύος ἀνὴρ
ἔζωσται, παλάμῃσι δ' ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἀείρει
τῇ μὲν ἐριβριθῆ μολίβου χύσιν ἀμφιμεμαρπὼς,
δεξιτερῇ δ' ἅρπην εὐήκεα χειρὶ τιταίνει.
φρουρεῖ δ' ἐν γενύεσσιν ὑπὸ στόμα λευκὸν ἄλειφαρ.
στὰς δ' ἄρ ὑπὲρ πρώρης ἐσκέψατο πόντιον οἶδμα
ὁρμαίνων βριθύν τε πόνον, καὶ ἀθέσφατον ὕδωρ.
οἱ δέ μιν ὀτρύνουσιν, ἐπισπέρχουσί τε μύθοις

[illegible]

οἰκτρὸν ἰδεῖν, ἔτι νηὸς ἐφιέμενον, καὶ ἑταίρων.
οἱ δὲ θοῶς κεινόν τε πόρον, καὶ λυγρὸν ἄεθλον,
ἀχνύμενοι λείπουσι, καὶ ἐς χέρσον κατάγονται
λείψανα δυστήνοιο περικλαίοντες ἑταίρου.
Τόσσ' ἐδάην σκηπτοῦχε διοτρεφὲς ἔργα θαλάσσης
σοὶ δ' αἰεὶ νῆες μὲν ἀπήμονες ἰθύνοιντο
πεμπόμεναι λιαροῖσι, καὶ εὐθυπόροισιν ἀήταις.
αἰεὶ δ' ἰχθυόεσσα περιπλήθοιτο θάλασσα,
γαίης τ' ἀστυφέλικτα ποσειδάων ἐρύοιτο,
ἀσφάλιος ῥιζοῦχα θεμείλια νέρθε φυλάσσων.

Τέλος τῶν τοῦ Ὀππιανοῦ ἁλιευτικῶν.

οὐκ ἐθέλω τριέτησι, τὰ νῦν ὀρίβακχον ἀείδειν.
οὐ χορὸν Ἀονίου παρὰ βένθεσιν Ἀσωποῖο
λείπομαι ὡς κέλεαι τὰ σὰ βάζειν νύκτερα θύσθλα.
δηθάκις ἀμφεχόρευσα θυωναίῳ διονύσῳ.
μὴ γένος ἡρώων εἴπῃς, μὴ ναυτίλον Ἀργώ.
μὴ δὲ μόθους μερόπων, μή μοι βροτολοιγὸν ἀείδῃς.
οὐκ ἐρέω πολέμους, οὐκ ἄρεος ἔργα κάκιστα.
ἐφρασάμην παρθένων τε δύας καὶ κτησιφόωντα
ἀμφὶ μόθοις ὀλοοῖσιν ἀκὴν ἔχε, λείπε σὲ κεστοὺς
ἐχθαίρω τὰ λέγουσιν ἀθύρματα ποντογενείης.
ἐκλυόμεν σε μάχαιρα γάμων ἀμύντορ ἐοῦσαν.
μέλπε μόθους θηρῶν τε, καὶ ἀνδρῶν ἀγρευτήρων.
μέλπε γένη σκυλάκων, καὶ ἵππων αἰόλα φῦλα.
βουλὰς ὠκυμόρους στιβίης εὐηβολία ἔργα.
ἔχθε ἀμοιβήρεια λέγειν, φιλότητας ἀείδειν.
καὶ θαλάμους ἐν ὄρεσιν ἀδακρύτοιο κυθείρης.
καὶ τοκετοὺς ἐνὶ θηρσὶν ἀμαιώτοιο λοχείης.
τοῖαι συνθεσίαι ζηνὸς μεγάλοιο θυγατρός.
ἔκλυον, ἀείδω βάλλοιμι δ' ἐπίσκοπον ἠχήν.
ἀλλὰ σύ γ' ἀντολίηθεν ἐπ' ὠκεανὸν βασιλεύων.
εὔδιον ἀμβροσίῃσιν ὑπ' ὀφρύσι σῇσι γεγηθώς.
δεξιτερὴν ὀπάσαιο πανίλαον ὀλβοδότειραν,
γαίῃ καὶ πολίεσσι, καὶ εὐθήρῃσιν ἀοιδαῖς.
τριχθαδίην θήρην θεὸς ὤπασεν ἀνθρώποισιν.
ἠερίην χθονίην τε, καὶ εἰναλίην ἐρατεινήν.
ἀλλ' οὐ ἶσος ἄεθλος. ἐπεὶ πόθεν ἶσα τέτυκται.
ἰχθυὸς ἀσπαίροντα βυθῶν ἀπομηρύσασθαι.
καὶ ταναοὺς ὄρνιθας ἀπ' ἠέρος εἰρύσασθαι.
ἢ θηρσὶ φονίοισιν ἐν οὔρεσι δηριάασθαι.
οὐ μὲν ἄρ' οὐδ' ἁλιῇ καὶ οὐκ ἐπὶ ξυντῆρι.

ΟΓΓΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Οἱ μάκαρ αἴδω γαίης ἐρικυδὲς
ἔρεισμα
φέγγος ἐνυαλίων πολυήρατον αἰνεα-
δάων.
αὐσονίου ζηνὸς γλυκερὸν θάλος Ἀν-
τωνῖνε.
τὸν, μεγάλη μεγάλῳ φυτήσατο δόμνα σεβήρῳ.
ὀλβίῳ εὐνηθεῖσα, καὶ ὄλβιον ὠδίνασα.
νύμφη ἀριστοπόσεια, λεχὼ δέ τε καλλιτόκεια.
ἀσσυρίη κυθέρεια, καὶ οὐ λείπουσα σελήνη.
οὐδὲν ἀμαυρότερον ζηνὸς κρονίδαο γενέθλης
εὐμενέες τιτὰν φαέθων, καὶ φοῖβος ἀπόλλων.
ὃν ῥα πατὴρ μεγάλῃσι πονησάμενος παλάμῃσι.
δῶκεν ἔχειν πᾶσαν τραφερὴν, πᾶσαν δὲ καὶ ὑγρήν.
σοὶ μὲν γὰρ θαλέθουσα κύει πάνδωρος ἄρουρα.
καὶ πάλιν εὐδιόωσα τρέφει κλυτὰ φῦλα θάλασσα.
σοὶ δέ τε πάντα νέουσιν ἀπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα.
φαιδρά τε μειδιόωσα πρὶ κλυτὸς ἠριγένεια.
τοὶ γὰρ ἐγὼν ἔραμαι θήρης κλυτὰ δήνε' ἀεῖσαι.
τοῦτό με καλλιόπη κέλεται τέ τ' ἄρτεμις αὐτή.
ἔκλυον ἣ θέμις ἐστὶν, θεῆς ἔκλυον ἠχῆς.
καὶ θεὸν ἠμείφθην· πρώτη δέ με τοιάδ' ἔνισπεν.
ἔρχεο, καὶ τρηχεῖαν ἐπιστείβωμεν ἀταρπόν.
τὴν, μερόπων οὔπω τις ἑοῖς ἐπάτησεν ἀοιδαῖς.
ἵλαθι πότνια δῖα τὰ μὲν φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
ἄμμες ὑφ' ἡμετέρῃ μεροπηΐδι λέξομεν ἠχῇ.

τῷ, μὴ πιαλέοι θῆρες ἐπὶ μῶλον ἴοιεν.
μὴ δ' ἔτι λεπταλέοι, καὶ γάρ ποτε δηρίσασθαι
θηρσὶν ἐνυαλίοις χρειὼ πολυαγρέα φῶτα.
τοὔνεκά μοι δέμας ὧδε κεκασμένοι φοιτώντων
ἀμφότερον κραιπνοί τε θέειν, σθεναροί τε μάχεσθαι.
καὶ δ' ἄρα δεξιτερῇ μὲν ἐπικραδάοιεν ἄκοντας.
ἀμφιδύμους ταναούς, δρεπάνην δὲ ἐπὶ μεσάτθι ζώνης.
καὶ γὰρ καὶ θήρεσσι πικρὸν πόνον ἐντύνοιντο.
καί τε κακὸν φορέοιεν ἀλεξιτήρια φωτῶν.
λαιῇ δ' αὖ πεζὸς μὲν ἄγοι κύνας, ἱππηλάτης δὲ
ἵππων ἰθύνε κυβερνητῆρα χαλινόν.
εὐπαλέως δὲ χιτῶνα καὶ εἰς ἐπιγουνίδα πήξας,
ἑλκέσθω σφίγγοιτο δ' ἐπημοιβοῖς τελαμῶσιν.
αὐχένος αὖθ' ἑκάτερθε παρήορον ἐκ παλαμάων.
εἷμα περιστέλλοιτ' ὀπίσω, σθεναρῶν ὑπὲρ ὤμων.
ῥήϊον ἐς κάματον, γυμνοῖσι δὲ ποσὶν ὁδεύειν.
κείνους, τοῖσιν ἴχνη πέλεται δυσδερκέα θηρῶν.
ὄφρά κε μὴ θήρεσσιν ἀπ' ὄμματος ὕπνον ἕλοιτο.
ἠχῆ ῥοιβομένων λιπαροῖς ὑπὸ ποσσὶ πεδίλων.
μὴ δ' ἄρα λῶπος ἔχειν μάλα λώϊον οὕνεκεν εἷμα
πολλάκι κινύμενον πνοιῇ κελάδοντος ἀήτου
θῆρας ἀνεπτοίησεν· ἀνήϊξαν δὲ φέβεσθαι.
ὧδε μὲν οὖ στέλλοιντο θοὸν δέμας ἀγρευτῆρες.
τοῖς γὰρ φιλέει Λητωϊὰς ἰοχέαιρα.
ἄλλοτε δ' ἀλλοίην ὥρην ἐπὶ θῆρας ἰόντων.
ἤματος ἱσταμένοιο, καὶ ἤματος ἀνυμένοιο.
καὶ μέσατου, ποτὲ δ' ἑσπερίου, ποτὲ δ' αὖτε καὶ ὄρφνη.
θῆρας ὑπ' ἀκτίνεσσι σεληναίης ἐδάμασσαν.
ἠὼς μὲν τέτακται περιδέξιος ἀγρευτῆρι.
πᾶσα γὰρ γαληνιόωσα πανημερίοισι δρόμοισιν.

ἄγρη νόσφι πόνοιο· πόνῳ δ' ἅμα τέρψις ὀπηδεῖ.
μούνη· καὶ πόνασι οὔτις, ἀναίμακτοι δὲ πέλονται.
ἤτοι ὁ μὲν, πέτρῃσιν ἐφήμενος αἰγιαλοῖσι.
γυραλέοις δονάκεσσι· καὶ ἀγκίστροισι δαφοινοῖς
τερπωλὴ δ', ὅτε χαλκὸν ὑπὲρ γενύεσσι κρύψας·
ὕψι μάλα θρώσκοντα βυθῶν ὕπερ ἀσπαίροντα.
εἰνάλιον φορέῃσι δι' ἠέρος ὀρχηστῆρα.
καὶ μὴν ἰξευτῆρι πόνος γλυκύς, οὐ γὰρ ἐπ' ἄγρην
οὐκ ἄορ, οὐ δρεπάνην, οὐ χάλκεα δοῦρα φέρονται.
ἀλλ' αὐτοῖς ἐπὶ δρυμὰ συνέμπορος ἕσπετο κίρκος.
καὶ δολιχαὶ θώμιγγες, ὑγρός τε μελίχροος ἰξός.
οἵ τε δ' ἠερίην δόνακες πατέουσιν ἀταρπόν.
τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν ἰσοτάλαντα.
ἢ βασιλῆι λέοντι τίς αἰετὸν ἀντιβάλοιτο.
εἴπω· πορδαλίων δέ τις ἂν μύραιναν ἐίσκοι.
ἢ θῶας κίρκοις. ἢ ῥινοκέρωτας ἐχίνοις
ἢ λάρον αἰγάγροις, ἢ κήτεα πάντ' ἐλέφαντι.
θηρητῆρε λύκους εἵλεσαν, θύννους δ' ἁλιῆες.
ἀγρευτῆρες ὄϊς, τρήρωνας ἕλον δονακῆες.
ἄρκτον ἐπακτῆρες, καὶ μορμύρον ἀσπαλιῆες.
τίγριν δ' ἱππῆες, καὶ κιχλίδας ἰχθυβολῆες.
κάπριον ἰχνευτῆρες, καὶ ἀηδόνας ἰξευτῆρες.
ἀλλὰ σὺ μὲν Νηρεῦ, καὶ δαίμονες Ἀμφιτρίτης,
ἤδε φιλορνίθων δρυάδων χορὸς ἱλήκοιτε.
δὴ γὰρ ἐπιστροφάδην με φίλαι καλέουσιν ἀοιδαὶ
δαίμοσι θηροφόνοισι παλίντροπος ἔρχομ' ἀείσων.
πρῶτα μὲν αἰζηοὶ μήμοι μάλα πίονες ἔστων.
ἢ γάρ τε σκοπέλοισι θορεῖν μέγ' ὑπείροχον ἵππον.
χρειὼ ἀναγκαίη· χρειὼ δ' ἄρα τάφρον ἀλέσθαι.
δηθάκι δ' ἐνδρυμοῖσιν ἀνάγκη θῆρα δίεσθαι.
ὥς κεν ἐλαφρίζοντα καὶ εὐφόρτοις μελέεσιν.

μηκάδας αὖτ' ἐρίφω, καὶ φορβάδας ὠκέι πώλῳ.
καὶ μὴν τόσα φέροιντο, ποτὶ κνημοὺς ξυλόχους τε.
ἐργοπόνοι κρατεροὶ θῆρες ἐρικυδέος ὅπλα.
ἔντεά τ' ἀθήροιο μέγα πνείοντα φόνοιο.
ἄρκυας, ὑστρεφέας τε λύγους, τανάοντε πάναγρον.
δίκτυα τε, χαλίδας τε, βρόχων τε πολύστονα δεσμά.
αἰχμὴν τριγλώχινα σιγύνην εὐρυκάρηνον.
ἁρπάλαγον, κάμακάς τε, καὶ ἄπτερον ὠκὺν ὀϊστόν.
φάσγανα, βουπλῆγάς τε, λαγωοφόνοντε τρίαιναν.
ἀγκυλίδας σκολιὰς, μολιβοσφιγγέας τε κορώνας.
σπαρτόδετον μήρινθον, εὔπλεκτόν τε ποδάγρην.
ἅμματά τε, στάλικάς τε, πολυγληνόντε σαγήνην.
ἵππους δ' εἰς θήρην μέγα κυδήεντας ἀγέσθων
ἄρσενας· οὐ μόνον ὅττι χερείονες εἰσὶ πόδεσσι.
θηλύτεραι, τελέειν δολιχὸν δρόμον ἐν ξυλόχοισιν,
ἀλλ' ὅτ' ἀγινάασθαι χρειὼ φιλοδέμνιον ἦτορ
ἵππων ὠκυπόδων ἀπὸ δ' ἱππάδα τηλόσ' ἐρύκειν.
ὄφρα κε μὴ χρεμέθωσι λιλαιόμεναι φιλότητος.
καί τ' ἀΐοντες αὐδὴν κρυβὴν φύζαν δὲ νέωνται
νεβροί, δορκαλίδες τε θοαὶ, καὶ δειμαλέος πτώξ.
ἵππων δ' αἰόλα φῦλα τόσ' ἔθνεα μυρία φωτῶν.
ὅσσα βροτοῖσι γένεθλα δεδασμένα σῖτον ἔδουσιν.
ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τοὺς οἳ μετὰ πᾶσι κραταιοί.
ὅσσοι θ' ἱππαλέοισιν ἀριστεύουσιν ὁμίλοις
τυρσηνοί, σικελοὶ, κρῆτες, μάζικες, ἀχαιοί.
καππαδόκαι, μαῦροι, σκυθικοὶ, μάγνητες, ἐπειοί.
ἴωνες, ἀρμένιοι λίβυες, θρήϊκες, ἐρεμβοί.
ἵππον δ' ἐν πάντεσσι παμμέξοχον ἐφράσαντο
ἴδμονες ἱπποδρόμων καὶ βουλίων ἐπίβραι.

εἴαρι φυλλοτόκῳ, καὶ φυλλορόῳ φθινοπώρῳ.
ἔξοχα γὰρ τελέθουσι, καὶ ἵπποις, καὶ μερόπεσσι,
καὶ κυσὶν ὠμηστῆρσι, θέειν εὐκραέες ὧραι.
εἴαρι χρυσείῳ χρυσῶν νεφέων ἐλατῆρι.
ὁππότε ποντοπόροισι βαταὶ πλώουσι θάλασσαι
ἄργυφα τεινομένοισι λινοπτερύγων ὅπλα νηῶν.
ὁππότε γαῖα βροτοῖσι φυτηκομέουσι γέγηθεν.
ὁππότε καὶ καλύκεσσι, καὶ ἄνθεσιν ἅμματα λύει.
ἢ πάλιν ἐσχατίῃσιν ὀπωρινῇσι ποτῇσιν,
ἡνίκα δῶμα τέθηλεν ὀπωρολόγοιο γεωργοῦ.
καρπὸς ἀθηναίης λιπαρὴν ὅτε γαυλίδα πλήθει.
καὶ βότρυς ἡμερίδων θλίβων ἐπιλήνια χαίροι.
σίμβλα μελισσάων ὅτε λάρια κηρία θλίβει.
χείματι δ' ἐν μεσάτῳ μέσον ἤματος ἀγρώσσοιο,
εὖτέ τις ἐν δρυμοῖσιν ὑπὸ σπήλυγγι λιασθεὶς
κάρφεα λεξάμενός τε, καὶ ὠκύμορον φλόγα νήσας
ἄγχι πυρὸς κλινθεὶς, ὡπλίσσατο δόρπον ἀμοργός.
ἐν δὲ θέρει, χρειὼ φυγέειν φλογόεσσαν ἀϋτήν.
αὔξαντ' ἠελίου· κέλομαι δ' ἐπ' ἄεθλον ἱκάνειν.
πρώτῃ ὑπ' ἀμφιλύκῃ, ὅθ' ἑωθινὸν ἀγριῶται.
ἰσοβοῆος ἔνερθεν ὑπ' εὐποίητον ἐχέτλην
νειοτόμον δὲ μαλείῃσιν ἐπιθύνουσιν ἄροτρον.
ἢ πάλιν ἑσπερίῃσιν ὅτ' ἠέλιος ξυνὰ κλίνει.
ὁππότε σημαίνουσιν ἑαῖς ἀγέλῃσι νομῆες.
αἵ τε κατασσεύωσι ποτὶ σφετέρους πάλι σηκοὺς
βριθόμεναι μαζούς τε, καὶ οὔθατα κυμαίνουσαι.
οἱ δ' ἀπὸ λαϊνέων ἅμυδις προθορόντες ἐναύλων
πάντες ἑαῖσι φίλαισι περισκαίρουσι τεκούσαις.
ἀμφὶ μὲν ἀγλήνους δαμάλας βλοσυρῶπες μόσχοι.
αὐτὰρ ἐϋκέρους οἶας περιβληχάδας ἀμνοί.

θηρσί τ' ἐνυαλίοισιν ἐναντία δηρίσασθαι.
πῶς μὲν γάρ τε μάχαισιν ἀρήϊος ἔκλυεν ἵππος·
ἦχον ἐγερσίμοθον, δολιχῶν πολεμήϊον αὐλῶν·
ἢ πῶς ἄντα δέδορκεν ἀσκαρδαμύκτοισιν ὀπωπαῖς.
αἰζηοῖσι λόχον πεπυκασμένον ὁπλίτῃσι.
καὶ χαλκὸν σελαγεῦντα, καὶ ἀστράπτοντα σίδηρον.
καὶ μάθεν εὖτε μένειν χρειὼ, πότε δ' αὖτις ὀρούειν.
καὶ μάθεν εἰσαΐειν κρατερὸν σύνθημα λοχαγῶν.
πολλάκι καὶ δηΐων ἀνδρῶν ἐπελάσσατο πύργοις
ἤρεμος ἀσπιδόεσσαν ὑπόπτερον εὖτε βροτοῖσιν
ἀσπὶς ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπὶ κόρσιον ἀσπίδ' ἐρείδει.
ὁππότε ἐέλδωνται δηΐων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
καὶ πεδίον τεύχωσι μετήορον ἐμβαδόεσσαν.
δαιδάλεον πυκινὸν πολυόμφαλον, ἀντία δ' αἴγλη·
χαλκοῦ ἀποθρώσκει φαεθοντίας· αἶψα δ' ὀπίσω.
κλινομένης ἀκτῖνος ἀπαστράπτει πολὺς αἰθήρ.
ἵπποις γὰρ πέρι ἄλλα φύσις πόρε τεχνήεσσα.
ἡμερίων κραδίην, καὶ στήθεσιν αἰόλον ἦτορ.
αἰὲν γινώσκουσιν ἑὸν φίλον ἡνιοχῆα.
καὶ χρεμέθουσιν ἰδόντες ἀγακλυτὸν ἡγεμονῆα.
καὶ πολέμοισι πεσόντα μέγα στενάχουσιν ἑταῖρον.
ἵππος ἐνυσμίνῃ ῥῆξέν ποτε δεσμὰ σιωπῆς,
καὶ φύσιος θεσμοὺς ὑπερέδραμε, καὶ λάβεν ἠχὴν
ἀνδρομέην, καὶ γλῶσσαν ὁμοίϊον ἀνθρώποισιν.
ἵππος ἐνυάλιος μακεδονίου βασιλῆος.
βουκεφάλας ὅπλοισιν ἐναντία δηριάασκεν.
ἵππος ἐπ' ἀνθερίκων ἔθεεν κούφοισι πόδεσσιν.
ἄλλος ὑπὲρ πόντοιο, καὶ οὐ στεφάνην ἐδίηνεν.
ἵππος ὑπὲρ νεφέων χιμαροκτόνον ἤγαγε φῶτα.
καὶ χρεμέθων ποτὲ πῶλος ὑφ' ἡνιόχοιο δόλοισι.

εἴδεσιν ὃς τοίοισιν ὅλον δέμας ἐστεφάνωται.
βαιὸν ὑπὲρ δειρῆφι, μετήορον, ὑψικάρηνον,
ἀείροι μέγας αὐτὸς ἐὼν περιηγέα γυῖα.
ὑψικάρα νεάτην δὲ γένυν ποτὶ δειράδα νεύοι.
εὐρὺ πέλει, φαιδρόν τε μεσόφρυον, ἐκ δ' ἄρα κόρσης.
ἀμφὶ μέτωπα τριχῶν πυκινοὶ σείοντο κόρυμβοι.
ὄμμα γορὸν, πυρσωπόν. ἐπισκυνίοισι δαφοινόν.
εὐρεῖαι ῥῖνες, στόμα δ' ἄρκιον, οὔατα βαιά.
γυραλέη δειρὴ τελέθοι λασιαύχενος ἵππου.
ὡς ὅτε χαιτήεσσα λόφον νεύοι τρυφάλεια
πουλὺ πέλοι στέρνον, δολιχὸν δέμας, εὐρέα νῶτα.
καὶ ῥάχις ἀμφίδυμος μέσον ἰχία πιαίνουσα.
ἐκ δὲ θέοι πολλὴ μετόπισθε τανύτριχος οὐρή.
μηροὶ δ' εὐπαγέες μυώδεες, αὐτὰρ ἔνερθεν
ὀρθοτενεῖς, δολιχοί τε ποδῶν περιμηκέες αὐλοί.
καὶ μάλα λεπταλέοι καὶ σαρκὶ λελειμμένα κῶλα.
οἷα τανυκραίροισιν ἀελλοπόδεσσιν ἐλάφοισι.
καὶ σφυρὸν ἀγκλίνοιτο, θέοι δὲ περίδρομος ὁπλή.
ὕψι μάλ' ἐκ γαίης, πυκινὴ κερόεσσα κραταιή.
τοῖος μοι βαίνοι κρατερὴν θήρειον ἐνυώ.
θυμαίνων συνάεθλος, ἀρήϊος, ὄμβριμος ἵππος,
τυρσηνοὶ τοῖοί τε, καὶ ἀρμένιοι, καὶ ἀχαιοί.
καππαδόκαι τε κλυτοὶ, ταύρου προπάροιθε νέμονται.
θαῦμα δὲ καππαδόκεσσι μέγ' ἔδρακον ὠκυπόδεσσιν.
ἐσόκε μὲν νεογιλὸν ὑπὸ στομάτεσσιν ὀδόντα,
καὶ γλαγερὸν φορέουσι δέμας, τελέθουσ' ἀμενηνοί.
κραιπνότεροι δὲ πέλουσιν ὅσῳ μάλα γηράσκουσι.
κείνους εἰς πόλεμον μεγαλήνορα θωρήσσοιο.
αἴθωνάς τ' ἐπὶ θῆρας. ἐπεὶ μάλα θαρσήεντες.
ὅπλοις ἀντιάαν, πυκινὴν ῥῆξαί τε φάλαγγα.

δρὰς τ' εὐχόμενοι πολυπήμονι νυμφευτῆρι.
ὁτὲ δὲ μυρόμενοί τε, καὶ ἔχαρν ἀΐσσοντες.
ἀντιπέρην πέτρῃσιν ἑὰς κεφαλὰς ἐλόωντες.
ὀστὰ συνηλοίησαν, ἑὸν δ' ἀπὸ φέγγος ἄμερσαν.
αὐτοφόνοι κλίναντες ἐπ' ἀλλήλοισι κάρηνα.
ὧδε φάτις προτέρη κλέος ἵπποισι μεταείδει.
ἵππων δ' ὅσσα γένεθλα τιτήνατο μυρίος αἶα.
ὠκύτατοι σικελοί, λιβύϊον, οἵ τε νέμονται
καὶ ζικέρηνον ὄρος, ὅθι τοι σκέπας ἐγκελάδοιο.
πυρσοῖς αἰθερίοισιν ἐρευγομένοιο κεραυνοῦ.
σικελίης αἴτνης ἀνεκάχλασεν ἀέναον πῦρ.
κραιπνότεροι σικελῶν δὲ παρ' εὐφρήταο ῥέεθρα.
ἀρμένιοι, πάρθοι τε βαθυπλόκαμοι τελέθουσιν.
ἀλλ' ἄρα καὶ πάρθοισι μέγα προφέρουσιν ἴβηρες.
ὠκυτέροισι πόδεσσι κροαίνοντες πεδίοισιν
κείνοισιν τάχα μοῦνος ἐναντίον ἰσοφαρίζοι
αἰετὸς αἰθερίοισιν ἐπιθυίων γυάλοισιν,
ἢ κίρκος ταναῇσι τανυσσόμενος πτερύγεσσιν.
ἢ δελφὶς πολιοῖσιν ὀλισθαίνων ῥοθίοισι.
τόσσον ἴβηρες ἔασι θοοὶ πόδας ἠνεμόεντας.
ἀλλ' ὀλίγοι, βαιοί τε μένος, καὶ ἀνάλκιδες ἦτορ.
καὶ δρόμον ἐν παύροισιν ἐλεγχόμενοι σταδίοισιν.
εἴδεα δ' ἀγλαόμορφα κλυτὸν δέμας ἀμφιέσαντο.
ὁπλὴν δ' οὐ κρατερὴν πηλοφόρον εὐρυπέδιλον.
μαύρων δ' αἰόλα φῦλα πολὺ προφέρουσιν ἁπάντων.
ἀμφὶ δρόμους ταναούς τε, καὶ ἀμφὶ πόνους ἀλεγεινούς.
καὶ λίβυες μετὰ τούς, δολιχὸν δρόμον ἐκτελέουσιν.
εἴδεα δ' ἀμφοτέροισιν ὁμοῖα, πλὴν ὅσον αὖτε.
μείζονες εἰσιδέειν λίβυες κρατεροὶ γεγάασιν.
ἀλλὰ δέμας δολιχοὶ πλευρῇσι γὰρ ἀμφὶς ἔχουσιν.

θήκατο τῶν πρὶν σῶν ἀσιηγενέων βασιλῆα.
ἔξοχα δ᾽ αὖ τίουσι φύσιν· τὸ δὲ πάμπαν ἄπιστον.
οὐ φιλότητα μολεῖν, τὴν οὐ θέμις, ἁγνὰ μένουσιν,
ἄχραντοι μυσῶν· καθαρῆς δ᾽ ἐράουσι κυθήρης.
ἔκλυον ὡς προπάροιθε πολυκτεάνων τις ἀνάκτων.
καλὸν ἔχεν πεδίοις ἵππων ἀγλαΐον ὅμιλον.
τοὺς πάντας μετέπειτα δαμασσαμένους προβελίμνους.
ἱππαλέη νοῦσος πρόλιπε δύο μητέρα μούνην.
καὶ μητρὸς φιλίης ὑπομάζιον εἰσέτι πῶλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ μέγας ἦν πειρᾶτο σχέτλιος ἀνὴρ
μητέρα παιδὸς ἑοῖο παρ᾽ ἀγκοίνῃσι βαλέσθαι.
τοὺς δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησεν ἀναινομένους φιλότητα
καὶ γάμον ἀμφοτέροισιν ἀπώμοτον, αὐτίκ᾽ ἔπειτα
αἰνὰ τιτυσκόμενος δολίην ἐπὶ μῆτιν ὕφαινεν.
ἐλπόμενος κλέψειν γένος ἵπποισι παλίνορσον.
ἄμφω μὲν πρώτιστα καλύψατο βιαζομένων.
ἄλλοισιν ῥινοῖς, μετέπειτα δὲ χρῖσεν ἐλαίῳ
πᾶν δέμας ὀδώσει, κνώδει ἔλπετο γὰρ δή.
οὐ μὴν ἠγήτειραν ἀμαλδῦναι φιλότητος.
καὶ λάθεν ὦ μάκαρες ῥέζων κακὰ, καὶ τετέλεστο.
ξυνὸς ἀπόπλυστος θάλαμος, συγγνώτορος ἵπποις.
οἷος ἐν ἀνθρώποισιν ἐνυμφεύθη προπάροιθεν.
καδμεῖος γάμος αἰνὸς ἀμήμονος οἰδιπόδαο.
οἳ δ᾽ ὅτε γνωσθέντες, ἑὴν ἄτην ἐνόησαν,
λοξῇσιν δ᾽ ἄθρησαν ἀνιάζοντες ὀπωπαῖς.
ἦ μὲν ἄρα τλήμων ἄγονον γόνον αὐτὰρ ὅγ᾽ αἶψα
αἰνόγαμος, κακόλεκτρος, ἀμήτορα μητέρα δειλήν.
ὕψι μάλ᾽ ἠέρθησαν ἀμείλιχα φυσιόωντες.
δέσματ᾽ ἀπορρήξαντες, ἔπειτ᾽ μεγάλα χρεμέθοντες.
δία θεοὺς μάκαρας μαρτυρόμενοι κακότητος.

τοὺς ἔτι νηπιάχους γράψαν τεχνήμονες ἄνδρες·
αἰθομένῳ χαλκῷ ταναὴν ῥίζα πυρσεύοντες·
δηθάκι δ' ἄλλα βροτοὶ πανεπίφρονα μητίσαντο
πῶλον ἐπιγράψαι, καὶ νηδύι μητρὸς ἐόντα.
ὢ πόση κραδίη πόση μερόπεσσι πέλει φρήν.
ἔρξαν ὅπως ἐθέλουσι, θέσαν πολυειδέας ἵππους.
μητρὸς ἔτι γλαγερῆσι περιχομένους λαγόνεσσιν.
ὁππότε θηλυτέρην γὰρ ἕλῃ φιλοτήσιος ὁρμὴ,
ἵππον δ' ἐγγὺς ἰόντα κλυτὸν μεγαλήτορα μίμνῃ,
δὴ τότε δαιδάλλουσι πόσιν καλὸν. ἀμφὶ δὲ πάντῃ
πᾶν δέμας ἀστίκτοισι περὶ χροιῇσι γράφουσι.
καὶ ποτὶ λέκτρον ἄγουσιν, ἐπ' ἀγλαΐῃ κομόωντα
ὡς δέ τις ἠϊθέων ὑπὸ νυμφοκόμοισι γυναιξί.
εἵμασιν ἀργεννοῖσι, καὶ ἄνθεσι πορφυρέοισι.
στεψάμενος πνείων τε παλαιστίνοιο μύροιο.
ἐς θάλαμον βαίνῃσιν ὑμὴν ὑμέναιον ἀείδων.
ὣς ἵππον σπέρχοντα, γαμήλιά τε χρεμέθοντα.
πρόσθεν ἑῆς ἀλόχοιο κλυτὸν πόσιν ἀφριόωντα.
δηρὸν ἐρητύουσι φίλης λελιημένον εὐνῆς.
ὀψὲ δέ τοι μεθιᾶσιν ἐπήρατον ἐς φιλότητα.
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη πολυανθέα γείνατο παῖδα
μηδοὺς μετὰ πόσιος γόνιμον θορὸν ἀείρασα·
δεξαμένη μορφὴν δὲ πολύχροον ὀφθαλμοῖσι.
τοῖα νυχθημεῖνοι τοῖσιν δόνακες μεμέληνται.
μησάσθην πυκινοῖσι νοήμασιν ἰξευτῆρες.
ὁππότε δαιδάλλωσι πελειάδας νεοαυγεῖς.
αἵ τε γὰρ ἐς φιλότητα θοαὶ ποήρωνες ἴωσι.
μισγύμεναι στομάτεσσι, βαρυφθόγγοις ἀλόχοιο.
δὴ τότε μῆτιν ὕφαινε κλυτὴν τιθασσοτρόφος ἀνήρ.
ἄγχι δὲ θηλυτέρῃσι ἐθήκατο δαίδαλα πολλὰ

τῶν ἄλλων πλευρὰ σπαθίην κτέατ᾽, οὕνεκεν εἰσὶ
πάχονες εἰσιδέειν, καὶ μείζονες ἰθὺς ὀρούειν.
ἐσθλοὶ δ᾽ ἠελίου φορέειν πυρόεσσαν ἐρωήν.
καί τε μεσημβρινὴν δίψους βριμοῦσαν ἐνιπήν.
ἵπποι τυρσηνοὶ δὲ, καὶ ἄπλετα κρήσια φῦλα,
ἀμφότερον, κραιπνοί τε θέειν, δολιχοί τε πέλονται.
μαύρων ὠκύτεροι σικελοὶ, σικελῶν δέ τε θυμὸν
καὶ χαροποὶ τελέθουσι, καὶ ἔξοχον αἰγλήεντες.
καὶ μοῦνοι μίμνουσι μέγα βρύχη μαλέοντος.
ἦ γάρ τοι θήρεσσιν ἐπ᾽ ἄλλοις ἄλλα γένεθλα.
ἵππων ἄρμενα πολλὰ, τά τοι φράζουσιν ὀπωπαῖς
στικτόποδας ἐλάφοις κυανώπεας ὁπλίζοιο.
ἄρκτοισι γλαυκοὺς, καὶ πορδαλίεσσι δαφοινούς.
αἴθωνας δ᾽ ἵππους πυριλαμπέας ἀμφὶ σύεσσι.
αὐτὰρ ἐπιγλήνους χαροποὺς χαροποῖσι λέουσι.
κάλλει δ᾽ ἐν πάντεσσι πέλει πανυπέροχος ἵππος
νισαῖος. τὸν ἄγουσιν ἐρικτέανοι βασιλῆες.
καλὸς ἰδεῖν, ἀταλός τε φέρειν, εὐπειθεῖ δεσμῷ.
βαιὸς μὲν κεφαλὴν, πολλὸς δὲ βαθύτριχα δειρήν.
κυδιόων ἑκάτερθε μελιχρύσοισιν ἐθείραις.
καὶ μὴν ἄλλο γένεθλον ἐπήρατον ὠπάσσαιο
στικτὸν ἀρίζηλον, τοὺς ὤρυγγας καλέουσιν.
ἢ ὅτι καλλικόμοισιν ἐν οὔρεσιν ἀγδήσκουσιν.
ἢ ὅτι πάγχυ θέλουσ᾽ ἐπὶ θηλυτέρῃσιν ὀρούειν.
δοιὰ δ᾽ ἐπ᾽ ὀρύγγων τελέθει πολυάνθεα κάλλη.
τοὶ μὲν γὰρ δειρὴν, καλλίτριχά τ᾽ εὐρέα νῶτα
κεγχάραται δολιχῇσιν ἐπιτρίμοισι νίῃσιν.
τίγριες οἷα θοοὶ κραιπνοῦ ζεφύροιο γενέθλη.
τοὶ δ᾽ ἄρ᾽ εὐτροχάλοισι περίδρομον δαιδάλλονται.
σφραγῖσιν. πυκινῇσιν ὁμοῖα πορδαλίεσσιν.

ἵπποι δ᾽ ἀγραύλοις ἐπὶ φορβάσιν ὁπλίζονται.
ταῦροι δ᾽ ἀγροτέρας ἐπὶ πόρτιας ὁρμαίνουσι.
καὶ κτίλοι εἰλικόεντες ἐν εἴαρι μηλοβατοῦσι.
καὶ κάπροι πυρόεντες ἐποχμάζουσι σύεσι.
καὶ χίμαροι λασίοισιν ἐφ᾽ ἱππεύουσι χιμαίραις.
καὶ δ᾽ αὐτοῖς μερόπεσιν ἐν εἴαρι μᾶλλον ἔρωτες.
εἴαροι γὰρ πάνδημος ἐπιβρίθει κυθέρεια.
ἔθνεα σοὶ δὲ κυνῶν θαλάμην πολέοντι μελέσθω.
ἄρθμια τ᾽ ἀλλήλοισιν ἐοικότα τ᾽ ἔξοχα φῦλα.
ἀρκάδας ἠλείοις ἐπιμίσγεο, παίοσι κρῆτας.
κᾶρας θρηϊκίοις, τυρσηνὰ γένεθλα λάκωσι.
σαρματικόν τε πόσιν φορέοις πρὸς ἰβηρίδα νύμφην.
ὧδε μὲν ἀκράσαιο, ἀτὰρ πολυφέρτατα πάντων
φῦλα μένει μονόφυλα, τὰ δ᾽ ἔξοχα τεκμήραντο
ἄνδρες ἐπακτῆρες· τὰ δὲ μυρία φῦλα πέλονται.
τῶν ἀμόθεν μορφαί τε, καὶ εἴδεα τοῖα πελέσθω.
μηκεδανὸν κρατερὸν δέμας, ἄρθριον, ἠδὲ κάρηνον.
κοῦφον, εὔγληνον, κυαναὶ στίλβειεν ὀπωπαί.
καρχαρὸν ἐκτάδιον τελέθοι στόμα· βαιὰ δ᾽ ὕπερθεν
οὔατα λεπταλέοισι προστέλλοιν θ᾽ ὑμένεσι.
δειρὴ μηκεδανή, καὶ στήθεα νέρθε κραταιά,
εὐρέα· τὼ πρόσθεν δὲ τ᾽ ὀλιζοτέρω πόδε ἐστόν.
ὀρθοῦς, κώλων ταναοὶ δολιχῆρες ἔστοι
εὐρέες ὠμοπλάται, πλευρῶν ἐπικάρσια ταρσά.
ὀσφύες εὔσαρκοι μὴ πίονες, αὐτὰρ ὄπισθεν
στριφνή τ᾽, ἐκτάδιός τε πέλῃ δολιχόσκιος οὐρή.
τοῖοι μὲν ταναοῖσιν ἐφοπλίζοιντο δρόμοισι.
δόρκοις, ἠδ᾽ ἐλάφοισιν, ἀελλοπόδι τε λαγωῷ.
θοῦροι δ᾽ αὖθ᾽ ἕτεροι τοῖσι μενεδήϊος ἀλκή.
οἵσι καὶ ταύροισιν ἐπέχραον ἠϋγενείοις.

εἵματα πορφύρεα· ταὶ δὲ κλιδὸν ὄσσε βαλοῦσαι.
θυμὸν ἰαινόμεναι τίκτουσ' ἁλιπόρφυρα τέκνα.
καὶ μὴν ὧδε λάκωνες ἐπίφρονα μητίσαντο
αἶσι φίλαις ἀλόχοις ὅτε γαστέρα κυμαίνουσι
γράψαντες πινάκεσσι πέλας θέσαν ἀγλαὰ κάλλη.
τοὺς πάρος ἀστράψαντας ἐν ἡμιθέοισιν ἐφήβους
νιρέα, καὶ νάρκισσον, ἐϋμελίην ὑάκινθον.
κάστορά τ' εὐκόρυθον, καὶ ἀμυκοφόνον πολυδεύκην.
ἠιθέους τε νέους, τοί τ' ἐν μακάρεσσιν ἀγητοί.
φοῖβον δαφνοκόμην, καὶ κισσοφόρον διόνυσον.
αἱ δ' ἐπιτέρπονται πολυήρατον εἶδος ἰδοῦσαι.
τίκτουσίν τε καλοὺς ἐπὶ κάλλεϊ πεπληγυῖαι.
τόσσα μὲν ἀμφ' ἵπποισιν, ἀτὰρ κατάβηθι φίλη φρήν.
οἶμον ἐπὶ σκυλάκων, τόσσοι τ' ἐπὶ πᾶσι κύνεσιν.
ἔξοχ' ἀρίζηλοι μάλα τ' ἀγρευτῆρσι μέλονται.
παίονες, αὐσόνιοι, κᾶρες, θρήϊκες, ἴβηρες.
ἀρκάδες, ἀργεῖοι, λακεδαιμόνιοί τε γῆται.
σαυρομάται, κελτοί, κρῆτες, μάγνητες, ἀμοργοί.
ὅσσοι τ' αἰγύπτοιο πολυψαμάθοισιν ἐπ' ὄχθαις
βουκολίων οὖροι. λοκροί, χαροποί τε μολοσσοί.
εἰ δέ νύ τοι ἡβάσαι φίλον ἔπλετο δῖα γένεθλα.
ἦρι μὲν πρώτιστα λέχος πόρσυνε κύνεσιν
εἴαρι γὰρ μᾶλλον φιλοτήσια μέμβλεται ἔργα.
θηρσί τε, καὶ σκυλάκεσσι, καὶ οὐλομένοισι δράκουσι.
ἠερίοις τ' ὄρνισι, καὶ εἰναλίοις νεπόδεσσι.
εἴαρι μὲν χολόεντος ἔχις πεφορυγμένος ἰοῦ
ἵκτο λέχος ποτὶ θῖνα θαλασσαίης ἀλόχοιο.
εἴαρι πόντος ὅλος δ' ἐρισμαραγεῖ κυθερείη.
καὶ νέποδες γαμέοντες ἐπιφρίσσουσι γαλήνῃ.
εἴαρι καὶ τρήρωνες ἐπὶ θώκοσι πελείαις.

ἐξέτι νηπιάχων ἔσων, μερόπεσσί τε πᾶσιν
ἤπιοι θάλιοι, φίλιοί τε, μόνοισι δὲ θήρεσιν ἐχθροί.
μὴ δ' ὑλάειν ἐθέλειεν, ἐπεὶ μάλα θηρευτῆρσι.
σιγὴ τέθμιός ἐστι, πανέξοχα δ' ἰχνευτῆρσιν.
εἴδεα δὲ στιβίης δυσδηριέος ἔπλετο δοιά.
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, μέροπες μὲν ἄρ' αἰολόβουλοι.
ὄμμασι τεκμήραντο, καὶ ἐφράσσαντο κέλευθα.
μυξωτῆρσι κύνες δὲ πανύχια σημήναντο.
καὶ μὴν ἀνθρώποισι πέλει τριδέξιος ὥρη
χειμερίη. στείβουσι δ' ἀμοχθήτοισιν ὀπωπαῖς.
οὕνεκα καὶ νιφετοῖσι γεγραμμένα πάνθ' ἅμ' ὁρᾶται.
καὶ πηλοῖσι μένει τετυπασμένα εἴκελα ταρσῷ.
ἐχθρὸν ἔαρ δὲ κύνεσσι, φίλον δὲ πέλει μετόπωρον.
εἴαρι γὰρ βοτάνῃσιν ἄδην ποιηφόρος αἶα,
ἄνθεσι πληθύει τε πολύπνοος, ἀμφὶ δὲ πάντη
εὐστέφανοι λειμῶνες ἀνήροτα πορφυρέουσι.
καὶ πᾶσαν στιβίειαν εὐρίνοισι κύνεσσι.
ὀσμὴν πρεσβυτέραν ἀμαλδύνουσιν ἄρουραι.
αὐτὰρ ἐν εὐκάρπῳ γλυκυσταφύλῳ φθινοπώρῳ.
ποῖαι καὶ βοτάναι καί τ' ἄνθεα γηράσκουσι.
γυμνὴ δὲ σκυλάκεσσι μένει θήρειος ἀϋτμή.
ἔστι δέ τι σκυλάκων γένος ἄλκιμον ἰχνευτήρων
βαιὸν, ἀτὰρ μεγάλης ἀντάξιον ἔμμεν ἀοιδῆς.
τοὺς τράφεν ἄγρια φῦλα Βρετανῶν αἰολονώτων
αὐτὰρ ἐπικλήδην σφᾶς ἀγασαίους ὀνόμηναν.
τῶν ἤτοι μέγεθος μὲν ὁμοίιον οὐτιδανοῖσι.
λίχνοις οἰκιδίοισι τραπεζήεσσι κύνεσσι.
γυρὸν, ἀσαρκότατον, λασιότριχον, ὄμμασι νωθές.
ἀλλ' ὀνύχεσσι πόδας κεκορυθμένον ἀργαλέοισι.
καὶ θαμινοῖς κυνόδουσιν, ἀκαχμένον ἰοφόροισι.

ῥίνεσι δ'

καὶ σύας ὑβριστῆρας ἐπαΐξαντες ὄλεσσαν.
ὅσσοι μηδὲ λέοντας ἑοὺς τρείουσιν ἄνακτας.
ζαχρειέες πρώνεσσιν ἐοικότες ἀγχολόφοισι.
σιμότεροι μὲν ἔασι πρόσωπά τε, δεινὰ δ' ὕπερθε
νάσ ἐπισκυνίοισι μεσόφρια, καὶ πυρόεντες.
ὀφθαλμοὶ χαροποῖσιν ὑποστίλβοντες ὀπωπαῖς.
ῥινὸς ἅπας λάσιος, κρατερὸν δέμας, εὐρέα νῶτα.
κραιπνοὶ δ' οὐ τελέθουσιν, ἀτὰρ μένος ἔνδοθι πολλόν.
καὶ σθένος ἄφραστον καθαρόν, καὶ θυμὸς ἀναιδής.
ὧδε μὲν νῦν θήρην ὁπλίξεο τοῖα γένεθλα
αἰχμητῶν σκυλάκων, τοὶ κνώδαλα πάντα δίονται.
χροιαὶ δ' ἀργενναί τε καὶ καὶ μάλα, κυάνεαί τε.
οὔτε γὰρ ἠελίοιο φέρειν μένος ὠκὺ δύνανται.
οὔτε νιφοβλήτοιο μένος πολυχειμέρου ὥρης.
κεῖνοι δ' ἐν πάντεσσιν ἀριστεύουσι κύνεσσι.
τοῖς ἴκελοι μορφαὶ μάλα θήρεσιν ὠμηστῆσι
μηλοφόνοισι λύκοις ἢ τίγρεσιν ἠνεμοέσσαις.
ἢ καὶ ἀλωπήκεσσι θοαῖσί τε παρδαλίεσσιν.
ἢ ὁ πόσοι δήμητροι πανείκελον εἶδος ἔχουσι.
σιτόχροοι. μάλα γάρ τε θοοὶ κρατεροί τε πέλονται.
εἰ δέ νύ τοι πάντῃ σκυλακοτροφίῃ μεμέληται,
μήποτ' ἀμέλγεσθαι σκύλακας νεοθηλέϊ μαζῷ
αἰγῶν, ἢ προβάτων. μηδ' οἰκιδίῃσι κύνεσσιν.
ἦ γάρ τοι νωθροί τε καὶ οὐτιδανοὶ βαρύθοιεν.
ἀλλ' ἐλάφων. ἤ που μαζῶντι θοοῦτε λεαίνης.
ἤ που δορκαλίδων ἢ νυκτιπόροιο λυκαίνης.
ὧδε γὰρ ἂν κρατερούς τε, καὶ ὠκέας ἔξοχα θείης.
εἰδομένους αὐτῇσι γαλακτοφόροισι τιθήναις.
αὐτὰρ νηπιάχοισιν ἐπ' οὐνόματα σκυλάκεσσι
βαιὰ τίθει θοὰ πάντα θοὴν ἵνα βάξιν ἀκούῃ.
ἵπποισι κρατεροῖσι δ' ὁμήθεες ἀγρευτῆρσιν

ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἴχνεος ὀτὲ δ᾽ ἠερίοιο τυχήσῃ,
καγχαλάᾳ, κνύζει τε, κεχαρμένος οἷα τε τυτθαὶ
σκιρτῶσι δαμάλαι περὶ πόρτιας οὐθαρέασσας
ὣς καὶ τῷ μάλα θυμὸς ἐχήρατο, σευόμενος δὲ
εἱλεῖται σκολιοῖσιν ἐπεμβεβαὼς πεδίοισιν.
οὐδ᾽ ἄπο μιν πλάγξαις, οὐδ᾽ εἰ μάλα πολλὸν ἐλαύνοις.
ἰθύνει δ᾽ ἀπρὶξ γλυκερῆς δεδραγμένος ὀδμῆς.
εἰσόκε τέρμα πόνοιο καὶ εἰς βαλβῖδα περήσῃ.
εἰ δέ μιν ὁπλίσσειας ἀθηρήτοισι λαγωοῖς
λάθρῃ μὲν πελάει· κατὰ δ᾽ ἴχνιον ἴχνος ἐρείδει,
βαιὸς ὑφ᾽ ἡμερίσι κεκαλυμμένος, ἢ καλάμῃσι.
οἷά τε ληϊστὴρ ἐρίφων κλοπὸς, ὅς τε νομῆα
ὑπνώοντα πέλας δεδοκημένος ἤρεμος ἕρπει.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ λόχμῃσι λαγωείῃσι πελάσσῃ,
ῥίμφ᾽ ἔθορε τόξῳ ἐναλίγκιος, ἠὲ δράκοντι
συρικτῇ· τὸν, ὅρινεν ἑῆς πάρος ἀτρεμέοντα.
ἰοδόκου χειῆς ἀμαλητόμος, ἥτις ἀρούρας.
ὣς ὅ γε καγχαλόων ὦκυς θόρεν, εἰ δὲ τυχήσῃ.
ῥεῖα μὲν ὀξυτέρῃσι δαμασσάμενος ὀνύχεσσι,
καὶ γενύεσσιν ἑλὼν φόρτον μέγαν ἀντιάσειεν,
ὦκα φέρει μογέων τε, βαρυνόμενός τε πελάζει.
οἵη δ᾽ ἐκ ληΐοιο φέρῃ θέρος ἀμητοῖο
βριθομένη πυρῶν τε μεταύλιον εἶσιν ἀπήνη.
τὴν δ᾽ ἐσιδόντες ὄρουσαν ἀολλέες ἀγριῶται,
πρόπροθι δ᾽ ἀντήσαντες, ὁ μὲν κύκλοισιν ἐρείδων.
ἄλλος ὑπὲρ τριβίην, ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἄξονα βουσὶν ἀρήγων.
εἰς αὐλὴν δὲ μολόντες ἐλύσαν ἱστοβοῆα.
ταῦροι δ᾽ ἱδρώοντες ἀνέπνευσαν καμάτοιο.
θυμὸς δ᾽ ὑπεδανοῦ, μάλα χήρατο βουτελάταο.

ῥίνεσι δ' αὖτε μάλιστα πανέξοχός ἐστιν ἀγαυός.
καὶ στιβίη πανάριστος, ἐπεὶ καὶ γαῖαν ἰόντων
ἴχνιον εὑρέμεναι μέγα δὴ σοφὸς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
ἴδμων ἠερίην μάλα σημήνασθαι ἀϋτμήν.
καί τις ἐπακτήρων πειρηθῆναι σκυλακήων,
ἱμείρων προπάροιθε πυλάων αἰπεινάων.
ἢ νέκυν ἢ ζώοντα φέρει παλάμῃσι λαγωόν.
ἑρπύζει δὲ πάροιθε παραίβασιν ἀτραπιτοῖο
πρῶτα μὲν εὐθεῖαν, μετέπειτα δὲ δοχμὸν ἐλαύνων.
λαιῇ, δεξιτερῇ σκολιὴν ὁδὸν ἀμφὶς ἑλίσσων.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὸν ἀπ' ἄστεος, ἠδὲ πυλάων.
ἔλθῃ, δὴ τότε βόθρον ὀρυξάμενος κατέθαψεν.
νοστήσας δ' ἐπὶ ἄστυ παλίσσυτος αὐτίκ' ἀγινεῖ
ἀτραπιτοῖο πέλας κύνα μέρμερον, αὐτὰρ ὅ γ' αἶψα
ὠρίνθη, φριμάα τε λαγωείης ὑπ' ἀϋτμῆς
ἴχνια μαστεύει δὲ κατὰ χθονὸς, οὐδὲ μάλ' εὑρεῖν
ἱμείρων δύναται, μάλα δ' ἀσχαλόων ἀλάληται.
ὡς δ' ὅτε τις κούρη δέκατον περὶ μῆνα σελήνης
πρωτοτόκος λοχίῃσιν ὑπ' ὠδίνεσσι τυπεῖσα
λύσατο μὲν πλοκάμους λῦσεν δ' ἀπὸ δαίδαλα μαζῶν
ἠδὲ χιτῶν' ἀγλὴν δὲ καὶ ἀκρήδεμνος ἐοῦσα
στρωφᾶται πάντῃ κατὰ δώματα, καὶ μογέουσα
ἄλλοτε μὲν πρόδρομον μετανίσσεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐς λέχος ἰθύνει, ποτὲ δ' ἐν κονίῃσι ῥιφεῖσα
κωκύει ῥοδαλῇσιν ἐπισμύχουσα παρειαῖς.
ὣς ὅγε θυμοβόροισιν ἀνιάζων ὀδύνῃσι
τῇ καὶ τῇ ἰθύνει, καὶ ἑξείης ἐρεείνει
πάντα λίθον, καὶ πάντα λόφον, καὶ πᾶσαν ἀταρπόν.
δένδρεα θ', ἡμερίδας τε, καὶ αἱμασιὰς, καὶ ἀλωὰς,

βαλλόμενος, τοὺς δ' αὖτε θοοῖς βελέεσσιν ἐλαύνων
θῆρας ἕλε ξυλόχῃσι μεσημβρινοῖο δρόμοιο.
πρὸς δὲ μόθους θηρῶν κύνας ὥπλισε καρχαρόδοντας
διογένης πρῶτος λακεδαιμόνιος πολυδεύκης.
καὶ γὰρ πυγμαχίῃσι λυγροὺς ἐναρίξατο φῶτας.
καὶ σκυλάκεσσι θοοῖς βαλίοις ἐδαμάσσατο θῆρας.
ἔξοχα δ' ἐν σταδίοισιν ὀρειοτέροισι μύθοισιν,
οἰνείδης ἤστραψεν ἐνυάλιος μελέαγρος.
ἄρκυας αὖ τε, βρόχους τε, καὶ ἀγκύλα δίκτυα πρῶτος
ἱππόλυτος μερόπεσσιν ἐπακτήρεσσιν ἔφηνε,
σχοίνους πρώτη δὲ κλυτὴ θυγάτηρ ἀταλάντη
θηρσὶ φόνον πτερόεντα συνήβολος εὕρατο κούρη.
νυκτερίους δὲ δόλους, νυχίην πανεπίκλοπον ἄγρην.
ὠρίων πρώτιστος ἐμήσατο κερδαλεόφρων.
τόσσοι μὲν θήρης κρατεροὶ πάρος ἡγεμονῆες.
πολλοὺς δ' αὖ μετόπισθεν ἔρως ἐδαμάσσατο δρυμοῖς
οὐ γάρ τις κέντροισι δαμεὶς ἄγρης ἐρατεινῆς
αὖθις ἑκὼν λείψειεν· ἔχει δέ μιν ἄσπετα δεσμά.
οἷος μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπ' ἄνθεσιν εἴαρος ὥρῃ.
οἵη δ' αὖ τε θέρευς γλυκερῇ σπήλιγγι χαμεύνη.
οἵη δ' ἐν σκοπέλοισιν ἐπακτήρεσσι πάσασθαι.
τερπωλή, πόσση δὲ χάρις κρήνοισιν ὀπηδεῖ.
δρεπτομένοις αὐτοῖσι μελιχρῆς ἄνθος ὀπώρης.
ψυχρὸν δ' ἐξ ἄντροιο προχεύμενον ἄργυφον ὕδωρ.
οἷον κεκμηῶσι ποτὸν, γλυκερόν τε λοετρὸν,
οἷα δ' ἐνὶ ξυλόχοις κεχαρισμένα δῶρα φέρουσιν,
ἐν γλυκεροῖς ταλάροισι παρ' αἰπολίοισι νομῆες.
ἀλλ' ἄγε δὴ ταύρων ζηλήμονα πάγχυ γενέθλην.
πρῶτον ἀείδωμεν, καὶ μύριον ἔξοχα νεῖκος.

ὣς ὁ μὲν ἱκνεῖται φόρτον γενύεσσιν ἀγινῶν.
αὐτὰρ ὅγ' ἀντιάᾳ κεχαρημένος ὠκὺς ἐπακτήρ.
ἄμφω δ' ἀείρας ἀπὸ μητρὸς ὑψόθι γαίης
κόλποισιν θέτο θῆρα, καὶ αὐτὸν θηροφονῆα.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἢ δ' ἄγε μοι Ζηνὸς θύγατερ καλλίσφυρε Φοίβη.
παρθένε χρυσόμιτρε δίδυμον γένος Ἀπόλλωνι.
εἰπέμεναι μερόπων τίς ἀγασθενέων θ' ἡρώων.
σῆς ἀπὸ χειρὸς ἄειρε μεγακλέα δήνεα θήρης.
ἀμφίπολος Φολόης ἀνεμώδεος ἄγρια φῦλα
θηρομιγῆ, μερόπων μὲν ἐπ' ἰξύας, ἰξυόφιν δὲ
ἵππων ἡμιβρότων ἐπιδόρπιον εὕρατο θήρην.
ἐν μερόπεσσι δὲ πρῶτος ὁ Γοργόνος αὐχένα κόψας
Ζηνὸς χρυσείοιο πάϊς κλυτὸς εὕρατο Περσεύς.
ἀγχὰ ποδῶν κραιπνοῖσιν ἀειρόμενος πτερύγεσσιν.
καὶ πτῶκας, καὶ θῶας ἐλάζυτο, καὶ γένος αἰγῶν.
ἀγροτέρων, δόρκους τε θοούς, ὀρύγων τε γένεθλα.
ἠδ' αὐτῶν ἐλάφων στικτῶν αἰπεινὰ κάρηνα
ἱππαλέην δ' ἄγρην ὁ φαεσφόρος εὕρατο Κάστωρ·
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνεν ἐπὶ σκοπὸν ἰθὺς ἄκοντι

οἷος δ' ἐν σκοπέλοισι περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
φέρβετ' ὀρεσσαύλοισιν ἀποσταδὸν ἐν ξυλόχοισιν.
δία τις ἀθλεύων, βριαρὸν δ' ὅτε κάρτος ἵκηται,
καὶ σθένος ἀμφήριστον, ἀνέκραγεν αὐτίκ' ὄρεσφιν.
αὐτὰρ ὁ δ' ἀντήϋσεν, ἐπεσμαράγησέ τε δρυμών.
ἀλλ' ὅτε θαρσήσειε κραταιοτέρῃσιν ἀυταῖς
δὴ ῥα τότ' ἐξ ὀρέων ἐπὶ δήϊον αὖτις ἱκάνει.
ῥεῖα δ' ἕλεν, φορβαῖς γὰρ ἑὸν δέμας ἐξήσκησε,
δὴ ποτ' ἐνὶ δρυμοῖς σθενοβλαβέος κυθερείης,
εἴδεα πολλὰ πέλει δέ, καὶ ἤθεα μυρία ταύροις.
αἰγύπτου μὲν ἔασι παρ' ὄχθαις ἀγλαοκάρποις
νείλου πυροφόροιο πολυσχιδέος ποταμοῖο,
χιόνεοι χροιὴν, μέγεθος πάντων ὄχ' ἄριστοι.
φαίνσκεν κατὰ γαῖαν ἰμὲν βαθυτέρμονα τῆλα.
ἤπια δὲ φρονέουσι· καὶ ἠθαλέοι μερόπεσι.
ὅτι βροτοὶ δ' ἐνέπουσι, νεήνιαι εἰσανέχονται.
οἱ φρύγιοι, χροιὴν μὲν ἀριπρεπέες τελέθουσι.
ξανθοί τε, φλογεροί τε, βαθεῖαι δ' αὐχένι σάρκες.
σφαιρωτὸς δ' ἐφύπερθε μετήορος ὑψικόρυμβος.
ξείνη δ' ἐν κεράεσσι φύσις κείνοισι τέτυκται.
οὐ γάρ τοι κρατερῇσιν ὑπὲρ κεφαλῇσι πέπηγε.
κινοῦσι δὲ κέρατα, καὶ ἐγκλίνουσ' ἑκάτερθε.
μώνυχες ἀόνιοι στικτὸν γένος οἰοκέρωτες,
ἐκ τε μέσου κέρας αἰνὸν ἀπαντέλλουσι μετώπου.
ἀρμενίαις δίδυμον μὲν ἀτὰρ κέρας εἱλικόμορφον.
αἰχμῇσι μέγα πῆμα παλίνστροφον ἠέρτηται
οἱ σύριοι ταῦροι δὲ χερσονήσοιο γένεθλα,
αἰπεινὴν θ' οἳ πέλλαν ἐΰκτιστον ἀμφινέμονται,
αἴθωνες, κρατεροί, μεγαλήτορες, εὐρυμέτωποι.

οἷον ὑπὲρ θαλάμοιο πανάγρια δηρίσαντο.
εἷς βασιλεὺς ἀγέληφι τυραννεύων, ὅ χ' ἄριστος,
βαιοτέροις ταύροις, καὶ θηλυτέρῃσιν ἀνάσσει.
πεφρίκει δ' ἀγέλη κεραὸν μέγαν ἡγεμονῆα.
αἱ δ' αὖτε τρομέουσιν ἑὸν πόσιν ἀγριόωντα.
ὁππότε μυκήσαιντ' ἄγριοι βόες ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
ταῦρος ἀποκρινθεὶς ἀγέλης, πλατὺν αὐχένα σείων,
οἷος ἔῃ· καὶ κεῖνος ἄναξ σφετέροισιν ἀνάσσων.
δὴ τότ' ἐπ' ἀμφοτέροισιν ὑπέρβιος ἵσταται ἐνυώ.
πρῶτα μὲν ἀντίπρωρον εἰς ἀλλήλους ὁρόωντες
ἄγρια θυμαίνοντι χόλῳ μέγα παιφάσσουσι.
καὶ πυρόεν πνείουσι, καὶ ἀμῶνται ποσὶ γαῖαν.
οἷα κονιόμενοι προκαλίζονται δ' ἑκάτερθεν.
ὀξέα κεκλήγοντες ἐναλίῃσιν ἀϋτμαῖς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σάλπιγξαν ἐφ' ὑσμίνην ἀλεγεινὴν,
ἄχθεαν ἀΐσσουσιν, ἑοῖσιν δ' ἄφαρ κεράεσσι
πᾶν δέμας ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὶς οὐτάζουσιν.
οἷα δ' ἐνὶ πολέμῳ βυθίῳ ὅτε ναύμαχος ἄρης
δῆριν ἀείρηται, δοιαὶ πανυπέροχοι νῆες
στράπτουσαι θαμινοῖσιν ἐναντίον ὁπλίτῃσιν.
ἀντίβιον πρώρῃσι μετωπαδὸν ἐγχρίμπτονται
σπερχόμεναι πνοιῇ τε λάβρῳ παλάμῃ φίτε ναυτῶν.
ἔντεσι χαλκείοις δὲ περιβρέμεται κτύπος ἀνδρῶν,
νηῶν τ' ἀγνυμένων, στένεται δ' ὅλος οἴδματι νηρεύς.
τοῖος καὶ ταύροισιν ἐς αἰθέρα δοῦπος ἱκάνει.
θεινόντων ἅμοτον, καὶ θεινομένων κεράεσσιν.
εἰσόκε δή τις ἕλῃσι φίλην ἑτεραλκέα νίκην.
αὐτὰρ ὅ γ' οὔτι φέρει δοῦλον ζυγὸν, αἰδόμενος δὲ,
καὶ βαρέα στενάχων ἐπὶ δάσκιον ἤλυθεν ὕλην.

ἔρξε δὲ πυλαιῶν ἄεθλον, ἐπεὶ στεφάνην διέκερσε
ἀμφιβόλων ὀρέων, λῦσεν δ' ἀπὸ λάϊνα δεσμά.
καὶ ποταμὸν προέηκεν ἐρευγόμενον προμολῇσι·
ἄχετα κυμαίνοντα, καὶ ἄγρια μορμύροντα
ἴθυνεν δ' ἐπὶ θῖνας· ὁ δ' ἔβραχεν αἰπύτατα πόντος.
καὶ συρίου κονάβισε μέλαν δέμας αἰγιαλοῖο.
οὐ τοίῳ γ' ἑκάτερθε πολυσμαράγοιο θαλάσσης
ἀντιπόρῳ ποταμῷ κατεβαίνετο ὕδατι λάβρῳ.
ἔνθεν μὲν βορέαο τεμὼν ὀρχῆτα χαλινά.
ἀνσκυθίην οὖρος λέλακεν μέγα πάντοθε πάντη
συρόμενος κρημνοῖσι, καὶ ὑδαρπήγεσιν ἄκραις.
τῷ δ' αὖτ' ἐκ λιβύης ἱερὸν ῥόον αἰγύπτοιο,
ἀμφὶ ἑ ῥηγνύμενον, προμίει τανάη χέε πόντος,
ὡς ποταμὸς κελάρυξε μέγας περὶ θῖνας ὀρῶντες
σμερδαλέον μύκημα, πελώρια δ' ἴαχον ἀκταί
δεχνύμεναι κόλποισι νεήλυδος οἴδμα θαλάσσης.
γαῖα δ' ἀνέπνευσεν μελανόχροος οὐθατόεσσα.
κύματος ἐξαναδῦσα νέον πέδον ἡρακλῆος.
πάντη δ' εἰς ἔτι νῦν σταχυηκομέουσιν ἄρουραι.
πάντη δ' ἔργα βοῶν θαλερὰς βέβριθεν ἀλωάς·
μεμνόνιον περὶ νηὸν ὅτ' αὔριοι ναιετῆρες
μέμνονα δακρύουσι κλυτὸν γόνον ἠριγενείης.
ὅν ποτε πριαμίδῃσιν ἀμυνέμεναι πελάσαντα
θαρσαλέος πόσις ὦκα παρέδραμε δηϊδαμείης.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ κόσμον ἀείσομεν εὐρέα καλλι-
πάτρης ἡμετέρης ἐρατῇ πιμπληίδι μολπῇ
νῦν δὲ παλίντροπος εἶμι κλυτὴν θήρειον ἀοιδήν·
ἔστιν ἀμαιμάκετον φονίοις ταύροισι γένεθλον·
τοὺς καλέουσι βίσωνας, ἐπεὶ πάτρης τελέθουσι.

ἄγραυλοι, σθεναροὶ, κεραλκέες, ἀγριόθυμοι.
μυκηταὶ, βλοσυροὶ, ζηλήμονες, εὐρυγένειοι.
οὔτ' ἂρ πιαλέοι δέμας ἀμφιλαφὲς βαρύθουσι.
οὐδὲ πάλιν λιπόσαρκες ἑὸν δέμας ἀδρανέουσιν
ὧδε θεῶν κλυτὰ δῶρα κεκασμένοι φορέουσι.
ἀμφότερον κραιπνοί τε θέειν, σθεναροί τε μάχεσθαι,
κεῖνοι, τοὺς φάτις ἐστὶ Διὸς γόνον Ἡρακλῆα
καρτερὸν, ἀθλεύοντ' ἀγέμεν πάρος ἐξ Ἐρυθείης.
ὁππότ' ἐπ' ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆϊ.
καὶ κτάνεν ἐν σκοπιῇσιν ἐπεὶ πόνον ἄλλον ἔμελλεν.
οὐχ Ἥρῃ τελέειν οὐδ' Εὐρυσθῆος ἐνιπαῖς.
Ἀρχίππῳ δ' ἑτάρῳ Πέλλης ἡγήτορι δίης
ἦ γάρ τοι προπάροιθε παραὶ πόδας ἐμβλωνδοῖο
πᾶν πεδίον πελάγιζεν, ἐπεὶ πολὺς αἰὲν Ὀρόντης,
ἵετ' ἐπειγόμενος χαροποῦ δ' ἐπιλήθετο πόντου.
δαιόμενος νύμφης κυανώπιδος ὠκεανίνης.
δὴ θαμινοῖσι πάγοισι, κάλυπτε δ' ἐρίσπορον αἶαν.
οὔτι θέλων προλιπεῖν δυσέρωτα πόθον Μελιβοίης.
οὔρεσί τ' ἀμφοτέρωθεν περίδρομος ἐστεφάνωτο.
τειναμένοις ἑκάτερθεν ἐπ' ἀγκύλοισι κάρηνα.
ἦϊεν ἀγκλίνθε διόκλειον δέμας αἰπύ.
ἐκ δ' ἄρα δυσμάων λαιὸν κέρας ἐκβλωνδοῖο,
αὐτὸς δ' ἐν μεσάτοισιν ἐπαιγίζων πεδίοισιν
αἰὲν ἀεξόμενος, καὶ τείχεος ἐγγὺς ὁδεύων.
χέρσον ὁμοῦ, καὶ νῆσον, ἐμὴν πόλιν ὕδασι χεύων.
τούνεκεν αὐτίκ' ἔμελλε Διὸς γόνος ἀμφοτέροισι
τάματα μετρήσειν, ῥοπάλῳ καὶ χερσὶ κραταιαῖς.
ὕδατα δ' ἐκ πεδίοιο διακριδὸν ἰθύνεσθαι
ἀπλοχέμου λίμνης, ἠδ' εὐροχάλου ποταμοῖο,

πᾶσι τ' ἀνθοκόμοις πτεροείμοσιν οἰωνοῖσιν.
κεύθουσιν λαγόνεσσι δ' ὑπ' αὐτὴν ἔνδοθι νηδὺν
ἀμφιδύμους ὀλκοὺς, τοὺς εἴ κέ τις ἀμήσειεν
αὐτίκα θῆλυν ἔθηκε πρόπαν δ' ἀπέρυσε καρήνων
ὀξύκομον κεράων πολυδαίδαλον αἰόλον ἔργον.
οὐ μὲν ἂρ ᾗς εὐνὴν γάμιος νόμος, οἷά τε θηρσὶ
τοῖς ἄλλοις, ξενιοί τε πόθοι κείνοισι μέλονται.
οὔτε γὰρ ἑσταότες παρὰ τέμπεσιν ἀγρινόμοισι,
οὔτ' ἂρ κεκλιμένοι χθαμαλοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι ποίης
θηλυτέρῃς ἐλάφοισι ὁμιλαδὸν εὐνάζονται.
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνοῖσι θέων ἐκίχανε θέουσαν
φεύγουσαν, μάρπτει δὲ καὶ ἀγκὰς ἔχει παράκοιτιν.
ἀλλ' οὐδ' ὡς παρέπεισε, φέρουσα ποσὶν δ' ἐπὶ νώτου,
ἐμμενέως φεύγει παναμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
αὐτὰρ ὅγ' ἑσπόμενος διεροῖς λαιψηρὰ πόδεσσιν,
οὐ μεθίησι πόθον, γαμίους δ' ἐτελέσσατο θεσμούς.
ἀλλ' ὅτε δὴ μετόπισθε περιπλομένῃσι σελήναις,
θηλυτέρη τίκτῃ, ποίβον ἀνθρώπων ἀλεείνῃ.
οὕνεκεν ἀτραπιτοὶ μερόπων θήρεσσι βέβηλοι.
ἔξοχα δ' ἐν θήρεσσιν ἐπ' ἀγλαΐῃ κομόωσιν,
ἄρσενες εὐκέραοι, πολυδαίδαλον ἔργον ἔχοντες.
ἦ γὰρ εὐχιδέων κεράων ὥρῃσι πεσόντων
βόθρον μὲν κατὰ γαῖαν ὀρυξάμενοι κατέθαψαν.
ὄφρα κε μήτις ἕλῃσιν ἐπ' αὔλακος ἀντιβολήσας.
κεύθονται δ' αὐτοὶ πυμάτοις, λασίῃσί τε θάμνοις,
αἰδόμενοι θήρεσσι κάρηατα τοῖα φανῆναι
γυμνὰ, τάτοι προπάροιθε μετήορον ἀείροντο.
ἀμφίβιοι δ' ἔλαφοι, καὶ γὰρ ξαφερὴν περόωσι,
καὶ πόντον πατέουσιν ὁμόστολον ἀλλήλοισι.

βιστονίδος θρῄκης. ἀτὰρ ἔλλαχον εἴδεα τοῖα.
φρικαλέην χαίτην μὲν ἐπωμαδὸν αἰθύσσουσι
αὐχέσι πιαλέοισι, καὶ ἀμφαταλοῖσι γενείοις,
οἷά τε λαχνήεντες, ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσι.
ξανθοκόμοι βλοσυροὶ, θηρῶν μεδέοντε λέοντες.
ὀξέα, κεράων δὲ πυριγλώχινες ἀκωκαὶ
χαλκείοις γναμπτοῖσιν ἐπείκελοι ἀγκίστροισιν
ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ἑτέροισιν ἐναντίον ἀλλήλοισι
νεύουσι στυγερῶν κεράων ἐπικάρσιον αἰχμήν.
ὕπτια δ᾽ εἰσορόωντα πρὸς αἰθέρα φοίνια κέντρα.
τοὔνεκεν ὁππότε κεν τιν᾽ ἐπιχρίμψωσι κιόντες
ἢ βροτὸν, ἤ τινα θῆρα, μετήορον ἀείρουσι.
γλῶσσα δέ τοι στεινὴ μὲν, ἀτὰρ τρηχεῖα μάλιστα.
οἷα σιδηροβόροιο πέλει τέχνασμα σιδήρου.
γλώσσῃ δ᾽ αἱμάσσοντες ἀπὸ χρόα λιχμάζουσι.
καὶ μὴν ὠκυπόδων ἐλάφων γένος ἔτρεφεν αἶα
εὐκέραον, μεγαλωπὸν, ἀριπρεπὲς, αἰολόνωτον,
στικτὸν, ἀρίζηλον, ποταμηπόρον, ὑψικάρηνον.
πιαλέον νώτοις, καὶ λεπταλέον κώλοισιν.
οὐτιδανὴ δειρὴ, καὶ βαιοτάτη πάλιν οὐρή.
τετράδυ μοιρῖνες, πίσυρες πνοιῇσι δίαυλοι.
ἀβληχρὴ κραδίη, καὶ θυμὸς ἔσωθεν ἄναλκις
καὶ κωφαὶ κεράων αἰχμαὶ τόσον ἀντέλλουσι.
οὔποτε γὰρ κεφαλῆφιν ἐναντία δηρίσαιντο.
οὐ θηρσὶ κρατεροῖς, οὐκ ἀργαλέοισι κύνεσιν.
οὐδ᾽ αὐτοῖς δειλοῖς λασιοκνήμοισι λαγωοῖς.
τρηχὺς δ᾽ αὖτ᾽ ἐλάφοισιν ἔρως, πολλή τ᾽ ἀφροδίτη,
καὶ θυμὸς ποτὶ λέκτρον ἀναιδόμενος πρόταν ἦμαρ
οἷον ἀεὶ θούροισιν ἀεικρύονται μαχηταῖς

πᾶσι τ' ἀγρονόμοις πτεροείμοσιν οἰωνοῖσιν.
κεύθουσιν λαγόνεσσι δ' ὑπ' αὐτὴν ἔνδοθι νηδὺν
ἀμφιδύμους ὄλκους, τοὺς εἴ κέ τις ἀμήσειεν
αὐτίκα θῆλυν ἔθηκε πρόπαν δ' ἀπέρυσε καρήνων
ὀξύκομον κεράων πολυδαίδαλον αἰόλον ἔρνος.
οὐ μὲν ἄρ ᾗς εὐνὴν γάμιος νόμος, οἷά τε θηρσὶ
τοῖς ἄλλοις, ξενιοί τε πόθοι κεράοισι μέλονται.
οὔτε γὰρ ἑσταότες παρὰ τέμπεσιν ἀγρινόμοισι,
οὔτ' ἄρ κεκλιμένοι χθαμαλοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι ποίης
θηλυτέρῃς ἐλάφοισι ὁμιλαδὸν εὐνάζονται.
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνοῖσι θέων ἐκίχανε θέουσαν
φεύγουσαν, μάρπτει δὲ καὶ ἀγκὰς ἔχει παράκοιτιν.
ἀλλ' οὐδ' ὡς παρέπεισε, φέρουσα ποσὶν δ' ἐπὶ νώτου,
ἐμμενέως φεύγει παναμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
αὐτὰρ ὅγ' ἑσπόμενος διαδοῖς λαιψηρὰ πόδεσσιν,
οὐ μεθίησι πόθον, γαμίους δ' ἐτελέσσατο θεσμούς.
ἀλλ' ὅτε δὴ μετόπισθε περιπλομένῃσι σελήναις,
θηλυτέρη τίκτῃ, τρίβον ἀνθρώπων ἀλεείνει.
οὕνεκεν ἀτραπιτοὶ μερόπων θήρεσσι βέβηλοι.
ἔξοχα δ' ἐν θήρεσσιν ἐπ' ἀγλαΐῃ κομόωσιν,
ἄρσενες εὐκέραοι, πολυδαίδαλον ἔρνος ἔχοντες.
ἦ γὰρ εὐχιδέων κεράων ὥρῃσι πεσόντων
βόθρον μὲν κατὰ γαῖαν ὀρυξάμενοι κατέθαψαν.
ὄφρα κε μήτις ἔλυσιν ἐπ' αὔλακος ἀντιβολήσας.
κεύθονται δ' αὐτοὶ τυμάτοις, λασίῃσί τε θάμνοις,
αἰδόμενοι θήρεσσι καρήατα τοῖα φανῆναι
γυμνά, τὰ τοὶ προπάροιθε μετήορον ἀείροντο.
ἀμφίβιοι δ' ἔλαφοι, καὶ γὰρ ξαφερὴν περόωσι,
καὶ πόντον πατέουσιν ὁμόστολον ἀλλήλοισι.

ναυτιλίην πλώοντες, ὅτ' ἐξανύσωσι θάλασσαν.
πρόσθε μὲν εἷς ἐλάφοισιν ἐπὶ στίχας ἡγεμονεύει.
οἷα κυβερνητὴρ μεθέπων οἰήϊα νηός.
τῷ δ' ἕτερος κατὰ νῶτον ἐρειδόμενος μετόπισθεν
δειρὴν, ἠδὲ κάρηνον ὁμαρτῇ ποντοπορεύων.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπειτα φέρων τάμνουσι θάλασσαν.
ἀλλ' ὅτε νηχόμενον κάματος πρώτιστον ἔχῃσι
στοῖχον ὁ μὲν προλιπὼν ἔμολεν ποτὶ τέρμα φάλαγγος.
παύσατο δ' ἀγκλινθεὶς ἑτέρῳ βαιὸν καμάτοιο.
ἄλλος δ' αὖ τ' οἴηκας ἔχων, ἐπὶ πόντον ὁδεύει.
πάντες δὲ πλώοντες ἀμοιβαδὶς ἡγεμονῆες
ποσσὶ μὲν οἷα πλάτῃσιν ἐρέσσουσι μέλαν ὕδωρ.
ὕψι δ' ἀνίσχονται κεράων πολυήρατον εἶδος,
οἷά τε λαίφεα νηὸς ἐπιῤῥέψαντες ἀήταις.
ἔχθος δ' ἀλλήλοισιν ἀνάρσιον αἰὲν ἔχουσιν.
πᾶν ὀφίων, ἐλάφων τε γένος πάντῃ δ' ἐρεείνει,
οὔρεος ἐν βήσσῃς ἔλαφος θρασὺν ἑρπηστῆρα.
ἀλλ' ὅτε δὴ στροφάλιγξιν ὑφαινόμενον δολιχῇσιν,
ἴχνος ὀφιόνεον μέγα καγγαλόων ἀρικάνει.
ἆσσον φωλεοῦ, ῥίνας δ' ἐπεθήκατο χειῇ.
πνοιῇσι λάβρῃσιν ἐφελκόμενος ποτὶ δείρην
ἑρπετὸν οὐλόμενον, τὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι
ἄσθμα βιησάμενον μυχάτης ἐξείρισεν εὐνῆς.
αὐτὰ γὰρ εἰσιδὼν ἐχθρὸν, δι' αἰθέρα θ' ὕψος ἀείρει
ἀργαλέην δειρὴν, λευκοὺς δ' ὑπερῆρεν ὀδόντας
ὀξέα πεφρικῶτας, ἐπικροτέει δὲ γένειον
πικροῖς φυσιόων συρίγμασιν ἰοφόρος θήρ.
αὐτίκα δ' αὖτ' ἔλαφος, καὶ μαιμιόωντι ἐοικὼς
δαιτρεύει στομάτεσσιν ἐτώσια δηριόωντα.

καί μιν ἑλισσόμενον περὶ γούνασιν ἀμφί τε δειρὴν
ἐμμενέως δάπτει, κατὰ δὲ χθονὶ πολλὰ κέχυνται.
λείψανα πορφύροντα, καὶ ἀσπαίροντα φόνοισι.
καί τε τάχ' οἰκτείρας ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα,
ὠμηστῆρα ῥιφέντα πολυτμήτοισι φόνοισιν.
ἱπποβότου λιβύης δ' ἐπὶ τέρμασι πουλὺς ἀλᾶται
ἄσπετος, οὐλόμενος στρατὸς αἰόλος ἑρπηστήρων.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλινθεὶς ἔλαφος ψαμμαθώδεσιν ἄκραις.
οἶος ἔην τῷ δ' αὐτίκ' ἐπίαυρο πάντοθεν ἐχθρὸς,
ἑσμὸς ἀπειρεσίων ὀφίων, συγβαίτε φάλαγγες
ἰοτόκοι· ῥινῷ δὲ πικροὺς ἐνέρεισαν ὀδόντας.
ἅψεα πάντ' ἐλάφοιο περισταδὸν ἀμφιχυθέντες.
οἱ μὲν γάρ τ' ὕπερθεν ἐπιβέψαντε κάρηνον.
ὀφρύας, ἠδὲ μέτωπον ἐνιπρίουσι γένυσιν
οἱ δ' ἄρ ἀγεπταλέην δειρὴν, καὶ στέρνον ἔνερθεν,
καὶ λαγόνας, νηδυιῶτε, διὰ στόμα δαμβαύουσιν.
ἄλλοι δ' αὖθ' ἑκάτερθε περὶ πλευρῇσιν ἔχονται.
μηροὺς δ' αὖθ' ἕτεροι, καὶ νῶτον ὕπερθε νέμονται
ἄλλος δ' ἄλλοθεν ἐχθρὰ πεπαρμένος ἠώρηται.
αὐτὰρ ὁ παντοίῃσι περιπληθὴς ὀδύνῃσι,
πρῶτα μὲν ἐκφυγέειν ἐθέλει κραιπνοῖσι πόδεσσιν.
ἀλλ' οὐ κάρτος ἔχει. τοῖός μιν ἀθέσφατος ὄχλος
αἰόλος ἀμφιέπει δυσπαίπαλος ἑρπηστήρων.
δὴ τότε δὴ βαρύθων ἔστη κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης.
δάπτει δὲ στομάτεσσιν ἀπείριτα δήϊα φῦλα.
βεβρυχὼς ὀδύνῃσιν ἐπιστροφάδην ἑκάτερθεν.
ὐδὲν ἀγαυόμενος γένος ἑρπετόεν κεραΐζει.
κεῖνοι δ' οὐ μεθιᾶσι, διολλύμενοι δὲ μένουσιν,
ἄβρομον ἦτορ ἔχοντες ἀναιδείῃσι νόοιο.

καὶ τοὺς μὲν γενύεσσι διέσχισε, τοὺς δὲ πόδεσσι,
καὶ χηλῇσιν ὄλεσσε, ῥέει δ' ἐπὶ γαῖαν ἀτέρμων
ἰχὼρ αἱματόεις ὀφίων ἄπο· γυῖα δὲ θηρῶν,
ἄψεα θ' ἡμίβροτα κατὰ χθονὸς ἀσπαίρουσιν.
ἄλλα δ' ἐνιπλευρῇσι φέρει πάλιν ἡμιδάϊκτα.
καὶ φθινύθουσι γὰρ ἔχουσιν ἐπὶ κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν.
ῥινῷ δ' ἐμπεφυῶτα κεράατα μοῦνα μέμυκεν.
αὐτὰρ ὁ γινώσκων θεόθεντό περ ἔλαχε δῶρον,
πάντῃ μαστεύει δνοφερὸν ποταμοῖο ῥέεθρον.
κεῖθεν καρκινάδας δὲ φίλαις γενύεσσι δαμάσσας,
φάρμακον αὐτοδίδακτον ἔχει πολυπήμονος ἄτης.
αἶψα δὲ πικράων μὲν ἐπὶ χθόνα λείψανα θηρῶν
ἐξέπεσε ῥινοῖο παραὶ πόδας αὐτοκύλιστα.
ὠτειλαὶ δ' ἑκάτερθεν ἐπιμύουσιν ὀδόντων,
ζώει δ' αὖτ' ἔλαφος δηρὸν χρόνον ἀτρεκέως δὲ
ἀνθρώπων γενεήτις ἐφήμισε τετρακόρωνον.
ἄλλους δ' αὖ καλέουσι βροτοὶ πάλιν εὐρυκέρωτας.
πάντ' ἔλαφοι τελέθουσι, φύσις κεράων δ' ἐφ' ὕπερθεν.
ἣ οὔνομα θηρσὶ κατηγορέει φορέουσι.
τοὺς δ' ἄρα κικλήσκουσιν ἐνὶ ξυλόχοισιν ἴορκους
κἀκείνοις ἐλάφοιο δέμας· ῥινὸν δ' ἐπὶ νώτῳ
στικτὸν ἅπαντα φέρουσι, παναίολον, οἷα τε θηρῶν
παρδαλίων σφραγῖδεσσιν ἐπὶ χροῒ μαρμαίρουσι.
βούβαλος αὖτε πέλει μείζων δέμας εὐρυκέρωτος·
μείων εὐρυκέρωτος, ἀτὰρ δόρκου μέγ' ἀρείων.
ὄμμασιν αἰγλήεις, ἐρατὸς χρόα, φαιδρὸς ἰδέσθαι.
καὶ κεράων, ὀρθοὶ μὲν ἀπὸ κρατὸς πεφύασιν
ἀκρέμονες προτενεῖς. ὑψοῦ δ' αὖθις ποτὶ νῶτον.
ἄψορον νεύουσι παλιγνάμπτοισιν ἀκωκαῖς.

αὐτὰρ ἔπειτ' ἐνέπειν φαίης μεροπήϊον ἠχώ.
ῥηξαμένους βληχὴν, στομάτων τ' ἄπο τοῖον ἀϋτεῖν.
φθεγγομένοις ἰκέλους, καὶ λισσομένοισιν ὁμοίους.
πρός τε Διὸς λιτόμεσθα, πρὸς αὐτῆς ἰοχεαίρης
λῦσαι μητέρα μοι φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέδεξο.
ὅσσα φέροιν δυνάμεσθα λυγροὶ περὶ μητέρι δειλῇ.
ἡμέας αἰνυμόρους, γνάψον τεὸν ἄγριον ἦτορ.
αἰδόμενος μακάρων τε θέμιν, γενέταό τε γῆρας.
ἦ ῥά νύ τοι γενέτης λιπαρὸν κατὰ δῶμα λέλειπται.
τοῖά τις ἂν δόξειε λιταζομένους ἀγορεύειν.
ἀλλ' ὅτε τοῦ κραδίην παναμείλιχον ἀθρήσωσιν
αἰδὼς οὐ πόσιν, πόσσος πόθος ἐπὶ τοκήων.
αὐτοὶ δέ τοι βαίνουσι. καὶ αὐτόμολοι περόωσιν.
Εἰσὶ δ' ὄϊς ξανθοὶ, πυμάτης ἐπὶ τέρμασι κρήτης,
ἐν χθαμαλῇ γαίῃ γορτυνίδι τετρακέρωτες,
λάχνη πορφυρόεσσα δ' ἐπὶ χροὸς ἐστεφάνωται.
πολλὴ τ' οὐκ ἀπαλή τε τάχ' ἂν αἰγὸς ἀντιφερίζοι.
τρηχυτάτη χαίτη, δυσπαίπαλος οὐκ ὀΐεσσιν.
τοίην που καὶ σῦβος ἔχει ξανθωπὸν ἰδέσθαι
χροιὴν· μαρμαίρων, ἀτὰρ οὐκ ἔτι λαχνήεσσαν.
οὐδὲ πάλιν πισύρεσσιν ἐρηρεμένην κεράεσσιν.
ἀλλὰ δυσὶ κρατεροῖς ὑπὲρ εὐρυτάτοιο μετώπου.
ἀμφίβιος καὶ σῦβος, ἐπεὶ κἀκεῖνος ὁδεύει.
ὁππότε γὰρ ποτὶ βῆσσαν ἴῃ, θοὰ κύματα τέμνων,
δὴ τότε πουλὺς ὅμιλος ὁμαρτῇ ποντοπορεύων,
ἰχθυόεις ἕπεται, κατὰ δ' ἄψεα λιχμάζονται.
τερπόμενοι κερόεντι φίλῳ τερενόχροι σύβῳ.
ἔξοχα δ' αὖ φάγροι τε, καὶ οὐτιδανοὶ μελάνουροι.
καὶ ῥαφίδες, καὶ τρίγλαι, καὶ ἀστακὸς ἀμφὶς ἕπονται.

θάμβος

οὐδέ τ' ἀλύξασθαι θέμις, ἔπλετο δήϊον αὐτοῖς.
νίκην δ' ἀλλήλοις φορέειν ἀτίνακτος ἀνάγκη,
ἠὲ νέκυν κεῖσθαι. τοῖον σφίσι νεῖκος ὄρωρεν.
ἀνάστροις δέ τίς ἐστι δι' αὐτῶν αὐλὸς ὀδόντων.
λεπταλέης πνοιῆς κεράων μέσον ἔνθεν ἔπειτα
αὐτὴν ἐς κραδίην, καὶ πνεύμονος ἰθὺς ἱκάνει.
εἰ δέ τις ἀγάστρου κηρὸν κέρασι περιχεύει,
ζωῆς ἐξέκλεισεν ὁδοὺς, πνοιῆν τε διαύλους.
ἔξοχα δ' αὖ μήτηρ ἀταλοὺς ἔτι νηπιάχοντας
οὓς παῖδας κομέει, γήρᾳ δ' ἐνὶ μητέρα παῖδες.
ὡς δὲ βροτοὶ γενέτην πεπεδημένον ἀργαλέοισι
γήραος ἐν δεσμοῖσι, πόδας βαρὺν, ἅψεα ῥικνὸν,
ἀβληχρὸν παλάμας, τρομερὸν δέμας ὄψιν ἀμαυρὸν
ἀμφαγαπαζόμενοι περὶ δὴ πέρι πάμπαν ἔχουσι.
τιννύμενοι κομιδὴν παιδοτροφίης ἀλεγεινῆς.
ὣς αἰγῶν κοῦροι φίλους κομέουσι τοκῆας
γηραλέους, ὅτε δεσμὰ πολύστονα γῆρα πεδήσῃ,
βρώμην μὲν θ' ὀρέγουσιν ἐΰδροσον ἀνθεμόεσσαν.
δρεψάμενοι στομάτεσσι, ποτὸν δ' ἄρα χείλεσιν ἄκροις
ἐκ ποταμοῦ φορέουσιν ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
γλώσσῃ δ' ἀμφιέποντες ὅλον χρόα φαιδρύνουσι.
ἢ δέ νύ τοι βροχίδεσσι μόνην γενέτειραν ἀείραις,
αὐτίκα καὶ παλάμηφιν ἕλοις νεοθηλέας ἀμνούς.
τὴν μὲν γὰρ δονέεις παῖδας μύθοισι δίεσθαι
λισσομένην τοίοισιν ἀπόπροθε μυκηθμοῖσιν.
φεύγετέ μοι φίλα τέκνα δυσάντεας ἀγρευτῆρας
μήμε λυγρὴν δμηθέντες ἀμήτορα μητέρα θῆτε.
τοῖα φαμὲν δονέεις. τοὺς δ' ἑσταότας προπάροιθεν.
πρῶτα μὲν ἀείδειν στονόεν μέλος ἀμφὶ τεκούσῃ.

τοίους ἄγριε δαῖμον ἔχεις πυρόεντας ὀϊστοὺς
πουκεδανοὺς, μαλεροὺς, φθισίφρονας, ὀιστρήεντας
πηκεδόνα πνείοντας, ἀναλθέας, οἷσι καὶ αὐτοὺς
θῆρας ἀνεπτοίησας ἐπ' ἀζώντοισι πόθοισι.
θάμβος ὅτ' ἂν κερόεσσαν ἀχαιΐνέην πτερόεντες
ἀπλαγέες νώτοισιν ἐπὶ στικτοῖσι θορόντες.
ἢ δόρκοις πέρδικες ἐπὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες
ἱδρῶ ἀποψύχωσι, παρηγορέωσί τε θυμὸν,
καύματος ἀζαλέοιο δατιζομένοις πτερύγεσσιν.
ἢ ὁπότε προπάροιθεν ἴῃ καναχήποδος ἵππου,
ὠτὶς ὀλισθαίνουσα δι' ἠέρος ἱμερόεσσα.
σαργοὶ δ' αἰπολίοισιν ἐπέχραον, ἀμφὶ δὲ σούβω,
φῦλον ἅπαν νεπόδων τὸ πολύπλανον ἐπτοίηται.
ἔσσονται δ' ἅμα πάντες ὅτ' ἄγρια κύματα τείνει.
στείχονται δ' ἑκάτερθε γεγηθότες, ἀμφὶ δὲ πόντος
ἀφριάει λευκῆσι τινασσόμενος πτερύγεσσιν.
αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀλέγων ξείνης φιλίης πανάθεσμος,
εἰναλίους ἑτάρους δάπτει στομάτεσσι δαφοινοῖς
δαινύμενος. τοὶ δ' αἶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντες
οὐδ' ὡς ἐχθαίρουσι, καὶ οὐ λείπουσι φονῆα.
σοῦ βε τάλαν, κακοεργὲ, καὶ αὐτῷ σοὶ μετόπισθεν.
πόντιον ἀγρευτῆρες ἐπαρτύουσιν ὄλεθρον,
καὶ δολερῷ περ ἐόντι, καὶ ἰχθυφόνῳ τελέθοντι.
Ἔστι δέ τις δρυμοῖσι παρέστιος ὀξύκερος θήρ.
ἀγριόθυμος ὄρυξ, κρυερὸς θήρεσσι μάλιστα.
τοῦ δ' ἤτοι χροιὴ μὲν ἅτ' εἰαρινοῖο γάλακτος.
μούναις ἀμφὶ πρόσωπα μελαινομένῃσι παρειαῖς.
διπλὰ δέ οἱ μετόπισθε μετάφρενα πίονα δημῷ.
ὀξεῖαι κεράων δὲ μετήοροι ἀντέλλουσιν

θάμβος ἔφυ τόδε. θάμβος ἀθέσφατον, ὁππότε θῆρας
ἀμφαδίοι τείρουσι πόθοι καὶ ὑπείροχα φίλτρα.
οὐ γὰρ ἐπ' ἀλλήλοισι μόνον φιλότητος ἐΐσης
θεσμὸν ἀναγκαῖον δῶκεν θεὸς, οὐδ' ὅσον αὐτῶν·
φῦλον ἀμαλδίσκειν αἰειγενέος βιότοιο.
θαῦμα μὲν ἦν κἀκεῖνο δαμήμεναι ἄφρονα φῦλα
ἅμμασιν ἱμερτοῖς, καὶ ὁμόγνια φίλτρα δαῆναι·
καὶ πόθον οὐ νοέοντα ἐν ἀλλήλοισι κεράσαι.
οἷα περ ἀνθρώποισιν ἐπιφροσύνη τε νόος τε
ὀφθαλμοὺς ἐπέτασεν, ἔρον θ' ὑπεδέξατο θυμῷ·
εἶδε καὶ ὀθνείοις ἐπεμήνατο ὑψόθι φίλτροις,
οἷος μὲν πόθος ἐστὶν ἀριζήλοις ἐλάφοισιν.
αἰπαγέων, ὅσσοι δὲ τανυκραίροις ἐπὶ δόρκοις
περδίκων· πῶς δ' αὖ τε βοοῖς χαίρουσιν ἐφ' ἵπποις·
ὠτίδες αἷσι τέθηλεν ἀεὶ λασιώτατον οὖας.
ψιττακὸς αὖτε, λύκος τε, σὺν ἀλλήλοισι νέμονται.
αἰεὶ γὰρ ποθέουσι λύκοι· ποιεσὶ χρόον ὄρνιν.
ὄμβριμ' ἔρως πόσος ἐσσὶ, πόση σέθεν ἄπλετος ἀλκή·
πόσα νοεῖς, πόσα κοιρανέεις, πόσα δαῖμον ἀθύρεις·
γαῖα πέλει σταθερὴ, βελέεσσι δὲ σοῖσι δονεῖται·
ἄστατος ἔπλετο πόντος, ἀτὰρ σύ γε καὶ τὸν ἔπηξας·
ἤλυθες εἰς αἰθῆρ', οἶδεν δέ σε μακρὸς ὄλυμπος·
δειμαίνει δέ σε πάντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε·
γαίης ὅσσα τ' ἔνερθε, καὶ ἔθνεα λυγρὰ καμόντων·
οἱ λήθης μὲν ἄφυσσαν ὑπὸ στόμα νηπαθὲς ὕδωρ·
καὶ φύγον ἄλγεα πάντα, σὲ δ' εἰσέτι πεφρίκασιν·
σοῦ δὲ μένει καὶ τῆλε πέρας ὅσον οὔποτε λεύσσει
ἠέλιος φαέθων, σοῦ δ' αὖ περὶ καὶ φάος εἴκει,
δειμαῖνον. καὶ ζηνὸς ὁμῶς εἴκουσι κεραυνοί.

αὐτοφόνους, σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμέντας.
ῥεῖα γὰρ ἐν στέρνοισιν ὀλισθαίνουσιν ἀκωκαί.
πολλὸν δ' αἷμα κελαινὸν ἀπ' ὠτειλῶν ἑκάτερθεν.
ἐκ χύμενον, γλώσσῃσιν ἑὸν τάχα λιχμάζουσιν.
οὐδὲ μὲν ἐκφυγέειν οὐδ' ἱεμένοισι πάρεστιν.
ἐμπήλους δ' ὀλέκουσιν ἀμοιβαίοισι φόνοισι.
καί κέ τις ἀγρονόμων ἢ βουκόλος, ἢ τὶς ὁδουρός,
ἀμφιδύμοις νεκύεσσι παραὶ ποσὶν ἀντιβολήσας.
ἄγρην ἀδάντητον ἔχοι μέγα θάμβεϊ θυμῷ,
ἐξείης ἐνὶ θηρσὶ κερατοφόροισι γένεθλα.
ἀείδειν ἐπέοικεν ἀπειρεσίων ἐλεφάντων.
κεῖνα γὰρ ἐν γενύεσσιν ὑπέρβια τεύχεα δοιά,
εἴκελα χαυλιόδουσιν, ἐπ' οὐρανὸν ἀντέλλοντα.
ἄλλοι μὲν πλήθους ὅλους ἐνέπρισαν ὀδόντας
πλαζόμενοι· τῶν δὲ κεράατα μυθήσασθαι
ἐσθλήν· ὧδε γὰρ ἄμμι φύσις κεράων ἀγορεύει·
σήματα δ' οὐκ ἀρίδηλα διακριδὰ τεκμήρασθαι.
θηρσὶ γὰρ ἐκ φύσιες γενύων ἀπὸ τῶν ἐφύπερθεν
ὅσσαι μὲν κεράεσσιν ἀνωφερὲς ἀΐσσουσιν,
εἰ δὲ κάτω νεύοιεν, ἀτεχνῶς εἰσὶν ὀδόντες.
κείνοισιν δὲ διπλοῖς ἐλεφαντείοις κεράεσσι
ῥίζαι μὲν πρώτιστον ἀπὸ κρατὸς πεφύασιν.
ἐκ μεγάλου μεγάλαι φηγῶν ἅτε, νέρθε δ' ἔπειτα
κρυπτόμεναι ῥινοῖσιν, ὁμιλοῦσαι κροτάφοισιν
οὐ γένυν ὀθεῦνται, γενύων ἀπογυμνωθεῖσαι.
ταῦτα τοῖς πολλοῖσι δόκησιν ὅπασαν ὀδόντων
καὶ μὴν ἄλλο βροτοῖσιν ἀριφραδὲς ἔπλετο σῆμα
πάντες γὰρ θήρεσσιν ἀκαμπέες εἰσὶν ὀδόντες.
οὐδὲ τέχναις εἴκουσιν, ἀμείλικτοι δὲ μένουσι.

αἰχμαὶ, πανκέδαναὶ, μελανόχροον εἶδος ἔχουσαι.
καὶ χαλκοῦ θηκτοῖο, σιδήρου τε κρυεροῖο.
πέζου τ' ὀκρυόεντος ἀμφότεραι πεφύκασιν
ἰσοφόροι, κενεοῖς δὲ φύσιν κεράεσι λέγουσιν.
θυμὸς δ' αὖτ' ὀρύγεσσιν ὑπέρβιος, καὶ ἀπηνής.
οὔτε γὰρ ὀρίνοιο κυνὸς προμένουσιν ὕλαγμα,
οὐ συὸς ἀγραύλοιο παρὰ σκοπέλοισι φρύαγμα.
οὐδὲ μὲν οὐ ταύρου κρατερὸν μύκημα φέβονται.
πορδαλίων δ' οὐ γῆρυν ἀμειδέα πεφρίκασιν.
οὐδ' αὐτοῦ φεύγουσι μέγα βρύχημα λέοντος.
οὐδὲ βροτῶν ἀλέγουσιν ἀναιδείῃσι νόοιο.
πολλάκι δ' ἐν κρημνοῖσιν ἀπέφθιτο καρτερὸς ἀνὴρ
θηρητὴρ, ὀρύγεσσι δαφοινοῖς ἀντιβολήσας.
ὁππότε δ' ἀθρήσειεν ὄρυξ κρατερόφρονα θῆρα.
ἢ σῦν χαυλιόδοντ', ἢ καρχαρόδοντα λέοντα,
ἢ κρυερῶν ἄρκτων ὀλοὸν θράσος, αὐτίχ' ἀραιὴν
νευστάζει κεφαλήν τε, μέτωπά τε πάμπαν ἐρείδει
τεινάμενος, πήξας τε παρὰ χθονὶ πικρὰ βέλεμνα
ἐσσύμενον μίμνει, τὸν δ' ὤλεσε πρῶτος ἐναίρων.
δόχμια γὰρ κλίνας βαιὸν κερόεντα μέτωπα,
τεύχεσιν ὀξυτέροις δεδονημένος ἔμπεσε θηρί.
αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀλέγει, κατὰ δ' ἄσχετον ἰθὺς ὀρούει.
ὀξέσι πεφρικὼς σμερδαλόμενος σκοπέλοισιν.
ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐπεσσυμένοιο λέοντος,
ἀρτέμιδος δώροισι κεκασμένος ἄλκιμος ἀνήρ,
αἰχμὴν ἀστράπτουσαν ἔχων κρατερῇς παλάμῃσιν,
ἂν διαβὰς μίμνει, τὸν δ' ἄγρια θυμαίνοντα
δέξεται προβλῆτα φέρων ἀμφήκεα χαλκόν.
ὣς ὄρυγες μίμνουσιν ἐπεσσυμένους τότε θῆρας

ἔτλη καὶ ζεύγλην, καὶ χείλεσι δέκτο χαλινά.
καὶ παῖδας νώτοισι φέρει σημάντορας ἔργων.
φήμη δ' ὡς ἐλέφαντες ἐπ' ἀλλήλοις λαλέουσι.
φθογγὴν ἐκ στομάτων μερόπων ἴσα προβλύζοντες.
ἀλλ' οὐ πᾶσιν ἀκουστὸς ἔην θήρειος αὐτή.
κεῖνοι δ' εἰς ἀΐουσι μόνοι τιθασσεύτορες ἄνδρες.
θαῦμα δὲ καὶ τόδ' ἄκουσα, κραταιοτάτους ἐλέφαντας
μαντικὸν ἐν στήθεσσιν ἔχειν κέαρ, ἀμφὶ δὲ θυμὸν
γινώσκειν σφετέροιο μόρου παριοῦσαν ἀνάγκην.
οὐκ ἄρα τοι μούνοισιν ἐν ὀρνίθεσιν ἔασι.
κύκνοι μαντιπόλοι, γόον ὕστατον ἀείδοντες.
ἀλλὰ καὶ ἐν θήρεσσιν ἐὴν θανάτοιο τελευτὴν
φρασσάμενοι τόδε φῦλον ἰήλεμον ἐντύνουσιν.
ῥινόκερως δ' ὄρυγος μὲν ἔφυ δέμας αἰθυκτῆρος
οὐ πολλὸν μείζων, ὀλίγον δ' ὑπὲρ ἄκρια ῥινὸς
ἀντέλλει κέρας αἰνὸν ἀκαχμένον, ἄγριον ἄορ,
κείνῳ κεν χαλκόν τε διαρρήξειεν ὀρούσας
ὑψόσε βριθύν τε διατμήξειε χαράδρην.
κεῖνος καὶ σθεναρῷ περ ἐφορμηθεὶς ἐλέφαντι,
πολλάκις ἐν κονίῃσι νέκυν τοῖον ἔθηκεν.
ἠρέμα δ' ἐν ξανθοῖς ἐπὶ καλλικόμοισι μετώποις
καὶ νώτῳ, ῥαθάμιγγες ἐπήρριμα πορφύρουσι.
πάντες δ' ἄρρενές εἰσι, καὶ οὔποτε θῆλυς ὁρᾶται.
καὶ πόθεν οὐκ ἐδάην, φράζω δ' οὐχ ὡς δεδάηκα.
εἴτ' οὖν ἐκ πέτρης ὀλοὸν τόδε φῦλον ἐπῆλθεν.
εἴτ' αὐτόχθονές εἰσιν, ἐπαντέλλουσι δὲ γαίης.
εἴτε πρὸς ἀλλήλων τέρας ἄγριον ἐκφύονται,
νόσφι πόθων, καὶ νόσφι γάμων, καὶ νόσφι τόκοιο.
ἤδη καὶ διβοῖσιν ἐν ὑγροπόροισι θαλάσσαις.

τοὺς σοφίη τεῦξαι κεραοξόος ἢν ἐθέλησι
οὐρέας, ἀντιλέγουσιν ἀπηλεγέως, ἢν δὲ βιῶνται,
ἄγνυνται κλαυληδὸν ἀπειθέες. ἐκ δὲ κεράων
τόξα τε κυκλοτερῆ καὶ μυρία τεύχεται ἔργα.
ὡς δὲ κεράατα κεῖνα, τάτοι καλέουσιν ὀδόντας.
γνάμπτειν, οὐρώειν ἐλεφαντοτόμοις ὑποείκει.
πρὸς δέ τοι μέγεθος μὲν ὅσον μήπω κατὰ γαίης
ἄλλος θὴρ φορέει, φαίησκεν ἰδὼν ἐλέφαντα
ἢ κορυφὴν ὄρεος παναπείριτον, ἢ νέφος αἰνὸν
χεῖμα φέρον δειλοῖσι βροτῶν, ἐπὶ χέρσον ὁδεύειν.
ἴφθιμον δὲ κάρηνον, ἐπ' οὔασι βαιοτέροισι,
κοίλοισι ξεστοῖς, ἀτὰρ ὀφθαλμοὶ τελέθουσι
μείονες, ἢ κατ' ἐκεῖνο δέμας, μεγάλοι περ ἐόντες.
τῶν δ' ἤτοι μεσσηγὺς ὑπὲκ προθέει μεγάλη ῥὶς,
λεπτή τε, σκολιή τε, προβοσκίδα τὴν καλέουσιν.
κείνη θηρὸς ἔφυ παλάμη, κείνη τὰ θέλουσι
ῥηϊδίως ἔρδουσι. ποδῶν γε μὲν οὐκ ἴσα μέτρα
ὑψόθι δὴ πρόσθε πολὺ πλέον ἀείρονται.
ῥινὸς αὖτε δέμας δυσπαίπαλος ἀμφιβέβηκεν.
αἴχιστός τε, κρατερός τε, τὸν οὐ καὶ μάλλ' οὐδὲ κραταιὸς,
θηκτὸς, πανδαμάτωρ τε, διατμήξειε σίδηρος.
θυμὸς ἀπειρέσιος πέλεται κατὰ δάσκιον ὕλην,
ἄγριος, ἐν δὲ βροτοῖς τιθασσὸς μερόπεσσί τ' ἐνηής
ἐν μὲν ἄρα χλοερῇσι, πολυκνήμησί τε βήσσαις,
καὶ φηγοὺς, κοτίνους τε, καὶ ὑψικάρηνα γένεθλα
φοινίκων, πρόριζα κατὰ χθονὸς ἐξετάνυσσεν,
ἐγχρίψας θηκτοῖσιν ἀπειρεσίαις γενύεσσιν.
ὁππότε δ' ἐν μερόπων βριαρῇσι πέλει παλάμῃσιν,
λήθετο μὲν θυμοῖο, λίπε δέ μιν ἄγριον ἦτορ.

τοῖον ἐπ' ὀρνίθεσιν ἀριζήλοις ἀμαρύσσειν.
χρυσῷ πορφυρέοντι μεμιγμένον αἰθόμενον πῦρ.
Οὐκ ἐρέω διξὸν γένος ὀκριόεντος ἐχίνου
μείζονος ἀμφίδυμοι γὰρ ἐχίνοις ὀξυκόμοισιν.
ἀργαλέαι μορφαί. διξόν τε περίδρομον ἕρκος.
οἱ μὲν γὰρ βαιοί τε, καὶ οὐτιδανοὶ τελέθουσιν.
τυτθῇσιν φρίσσοντες ἐπὶ προβλῆσιν ἀκάνθαις.
οἳ δ' ἄρα καὶ μεγέθει πολὺ μείζονες, ἠδ' ἑκάτερθεν
ὀξέα πεφρίκασιν ἀρειοτέροισιν ἀκωκαῖς.
λείπω τρισσὰ γένεθλα κηπῶν μίμημα πιθήκων.
τὶς γὰρ ἂν οὐ στυγέει τοῖον γένος αἰσχρὸν ἰδέσθαι,
ἀβληχρὸν, στυγερὸν, δυσδέρκετον, αἰολόβουλον.
κεῖνοι καὶ φίλα τέκνα δυσειδέα δοιὰ τεκόντες
οὐκ ἀμφοῖν ἀτάλαντον ἑὴν μερίσαντο ποθητύν.
ἀλλὰ τὸ μὲν φιλέουσι, τὸ δ' ἐχθαίρουσι λόχοιο.
αὐταῖς δ' ἀγκαλίδεσσιν ἑῶν ἔκτεινε τοκήων.
οὐ μένθην οὐδ' ἀσπαλάκων αὐτόχθονα φῦλα
ποιοφάγων ἀλαῶν, μέλπειν ἐθέλουσιν ἀοιδαί.
εἰ καὶ βάξις ἄπιστος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπέρησεν.
ἀσπαλάκους βασιλῆος ἀφ' αἵματος εὐχετάασθαι.
φινεῖ γάρ ποτε δὴ φαέθων ἐκοτέσσατο τιτὰν
φινεῖ, τὸν ῥ' ἀτίταλλε κλυτὴ θρηΐσσα κολώνη.
μαντιπόλου φοίβοιο χολωσάμενος περὶ νίκης.
καί οἱ φέγγος ἄμερσεν, ἀναιδέα φῦλα δ' ἔπεμψεν,
ἅρπυιας πτερόεντα περέστια πικρὰ γένεθλα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν περόωντο μετὰ χρύσειον ἄεθλον,
ἀργῴης ἐπὶ νηὸς ἰήσονι συμπονέοντες
παῖδε βορειόνεω, ζήτης, κάλαΐς τε κλεούνων,
οἰκτείροντο γέροντα κατέκτειναν ποτὲ φῦλα.

βένθεσιν αὐτόρυτα φύει, καὶ ἀμήχανα φῦλα
ὄστρεον, ἠπεδαναί τ' ἀφύαι, κόχλων τε γένεθλα.
ὄστρακά τε στρόμβοι τε, τά τε ψαμάθοισι φύονται.
μοῦσα φίλη βαιὸν οὔ μοι θέμις ἀμφὶς ἀείδειν.
οὐτιδανοὺς λίπε θῆρας, ὅσοις μὴ κάρτος ὀπηδεῖ.
πάνθηρας χαροποὺς, ἠδ' αἰλούρους κακοεργούς.
τοί τε κατοικιδίοισιν ἐφωπλίσαντο καλιαῖς.
καὶ τυτθοὺς ἀταλοὺς ὀλιγοδρανέας τε μυοξούς.
τοί δή τοι σύμπασαν ἐπὴν μύουσι μένοντες
χειμερίην ὥρην, δέμας ὕπνοισιν μεθύοντες.
δύσμοροι· οὔτε βορὴν ἑλέειν οὐ φέγγος ἰδέσθαι.
φωλειοῖσι δ' ἑοῖς ὕπνον τὸ σῶον ἔχουσιν,
ἢ νέκυες κεῖνται δυσχείμερον οἶκον ἑλόντες.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔαρος πρῶται γελάσωσιν ὀπωπαὶ,
ἄνθεα τ' ἐν λειμῶσι νέον γε μὲν ἡβήσωσιν
νωθρὸν κινήσαντο δέμας μυχάτης ἀπὸ λόχμης.
φαιά τ' ἐμπετάσαντο, καὶ ἔδρακον ἠελίοιο φῶς.
καὶ γλυκερῆς νεοτερπέος ἐδητύος ἐμνήσαντο.
αὖθις δὲ ζωοί τε πάλιν ἐγένοντο μυοξοὶ
λάγω καὶ λάσιον γένος οὐτιδανοῖο σκιούρου.
ὃς ῥα νύθοι θέρεος μεσάτου φλογερῇσιν ἐν ὥραις
οὐρὴν ἀντέλλει σκέπας αὐτορόφοιο μελάθρου.
οἷον δὴ νυταῶνες ἑὸν δόμον ἀγλαόμορφον
γναπτὸν ἐπισκιάουσι διαπρεπὲς αἰολόνωτον.
τῶν οὐδὲν μερόπεσσι Διὸς τεχνήσατο μῆτις
φαιδρότερον, τερπνοῖσιν ἐν ὄμμασιν εἰσοράασθαι.
οὐδ' ὅσα πανδώτειραν ἐπὶ χθόνα μητέρα βαίνει.
οὐδ' ὁπόσα πτερύγεσιν ἐπ' ἠέρα κουλὴν ὁδεύει.
οὐδὲ μὲν ὅσα βυθοῖσιν ἐπ' ἄγρια κύματα τέμνει.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κεραῶν ἠείσαμεν ἔθνεα θηρῶν,
α ταύρους ἠδ᾽ ἐλάφους, ἠδ᾽ εὐρυκέρωτας ἀγαυοὺς
καὶ δόρκους, ὄρυγάς τε καὶ αἰγλήεντας ἰόρκους.
ἀλλὰ θ᾽ ὅσοισιν ὕπερθε καρήατα τευχήεντα,
νῦν ἄγε καρχαρόδοντα θεὰ φράζωμεν ὅμιλον.
σαρκοφάγων θηρῶν, καὶ χαυλιόδοντα γένεθλα.
πρωτίστην δὲ λέοντι κλυτὴν ἀναθώμεθα μολπήν.
ζηνὸς ἔσαν θρεπτῆρες ὑπὲρ λεχέος κρονίδαο
νηπιάχου κούρητες, ὅτ᾽ ἀρτίγονόν μιν ἐόντα
δραμένη γενετῆρος ἀμειλίκτοιο κρόνοιο.
κλεψιτόκος ῥείη κόλποις ἐνὶ κάτθετο κρήτης.
οὐρανίδης δ᾽ ἐς δὼν κρατερὸν νεοθηλέα παῖδα,
πρῶτος ἀμφήλλαξε διὸς ῥυτῆρας ἀγαυοὺς
καὶ θῆρας ποίησεν ἀμειψάλεος κούρητας.
οἱ δ᾽ ἄρ ἐπεὶ βουλῇσι θεοῦ μεροπηΐδα μορφὴν
ἀμφιβάλοντο κρόνοιο, καὶ ἀμφιέσαντο λέοντας
δώροισιν μετόπισθε διὸς μέγα κοιρανέουσιν
θηρσὶν ὀρεσσαύλοις, καὶ ῥιγεδανὸν θοὸν ἅρμα
ῥέης ὠδίνους ὑπὸ ζεύγλαισιν ἄγουσιν.
αἰόλα φῦλα δὲ τοῖσι, καὶ ἴδια θηρσὶν ἑκάστοις.
τοὺς μὲν νῦν προχοῇσι πολυρραθάγου ποταμοῖο.
Τίγρου ἐπ᾽ εὐρὺ ῥέοντι κυήσατο τοξότειρα,

καὶ γλυκερὴν μελίεσσι δρόσον στομάτεσσιν ἐδητύν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς Φαέθων χόλον ἄνασεν, ἀλλά μιν αἶψα,
ἀσπαλάκων ποίησε γένος μὴ πρόσθεν ἐόντων.
τοὔνεκα νῦν ἀλαόντι μένει, καὶ λάβρον ἐδωδῆς.

ἄλλη δ' ἔνθα κίχησιν ὑπέροχος ἑσπερίη νύξ.
ἔκλυον αὖ καὶ κεῖνα λεοντοκόμων αἰζηῶν.
δεξιτερὴν ὑπὸ χεῖρα φέρειν αἴθωνα λέοντα
νάρκῃ θοὴν, τῇ πάντα λυγρῶν ἀπὸ γούνατα θηρῶν
πεντάκι θηλυτέρη δὲ τόκων ἀπελύσατο ζώνην,
βάξις ἀρσενέως ἀνεμώλιος ὡς ἕνα τίκτει.
πέντε φέρει πρώτιστον, ἀτὰρ πίσυρας μετέπειτα,
ὠδῖνι σκύμνους, κατά τ' ἑξείης ὑπένερθεν
νηδύος ἐκ τριτάτης τρεῖς ἔκθορον, ἐκ δὲ τετάρτης
ἀμφίδυμοι παῖδες, πύματον δ' ἕνα γείνατο μήτηρ
γαστρὸς ἀριστοτόκοιο κλυτὸν βασιλῆα λέοντα.
πορδάλιες δ' ὀλοαὶ δίδυμον γένος, αἱ μὲν ἔασι
μάζονες εἰσιδέειν, καὶ πάσσονες εὐρέα νῶτα.
αἱ δ' ἔτ' ὀλιζότεραι μὲν, ἀτὰρ μένος οὔτι χερείους.
ἶδεα δ' ἀμφοτέρῃσιν ὁμοῖα δαιδάλλονται.
νόσφι μόνης οὐρῆς τῇ τ' ἔμπαλιν εἰσοράαται.
μείοσι μὲν μείζων τελέθει. μεγάλῃσι δὲ μείων.
ἀταγέες μηροὶ, δολιχὸν δέμας, ὄμμα φαεινόν.
γλαυκιόωσι κόραι βλεφάροις ὑπομαρμαίρουσι
γλαυκιόωσιν ὁμοῦ τε, καὶ ἔνδοθι φοινίσσονται.
αἰθομέναις ἴκελαι πυριλαμπέες, αὐτὰρ ἔνερθεν
ὠχροί τ', ἰοτόκοι τε περὶ στομάτεσσιν ὀδόντες.
ῥινὸς δαιδάλεος, χροιή τ' ἐπιπαμφανόωσα
ἠερόεις, πυκινῇσι μελαινομένῃσιν ὀπωπαῖς
ὠκύτατον θέει. καὶ τ' ἄλκιμον ἰθὺς ὀρούει.
φαίης ὁππότ' ἴδοιο δι' ἠερίην φορέεσθαι.
ἔμπης καὶ τόδε φῦλον ἐπικλύουσιν ἀοιδοί.
πρόσθ' ἔμμεναι Βάκχοιο φέρτερα φύλοιο τιθήνας
τοὔνεκεν εἰς ἔτι νῦν οἴνῳ μέγα κεχαλόωσι.

ἀρμενίη, πάρθων τε πολύσπορος ἄλβοτος αἶα.
ξανθοκόμαι τελέθουσιν καὶ οὐ τόσον ἀλκήεντες,
πάσσονα μὲν φορέονται δειρὴν, μεγάλην δέ τε κόρσην
ὄμματα δ' αἰγλήεντα, καὶ ὀφρύας ὑψιβαθείας
ἀμφιλαφεῖς ἐπὶ ῥῖνα, κατηφέας, ἐκ δ' ἄρα δειρῆς
καὶ γενύων ἑκάτερθε θοαὶ κομόωσιν ἔθειραι.
τοὺς δὲ τρέφει μεγάδωρος ἐρεμβῶν αὖθις ἄρουρα
τῶν ἔθνη μερόπων εὐδαίμονα κικλήσκουσι.
δειραὶ κἀκείνοις, καὶ στήθεα λαχνήεντα.
καὶ πυρὸς ἀστράπτουσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί.
ἔξοχα δ' ἐν πάντεσσιν ἀρίζηλοι τελέθουσιν.
ἀλλ' ὀλίγον τούτων γένος ἔλλαχε μυρίος αἶα.
πουλὺς δ' ἐν λιβύῃ ἐριβώλακι διψάδι γαίῃ
ὄχλος ἐπιβρομέει βριαρῶν βρύχημα λεόντων,
οὐκ ἔτι λαχνήεις, ὀλίγη δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.
σμερδαλέως δὲ πρόσωπα, καὶ αὐχένα πᾶσι δὲ γυίοις,
ἦκα μέλαν κυάνοιο φέρει μεμορυγμένον ἄνθος.
ἀλκὴ δ' ἐν μελέεσσιν ἀπείριτος ἠδὲ λεόντων
κοιρανικῶν λίβυες, μέγα κοιρανέουσι λέοντες.
ἐκ δὲ τότ' αἰθιόπων λιβύην ἤμειψαν γαῖαν.
θαῦμα μέν' ἐσιδέειν μελανόχροος, ἠΰκομός τε.
ὀφρὺς ὕπερθε κάρηνα, πόδας δασὺς, ὄμμασι δ' αἴθοψ.
μούνοισι ξανθοῖς φοινισσόμενος στομάτεσσιν.
ἔδρακον, οὐ πυθόμην κεῖνον ποτὲ θῆρα δαφοινόν.
κοιρανικοῖς τ' ἔμολεν διαπόμπιμος ὀφθαλμοῖσι.
φορβῆς οὐχ ἅτις πάντ' ἤματα φῦλα λεόντων.
ἀλλὰ τὸ μὲν δόρποισι μέλει, τότε δ' αὖτε πόνοισιν.
οὐδ' ὕπνον μυχάτοισιν ἔχει παρὰ τέρμασι πέτρης
ὀμφαλὸν, ὑπνώει δὲ θρασύφρονα θυμὸν ἐλίσσων.

ἅμα καὶ ἑρπηστῆρσι, καὶ ἰχθύσιν, ἠδὲ καὶ αὐτοῖς
θήρεσιν ὠμηστῇσι, καὶ ὑψιπόλοις ἀγέλαισιν.
οἰωνῶν. τόσσον ῥα φύσις κρατερώτατον ἄλλων.
οἵην μὲν κομιδὴν τεκέων ἐνὶ κύμασι δελφὶς
αἰὲν ἔχει, γλαυκός τε χάροψ, φώκη τε δυσαής.
πῶς δ᾽ ἄρ ἐν οἰωνοῖσι ποθὴν ἀλίαστον ἔχουσιν
ὦν τε κέων, φῆναί τε, βαρύφθογγοί τε πέλειαι.
αἰετόεντα τε φῦλα, πολύζωοί τε κορῶναι.
πῶς δ᾽ ὄρνις κατὰ δῶμα συνέστιος ἀνθρώποισιν.
ἀρτίτοκος νεαροῖσι περισκαίρουσα νεοσσοῖς
κίρκον ὑπὲρ τέγεος κατεπτάμενον ἀθρήσασα,
ὀξὺ μὲν ἔκλαγεν αἶψα, καὶ ἄνθορεν ὀξὺ λακοῦσα.
αὐχένα δ᾽ ὑψόσ᾽ ἄειρεν δὲ κέρα γυρώσασα
καὶ πάσας ἑκάτερθεν ἑαῖς ἔφριξεν ἐθείραις
καὶ πτερὰ πάντα χάλασσε ποτὶ χθόνα· τοὶ δ᾽ ἄρα δειλοὶ
τεῖχος ὑπ᾽ αὐτόπτερυγον πρυλέες βύζουσι νεοσσοί.
ἡ δὲ καὶ αὐτὴ ἐφόβησε, καὶ ἤλασεν ὄρνιν ἀναιδῆ.
εἰρυμένη φίλα τέκνα, τά τ᾽ εἰς ἔτι νήπια φέρβει.
ἄπτερα λυσικόμων θαλάμων ἀπολυόμενα δεσμοῦ.
ὣς δὲ καὶ ἐν θήρεσσιν, ἐρίβρυχοί τε λέαιναι.
πορδάλιές τε θοαὶ, καὶ τίγριδες αἰολόνωτοι,
παισὶ πέρι προβιβῶσι καὶ ἀγρευτῆρσι μάχονται.
καί τε περὶ σφετέρων τεκέων τετλᾶσι δαμῆναι.
ἀντίον αἰχμητῇσι συνιστάμεναι μερόπεσσιν.
οὐδέ ποτ᾽ ἐρρίγασιν ἑῆς ἐν ἀγῶνι γενέθλης.
οὐ πληθὺν ἐπιοῦσαν ἀκοντοβόλων αἰζηῶν.
οὐ χαλκὸν σελαγεῦντα, καὶ ἀστράπτοντα σίδηρον.
οὐδὲ βολὰς βελέων τε θοὰς, μυλάκων τε θαμειάς.
σπεύδουσι δ᾽ ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ τέκνα σαῶσαι.

ἀρχύμεναι στομάτεσι διωνύσου μέγα δῶρον.
τί χρέος; ἐκ μὲν ὅπως δὲ κλυτὰς ἤμειψε γυναῖκας·
αὐτὰρ δὲ πορδαλίων γένος ἄγριον, αὖθις ἀείσω.
καὶ μὴν ἄλλο θοὸν διφυὲς γένος ὠπήσαιο
λύγγας ἀριζήλους, αἱ μὲν γὰρ ἔασιν ἰδέσθαι
τυτθαὶ, βαιοτέροισί τ' ἐφωπλίσαντο λαγωοῖς
ταὶ ῥά τε μείζονες εἰσὶν ἐπιθρώσκουσί τε ῥεῖα
ἀκριδάοις ἐλάφοισι, καὶ ὀξυτέροις ὀρύγεσι.
μορφὴν τ' ἀμφίδυμον πανόμοιον ἀμφιέσαντο.
ἶσαι μὲν βλεφάροισιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί.
ἱμερόεν στράπτουσι, πρόσωπα τά δ' ἀμφοτέρησι.
φαιδρὰ πέλει, βαιόν τε κάρη, καὶ καμπύλον οὖας.
μούνη δ' ἐσιδέειν ἀνομοίιος ἔπλετο χροιή.
μείοσι μὲν λυγρῶν ἐπιδέδρομε ῥινὸς ἐρευθής
μείζοσι δὲ κροκόεντι θεείωτ' ἴκελον ἄνθος.
ἔξοχα δ' αὖ τάδε φῦλα φίλην ἀγάσαντο γενέθλην,
ἄγλινοι λύγγες τε πυρίγληνοί τε λέοντες.
πορδαλίες τ' ὀλοαὶ, καὶ τίγριες ἠνεμόεσσαι.
τῶν δ' ὁπότε σκύμνους νεοθηλέας ἐν ξυλόχοισι
λάθρη συλήσωσιν ἀθαρβέες ἀγρευτῆρες,
αἳ δ' ἂρ ἔπειτ' ὀπίσω πάλι νισσόμεναι ἀθρήσωσι
ἐξαπίνης κενεούς τε δόμους, καὶ ἔρημα μέλαθρα.
μύρονται λιγέως ἀδινὸν γόον, ἐκ δ' ἄρα τηλοῦ
κωκυτὸν προΐασι πολύστονον, οἷά τε πάτρης
περθομένης ὑπὸ δουρὶ καὶ αἰθομένης πυρὶ λάβρῳ,
πεπταμέναι περὶ τέκνα, μέγα κλαίουσι γυναῖκες.
ἦ ῥα τόσον τεκέων τε, καὶ ἀρτιγόνοιο γενέθλης
φίλτρον ἐνὶ κραδίῃ στάξεν θεὸς, οὐδ' ἄρα μούνοις
ἀνθρώποις, ὅσα πάντα νοήμασι μητίσαντο,

ὣς ἄρκτος λιχμῶσα φίλους ἀνεπλάσατο παῖδας.
εἰσόκε κυνζηθμοῖσιν ἀναιδέατον θορίζουσι.
καὶ μὴν χειμερίην πανυπείροχα δείδιεν ὁρμὴν
καὶ λασίη περ ἐοῦσα, χιὼν δ' ὅτε πάντ' ἀπαλεύῃ.
ἑσπερίου ζεφύρου πανεπήτριμα χευαμένοιο.
κεύθετ' ἐνὶ σπήλιγγι, τόθι σκέπας ἄρκιον εὑρύ.
καὶ βόσιος χατέουσα πόδας, χεῖράς τε λιχμαίνει.
οἷα τ' ἀμελγομένη, καὶ γαστρὸς ἔκλεψεν ἐρωήν.
τοῖον ὑπουβένθεσιν ἐν εὐρυπόροιο θαλάσσης
πουλύποδες σκολιοὶ παρὰ κύμασι μητίσαντο.
χείματος, ἢ μεσάτου κρυβὴν πνείοντος ἀητήν.
κεύθονται πλαταμῶσιν ἑὰς πλοκαμίδας ἔδοντες.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔαρ ὑγρὸν ἐΰτροφον ἀνθήσειεν,
ἀκρέμονες σφίσιν ὦκα νέοι πάλιν ἀλδήσκουσιν.
καὶ πάλιν εὐπλόκαμοι δολιχὴν πλώουσι θάλασσαν.
ἑξῆς ἐνέπωμεν ἐΰσφυρον ἠβόεντα.
Κραιπνὸν ἀελλοπόδην κρατερώνυχον αἰπὺν ὄναγρον.
ὅς τε πέλει φαιδρὸς δέμας ἄρκιος εὐρὺς ἰδέσθαι.
ἀργύρεος χροιήν, δολιχούατος, ὀξύτατος θεῖν.
ταινίη δὲ μέλαινα μέσην ῥάχιν ἀμφιβέβηκεν.
χιονέῃς ἑκάτερθε περισχομένη στεφάνῃσι.
χιλὸν ἔδει, φέρβει μιν ἅδην ποσσίτροφος αἶα.
ἀλλ' αὐτὸς κρατεροῖς ἀγαθὴ βόσις ἔπλετο θηρσί.
φῦλα δ' ἀελλοπόδων ζηλήμονα πάμπαν ὀνάγρων.
πολλαῖσιν τ' ἀλόχοισιν ἀγαλλόμενοι κομέωσι.
θηλύτεραι δ' ἕσπον θ' ὅθι τοι πόσις ἡγεμονεύει.
πρὸς νομὸν ἰθύνουσιν ἐπὴν ἐθέλωσιν ἀνώγειν.
πρὸς πηγὰς ποταμῶν θηρῶν μέθυ, καὶ πάλιν αἶψα
πρὸς λασίους οἴκους, ὅτ' ἂν ἕσπερος ὕπνον ἄγῃσι.

ἄρκτοι δ' ἀγριάδες φόνιον γένος αἰολόβουλον.
λάχνην μὲν πυκινὴν δυσπαίπαλον ἀμφιέσαντο.
μορφὴν δ' οὐκ ἀγανὴν παναμειδήτοισι προσώποις.
κέρχαρον οὐλόμενον, ταναὸν στόμα, κυανέη ῥίς.
ὄμμα θοόν. σφηρὸν ὠκύτερον δέμας εὐρυχάρηνον.
χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδες δέ τε ποσσί.
σμερδαλέη βρυχή, δολερὸν κέαρ, αἰόλον ἦτορ.
καὶ πολλὴ κυθέρεια, καὶ οὐ κατὰ κόσμον ἰοῦσα.
ἤματα γὰρ, καὶ νύκτας ἐελδόμεναι φιλότητος
αὗται θηλύτεραι μάλ' ἐπ' ἄρσεσιν ὁρμαίνουσι.
ταῦρα μεθιέμεναι γαμίης παντρεπέος εὐνῆς.
τέκνα κυϊσκόμεναι νηδὺν ὅτε κυμαίνωσιν.
οὐ γάρ τοι θήρεσσι νόμος γαστὴρ ὅτε πλήθει.
εἰς λέχος ἐρχομένοις τελέειν φιλοτήσιον ἔργον.
νόσφι μόνον λυγγῶν, ὀλιγοδρανέων τε λαγωῶν.
ἄρκτος δ' ἱμείρουσα γάμου, σπεύδουσά τε, λέκτρον
χεῖρον ἔχει τόσα παισὶ ταλάφρονα μητίσασθαι
πρὶν τοκετοῖο μολεῖν ὥρην, πρὶν κύριον ἦμαρ
νηδὺν ἐξέβλιψε, βιάσατο δ' εἰλειθυίας.
τόσση μαχλοσύνη, τόσος οἶστρος εἰς ἀφροδίτην.
τίκτει ἡμιτέλεστα, καὶ οὐ μεμελισμένα τέκνα.
σάρκα δ' ἄσημον, ἄναρθρον, ἀείδελον ὠπήσασθαι.
ἀμφότερον δὲ γάμῳ παιδοτροφίῃ τε μέμηλεν,
ἀρτιτόκος δέ τ' ἰοῦσα μετ' ἄρσενος εὐθὺς ἰαύει.
λιχμᾶται γλώσσῃ τε φίλον γόνον, οἷά τε μόσχοι
λιχμῶνται γλώσσῃσιν, ἀμοιβαδὶς ἀγκύλοισιν
τρεπόμεναι, γάννυται δὲ βοὸς χροῒ καλλίκερως βοῦς.
οὐδ' ἀποπλάζονται πρὶν ἀπὸ γλυκὺν ἵμερον εἶναι.
θυμὸν δ' ἑσσομένοιο σαίνουσι νομῆος.

παῖδα τεὸν γενύεσσι τεῇς οὐκ ἄρσενα θήσεις.
ἴσχε φίλος, μὴ τάμνε· τί μοι τάμες· οἷον ἔρεξας
παῖδα, τὸ μηδὲν ἔθηκας, ὅλον δέμας ἐξαλαώσας.
δειλὴ ἐγὼ, πανάποτμος, ἀωροτάτοιο λοχείης.
καὶ σὺ τέκος πάνδειλον, ἀλιτροτάτοιο τοκῆος
δειλὴ ἐγὼ βροτάλαινα κενὸν τόκον ὠδίνασα.
καὶ σὺ τέκος τμηθεὶς οὐχὶ στονύχεσσι λεόντων,
ἀλλ᾽ ἐχθροῖς γενύεσσι λεοντείῃσι τοκῆος.
τοῖά τις ἂν πανάποτμον ἐὸν περὶ νήπιον ἦα
μυθήσασθαι φαίνεις· τὸν δ᾽ οὐκ ἀλέγοντα δαφοινοῖς
δαίνυσθαι στομάτεσσιν ἀμειδέα παιδὸς ἐδητύν.
ζεῦ πάτερ, ὅσσον ἔφυ ζήλοιο πανάγριον ἦορ.
κεῖνον καὶ φύσιος κρατερώτερον εἰσοράασθαι
θῆκας ἄναξ· δῶκας δὲ πυρὸς βριμεῖαν ἐρωήν.
δεξιτερῇ δὲ φέρειν ἀδαμάντινον ὤπασας ἄορ.
οὐ παῖδας τρῆσαι φίλους γλυκεροῖσι τοκεῦσιν,
οὐχ ἑτάρους, κηούς τε μολών, οὐκ οἶδεν ὁ μαίμους,
ὁππόταν ἀργαλέος τε καὶ ἄσπετος ἀντιβολήσῃ
κεῖνος, καὶ προπάροιθεν ἑοῖσιν ἐφώπλισε παισίν.
αὐτοὺς ἡμιθέους, καὶ ἀμύμονας ἡμιθεαίνας
αἰγείδην θησῆα, καὶ αἰολίδην ἀθάμαντα.
ἀτθίδα καὶ πρόκνην, καὶ θρηϊκίην φιλομήλην.
κολχίδα τε μήδειαν, ἀρίζηλόν τε θεμιστώ,
ἀλλ᾽ ἔμπης μετὰ φῦλον ἐφημερίων ἀλεγεινῶν.
θηρσὶ θυεστείην ὀλοὴν παρέθηκε τράπεζαν.
ἔστι δ᾽ ἐνὶ κνημοῖς ἐπὶ τέρμασιν αἰθιοπήων
ἱππάγρων πολὺ φῦλον ἀκαχμένον ἰοφόροισι,
δοιοῖσι χαυλιόδουσι, ποδῶν γε μὲν οὐ μίαν ὁπλήν,
χηλὴν δ᾽ αὖ φορέουσι διπλῆν ἰκέλην ἐλάφοισι.

ζῆλος δ' ἄρσεσι πᾶσιν, ἐπὶ σφετέροισιν ὀρίνει·
υἱάσι νηπιάχοισι πανάγριος οἶστρος ἀναιδής.
ὁππότε θηλυτέρη γὰρ ἔχει τόκον εἰλειθυίης,
ἄγχι μάλ' ἑζόμενος σφέτερον γόνον ἄντα δοκεύει.
καί ῥ' ὅτε νηπίαχον μητρὸς παρὰ ποσσὶ πέσῃσιν,
ἤτοι μὲν θῆλυ πέλῃ, ποθέει τέκος, ἠδ' ἑκάτερθε
γλώσσῃ λιχμάζων φίλον γόνον ἀμφαγαπάζει.
ἄρσενα δ' ἤτοι μὲν ἴδοι, τότε δὴ τότε θυμὸν ὀρίνει·
λευγαλέῳ ζήλῳ περὶ μήτρι ἀργαλέος θήρ.
ἐκ δ' ἔθορε μεμαὼς παιδὸς γενύεσσι ταμέσθαι
μήδεα μὴ μετόπισθε νέον γέμεν ἡβήσειεν.
ἡ δέ, λεχὼ περ ἐοῦσα, καὶ ἀσθενέουσα τόκοισι
παιδὶ λυγρῷ πολεμιζομένῳ μήτηρ ἐπαμύνει.
ὡς δέ ποτ' ἐν πολέμῳ πολυκηδέϊ μητέρος ἄντην
νηπίαχον κτείνουσιν ἀπηνέες αἰχμητῆρες
αὐτήν θ' αὖ ἐρύωσιν ἔτι σπαίροντα φόνοισιν
υἱέϊ πλεγνυμένην στονόεν μέγα κωκύουσαν
δρυπτομένην ἁπαλήν τε παρηΐδα νέρθε τε μαζῶν
αἵμασι δευομένην θερμῷ λιαρῷ τε γάλακτι.
ὣς καὶ θῆλυς ὄναγρος ἐφ' υἱέϊ πάμπαν ἔοικεν
οἰκτρὰ κινυρομένη καὶ δύσμορα κωκυούσῃ
φαίης κεν πανάποτμον, ἑὸν παῖν ἀμφιβεβῶσα·
μείλιχα μυθεῖσθαι, καὶ λισσομένην ἀγορεύειν.
ἆνερ ἆνερ, τίνυ σεῖο πρόσωπα περιχώονται·
ὄμματα φοινίχθη δὲ τάτ' ἂν πάρος αἰγλήεντα.
οὐχὶ μέτωπον ἀθρεῖς λιθοεργέος ἄγχι μεδούσης.
οὐ γόνον ἰοβόρον παναμειλίκτοιο δρακαίνης.
οὐ σκύμνον πανάθεσμον ὀριπλάγκτοιο λεαίνης.
παῖδα λυγρὴ τὸν ἔτικτον, ὃν, ἠρώμεσθα θεοῖσι

μοῦνον τοι μετὰ πᾶσι βαρύβρομον ἔκλαγεν ἠχήν.
καὶ μοῦνον παταγεῖ· τὰ δ' ἄθροα πρόσθεν ἐόντα
τύμπανα σιγάζει, κώφωσέ τε πᾶσαν ἰωήν,
καὶ φθίμενοι γὰρ ὄϊς φθίμενον λύκον ἐρρίγασι.
θαῦμα δὲ καὶ τόδ' ἄκουσα περὶ στικτῇσιν ὑαίνῃς
ἄρσενα καὶ θήλειαν ἀμείβεσθαι λυκάβαντι.
καί ῥ' ὅτε μὲν τελέθει τις δηρικέα νυμφευτῆρα,
πολεμὲς ἱμείροντα γάμων, ποτὲ δ' αὖθις ὁρᾶσθαι
θηλυτέρην νύμφην, λοχίην καὶ μητέρα κεδνήν.
ἀλλὰ λύκων τελέθει, πολυότριχα πέντε γένεθλα.
ἄλλα δ' ἀλλήλοις ἀνομοίϊα τεκμήραιτο.
φωτὸς ἀμορβῆος, τοῖσι μάλα δήϊα φῦλα.
πρῶτα μὲν ὃν καλέουσιν θρασύφρονα τοξευτῆρα
ξουθὸς μὲν πρόπαν εἶδος, ἀτὰρ περιηγέα γυῖα,
καὶ κεφαλὴν φορέει πολὺ μείζονα, καὶ θοὰ κῶλα.
γαστέρα δ' ἀργαίνουσαν ἐϋσπολιῇ ῥαθάμιγγι.
σμερδαλέον. ἠχεῖ τε καὶ ὑψόθι πάμπαν ὀρούει.
αἰὲν ἐπισείων κεφαλὴν πυρόεντα δεδορκώς.
ἄλλος δ' αὖ μέγεθος μὲν ὑπέρτερος, αἶψα δ' ἂν αὖτε
μικεδανὸς πάντεσσι θοώτερος ὠκὺ λύκοισι.
τὸν μέροπες κίρκον τε, καὶ ἅρπαγα κικλήσκουσι
πολλῷ σὺν ῥοίζῳ δὲ μάλ' ὄρθιος εἶσιν ἐπ' ἄγρην.
πρώτῃ ὑπ' ἀμφιλύκῃ, ῥέα γάρ τ' ἐπιδεύετ' ἐδωδῆς.
χροιὴ δ' ἀργυφέη σελαγεῖ πλευράς τε καὶ οὐρήν.
ναίει δ' οὔρεα μακρά, τὰ δ' ὁππότε χείματος ὥρῃ
ἐκ νεφέων προχυθεῖσα χιὼν κρυόεσσα καλύψῃ,
δὴ τότε καὶ πόλιος πέλας ἵκετο θὴρ ὀλοόφρων,
πᾶσαν ἀναιδείην ἐπιειμένος εἵνεκ' ἐδωδῆς.
λάθρη τ' ἐμπελάει μάλα τ' ἤρεμος, εἰσόκεν αἶγα

χαίτη δ' αὐχενίη, μεσάτην ῥάχιν ἀμφιβεβῶσα,
οὐρὴν δ' ἐς νεάτην μετανίσσεται, οὐδὲ βροτοῖσι
δουλοσύνην ἔτλη, πόθ' ὑπέρφιαλον γένος αὐτόν.
ἀλλ' εἰ καί ποθ' ἕλοιεν ἐϋστρέπτοισι βρόχοισιν,
ἵππαγρον δολίοισι λόχοις μελανόχροες Ἰνδοί,
οὔτε βορὴν ἐθέλει μετὰ χείλεσιν αὖθι πάσασθαι,
οὔτε πιεῖν. ὀλοὸς δὲ φέρειν ζυγὸν ἔπλετο δοῦλον.
Φράζεο δύο φῦλα δυσάντεα καρχαρόδοντα,
μηλοφόνον τε λύκον, δυσδηρέα τ' αὖθις ὕαιναν,
τὸν μὲν, ποιμενίων, καὶ αἰπολίων ὀλετῆρα.
τὴν δ' ἐχθρὴν σκυλάκεσσιν, ἀρειοτέροις τε κύνεσσιν.
τὸν μὲν, νυκτερινὸν διὰ γαστρὸς ἄφυκτον ἐρωήν
ἀρνειῶν ἐρίφων τε πολύπλοκον ἁρπακτῆρα.
τὴν δὲ νυκτιπόρον, καὶ νυκτὶ πλανῇ τελέθουσαν.
οὕνεκα οἱ διὰ νύκτα φάος, σκότος αὖτε μεθ' ἠῶ
εἴδεα δ' ἀμφοτέροις, ἀνομοῖα θηρσὶ δαφοινοῖς.
τὸν μὲν γάρ τε κύνεσσι πανείκελον ὠπήσαιο
μείζοσι ποιμνικοῖς λασίη δ' ἐπιέσσεται οὐρή.
ἠδέ τε κυρτοῦται μεσάτην ῥάχιν ἀμφὶ δὲ πάντη
λαχνήεσσα κυρεῖ κατὰ δ' ἔγραπται δέμας αὐτόν.
κυανέης ἑκάτερθεν ἐπήβριμαται νίησιν.
στεινή τ', ἐκταδίος τε πέλει, καὶ νῶτα καὶ οὐρήν.
ῥινόν τ' ἀμφοτέροισιν ἐπικλύουσιν ὀδοῖσιν
ῥιγεδανόν. τῆς μέν τε διατμήξαιο περὶ ποσσὶν
εἰ φορέοις, φορέοις σκυλάκων μέγα δεῖμα κραταιῶν,
καί σε κύνες κείνοισιν ἐπεμβεβαῶτα πεδίλοις
ἀντίον οὐχ ὑλάουσι πάρος γε μὲν ὑλακόωντες.
εἰ δὲ λύκου δείρας ῥινὸν ἀποτεκτήναιο,
τύμπανον ἐγκέλαδον διδυμήϊον ὠλεσίκαρπον.

ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, θηρῶν μετὰ πουλὺν ὅμιλον.
τόσσον δ' ἐν θήρεσσι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο τίγρις
ὅσσον ἐν ἠερίοισι ταὼς καλὸς οἰωνοῖσι
πάντα μιν ἀθρήσειας ὀρέσβιον οἷα λέαιναν.
νόσφι μόνον ῥινοῖο, τὸν αἰόλον ἐστεφάνωται,
δαίδαλα πορφύροντα, καὶ ἄνθεσι μαρμαίροντα.
τοίην μὲν πυρόεσσαν ὑπὸ βλεφάροισιν ὀπωπαί.
μαρμαρυγὴν στράπτουσιν, ἀτὰρ δέμας ἔπλετο τοῖον.
καρτερὸν, εὔσαρκον, τοίη δολιχόσκιος οὐρή.
τοῖα περὶ στομάτεσσι προσώπατα, τοῖον ὕπερθεν
νεύει ἐπισκύνιον, τοῖον λαλαγεῦσιν ὀδόντες
ὠκυτέρη τελέθει δὲ, θοῶν πανυπείροχα θηρῶν.
αὐτῷ γάρ τε θέειν, ἰκέλη ζεφύρῳ γενετῆρι.
οὔτε γε μὴν γενετῆρι· τίς ἂν τάδε πιστώσαιτο,
θῆρες ὅτι δμηθεῖεν ὑπ' ἠέρι νυμφευτῆρι.
ἔπλετο γὰρ κείνη κενεὴ φάτις, ὡς τὸ δὲ φῦλον
θῆλυ πρόπαν τελέθει καὶ ἀδέμνιον ἄρσενός ἐστι.
δηθάκι γάρ κεν ἴδοις πολυανθέα καλὸν ἀκοίτην.
ῥεῖα γὰρ οὐκ ἂν ἴδοις, δὴ γάρ τε λιπὼν ἑὰ τέκνα,
ἐμμενέως φεύγει, θηρήτορας εὖτ' ἂν ἴδηται.
ἡ δ' ἔσσεται σκύμνοισιν, ἀνιάζουσά τε θυμὸν
χάρμα μέγ' ἀγρευτῆρσι, πρὸς ἄρκυας εὐθὺς ἱκάνει.
κάπρος ἐνυάλιος δὲ μέγ' ἔξοχος ἐν θήρεσσιν.
εὐνὰς μὲν ποθέει πυμάτοις ἐνιβένθεσι κρημνῶν.
ἔξοχα δὲ στυγέει δοῦπον πολυηχέα θηρῶν.
θηλυτέρῃ δ' ἀγέραστος ἐφορμαίνων ἀλάληται.
καὶ μάλ' ἐρωμανέων σφριγγᾷ, κατὰ δ' αὐχένας ὀρθαί.
φρίσσουσι τρίχες· οἷα τριστολόφων πηλήκων.
ἀφρὸν ἀποσταλάει τε κατὰ χθονὸς, αὐτὰρ ὀδόντων,

ἐχρίφθη· τὴν δ' αἶψα θοοῖς ὀνύχεσσιν ἔμαρψεν.
Ἔστι δέ τις ταύροιο νιφοβλήτου ὑπὲρ ἄκτας
ἐνδιάων Κίλικάς τε πάγους, καὶ πρῶνας Ἀμανοῦ
κάλλος ἰδεῖν θήρεσσι πανέξοχος, ὅτε καλοῦσιν
χρύσεον ἀστράπτοντα τριχοκόμοισιν ἐθείραις.
ὁ λύκος, ἀλλὰ λύκου προφερέστερος αἰπύτερος θήρ.
χείλεσι χαλκείοισι τετυγμένος ἄσπετος ἀλκήν
πολλάκι τοι καὶ χαλκὸν ἀτειρέα πολλάκι λᾶαν
ἐμμενέως ἐτόρησε, καὶ αἰχμήεντα σίδηρον.
καὶ κύνα σείριον οἶδε, καὶ ἀντέλλοντα φοβεῖται.
αὐτίκα δὴ ῥωχμὸν καταδύεται οὔρεος αἴης.
ἠὲ κατὰ σπήλιγγος ἀφεγγέος ἐσσόκεν ἄζης
ἠέλιος παύσαιτο, καὶ οὐλομένου κυνὸς ἀστὴρ
ἄκμονες αὖ δοιοὶ φόνιον γένος, αὐχένα βαιοὶ
εὐρύτατοι τ' ὤμοισιν, ἀτὰρ λασιότριχες μηρούς,
καὶ πόδας, ἠδὲ πρόσωπον ὀλίζονες, ὄμμασι βαιοί.
τῶν ὁ μὲν ἀργυρέοις νώτοις, καὶ γαστέρι λευκῇ,
παμφαίνει. δνοφερὸς δὲ μόνων ἄκρα νέατα ταρσῶν.
ὃν τινες ἰκτῖνον πολιότριχα φῶτες ἔλεξαν.
αὐτὰρ ὅγε χροιῇσι μελαινομένῃσι πέφανται,
μείων μὲν προτέροιο, τὸ δὲ σθένος οὐκ ἐπιδευής.
θηρεύει δ' ἔκπαγλον ἐπὶ πτώκεσσιν ὀρούων,
πᾶσαι τ' ἐκ μελέων ὀρθαὶ φρίσσουσιν ἔθειραι.
δηθάκι δ' αὖ τελύκοι, καὶ πορδαλίδεσσι δαφοιναῖς
εἰς εὐνὴν ἐπέλασσαν, ὅθεν κρατερόχροα φῦλα
θῶες. ὁμοῦ δὲ φέρουσι διπλοῦν μεμορυγμένον ἄνθος.
μητέρα μὲν ῥινοῖσι, προσώποις δ' αὖ γενετῆρα.
τίγριδος αὖ μετέπειτα κλυτὸν δέμας ἀείδωμεν.
τῆς, οὐ τερπνότερον φύσις ὤπασε τεχνήεσσα.

ἰθὺς ἀκοντίζει μαλερὸν βέλος, ἀμφότερον δὲ
φαίνει τ' ἐμμενέως, καὶ ἀγαιάμενος πολεμίζει
δηθάκις ἔκτεινεν καίπερ κάρχαρον, ᾧ δέ κε φαίης
αἰζηῶν τόξοον δεδηκότα χεύεσθαι.
τοὔνεκεν ὁππότε μιν θηρήτορες ὠπήσονται,
οὔτι κύνας μεθιᾶσι, δόλον δ' ἐπιτεκτήναντο.
τὸν μετέπειτ' ἐρέω, θηρῶν φόνον ὁππότ' ἀείδω.
ἰχνεύμων βαιὸς μὲν, ἀτὰρ μεγάλοισιν ὁμοῖος.
μέλπεσθαι θήρεσσι πανάξιος εἵνεκα βουλῆς,
ἀγαυῆς τε κρατερῆς, ὑπὸ νηπεδανοῖσι μέλεσιν.
ἦ γάρ τοι κέρδεσσι κατέκτανε διπλόα φῦλα.
ἑρπηστῆρας ὄφεις τε, καὶ ἀργαλέους κροκοδείλους
κείνους νειλώους, φόνιόν τε γένος, ὁππότε γάρ τις
θηρῶν λευγαλέων εὕδῃ, τρίστοιχα πετάσσας
χείλεα, καὶ χάος εὐρὺ, καὶ ἄσπετον αἰόλον ἕρκος
δὴ ῥα τότ' ἰχνεύμων, δολίην ἐπὶ μῆτιν ὑφαίνων,
λοξοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἀπείρονα θῆρα δοκεύει.
εἰσόκε δὴ βαθὺν ὕπνον ἐπὶ φρεσὶ πιστώσηται.
αἶψα δ' ἄρ ἐν ψαμάθοισι, καὶ ἐν πηλοῖσιν ἑλιχθεὶς
ῥίμφ' ἔθορεν, πυλεῶνα διαπτάμενος θανάτοιο.
τολμηρῇ κραδίῃ, διὰ δ' εὐρέος ἤλυθε λαιμοῦ.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξ ὕπνου βαρναῖος ἔγρετο δειλὸς
καὶ κακὸν ἐν λαγόνεσσι φέρων τόσον ἀπροτίελπτον,
πάντη μαινόμενος, καὶ ἀμήχανος ἀμφαλάληται.
ἄλλ' ὅτε μὲν ποτὶ τέρματ' ἰὼν μυχάτου ποταμοῖο.
ἄλλοτε δ' αὖ ψαμάθοισι κυλινδόμενος ποτιχέρσου,
ἄγριον ἀσθμαίνων στροφώμενος ἀμφ' ὀδύνῃσιν.
αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀλέγει, γλυκερῇ δ' ἐπιτέρπετ' ἐδωδῇ
ἥπατι δ' ἄχρι μάλιστα παρήμενος εἰλαπινάζει.

πολλὸν ἐπικροτέει λευκόχροον ἄσθματι θερμῷ.
καὶ χόλος ἀμφὶ γάμοισι πολὺ πλέον, ἠέ περ αἰδώς.
θηλυτέρη δ' εἰ μέν κεν ὑποπτήξασα μένησιν,
ἔσβεσε πάντα χόλον. κατὰ δ' ὤνασε θηρὸς ἐρωήν.
εἰ δὲ κατηνυκαμένη φεύγει φιλοτήσιον εὐνήν.
αὐτίκ' ὀρινόμενος θερμῷ πυρόεντι μύωπι.
ἢ γάμον ἐξετέλεσε ἀνάγκῃ ἶφι δαμάσσας,
ἢ νέκυν ἐν κονίῃσι βάλεν γενύεσσιν ὀρύσσας.
ἔστι δέ τις κάπροιο φάτις περὶ λευκὸν ὀδόντα,
λάθριον ἐντὸς ἔμεν μαλερὴν πυρόεσσαν ἀϋτμήν.
σῆμα δ' ἐφημερίοισιν ἀριφραδὲς ἐρρίζωται.
ὁππότε γὰρ πολὺς ὄχλος ἐπήβολος ἀγρευτήρων
σὺν κυσὶν εὐτόλμοισι ποτὶ χθόνα θῆρα βάλωνται
αἰχμῇσιν δολιχῇσιν ἐπασσύτερον δαμάσαντες,
δὴ τότ' ἀπ' αὐχένος εἴτις ἀειράμενος τρίχα λεπτὴν
θηρὸς ἔτ' ἀσθμαίνοντος ἐνιχρίμψειεν ὀδόντι,
αὖτα μάλα σφαιρηδὸν ἀνέσχαλεν αἰθομένη θρίξ.
καὶ δ' αὐτοῖσι κύνεσσιν ἐπὶ πλευρῆς ἑκάτερθεν.
ἔνθα συὸς γενύων πέλασαν αἴθωνες ὀδόντες
ἴχνια πυρσωθέντα διὰ ῥινοῖο τέτανται.
ὑστρίγγων δ' οὔπω τοι πέλει κατὰ δάσκιον ὕλην.
ῥίγιον εἰσιδέειν, οὔτ' ἀργαλεώτερον ἄλλο.
τῶν ἔτι μέγεθος μὲν, ὁποῖα λύκοισι δαφοινοῖς,
βαιὸν ὀλιζώτερον κρατερὸν δέμας, ἀμφί τε ῥινὸς
τρηχείαις λασίαισι πέριξ πέφρικεν ἐθείραις.
ὁπποίαις θωρήξατ' ἐχίνων αἰόλα φῦλα.
ἀλλ' ὅτε μιν σεύωσιν ἀρείονες ἔξοχα θῆρες,
δὴ τότ' ἐμήσατο τοῖα, θοὰς δ' ἔφριξεν ἐθείρας
καί τ' ὀπίσω νώτοισιν ἀνεσχόμενον ὠκυπέτῃσιν.

ξυνεταὶ δ' ἱμερίδες περὶ βότρυσιν ἰνδάλλονται,
δή ποτε καὶ περὶ θῆρα πικρὴν ἐπὶ μῆτιν ὑφαίνει.
οἰωνούς τε δόλοισιν ἑλεῖν, καὶ τέκνα λαγωῶν.
ἔννεπέ μοι χαρίεσσα πολύθροε μοῦσα λίγεια
μικτὰ φύσιν θηρῶν διχόθεν τε κεκρασμένα φῦλα.
πόρδαλιν αἰολόνωτον ὁμοῦ ξυνήν τε καμήλῳ.
ξεῖνά περ ὅσσα νόησας, ὅσ' εἴδεα νῶϊ φύτευσας.
ὅσσα βροτοῖσιν ὄπασσας, ὅσην ἀλίοις νεπόδεσσιν.
ὃς τόδ' ἐμήσαο πάχυ καμήλων αἰόλον εἶδος.
ἀμφιέσας ῥινοῖσιν ἀναιδέσι πορδαλίεσσι.
φαίδιμον ἱμερόεντι θασὸν γένος ἀνθρώποισιν.
δειρὴ οἱ ταναή, στικτὸν δέμας, οὔατα βαιά,
ψιλὸν ὕπερθε κάρη, δολιχοὶ πόδες, εὐρέα ταρσά,
κώλων δ' οὐκ ἴσα μέτρα, πόδες δ' οὐ πάμπαν ὁμοῖοι.
ἀλλ' οἱ πρόσθεν ἔασιν ἀρειότεροι, ὑστάτιοι δὲ
πολλὸν ὀλιζότεροι, κατὰ τ' ὀκλάζουσιν ὁμοῖοι.
ἐκ δὲ μέσης κεφαλῆς δίδυμον κέρας ἰθὺς ὀρούει,
οὔτι κέρας κερόεν, παρὰ δ' οὔατα μεσόθι κόρσης
ἀβληχραὶ κροτάφοισιν ἐπαντέλλουσι κεραῖαι.
ἄρνειον ὡς ἐλάφοιο τέρεν στόμα λεπταλέοι τε
ἐντὸς ἀρηρέδαται γαλακτόχροες ἀμφὶς ὀδόντες.
αἴγλην παμφανόωσαν ἀπαστράπτουσιν ὀπωπαί.
οὐρὴ δ' αὖτ' ἐλάχεια θοαῖς ἅτε δορκαλίδεσσιν,
ἄκρῃσιν μετόπισθε μελαινομένῃσιν ἐθείραις
N αἰ μὴν ἄλλο γένεθλον ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
ἀμφίδυμον μέγα θαῦμα, μετὰ στρουθοῖο καμήλου.
τὴν ἔμπης κύφοις μεταρίθμιον οἰωνοῖσι,
καὶ πτερόεσσαν ἔουσαν, ἐμαὶ μέλψουσιν ἀοιδαί.
οὕνεκεν ἡμιτέρης μὲν ἔλεν νόμος αἰόλος ἄγρης.

ὅττι δέ τοι προλιπὼν κενεὸν δέμας ἔκθορε θηρός.
ἰχνεῦμον· μέγα θαῦμα, μεγασθενὲς αἰολόβουλε
ὅσσην τοι κραδίῃ τόλμαν χάδεν, ὅσσον ὑπέστης
ἀγχίμολον θανάτοιο, τεὸν δέμας ἀμφὶς ἐρείσας.
ἀσπίδα δ' ἰοφόρον τοίαις ἐδαμάσαο βουλαῖς.
πᾶν δέμας ἐν ψαμάθοισι καλύψαο θῆρα δοκεύων.
νόσφι μόνης οὐρῆς τε, καὶ ὀφθαλμῶν πυροέντων.
οὐρὴ οἱ δολιχὴ περ ὀφιονέη τέτυκται.
ἄκροισιν κεφαλὴν δονέει δομένοισι κορύμβοις
ἄντα μελαινομένη, θηρῶν φιλίδεσιν ὁμοίη.
τὴν δ' ὅτε φυσιόωσαν ἔχιν ψολόεσσαν ἴδηται,
ἀντία γυρώσας προκαλέσσατο θῆρα δαφοινήν.
ἀσπὶς δ' ἰοφόρον πελάσαν τ' ἤγειρε κάρηνον.
στήθεά τ' ἤυρωσεν, στυφελόν τ' ὑπέσυρεν ὀδόντα.
μαργαμένη γενύεσσιν ἑτώσια λευγαλέῃσιν.
ἀλλ' οὐκ ἰχνεύμων τότ' ἀρήϊος ἐν ψαμάθοισι
δηθύνει· πικρῶν δὲ θορὼν ἐδράξατο λαιμῶν.
δαρδάπτει δὲ γένυσιν ἑλισσομένην ἑκάτερθε.
καὶ νέκυν αὐτίκ' ἔθηκ' ἀποφώλιον ἐκ πτύουσαν.
παγκελχνὸν θανάτοιο φίλον, ζαμενῆ χόλον ἰόν.
καὶ μὴν αἰολόβουλος ἐπ' ἀγραύλοισι μάλιστα
θηρσὶ πέλει κερδώ, μάλ' ἀρήϊος ἐν πραπίδεσι.
καὶ πινυτὴ ναίει πυμάτοις ἐνὶ φωλειοῖσιν.
ἑπταπύλους οἴξασα δόμους ῥητάς τε κελεύθους
τηλόθ' ἀπ' ἀλλήλων, μήμιν θηρήτορος ἄνδρος
ἀμφὶ θύρῃ λοχόωντος ὑπὸ βροχίδεσσιν ἄγωνται.
ἀργαλέη γενύεσσι καὶ ἀντία δηρίσασθαι
θηρσὶν ἀρειοτέροισι, καὶ ἀγρευτῆρσι κύνεσσιν.
εὖτε δὲ χεῖμα πέλει κρυερόν, βόσιος δὲ χατίζῃ,

δειδιότες θηρῶν τε βίην, μερόπων τε νόον κῆρ.
νυκτὶ δ' ἔτ' ἐγχύαυσι, καὶ ἐς φιλότητα μέλονται
νωλεμὲς ἱμείρουσι. γάμων δ' ἔτι ἐγγὺς ἐοῦσαι
οὔποτ' ἀναίνονται πόσιος πολύθουρον ἐρωήν.
οὐδ' ὅτε γαστρὶ φέρουσι πολύσπορον ὠκὺ ὀϊστόν.
ἔξοχα γὰρ τόδε φῦλον ὅσ' ἄπλετος ἔτρεφεν αἶα,
πουλύγονον τελέθει, τὸ μὲν ἄρ ποθι νηδύος ἐντὸς
ἔμβρυον ἐκθρώσκειν τετελεσμένον, ἄλλο δ' ἔσωθεν
τόσφι τριχὸς φορέει, τὸ δ' ἄρ ἡμιτέλεστον ἀέξει.
ἄλλο δ' ἄναρθρον ἔχει θορόεν βρέφος ὠπάσασθαι.
ἑξείης τίκτει δέ, καὶ οὔποτε θῆλυς ἀναιδὴς
λήθεται μαχλοσύνης, τελέει δ' ὅσα θυμὸς ἀνώγει.
οὐδ' αὐταῖς ὠδῖσιν ἀνηναμένει κυθέρειαν.

οὔτε γὰρ ὀρνίθων σφὲ δαμάζεται δήιος ἰξὸς,
οὔτε δ᾽ ἠερίην δόνακες πατέοντες ἀταρπὸν,
ἀλλ᾽ ἵπποι σκύλακές τε θοοὶ, καὶ ἀεθλία δισμά-
της, ἤτοι μέγεθος μὲν ὑπέρβιον, ὅσον ὕπερθεν
νώτοις ἀρυτάτοισι φέρειν νεοθηλέα κοῦρον.
καὶ πόδες ὑψιτενεῖς, ἴκελοι νωθῆσι καμήλοις.
ὁπποῖον θαμινῆσιν ἀρηράμενοι φολίδεσσι.
σκληρῆς ἄχρι διπλῆς ἐπιγουνίδος, ὕψι δ᾽ ἀείρει
βαιὴν μὲν κεφαλὴν, πολλὴν δὲ τανύθριχα δειρὴν,
κυανέην· κείνησι πολύπτερον, ἦ μὲν ὕπερθεν.
ὡς δὲ βορῆν σαλαγεῦντος ἐπὶ δροσεροῖο νότοιο,
ἀέρος δ᾽ ἱσταμένοιο, θέει ζεφυρίτισιν αὔραις
κινυμένου· ζεφύρου δὲ θοῶς εἰς εὖρον ἐλαύνει.
ἦερος ὑψιπόροισιν ἐπιπλώουσι κελεύθοις.
ἀλλ᾽ ἔμπης θέει ποσὶ κραιπνοῖς τελέθουσα.
αὐτοῖσιν φορέουσιν ἴσον τάχος οἰωνοῖσιν
οὐδὲ μὲν ὀρνίθεσιν ὁμοίϊος ἀμβοιδὸς εὐνῆ
βάκτριον οἷά τε φῦλον, ἔχουσιν ἀπόστροφα λέκτρα.
τίκτει δ᾽ ἄπλετον ὠὸν, ὅσον χαδέειν τόσον ὄρνιν,
κυκλόσε λαϊνέοις θωρυσσόμενον κελύφοισι.
πτῶκας ἀείδωμεν θήρης ἐρίδωρον ὀπώρην·
σῶμα πέλει τυτθὸν, λάσιον, δολιχώτατον οὖας·
βαιὸν ὕπερθε κάρα, βαιοὶ πόδες, οὐκ ἶσα κῶλα.
χροιὴν δ᾽ ἀμφιέσαντ᾽ ἀνομοίϊον, οἱ μὲν ἔασι
κυάνεοι· δνοφεροὶ δὲ μελάμβωλον κατ᾽ ἄρουραν·
ξανθοὶ δ᾽ αὖθ᾽ ἕτεροι πεδίων ἐπὶ μιλτοπαρήων·
αὐτὰρ ἐρίγληνοι χαροπὴν στράπτουσιν ὀπωπαί.
κανθὸν ἀγρυπνίῃ κεκορυθμένον, οὔποτε γὰρ δὴ
ὕπνον ἐπὶ βλεφάροις ἀποβρίξαντες ἕλοντο.

ὄφρα τεῶν ἔργων προμαθὼν ὁρίσματα πάντα,
θηροφόνῃ μακαριστὸς ὁμοῦ παλάμῃ καὶ ἀοιδῇ·
θηρῶν, οἱ μὲν ἔασιν ἐπίφρονες αἰολόβουλοι·
ἀλλὰ δέμας βαιοί· τοὶ δ' ἔμπαλιν ἀλκήεντες
βουλὴν δ' ἐν στήθεσιν ἀνάλκιδες, οἳ δ' ἄρ ὁμαρτῇ
καὶ κραδίην δειλοί, καὶ γυῖα πέλουσ' ἀλαπαδνοί.
ἀλλὰ πόδεσσι θοοί, τοῖσιν δὲ θεὸς πόρε πάντα.
βουλὴν κερδαλέην, κρατερὸν μένος, ὠκέα γοῦνα
γιγνώσκουσι δ' ἕκαστος ἑῆς φύσιος κλυτὰ δῶρα
ἔνθ' ὀλιγοδρανέες τε καὶ ἔνθα πέλουσι δαφοινοί.
οὐκ ἔλαφος κεράεσσι δὲ κεράεσσι θρασὺς ταῦρος.
οὐ γενύεσσιν ὄρυξ, κρατεροὶ γενύεσσι λέοντες.
οὐ ποσὶ ῥινοκέρω πίσυνος, πόδες ὅπλα λαγωῶν.
πόρδαλις οἶδ' ὀλοὴ παλαμάων λοίγιον ἰόν.
καὶ σθένος αὐτὸς ὄϊς μέγα λαϊνέοιο μετώπου.
καὶ κάπρος μένος οἶδεν ἑῶν ὑπέροπλον ὀδόντων.
ὅσσαι μὲν νῦν ἔασιν ἐπακτήρεσσι δαφοινοῖς
μουναδὸν ἐν σκοπέλοισι προμήθειαί τε παγαί τε
κεκριμένας φράσομεν θήρας ἐπὶ θηρσὶν ἑκάστοις,
ξυνὰ δὲ τόσα πέλουσιν, ὁμοίης δ' ἔλλαχεν ὠδῆς
ξυναὶ θηροσύναι δὲ λίνων, ξυναὶ δὲ ποδάγραι.
ξυνὰ δ' ἀνθρώποισι ποδώκεα πάντα γένεθλα·
ἵπποις, ἠδὲ κύνεσσι, διωκέμεν. ὁππότε δ' αὖτε
καὶ μούνοις ἵπποισι κυνῶν ἄτερ ἰθὺ ἐλαύνειν.
ἵπποισιν κείνοισιν, ὅσοι περὶ μαυρίδα γαῖαν
φέρβον τ' ἠ λιβύεσσιν, ὅσοι μὴ κάρτει χειρῶν
ἄρχονται ψελίοισι βιωμένοιο χαλινοῦ.
πείθονται δὲ λύγοισιν ὅπη βροτὸς ἡγεμονεύει.
τοὔνεκεν ἱππιλάται κείνων ἐπιβώτορες ἵππων,

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Δία μὲν τόσα θηρσὶ, τόσαι δ' ἀνὰ
δάσκιον ὕλην
ἀ. νυμφίδιοι φιλότητες ὁ μηθείαι τε
πέλονται·
ἔχθεά τοι, χρυσοί τε μόθοι, νόμιοί τε
χαμεῦναι
πληξιπόνων δ' ἀνδρῶν χρέος ἄπληκτον ἀείδωμεν.
ἀμφότερον κρατερόν τε μένος, καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
κέρδεά τ' αἰολόβουλα, πολυφράστοις τε δόλοισι
φραξαμένην κραδίην, ἣ γάρ τε πρὸς ἀγριόφυλα
μάρναται. οἷσι θεὸς σθένος ὤπασε, καὶ μένος ἠΰ,
καὶ φρένας, οἳ δ' αὐτῶν πολὺ μείονας ἀγρευτήρων.
ἤθεα πολλὰ πέλει κλειτῆς πολυαρκέος ἄγρης
ἄρμενα καὶ θήρεσι, καὶ ἔθνεσιν, ἠδὲ χαράδραις.
μυρία, τίς κεν ἅπαντα μιῇ φρενὶ χωρήσειεν,
εἰπέμεναι κατὰ μοῖραν ὑπ' ἐλλείπουσιν ἀοιδαῖς.
τίς δ' ἂν πάντ' ἐσίδοι, τίς δ' ἂν τόσον ὠπήσαιτο
θνητὸς ἐών· μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάνθ' ὁρόωσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, τά τ' ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
θήρην ἀγλαόδωρον ἐπισπέρχων ξυλόχοισιν.
ὅσσα τ' ἀπ' ἀνθρώπων ἐδάην, τοῖσι τὰ μέμηλεν.
αἰόλα παντοίης ἐρατῆς μυστήρια τέχνης.
ἱμείρων, τά δὲ πάντα σεκήρῳ διὸς υἱῷ
ἀείδειν. σὺ δὲ πότνα θεὰ παγκοίρανε θήρης
ἀμνεύουσα θοῇ βασιληΐδι λέξον ἀκουῇ.

ἐν δίχει. μέγα δεῖμα βοῶν, αὐτῶν τε νομήων.
θηρὸς δ' αὖ μετέπειτα πελώριον ὠπήσαντο
ἴχνεσι θλιβομένοισιν ἀταρπιτὸν, ᾗ ἔνι πολλὸς
λαρὸν πιόμενος ποταμηπόρος ἰθὺς ὁδεύει.
ἔνθ' ἤτοι βόθρον μὲν ἐΰδρομον ἀμφὶς ὄρυξαν
εὐρὺν, καὶ περίμετρον, ἀτὰρ μεσάτῃ ἐνὶ τάφρῳ
κίονα δειμάσθην μέγαν ὄρθιον ὑψικώλωνον.
τοῦ δ' ἄπο μὲν κρεμάσαντο μετήορον αὖ ἐρύσαντες
ἀρνειὸν νεογιλλὸν ὑπ' ἀρτιτόκοιο τε κύσης
ἔκτοθε δ' αὖ βόθροιο περίτροχον ἐστεφάνωσαν
αἱμασιὴν πυκάσαντες ἐπασσυτέροις μυλάκεσσιν.
ὄφρα κε μὴ πελάσας δολερὸν χάος ἀθρήσειεν.
καί ῥ' ὁ μὲν ὑψικρεμὴς ὑπομάζιος ἀμνὸς ἀΰτει.
τοῦ δέ τε πιναλέην κραδίην ἐπάταξεν ἰωή.
μαιόμενος δ' ἴθυσε φίλον κεχαρισμένος ἦτορ
ἴχνος ἐπισπέρχων βληχῆς, ᾗ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
παπταίνων πυρόεν· τάχα δ' ἤλυθεν ἄγχι δόλοιο.
ἀμφί τε δινεῖται, κρατερὸς δὲ ἓ λιμὸς ὀρίνει.
αὐτίκα δ' αἱμασιὴν μὲν ὑπέρθορε γαστρὶ πιθήσας.
δέκτο δέ μιν χάος εὐρὺ περιστεφὲς, οὐδ' ἐνόησεν
ὡς ἐπὶ βυσσὸν ἵκανεν ἀνωΐστοιο βερέθρου.
πάντοτε δινεῖται δὲ παλίσσυτος αἰὲν ὀρύων·
ὁπποῖος περὶ νύσσαν ἀεθλοφόρος θοὸς ἵππος,
ἀγχόμενος παλάμῃσι, καὶ ἡνιόχοιο χαλινῷ.
οἱ δ' ἄρα σκοπιῆς τηλαυγέος ἀθρήσαντες
ἀγρευτῆρες ὄρουσαν, ἐριτμήτοισι δ' ἱμᾶσι
δησάμενοι καθιᾶσιν εὔστροφα τυκτὰ μέλεθρα
ὀπταλέον καὶ κεῖσε δόλον κρύψαντες ἐδωδαῖς.
αὐτὰρ ὅγ' ἐκ βόθροιο δοκεύμενος αὐτίκ' ἀλύξειν.

ὥς δέ μιν

ἠδὲ κύνας λείπουσι φίλους. πίσυνοι δ' ἐλόωσιν.
ἵπποις, ἠελίου τε βολῇ, καὶ νόσφιν ἀρούρων.
ξυνὸν ἀκοντίζειν δὲ, καὶ ἀντία πεζάζεσθαι
θῆρας ἀρειοτέρους τοί τ' ἀνδράσιν ἶφι μάχονται.
τοῖς δὲ λίνον χρειὼ στέλλειν. οἷήτα θήρης,
καὶ πνοιὴν ἀνέμου φεύγειν ἄνεμόν τε δοκεύειν.
οἷα δὲ ποντοπόρων ἀκάτων ἐπιβήτορες ἄνδρες
ἑζόμενοι πρύμνῃσι νεῶν ἐρέποντες ὀχῆας
ἠέρα παπταίνουσι, καὶ ἀργεστῆσι νότοισι
πειθόμενοι, τανύσαντο λινοπτερύγων ὅπλα νηῶν.
ὧδε καὶ ἐν πραπίδῃ κέλομαι θηρήτορας ἄνδρας,
παπταίνειν ἑκάτερθεν ἐπιπνείοντας ἀήτας.
ὄφρα λινοστατέωσι βοηλατέωσί τε πάντη
αὔραις ἀντιάσαντες, ἐπεὶ μάλα θήρεσι πᾶσιν
ὀξύταται ῥινῶν ὀσφρήσιες. εἰ δὲ φράσαιντο,
ἢ σταλίκων ὀδμὴν ἢ πεπταμένοιο λίνοιο,
ἔμπαλιν ἰθύνουσιν ἐπιπροφάδην δὲ φέβονται.
αὐτοῖς ἄντα βροτοῖσι, πόνον δ' ἅλιον θέσαν ἄγρης
τῷ μοι παπταίνοιεν ἐπαιγίζοντας ἀήτας
θηροφόνοις σταλικάς τε λινοστασίην τ' ἐφέποιεν.
ἀντιπέρην ἀνέμοιο βολῆς, ὄπιθεν δ' ἔλοιεν
τοὺς νότον αἰθρήεντος ἐγειρομένου βορέαο.
τοὺς δὲ βορῆν σαλαγεῦντος ἐπὶ δροσεροῖο νότοιο.
εὖρον δ' ἱσταμένοιο θέειν ζεφυρίτισιν αὔραις
κινυμένου δὲ ζεφύρου θοῶς εἰς εὖρον ἐλαύνειν.
ἀλλὰ σύ μοι πρώτιστα λεόντων ἔξοχον ἄγρην.
ἐν θυμῷ βάλλοιο, καὶ ἀνδρῶν ἄλκιμον ἦτορ.
χῶρον μὲν πρώτιστον ἐπεφράσαντο κιόντες.
Ἔνθα περὶ σπήλυγγας ἐρίβρομος ἠΰκομος λὶς

ὡς δ' ἰχθῦς ἀνὰ νύκτα δολόφρονες ἀσπαλιῆες
πρὸς βόλον ἰθύνουσι θοοῖς ἀκάτοισι φέροντες,
λαμπομένας δαΐδας, τοὶ δὲ ῥείουσιν ἰδόντες
ἄλλοτε, οὐδὲ μένουσιν ἐλισσομένην ἀμαρυγήν.
ὣς καὶ θῆρες ἄνακτες ἐπιμύουσιν ὀπωπάς.
καὶ τότε δηϊότες κύκλον ἀνδρῶν, καὶ φλόγα πυρσῶν
αὐτόματοι πλεκτοῖσι λίνων, λαγόνεσσι πέλασαν.
Ε ἔστι δέ τις θήρης ἕτερος νόμος αἰθιοπήων
ἀκάματος, μέγα θαῦμα. τὸ δ' ἀνέρες ἀγηνέντες
αἴθοπες ἠνορέῃ πίσυνοι πίσυρες τελέθουσιν
πλεκτὰ σάκη τεύχουσιν εὐστρέπτοισι λύγοισιν
κυρτὰ, καὶ πλευρῇσι περίδρομα, χερσὶ δὲ βοέας
ἀζαλέας τανύουσιν ἐπ' ἀσπίσιν ὀμφαλοέσσαις
ἄλκαρ ἔμεν τ' ὀνύχων βριαρῶν, γενύων τε δαφοινῶν.
αὐτοὶ δ' οἷος ἄωτα πρόπαν δέμας ἀμφιέσαντο
σφιγξάμενοι καθ' ὕπερθεν ἐπασσυτέροις τελαμῶσι.
καὶ κόρυθες κρύπτουσι κάρηνα, μοῦνα δ' ἀθρήσεις
χείλεα καὶ ῥῖνάς τε, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα.
ἄντα δὲ θηρὸς ἴασιν ἅμ' ὁρμαῖς συνεχάδοισιν.
μάστιξι θαμινῇσι δι' ἠέρος αἰθύσσοντες.
αὐτὰρ ὅγε σπήλυγγος ὑπ' ἐκ προθορὼν ἀλίαστος,
βρυχᾶται πετάσας φόνιον χάος ἀντία φωτῶν.
δερκόμενος χαροποῖσιν ἐν ὄμμασιν αἰθόμενον πῦρ.
θυμῷ παφλάζων ἴκελος δίοισι κεραυνοῖς
ἢ τοῖον γάγγοιο ῥόος πρόσθ' ἠελίοιο
ἰνδὸν ὑπὲρ δάπεδον μαρυανδία λαὸν ἀμείβων
μυκᾶται βρύχημα πελώριον, ὁππότε κρημνῶν
ἐκ προθορὼν ἐκάλυψε μολὼν δέμας αἰγιαλοῖο.
ὥς τε καὶ εὐρύτατός περ ἐὼν καὶ τ' εἴκοσιν ἄλλοις

ὣς δὲ μὲν ἀμφὶ χυτὴν λιβύων πολυδίψιον αἶαν.
αὐτὰρ ἐϋρρείταο παρ' ὄχθαις εὐφρήταο,
ἵππους μὲν χαροποὺς μεγαλήνορας ἀρτύναντες
θήρειον ποτὶ μῶλον, ἐπεὶ χαροποὶ γεγάασιν,
κραιπνότατοι θείειν, καὶ ἀταρβέες ἶφι μάχεσθαι.
καὶ μοῦνοι τετλᾶσι λεόντων ἀντία βρύχειν
οἱ δ' ἄλλοι φρίσσουσι, καὶ ἀγκλίνουσιν ὀπωπάς.
δειμαίνοντες ἄνακτος ἐὺ περιλαμπέα κανθόν.
ὡς ἐφάμην καὶ πρόσθεν ἐν ἱππαλέῃσιν ἀοιδαῖς.
πεζοὶ δ' ἐκτανύσαντο λίνοιο περίδρομον ἕρκος.
ἄρκυας ἀσσοτέροις ἐπιδειμάμενοι σταλίκεσσι.
τόσσον δ' αὖθ' ἑκάτερθεν ἐπιπρονένευκε κεραίη,
ὅσσον ἐπιμύει κέρας ἀρτιτόκοιο σελήνης.
τρισσοὶ δ' αὖ λοχόωσι λίνων ἐπὶ θηρητῆρες.
εἷς μέσατος, δοιοὶ δ' ἄρ ἐπ' ἀκροτάτοισι κορύμβοις.
ὁππόσσον ἐκ μεσάτοιο γεγωνότες ἀμφοτέροισιν.
εἷς ἄγχιν ἑκάτερθε διπλῶν ἀκρόπτερα φωτῶν.
οἱ δ' ἄλλοι στήσαντο νόμῳ πολέμοιο δαφοινοῦ.
φρικτοὺς ἀνταλέους πυριλαμπέας ἀμφὶς ἔχοντες.
ἀνδρῶν δ' αὐτὸς ἕκαστος ἔχει σάκος ἐν χερὶ λαιῇ
ἀσπίδος ἐν παταγῷ. θηρσὶν μέγα δεῖμα δαφοινοῖς.
δεξιτερῇ δὲ φέρει πεύκης ἀποδαιόμενον πῦρ.
ἔξοχα γὰρ δείδοικε πυρὸς μένος ἠΰκομος λίς.
οὐδ' ἐπιδεῖν τέτληκεν ἀσκαρδαμύκτοισιν ὀπωπαῖς.
οἱ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσι λεόντων ἄλκιμον ἦτορ,
πάντες ὁμῶς ἱππῆες ἐπέσσυθεν, ἀμφὶ δὲ πεζοὶ
ἕσπονται παταγοῦντες, ἀϋτὴ δ' αἰθέρ' ἱκάνει.
θῆρες δ' οὐ μίμνουσιν, ἐπιστροφάδην δὲ νέονται.
θυμὸν ὀδὰξ πρίοντες, ἀμειβόμενοι οὐκ ἐθέλοντες

ἀφρὸν ἀποσταλάει δὲ ποτὶ χθόνα κάνθον ἐρείδων.
ὡς δὲ βροτὸς πολλοῖσιν ἐρεψάμενος κοτίνοισι.
πυγμαχίης ἐν ἀγῶσιν, ὑπ' ἀνέρος ἀλκήεντος.
ἄντην δ' ἀμυντέρῃσιν ὑπ' ὠτειλῇσι δαμασθεὶς,
ἔστη μὲν πρώτιστα λελουμένος αἵματι λάβρῳ.
οἷα μεθυσφαλέων, ἑτεροκλονέων τε κάρηνον.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ὑποκλαδὸν ἐξετανύσθη,
ὣς ὅγ' ἐπὶ ψαμάθου κεκαφηότα γυῖα τάνυσσεν.
οἱ δὲ τότ' ἐγκονέουσι πολὺ πλέον, αἶψα δ' ὕπερθεν
πάντες ἐρυσσάμενοι κρατεροῖσι δέους ὑπὸ δεσμοῖς
οὐδὲν ἀμυνάμενον, μάλα δ' ἤρεμον ἀφρεμέοντα.
ὢ μέγα τολμήεντες, ὅσον χάδον, οἷον ἔρεξαν.
αἰνὸν κεῖνο πέλωρον, ἅτε κτίλον ἀείρουσι.
ἔκλυον ὡς βότροισιν ὁμοίοισίν τε δόλοισιν
θήρασαν καὶ θῶας ἀναιδέας, ἠδὲ γένεθλα
πορδαλίων ἀπέκτησαν, ἀτὰρ πολὺ μείοσι βόθροις.
κίονα δ' οὐχὶ λίθοις, δρυὸς δ' ἐτάμοντο κραίνην.
οὐδὲ μὲν ὑψικρεμῆ χιμάρου γόνον ἠώρησαν,
ἀλλὰ κυνός· τοῦ δ' αὖτ' ἀπὸ μήδεα δῆσαν ἱμάσθλαις
λεπταλέαις· ὁ δ' ἄρ' ὠκὺ περισπερχὴς ὀδίνῃσιν,
ὠρυθμοῖς ὑλάει, καὶ πορδαλίεσσιν αὐτῇ
ἠδὲ μάλ' ἰάνθη διάτε δρυὸς ἰθὺς ὀρούει.
ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυβόλοι κύρτου δόλον ἐστήσαντο,
πλεξάμενοι σπάρτῳ σαλαμίνιδι, καὶ λαγόνεσσι
πούλυπον ἢ κεστρῆα πυριφλεγέθοντες ἔθεντο.
ὀδμὴ δ' ὡς πλαταμῶνας ἀφίκετο, καὶ ποτὶ κύρτον.
ἔλλοπας αὐτομόλους ἐσήγαγεν, οὐδὲ δύνανται,
αὖτις ὑπεκδῦναι, δεινοῦ δ' ἤντησαν ὀλέθρου.
ὣς κείνης σκυλακῆος ἀπόπροθεν εἰσαΐουσα,

κυρτοῦται ποταμοῖς κορυσσόμενος λάβρον ὕδωρ·
οἷον ἐπισμαραγεῖ δρυὸς ἄσπετον, ἠδὲ χαράδραι,
βρυχηθμοῖς ὀλοοῖσιν, ἐπιβρέμεται δ' ὅλος αἰθήρ·
καί ῥ' ὁ μὲν αὐτίκ' ὄρουσε λιλαιόμενος χροὸς ἆσαι.
λαίλαπι χειμερίῃ πανομοίιος, οἱ δὲ μένουσιν
ἀστεμφεῖς πυρόεσσαν ἐπαιγίζουσαν ἐνιπὴν
αὐτὰρ ὅγ' ἔντ' ὀνύχεσσι γένυσί τε λευγαλέῃσι
ἄγχουρος ὅν κεν ἕλῃσιν ἐπιθύσσων κραΐζει.
τὸν δ' ἕτερος κατόπισθε μέγα θηρῶν αἰζηὸς
κικλήσκει πατάγων, διαπρύσιον τε γεγωνώς.
αἶψα δ' ἐπιστρεφθεὶς μεγαλήνωρ ἠΰκομος λὶς,
ὦρτο λιπὼν ὃν ἔμαρψεν ὑπὸ στόμα, καὶ πάλιν ἄλλος.
δόχμιος ἠϋγένειον ὀρίνει θῆρα κελαινόν.
ἄλλοι δ' ἀλλαχόθεν μὲν ἐπασσύτεροι κλονέουσιν,
ῥινοῖσι πίσυνοι, σακέεσσί τε καὶ τελαμῶσι.
τοὺς οὔτε κρατεροὶ γενύων τάμνουσιν ὀδόντες.
οὔτε σιδηρίων ὀνύχων πείρουσιν ἀκωκαί.
αὐτὰρ ὅμως ψίδιον φθινύθει πόνον ἄκριτα θύων
τὸν μὲν καλλιπὼν, τὸν δ' αἰρόμενος χθονὸς αἶψα
αὖ ἐρύων· τοῦ δ' αὖτις ἄγχουρος ἰθὺς ὀρούων.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν πολέμοισιν, ἀρήϊον ἄνδρα κραταιόν.
δήϊοι ἀμφιβάλη στεφάνῃ μακροῖο μόθοιο,
αὐτὰρ ὅγε πνείων μένος ἄρεος ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἀΐσσει παλάμῃ κραδάων πεφονωμένον ἔγχος.
ὀψὲ δέ μιν δάμνησιν ἐνυάλιος λόχος ἀνδρῶν.
πάντες ὁμοῦ βρίσαντες, ὁ δ' ὀκλάζει κατὰ γαίης.
βαλλόμενος πυκινοῖσι τανυρίζοισιν ἀκωκαῖς.
ὣς ὅγ' ἀνηνύστοισιν ἀπειπάμενος καμάτοισιν
ὀψὲ βροτοῖσιν ἔδωκε βραβήϊα πάντα μόθοιο.

εὐρύπου δ' ἵκοντο ἐπ' ἠόνας, ἔνθα κίχανον,
πρέσβυν ὁμοῦ τε κέαιν ἁλίπλανον, ἀμφὶ δὲ πάσας
γριφέας ἠλίωοντο βυθοὺς ἀκάτοισι περῆσαι.
αὐτὰρ ὅγ' αἰδεσθεὶς ἱερὰς ὑπέδεκτο γυναῖκας
καὶ δή οἱ χλοερὴ μὲν ἐπήνθεε σέλμασι μίλαξ
πρύμναν δ' ὡραίη σέλινος, καὶ κισσὸς ἔρεπτον.
καί κεν ὑπὲρ πόντοιο κυβίστεον ἀσπαλιῆες,
δείματι δαιμονίῳ πεπτηῶτες. ἀλλὰ πάροιθεν.
εὖ γαῖαν δόρυ κέρσε πρὸς εὐβοίης δὲ γυναῖκες
ἠδ' ἐπ' ἀρισταίοιο θεὸν κατάγοντο φαίρουσαι.
ὅς θ' ὕπατον μὲν ἔναιεν ὄρει καὶ ῥοιῇσιν ὑπ' ἄντρου.
μυρία δ' ἄγραυλον βιοτὴν ἐδιδάξατο φωτῶν.
πρῶτος ποιμενίων ἱδρύσατο, πρῶτος ἐκεῖνος
καρποὺς ἀγριάδος λιπαρῆς ἔθλιψεν ἐλαίης.
καὶ ταμίσῳ πρῶτος γάλα πῆξατο, καὶ ποτὶ σίμβλους
ἐκ δρυὸς ἀείρας ἀγανὰς ἐνέκλεισε μελίσσας.
ὃς τότε καὶ διόνυσον ἑῷ νεογιλλὸν ὑπ' ἄντρῳ.
ἰνώης ἔθρεψε δεδεγμένος ἐκ χηλοῖο.
σὺν δρυάσι δ' ἀτίτηλε, μελισσοκόμοισί τε νύμφαις.
εὐβοίῃσί τε κούρῃσι, καὶ ἀονίῃσι γυναιξίν.
ἤδη κουρίζων δ' ἑτέραις μετὰ πᾶσιν ἄθυρεν.
νάρθηκας προταμῶν στυφελὰς οὐτάζετο πέτρας
αἱ δὲ θεῷ μέθυ λαρὸν ἀνέβλυσαν ὠτειλάων.
ἄλλοτε δ' ἀρνειοὺς αὐτῆς ἐδαΐζε δορῇσιν.
καὶ μελεϊστὶ τάμεν, νέκυας δ' ἔρριψεν ἔραζε.
αὖτις δ' ἄψεα χερσὶν ἐϋσκελέων, συνέλαβε.
οἱ δ' ἄφαρ ἔζωον, χλοεροῦ δ' ἅπτοντο νόμοιο.
ἤδη καὶ θιάσοισιν ἐμέμβλετο, καὶ κατὰ πᾶσαν
γαῖαν ἐκίδνατο δῶρα θυωναίου διονύσου.

ἔδραμε, καὶ θόρεν, οὔτιν' ὀϊσαμένη δόλον εἶναι.
γαστέρι πειθομένη δὲ μυχοὺς ἐπέλασσε βερέθρου.
πορδάλιας καὶ δῶρα διωνύσοιο δάμασσαν.
θηροφόνων δολερῶν δολερὴν πόσιν οἰνοχοεύντων
οὐδὲν ἀγνοιομένων ζαθέοιο κόρου διονύσου.
πορδάλιες νῦν μὲν θηρῶν γένος, ἀλλὰ πάροιθεν
οὐ θῆρες βλοσυροὶ χαροπαὶ δὲ πέλοντο γυναῖκες
οἰνάδες ὡς λοφόροι τριετηρίδες ἀνθοκάρηνοι.
βάκχου φοιταλιῆος ἐγερσιχόροιο τιθῆναι.
νηπίαχον γὰρ βάκχον ἀγηνορὶς ἔτραφεν ἰνώ.
μαζὸν ὀρεξαμένη πρωτόῤῥυτον υἱεῖ ζηνός.
σὺν δ' ἄρ ὁμῶς ἀτίτηλε καὶ αὐτονόη καὶ ἀγαύη.
ἀλλ' οὐκ εἰν ἀθάμαντος ἀταρτηροῖσι δόμοισιν,
οὔρει δ' ὃν μηρὸν ἐπικλήδην καλέεσκον.
ζηνὸς γὰρ μεγάλην ἄλοχον μέγα δειμαίνουσαι,
καὶ πενθῆα τύραννον ἐχιονίδην τρομέουσαι.
εἰλαπίνη χηλῷ δῖον ἐὸν γένος ἐγκατέθεντο,
νεβροῖσι δ' ἀμφεβάλοντο, καὶ ἐστέψαντο κορύμβοις.
ἐν σπέει καὶ περὶ παῖδα τὸ μυστικὸν ὠρχήσαντο.
τύμπανα δ' ἐκτύπεον, καὶ κύμβαλα χερσὶ κρόταινον.
παιδὸς κλαυθμυρίμων προκαλύμματα, πρῶτα δ' ἔφαι-
ὄργια κευθομένῃ περὶ λάρνακι, σὺν δ' ἄρα τῇσιν. (νον
ἀονίαι λάθρη τελετῶν ἅπτοντο γυναῖκες
ἐκ δ' ὄρεος πισῇσιν ἀτερ μοσσύνην ἑτάρῃσιν
ἔντυον ἰθῦσαι βιωτίδος ἔκτοθι γαίης.
μέλλε γὰρ ἤδη μέλλεν ἀνήμβορος ἡ πρὶν ἐοῦσα
γαῖα φυτηκομέειν ὑπὸ λυσιπόνῳ διονύσῳ.
χηλὸν δ' ἀρήτειρος χοροὺς ἀείρασαι
πεψάμεναι νώτοισιν ἐπιστήριξαν ὄνοιο.

πορδαλίες πευθῆα παρὰ σκοπέλοισι δάσαντο.
τοῖα δ' ἀείδοιμεν, τοῖα φρεσὶ πιστεύοιμεν.
ὅσσα κυθαιρῶνος δὲ κατὰ πτύχας ἔργα γυναικῶν.
ἢ μυστρὰς κείνας τὰς ἀγροτίας διονύσου
μητέρας οὐχ ὁσίως ψευδηγορέουσιν ἀοιδοὶ
θηροφόνος δέ τις ὧδε πάγην ἑτάροισι σὺν ἄλλοις
θηρσὶ φιλακρήτοισιν ἐμήσατο πορδαλίεσσιν.
πίδακα δ' ἐξαίθουσι λιβύης ἀνὰ διψάδα γαῖαν.
ἥτ' ὀλίγη μάλα πολλὸν ἀνυδρότατον κατὰ χῶρον
ἀπροφάτως ἀΐδηλον, ἀναστάλαει μέλαν ὕδωρ.
οὐδὲ πρόσω χεῖται κελαρίσμασιν, ἀλλὰ μάλ' αὔτως.
βλύζει τε, σταδίη τε μένει, ψαμάθοισί τε δύεται.
ἔνθεν πορδαλίων γένος ἄγριον εἶσι μετ' ἠῶ.
πιόμενον, τοῖσδ' αὖτε κατὰ κνέφας ὁρμηθέντες
ἀγρευτῆρες ἄγουσιν ἐείκοσιν ἀμφιφορῆας
οἴνου νηδύμοιο, τὸν ἐνδεκέτῳ λυκάβαντι
θλῖψέ τις οἰνοπέδοισι φυτηκομίῃσι μεμηλώς.
ὕδατι δ' ἐν κεράσαντο λαρὸν μέθυ, καὶ προλιπόντες
πίδακα πορφυρέην οὐ τηλόθεν αὐάζονται.
προπροκαλυψάμενοι δέμας ἄλκιμον σεισύρῃσιν
ἢ αὐτοῖσι λίνοισιν, ἐπεὶ σκέπας οὔτι δύνανται
εὑρέμεν. οὔτε λίθων οὔτ' ἠϋκόμων ἀπὸ δένδρων.
πᾶσα γὰρ ἐκτέταται ψαφαρὴ, καὶ ἀδένδριος αἶα.
τὰς δ' ἄρα σειριόεντος ὑπ' ἠελίοιο τυπείσας
ἀμφότερον δίψη τε, φίλη τ' ἐξέλυσεν αὐτμή.
πίδακι δ' ἐμπελάσαν βρομιώτιδι, καὶ μέλαν ὕδωρ
λάπτουσι διόνυσον, ἔπ' ἀλλήλοισι δὲ πᾶσαι.
σκιρτῶσι μὲν πρῶτα χοροὶ τυπέουσιν ὁμοῖαι.
εἶτα δέ μιν βαρύθουσι προσώπατα δ' ἐς χθόνα δίαν

πάντη δὲ θνητοῖς ἀρετὴν πωλέσκετο φαίνων.
ὀψὲ δὲ καὶ θήβης ἐπεβήσατο, καὶ πυρὶ παιδὶ
πᾶσαι ὑπηντίασαν καδμηΐδες, αὐτὰρ ὁ μάργος
πενθεὺς οὐχ' ἴδε, τὰς παλάμας ἔδεεν διονύσου,
καὶ θεὸν αὐτοφόνοισι ἀπείλεε χερσὶ δαΐξαι,
οὐτυρίου κάδμοιο καταιδόμενος τρίχα λευκήν.
οὐδὲ κυλινδομένην οἷσι πρὸ πόδεσσιν ἀγαυήν.
σύρειν δ' αἰνομόροισιν ἐβόστρεεν οἷς ἑτάροισιν.
σύρειν τε, κλείειν τε, χορόν θ' ἐλάεσκε γυναικῶν
οἱ μὲν νιῶ βρόμιον πενθηϊάδες φυλακῆες
δεσμοῖσι δοκέοντο σιδηρέοισιν ἄγεσθαι.
ἄλλοι καδμεῖοί τε, θεοῦ δ' οὐχ ἅπτετο δεσμά
παχνόθη δὲ κέαρ θιασώτισι πάντα δ' ἔραζε
ῥῖψαν ἀπὸ κροτάφων στεφανώματα, θύσθλα τελειρῶν.
πᾶσαι δ' ἐστάλαον βρομιώτισι δάκρυ παρειῶν.
αἶψα δ' ἂν ἤϋτησαν ἰὼ μάκαρ ὦ διόνυσε
ἄψε σέλας φλογερὸν πατρώϊον, ἂν δ' ἐλέλιζον
γαῖαν, ἀταρτηροῦ δ' ὤπασον τίσιν ὠκὺ τυράννου.
θὲς δὲ παρὰ σκοπιῇσι πυρίσπορε πενθέα ταῦρον.
ταῦρον μὲν πενθῆα δυσώνυμον, ἄμμε δὲ θῆρας,
ὠμοβέρους ὀλοοῖσι κορυσσομένας ὀνύχεσσιν.
ὄφρα μιν ὦ διόνυσε διὰ στόμα δαιβρύσωμεν.
ὣς φάσαν εὐχόμεναι τάχα δ' ἔκλυε νύσιος ἄναξ.
πενθέα μὲν ταῦρον ἐδείξατο φοίνιον ὄμμα.
αὐχένα τ' ἠώρησε, κέρας δ' ἀνέτελλε μετώπου.
ταῖσι δὲ γλαυκιόωσαν ἐθήκατο πυρὸς ὀπωπήν.
καὶ γενύας θώρυξε, κατέγραψε δ' ἐπὶ νώτου
ῥινὸν ὀπωρινοῖσι καὶ ἄγρια θήκατο φῦλα.
αἱ δὲ θεοῦ βουλῇσιν ἀμειψάμεναι χρόα καλὸν

ἀγᾶται δ' ἀκόρητος, ἀναψαμένη δὲ κάρηνον,
εἶσιν δ' ἀγραύλων δόμον ἀείδουσα τοκήων.
ὣς κεινὸς ἰάνθη θυμὸς θρασὺς, αὐτὰρ ἐπακτὴρ
καὶ μάλα μιν θυόωντα βιησάμενος τελαμῶσιν
καγχαλόων παλίνορσος ἔβη μετ' ὅμιλον ἑταίρων.
τοῖσι δὲ καὶ σκύμνον, διεπέφραδε, θῆρά τε πικρήν.
αὐτὸς καὶ συνάεθλος ὅπου λοχόωντες ἔληψαν.
οἱ δ' ἄρ ἐπειγόμενοι στάλικας στήσαντο κραταιοὺς,
δίκτυά τ' ἀμπετάσαντο, καὶ ἄρκυας ἀμφεβάλοντο.
ἐν δὲ δύω κλίναν δοιαῖς ἑκάτερθε κεραιαῖς
ἀνέρας ἀκρολίνους ἐπὶ μειλινέοισι πάγοισιν.
ἐκ δ' αὐτῶν κεράωντε, καὶ αἰζηῶν πυλαωρῶν,
λαιῇ μὲν μήρινθον ἐΰστροφον ἐκτανύουσι
μηκεδανὴν λινέην, ὀλίγον γαίης ἐφύπερθεν.
ὅσσον ἐπ' ὀμφαλὸν ἀνδρὸς ἱκανέμεναι στροφάλιγγα.
τῆς, ἀπὸ μὲν κρέμαται περιδαίδαλα παμφανόωντα
ἄνθεα ταινιῶν πολύχροα δείματα θηρῶν.
ἐκ δ' ἄρ ἀπήρτηται πτίλα, μυρία παμφανόωντα.
οἰωνῶν γε διηερίων περικαλλέα ταρσὰ
γυπάων, πολιῶν τε κύκνων, δολιχῶν τε πελαργῶν.
δεξιτερῇ δὲ λόχους ὑπὸ ῥωγᾶσιν ἐστήσαντο.
οἰχλοεροῖς πετάλοισι θοῶς πυκάσαντο μέλαθρα.
τυτθὸν ἀπ' ἀλλήλων, πίσυρας δ' ἐκάλυψαν ἑκάστω
ἀνέρας ὀρπίκεσι πρόπαν δέμας ἀμφιβαλόντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ κόσμου ἐπαρτέα πάντα τέλονται.
σάλπιγξ μὲν κελάδησε πελώριον, ἡ δέ τε λόχμης
ὀξὺ λέληκε θοροῦσα, καὶ ὀξὺ δέδορκε λακοῦσα
αἰζηοὶ δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες, ἐκ δ' ἑκάτερθεν
ἀντία θηρὸς ἴασι φαλαγγηδὸν κλονέοντες.

ἠρέμα νευστάζουσι κάτω, μετέπειτα δὲ πάντας
κῶμα βινησάμενον χαμάδις βάλεν ἄλλυδις ἄλλην.
ὡς δ' ὁπότ' εἰλαπίνῃσιν ἀφυσσάμενοι κρητήρων
ἥλικες εἰς ἔτι παῖδες ἔτι χνοάοντες ἰούλους,
λαρὸν ἀείδωσι προκαλιζόμενοι μετὰ δεῖπνον
ἀλλήλους ἑκάτερθεν ἀμειβαδίοισι κυπέλλοις,
ὀψὲ δ' ἐλώφησαν, τοὺς δ' ἔρριψεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
καὶ φρενὶ, καὶ βλεφάροισιν, ἐπιβρίσαν μένος οἴνου.
ὣς κεῖνται μάλα θῆρες ἐπ' ἀλλήλῃσι χυθεῖσαι
νόσφι πόνου κρατεροῖο, ὑπ' ἀγρευτῆρσι γένοντο.
ἄρκτοισιν δὲ πόνοισι κλυτὴν περιώσιον ἄγρην,
τεύχειν ὅσοι ναίουσι, καὶ Ἀρμενίην κλυτότοξον.
πουλὺς ὄχλος βαίνουσι τανύσκια βένθεα δρυμῶν.
ἴσχυες αὐτολύγοις σὺν εὐρρίνεσσι κύνεσσιν,
ἴχνια μαστεύσαντ' ὀλοῶν πολυπλανέα θηρῶν.
ἀλλ' ὁπότ' ἀθρήσωσι κύνες σημήϊα ταρσῶν
ἔσσονται, στιβέας τε ποδηγοὶ τεῦσιν ὁμαρτῇ.
ῥῖνας μὲν, ταναὰς σχεδόθεν χέρσοιο τιθέντες,
εἰσοπίσω δ' εἴπερ τιν' ἐώτερον ἀθρήσειαν.
ἴχνος ἐπειγόμενον θόρον αὐτίκα καγχαλόωντες
λιθόμενοι τὸ πρόσθεν, ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκονται
εὐπλανέος στιβέης θηρός τε παναίολον εὐνήν.
αὐτίχ' ὁ μὲν θρώσκει παλάμης ἄπο θηρητῆρος
οἰκτρὰ μάλ' ὑλακόων κεχαρημένος ἔξοχα θυμόν.
ὡς δ' ὅτε παρθενικὴ γλαγόεντος ἐν εἴαρος ὥρῃ
ἀβλαύτοισι πόδεσσιν ἀν' οὔρεα πάντ' ἀγάλληται,
ἄνθεα λεξομένη, τὰ δέ οἱ μάλα τηλόθ' ἔωσι.
κνηδύμιον προπάροιθεν ἴον μήνυσεν ἀϋτμή.
τῇ δὲ, μάλ' ἰάνθη, μάρδησε δὲ θυμὸς ἐλαφρός.

ῥηΐδιοι πώκεσι δυσάντιες ἱππελάτῃσι.
καὶ μὴν ἀτραπιτοῖο γεωμορίῃσιν ἐλαύνειν.
κουφότεροι γὰρ ἔασι τρίβῳ, καὶ ποσὶν ἐλαφροί.
ῥεῖα δ' ἐνιθρώσκουσιν ἀρηραμένῃ ἐνὶ γαίῃ.
καὶ θέρεος βαρύθουσι πόδες, καὶ χείματος ὥρῃ.
ἄχρις ἐπισφυρίων ὀλοὴν κρηπῖδα φέρουσιν.
ἢν ποτ' ἔλῃς δόρκον δὲ φυλάσσεο, μὴ μετὰ πολλὸν,
ἑπτάδιον, δολιχόντε δρόμον, καὶ τέρμα πόνοιο.
τυτθὸν ὑποσαίῃ, λαγόνων δ' ἀπομήδεα χεύῃ.
δόρκοι γὰρ τρίαλλα δρόμοις ἐνὶ μεσσατίοισιν
κύστι δανυμαίνουσιν ἀναγκαίοισιν ὑπ' ὄμβροις
βριθόμενοι, λαγόνας δέ ποτ' ἰσχίον ὀκλάζουσιν.
ἢν δ' ὀλίγον πνεύσωσι πολυσφαράγγων ἀπὸ λαιμῶν,
πολλὸν ἀρειότεροι λαιψηρότεροί τε πέλονται.
γουνάσιν εὐφόρτοισι καὶ ἔγκασι κουφοτέροισι.
κερδὼ δ' οὔτε λόχοισιν ἁλώσιμος, οὔτε βρόχοισιν,
οὔτε λίνοις. δεινὴ γὰρ ἐπιφροσύνῃσι νοῆσαι.
δεινὴ δ' αὖτε κάλωα ταμεῖν, ὑπὸ δ' ἅμματα λῦσαι.
καὶ πυκινοῖσι δόλοισιν ὀλισθῆσαι θανάτοιο.
ἀλλὰ κύνες μὲν ἄγραν ἀολλέες, οὐδ' ἄρ ἐκεῖνοι,
καὶ κρατεροί περ ἐόντες, ἀναιμωτὶ δαμάσαντο.

Τέλος τῶν Ὀππιανοῦ κυνηγετικῶν.

ἡ δ' ὅμαδον προλιποῦσα καὶ ἀνέρας ἰθὺς ὀρούει.
γυμνὸν ὅπου λεύσσῃ πεδίον πολὺ, κεῖθεν ἔπειτα
κλαγγηδὸν παταγοῦσιν ἐπόφρυα μηρίνθοιο
σευόμενοι· καὶ δεῖμα πολὺ χρόον, ἡ δέ τ' ἀνιγρὴ
ἀμφίβολος μάλα πάμπαν ἀτυζομένη πεφόρηται.
πάντα δ' ὁμοῦ δείδοικε, λόχον, κτύπον, αὐλὸν, ἀϋτήν.
δειμαλέην μήρινθον, ἐπικελάδοντος ἀήτεω.
ταινίαι δ' ἐφύπερθε δινήριαι κραδάουσιν.
κινύμεναι πτέρυγες δὲ λιγέα συρίζουσιν.
οὕνεκα παπταίνουσα κατ' ἄρκυας ἀντίον ἕρπει.
ἐν δ' ἔπεσεν λινέοισι λόχοις, τοὶ δ' ἐγγὺς ἐόντες
ἀκρέλινοι θρώσκουσι· καὶ ἐγκονέοντες ὕπερθεν
σπαρτόδετον τανύουσι, περίσχομον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλῳ
νηήσαντο λίνον· μάλα γὰρ τότε θυμαίνουσιν.
ἄρκτοι καὶ γενύεσσιν, καὶ ἀργαλέαις παλάμῃσι.
δηθάκι δ' ἐξ αὐτῆς φύγον ἀνέρες ἀγρευτῆρες.
δίκτυά τ' ἐξήλυξαν ἀΐστωσαν δέ τε θῆρα
ἀλλὰ τότε κρατερός τις ἀνὴρ παλάμην ἐπέδησεν
ἄρκτου δεξιτερὴν, χήρωσε πᾶσαν ἐρωήν.
δῆσε τ' ἐπισταμένως, τανυσέν τε ποτὶ ξύλῳ.
καὶ πάλιν ἐγκατέκλεισε δρυὸς, πεύκην τε μελάθρῳ.
πυκνῇσι στροφάλιγξιν ἑὸν δέμας ἀσκήσασαν.
χρειὼ δὲ σκοπέλου μὲν ἀνάντεος, ἠδὲ πάγοιο.
σεύεσθαι προθέοντα ποδώκεα φῦλα λαγωῶν.
πρὸς δὲ κάταντα σοφῇσι προμηθείῃσιν ἐλαύνειν.
αὐτίκα γὰρ σκύλακάς τε, καὶ ἀνέρας ἀθρήσαντες
πρὸς λόφον ἰθύουσιν. ἐπεὶ μάλα γινώσκουσιν
ὅττι πάροιθεν ἔασιν ὀλιζότεροι πόδες αὐτοῖς.
τοὔνεκα ῥηΐδιοι πτώκεσσι πέλουσι κολῶναι.

[illegible]

in ciuitate Zarbi paulo post peste obit. Ciues eni cũ sepelierunt, & sumptuosam statuã illi erexerunt, & inscripserunt hoc epigramma.

Oppianus uatum decus immortale fuissem,
Inuida ni gelidum rapuisset parca sub orcum
Me iuuenem placidæ clarũ splendore camœnæ,
Ni liuor longæ uiolasset tempora uitæ,
Non mihi laude parem quẽquã terra alma tulisset.

Scripsit alia poemata. Vixit annis triginta. habet stylũ floridum & planum cum facundia & maturitate, quod difficillimum est, & in sententijs & parabolis præcipue excellit, De quo sic meminit Eusebius in libro de temporibus tempore Antonini imperatoris anno eius imperij decimo, ducentesima trigesimaseptima olympiade, anno mundi. 5370. anno domini centesimo septuagesimosecundo. Ab anno Nini regis. 2185. Oppianus Cilix poëta cognoscitur, qui alieutica miro splendore conscribit.

VITA OPPIANI LAVRENTIO LIPPIO COLLENSE INTERPRETE.

Oppianus poeta patre, Agesilao matre Zenodota natus, genere autem Azarbo Ciliciæ ciuitate. Cæterum cum pater eius opulentus esset, & in republica inter primates iudicatus, in philosophia plurimum excellebat, & philosophicam uitam ducebat, & in huiuscemodi disciplina, & in omnibus liberalibus artibus filium erudiuit, præcipue in Musica, Geometria, & Grammatica. Cum Oppianus triginta annos natus esset, Seuerus Romanorum imperator Zarbum uenit. (Oportebat enim omnes reipublicæ optimates obuiam imperatorī ire.) Cum Agesilaus Oppiani pater hoc paruifaceret ueluti homo, qui philosophicam uitam ageret, & inanem gloriam contemptui haberet, Imperator hoc iniquo animo tulit, & illum in Miletū Adriatici maris insulam in exilium misit, in qua cum Oppianus patri congrederetur, scripsit hæc clarissima poëmata, & Romam profectus tempore Antonini imperatoris filij Seueri (Seuerus enim in fata concesserat) hoc obtulit uolumen & dignus iudicatus est, ut impetraret quid animo sederet. ille regressum patris ab exilio petuit, qđ assecutus est, & pro quolibet carmine aureum numisma suscepit, & in patriam cum patre regressus, sæuiente

OPPIANI DE PISCIBVS LAVRENTIO LIPPIO COLLENSE INTERPRETE. LIB. I.

d Ispersas ponti gentes, aciesq; natantum
Squamigeras almæ uariũ genus Amphitrites
Antonine canam. rerũ cui summa potestas,
Quæq; procellosis habitant sub fluctibus alti,
Quæq; maris ueniunt ad pascua læta cohortes
Et uitam, & madidas gentes, madidos hymenæos
Turpe odium, & dulces ueneris cantabo furores,
Consilia, & uarias fraudes, artesq; dolosas,
Quæq; audax mortale genus super agmine pôti
Struxerit, & ratibus sulcans secreta profundi
Multa occulta prius uasto sub marmore uidit,
Artibus emensum est pelagus, maris ima reclusa.
Prospectat uenator aprum sub montibus altis
Depastum, atq; ursum diuersa ex parte ruentem.
Eminus hunc campo longe iaculatur aperto,
Atq; palàm ferro prosternit comminus illum.
Horrida securo committit prælia campo,
Et fera uenatorq; simul, gressumq; sequuntur
Ponè canes, dominos ducunt ad lustra ferarum
Aspera, nec gelidæ tantum mala tempora brumæ.
Horrorem metuent illi, tantosq; calores
Non feret autumnus, defessi multa laborem
Venantis tollunt, nec desunt gaudia fesso.

ARGVMENTA QVINQVE LIBRORVM OPPIANI DE PISCIBVS.

Rimus habet coitus, proles, & pascua ponti.
p Ostendit fraudes, cædes, et bella secundus.
Tertius in pisces hamos, & retia iactat.
Ducit amor quarto captos in fata natantes.
Delphis amat quinto, pereuntq́; ingentia cete.

ARGVMENTVM PRIMI LIBRI.

N primo ueniunt ad pascua læta cohortes
i Aequoris, et scaurus pallētes rūinat herbas.
Pompilus associat nautas, sequiturq́; carinas
Attoniti remoræ ponto miracula parui
Viderunt nautæ, noscit patriamq́; penates
Astacus, in propriam cupiens remeare cauernam.
Carcenades spolium subeunt, tergóq; coaptant
Nautilis in ponto sub nauis imagine ludit.
Neptuno delphin monstrat Nereida pulchram.
Et coëunt pisces, atq; agmina magna natantum.
Euxinos sulcant fluctus, atq; oua resoluunt,
Et fœtus edunt, & pignora cara tuentur.
Præcipue delphin princeps, uitulíq; marini
Infantes catulos miro sectantur amore.

Et secreta latent saeui discrimina ponti.
Obuia quae ueniunt, horrent immania cete,
Per freta nulla canum monstrant uestigia praedae,
Nullaq́; sub lymphis prospectant signa natantes,
Non praedam aduersa cernunt de parte ruentem.
Cum pisces uarios soleant percurrere calles
Debilibus setis hamo piscantur acuto.
Et lino & calamis haec sunt sua robora tantum.
Quàm iucunda tuam capient solatia mentem,
Si fuerit cordi piscandi laeta uoluptas,
Duceris uolucri spatiosa per aequora naui,
Cui sit remigum pulchrum, fortisq́; iuuentus,
Sint bene compacti claui, sint transtra decore
Iuncta regat nauem celsa de puppe magister
Ventorum expertus, nauem, quae iudice nullo
Culpari possit, uentis immota resistat.
Lata gubernator findat uiuaria puppi.
Hic, ubi tranquillis uulgo pascuntur in undis
Squamigerae gentes, his pabula laeta feruntur
À seruis, promptae saturant haec agmina praedae,
Quae nato atq; tibi ó felix sunt certa beato
Gloria piscandi, calamum demitte sub undam
Implicitum setis, hamo cito piscis inhaeret,
Sponte ducis trahitur manibus fortissime princeps.
Ah quàm blanda tuã pertentant gaudia mentem,
Multa superciliјs, & toto in pectore regis
Laetitia est, piscem calamis spectare ligatum,
Atq; reluctantem uel lubrica terga mouentem.
Nunc adsis Neptune mihi saturnia proles,
Qui terras, pontumq́; tenes, adsis mare uastum,

Vmbrosæ syluæ natiui pumicis antra,
De celso fluuij labuntur monte perennes.
Hinc medicina sitis, hinc est medicina lauacri
Et propter liquidas undas, & læta fluenta.
Sunt molles herbæ prostrata cubilia somno.
Quin etiam uiridi discumbens fessus in herba
Appones quæ sylua feret, quæ plurima monte
Nascuntur, sequitur uenantem multa uoluptas.
Et cui piscandi peior collata uidetur
Gratia, tot campo, tot sunt mera gaudia syluæ.
At facilem paruo captat discrimine prædam.
Qui mortem molitur aui, uidet omnia passim,
Letæo uolucres perfusas membra sopore
Clàm rapit è nido, facili uel decipit arte
Aspersis uisco calamis, uel retia tendit.
Dumq́; petit nidum somno deuicta uolucris
Incidit in casses, subit & male cauta periclum
Vndarum patiens occulta pericula ponti
Piscator perferre solet certamine tanto
Spes mulcet mentem, uanoq́; simillima somno,
Nulla supra firmam committit prælia terram.
In rigidis pugnat lymphis, tumidumq́; per æstum
Tollitur à fluctu uentis agitatus iniquis.
Fit timor ex terra piscantis bella tueri,
Nauigat in tenui cymba, seruitq́; procellis
Errando, atq; animum tumida defigit in unda.
Et spectat nebulas atras, horretq́; nigrantes
Vndarum sulcare uias spirantibus austris,
Nulla fuga & nullos uenientes effugit imbres.
Et miseri æstiuos nequeunt uitare calores,

Et clariæ, psettæ scæpani triglis asellus
Atq; lacertorum gentes, quæ putrida pascunt
Inter cœnosas uoluentes corpora sordes
Per molles tantum ripas herbasq; uirentes
Saurides, brenni, cum scatris, boces utriq;
Menides, & tragi simul antherina uagantur
Cestres, & cephali iustum genus Amphitrites
Labrax, audaces amiæ, placidæq; cremites
Pelamides congri, quem dicunt nomine oliston
Aequora, quæ fluuio, quæ sunt uicina palude
Incoluisse iuuat. qua dulcis terminus undæ,
Et fluctus cœno commistus uortice multo
Vuluitur à terra, pisces hic pascua læta,
Accipiunt, pingui distendunt membra sagina
Ex ponto fluuij dirus petit ostia labrax.
Ex fluuio anguillæ repunt, pluuiáq; lacuna
In uastum pontum, scopulos quos abluit unda
Alga conspersos, & multo murice tectos
Salpe habitant uarijs distincti tergora signis
Iulides, & percæ, canni turdíq; uirentes
Phucides eunuci uero de nomine dictæ
Scarris saltator, mullus, syene basiliscus
Aspera saxa colunt imo defixa profundo.
His addas roseo splendentes corpore triglas,
Sunt udæ cautes herbis à fronte uirentes,
Hic domus est sargis, hæc statio læta scienis
Et faber, & nigro cui nomina dicta colore
Hæc coracinus habet, hæc scarus saxa frequẽtat,
Qui mutes inter pisces clamore tremendo
Intonat, & solus pallentes ruminat herbas,

Et uos multisoni mihi peruia numina ponti
Ferte pedem, uestras acies, & monstra natantum
Cantabo, nostrum carmen regina sacrati
Calliopea chori nato magnoq́; parenti
Sit gratum, atq; tui spira mihi munera cantus.
Innumeræ pelago gentes uoluuntur in imo
Nantes, quæ numerum uincunt, sunt abdita nobis
Plurima monstra maris, quis posset nomina uersu
Edere? quis ponti metas, quis nomina dicet?
Terdenas ad summum ulnas nouere sub undis
Mortales, sed multa latent immensa profundi
Aequora, sub uasto spirant tot gurgite pisces.
Sunt uires menti tenues mortalibus ægris.
Abdita non possunt humana uoce referri.
Alma parens tellus non agmina plura ferarum,
Nec maiora tulit, quàm uastus in æquore pontus.
Norunt cœlicolæ numerum pensare natantum,
Terrestresq́; acies an partes æquet utrasq;
Calculus humana quantum comprendere mente
Possumus, expediam numerum, uictumq́; uiasq;.
Non ulli flauam pisces in littore arenam
Mandunt, & terra quicquid nutritur in alta
Hippi, cociges celeres, flauiq; erithymi
Citargi, Triglæq; simul, tenues melanuri,
Trachuronq; greges, Buglossæq; & platanuri,
Tamniæ imbelles, & picto mormylus ore,
Scombri, cyprini, stabulantur littora iuxta.
Ast alij cœno turpi, fœdaq́; palude
Pascuntur, batidesq; boum genus usq; proteruum,
Difficilis trygon, torpedo nomine uero

Et clariæ, psettæ scæpani triglis asellus
Atq; lacertorum gentes, quæ putrida pascunt
Inter cœnosas uoluentes corpora sordes
Per molles tantum ripas herbasq; uirentes
Saurides, brenni, cum scaris, boces utriq;
Menides, & tragi simul antherina uagantur.
Cestres, & cephali iustum genus Amphitrites
Labrax, audaces amiæ, placidæq; cremites
Pelamides congri, quem dicunt nomine oliston
Aequora, quæ fluuio, quæ sunt uicina palude
Incoluisse iuuat. qua dulcis terminus undæ,
Et fluctus cœno commistus uortice multo
Vuluitur à terra, pisces hic pascua læta,
Accipiunt, pingui distendunt membra sagina
Ex ponto fluuij dirus petit ostia labrax.
Ex fluuio anguillæ repunt, pluuiaq; lacuna
In uastum pontum, scopulos quos abluit unda
Alga consperſos, & multo muricæ tectos
Salpe habitant uarijs distincti tergora signis
Iulides, & percæ, canni turdiq; uirentes
Phucides eunuca uero de nomine dictæ
Sarris saltator, mullus, syene basilscus
Aspera saxa colunt imo defixa profundo.
His addas roseo splendentes corpore triglas,
Sunt udæ cautes herbis à fronte uirentes,
Hic domus est sargis, hæc statio læta scienis
Et faber, & nigro cui nomina dicta colore
Hæc coracinus habet, hæc scarus saxa frequētat,
Qui mutes inter pisces clamore tremendo
Intonat, & solus pallentes ruminat herbas,

Ac ueluti pecudes reuocat sub guttura pastum.
Ast imos scopulos, fundo quos ostrea multo
Cigit, queis thalami curui, queis lustra profunda
Osophagi, scombri, pugnax murena frequentat.
Addas oxiphagos istis, atq; agriophagos.
His iungas tarde merientem piscibus orphum.
In partes scissi luctantur corporis artus.
Multi alij pisces fundo uersantur in imo.
Et caua saxa colunt specie formáq; decentes,
Excelsi fontes magni, sed corpore pigro
Se mutant, nunquam tales sua lustra relinquunt.
Piscibus insidias tendunt, si forte sub antrum
Inciderint subito pellunt in funera fato.
Hos inter pisces segnis numeratur asellus,
Qui canis æstiui motu concussus acerbo
Ingreditur duras cautes, atróq; recessu
Occulitur, tali dum feruet sydere cœlum.
Est inter scopulos, ponti quos abluit unda,
Piscis ab acleis quondam cantatus adonis.
Multi exocaton dicunt, quod prosilit undis
In littus sicca ponens tellure cubile.
In quibus à rictu se tendunt undiq; branchæ,
E ponto in terram solus descendit adonis.
Squamea tunc dulci componit membra sopore.
Cum mare tranquillú, tumidis cum tollitur undis,
È somno surgit, dormit porrectus in antro.
Formidat pelagi uolucres, quas horret ut hostis,
Et siquam cœlo labentem uiderit alto,
Saltanti similis quatitur, sic marmoris unda
Concita demergit, hunc in spelæa profundi

Cautibus & bibula multi pascuntur arena
Auratæ, fuluæ splendoris nomine dictæ.
Et symij, & glauci & densato dente dracone,
Scorpius in pugna fortis, genus unde gemellum,
Ambæ sphirenæ longæ, tenuesq; belonæ,
Gobius, & atrax magna leuitate natantes
Audaces mures non magno corpore fidunt,
Viribus haud magnis, sed dura pelle uigorem
Ostentant, firmi confidunt robore tergi,
Contra mortales pugnant, contra agmina ponti.
Innumeros addas istis, qui à littore longe
Veliferos habitant fluctus tellure relicta.
Sunt celeres thynni, qui pisces impete uasto
Pellunt, & gladij diro mucrone potentes.
Oremon gentes & prenades atq; cybiæ
Obliquæ scytaleq;, hippuron maxima turba,
Pompilus his habitat petris, hunc lætus honorat
Nauita, quod socium nauis se pompilus offert,
Nomen habet, gaudet celeres per marmora euntes
Associare rates, cursum uentumq; sequuntur.
Saltantes circùm celsæ latera alta carinæ.
Nonnulli puppim, & curuæ moderamina nauis
Prendunt. ast illi collecti examine multo
Pendent à prora, dicas non sponte secutos,
Inuitosq; trahi, nec posse obsistere contra.
Tanto ueliferæ nauis rapiuntur amore,
Et ueluti regem uel cinctum tempora serto
Victorem textis ramis & fronde uirentem
Prouecti patres, & primo flore iuuentus
Stipant, & circùm densi lætiq; feruntur,

Donec uictorem sub splendida tecta reducant.
Sic isti ad terram nauem comitantur ouantes
Connexi circùm densi, sed littora postquam
Aspiciunt, odium terræ immortale recondunt.
Extemplo celeres ueluti de carcere pisces,
Erumpunt, saltu nauem cursumq; relinquunt.
Dant certum nautis signum, quod terra propinqua ē
Fortia cum duros dissoluunt agmina nodos.
Pompile te nautæ miro uenerantur amore,
Per te diuinant tranquillas æquoris auras,
Pacatus uenias sternens freta lata profundi.
Est etiam salsis undis echeneis amica,
Quæ latis membris, & nigro fusca colore
Non cubitum excedit totos porrecta per artus,
Aspectu anguillæ similis, sub uertice summo
Stat rictus curuum circùm deductus in orbem,
Cui non dissimilem forma mucrone corusco
Esse hamum credas, sic os portendit acutum.
Attoniti nautæ parui miracula piscis
Spectarunt maiora fide, quis crederet unquam
Mortalis, proprias si fama attingeret aures?
Ignaræ gentes rerum caligine mersæ
Indomitam seruant mentem sub pectore duro.
Non uerum admittunt, nec dictis iure quiescant,
Expansis uelis compulsam flamine uenti
Sulcantem fluctus, & cœrula uada profundi
Apprensam magno nauem non sistit hiatu,
Viribus adnitens pendet de naue supinus,
Non fluctus scandit nauis, sed firma tenetur.
Non aliter quàm si portu deuicta quiescat.

Et ſtridunt ſpiris uela exagitata rudentum.
Concuſſi reboant funes, antemnáq; nutat,
Et ſtrepitu properata fremit de puppe magiſter,
Compellit nauem, cunctásq; relaxat habenas.
Nec detenta ratis laxo temone mouetur,
Nec paret uentis, nec mota impellitur unda.
Sed compulſa manet, curſum motumq; reuincta
Siſtit, & abiecti piſcis retinetur ab ore.
Non aliter radix terra defixa ſub alta eſt.
Nautæ formidant turbati uincula ponti
Rem miram, & ſomno ſimilem de puppe uidẽtes.
At ueluti in ſylua ceruam de rupe fugacem
Spectat uenator cautus, celeremq; ſagittam
Dirigit in pectus, quæ crure infixa moratur
Curſum, tunc multo plagæ confecta dolore
Cerua inuita manet, uenantis uulnera diri
Offendens, nauem tali ſub compede ſiſtit
Conſona miraclo ſortitus nomina piſcis.
Chalcides & triſſe paſſim abramidesq; feruntur,
Atq; cateruatim percurrunt æquoris undas.
Et curuis habitant ſcopulis, & littora uiſunt,
Alternantq; uias ponti, curruntq; per æquor,
Hoſpitium mutant ſemper, pontóq; uagantur.
Anthieon petris ſunt paſcua grata profundis.
Non illis ſemper gaudent, uulgóq; trahuntur
Quò gula, quò uentris iubet inſatiata libido.
Ante alios iſtos compellunt œſtra palati,
Et non dentato ſunt paſcua læta ſub ore.
Quattuor anthieon ſpecies uerſantur in undis.
Sunt flauæ, & niueæ, ſunt atro ſanguine fuſcæ,

Euopos atq; aulopos hos nomine dicunt,
Nanq; super alium arcum referatur in orbem.
At duo muneti duro thorace natantes
Carabus insidias faciens atq; Astacus acer.
In saxis habitant curuis & pascua carpunt.
Astacus immensum thalami sub pectore amorem
Condit sponte sua, nunquam de limine cedit,
Inuitum siquis piscem traducat in altum,
In propriam subito gestit remeare cauernam.
Et cupit, & quærit illo saltare profundo,
Ex quo piscator cymba linóq; fugauit,
Non alios ponti non uult habitare recessus,
Non aliam quærit patriam, sed sæpe penates
Dimissos repetit, consuetáq; saxa reuisit.
Sic dulcem patriam gentes cupiere natantum
Et pontum, & natale solum, quod stillat amorem
Illis, & pectus spargit dulcedine blanda.
Mortali generi patria quid dulcius extat?
Quid grauius misero, si longis finibus errans
Sit procul à patria uitam tolerare coactus?
Exilium durumq; iugum perferre necesse est
Externas inter gentes ignotáq; rura.
Errones cancri populis numerantur in istis
Squillarum gentes, & turba immensa paguron.
Ast alij pisces omnes, quos ostrea claudit
Et terra, & liquidis semper spatiantur in undis,
Ostracon emittunt, aliud sed corpore summo
Germinat, & tegmen renouatur carne recenti,
Cum uires norunt se disrumpentis amictus,
Affectant epulas, & pascua læta requirunt.

Vt saturo faciles disrumpant corpore crustas,
Labitur è toto cum ruptum corpore tegmen.
Hi primum in fulua nunquam lætantur arena,
Nec pastum capiũt, nec quicquã mẽte reuoluunt,
Expectant mortem, uitales ore calores
Non spirant, tenui formidant omnia pelle,
Quæ nuper creuit tenero sub tegmine. pisces
Nequicquam audentes sicca pascuntur arena,
Sunt timidi, donec firmentur tegmina membris.
Ac ueluti medicus languentem corpore curat,
Atq; uetat primus epulas gustare diebus,
Attenuans calidas morboso in corpore uires
Paulatim præbens epulas, quæ languida membra
Instaurant, donec tanto sint membra dolore
Purgata, & uires restent in corpore firmæ.
Sic crustis nuper natis sua membra paguri
Curant, letiferum cupientes pellere fatum.
Pisces æquoreis alij uoluuntur in undis
Polypodes multis sparsi per membra flagellis,
Cordyla & scolopendra, malũ quæ spirat odorẽ,
Piscanti infestum, curuos cum porrigit hamos
Osmylus & reliqui terra pontóq; mouentur.
Agricola incuruus, cui sunt plantaria curæ,
Osmylon ad teneros serpentem littore ramos
Vidit pomiferis reptantem polypon aruis.
Impliciatum ramis oleæ fructusq; uorantem
Hos inter pisces similiq; cupidine fertur
Sepia, sunt alij, durum quos ostracon armat,
Hi scopulis curuis, isti pascuntur arena.
Neritæ & strombi gentes & purpura rubra

Carides mures, & uero nomine donax,
Ostrea rore uirens telis armatus echinus.
Hos siquis paulum scissos demittat in undas,
Nempe reuiuiscunt, uastoq; sub æquore ludunt
Carcinades nudæ, nascuntur tegmine nullo,
Atq; sibi fabricant tegetem, dorsóq; coaptant,
Et non legitimum subeunt testudine tectum
Imbelles fragiles tenui per membra uigore.
Cum tegetes uideant uacuas, quibus incola morte
Functus, deserto domino dimiserit antrum.
Has subeunt tegetes, alieno in cortice degunt.
Hoc tecto serpunt lato septóq; teguntur.
Neritæ siquæ spolium uel lurida cerex,
Vel strombus durus linquat, sunt tegmine lætæ
Præcipue strombi gaudent sub tergore lato.
Est amplum illius tectum, sed pondere paruo
Cum latis crescunt membris, implentq; recessus
Carcinades tegetis, tunc paruula tecta relinquunt,
Maioremq; domum maiora palatia quærunt.
Sæpe etiam circa spolium certamine multo
Contendunt, subito duro sub marte repulsa
Inferior, uictrix lato se condit in antro.
Est quidam curuo tectus sub cortice piscis
Polypodi similis, quem dicunt nomine uero
Nautilon, insignem ponto sua gloria fecit.
Per freta dum cautus sub nauis imagine ludit.
In sabulo domus est, summa defertur in unda.
Pronus neu pontum capiat, plenusq; grauetur,
Cum nando uehitur per fluctus Amphitrites,
Extemplo uersus tumidam per marmoris undam

Labitur, ut nandi doctus puppis'q; peritus.
Atq; pedes geminos tendit de more rudentum,
Quos inter medios tenues membrana tumescit.
Extenta atq; pedes contingunt æquora subter
Themoni assimiles nauem, piscem'q;, domumq;
Deducunt, si forte malum supereminet ullum,
Absorbet fluctus intro lymphis'q; grauatus
A' tumidis trahitur cum pondere fluctibus undæ,
Seu mortalis erat, seu missum numen ab alto,
Audax ille fuit, qui primum marmora findens
Piscis opus cernens humanos traxit in usus.
Construxit naues extendens carbasa uentis,
Explicuit funes faciles moderatus habenas,
Miraclum ponti narrant ingentia cete
Viribus inuictis, & uasta mole mouentur
Pondere cum magno, timor est mihi sæpe uidere,
Armantur rabie, rabiem fera pectora anhelant,
In littus pauca exiliunt, quæ corpore uasto
Sunt, hæc uelicferis semper uoluuntur in undis,
Magno horrore leo. post hos horrenda sygena.
Pantheræ uariæ maculis, ranæ'q; furentes,
Atq; melanthinon gentes, & dente timenda
Presis, letiferum lamnæ fœdum'q; boratrum,
Mollicie nomen Maltæ quæ ferre uidetur.
Cornu aries pugnax, & sacrum pondus hyenæ.
Atq; pudenda canum gens & furibunda propago
Diuisa in gentes, terras hæc horrida uisu,
Cum cetis numerata furit per marmoris undam.
Quæ restant aliæ cœno merguntur in alto.
Pugnaces inter pisces centrina uocatur

Altera

Altera, quod stimulis credatur noxia nigris,
Tertia dicetur galeorum nomine turba.
Ast galeis alias gentes numeramus achantas,
Et leos, & catulos, squatinas adiungimus istis
Acres & uarias, cœno merguntur in alto.
Hi pariter cuncti pastu capiuntur eodem.
Delphines lædunt circùm resonantia ponti
Littora, sed nunquam discedunt marmore uasto,
Hos Neptunus amat, nam cum Nereida pulchram
Quæreret, & castæ peteret connubia nymphæ.
Oceani thalamis delphin sacer Amphitriten
Spernentem fertur tedas docuisse latentem.
At deus arripuit citam, domuit'q; puellam,
Reginam ponti fecit, thalamo'q; iugauit.
Hinc est delphinas tanto dignatus honore,
Ex illo propria delegit sorte ministros.
Sunt diri ex pelago quicunq; ad littora pisces
Repunt frugiferos lustrantes longius agros.
Curuáq; lunatæ testudo in imagine peltæ,
Et sicca anguillæ multum tellure morantur,
Castorides querulam fundunt in littore uocem
Cum sonitu mœsto, quæ si percusserit aures,
Vox lachrymanda uiris letalis nuntia fati
Mortiferæ auditor uocis non funera longe
Expectat mortem tristi clamore futuram.
Prædicit nobis miseris sæuissima pestis
Phalarnam fœdam dicas, quæ è marmore lato
Desilit in terram solem passura calentem.
Extra undas phocæ consumunt tempora noctis.
Sæpe die fessos artus in littore ponunt

In terra dulci soluentes membra sopore.
Iuppiter altitonans in te sunt omnia solo,
Ex te firma manent, seu cælsa palatia cœli,
Siue locum quencunq; tenes, non uoce referri
Humana posses, quanto sub pacis amore
Per te dispositus clarus seiungitur æther,
Aëris & uacuum, & terræ circunfluus humor,
Et tellus rerum mater. nam singula primo
Sunt distincta locis, & certo fœdere iuncta,
Et nodi inuicti concordi pace ligata,
Et fatis immota suis coniuncta trahuntur.
Aëris admitit partem tenuissimus æther.
Immensus tumidis non est sine fluctibus aër,
Non lymphæ terra uacuæ, sic mista creantur,
Sic elementa uices seruant hoc iuncta tenore,
Alternant'q; uias generi seruire parata
Externo, & pelagi gentes, & monstra natantum
In campis ludunt, uolucres ex aëre magno
In pontum ueniunt, liquidis merguntur in undis
Alcyonum mœstæ uolucres, aquilæ'q; marinæ,
Et mergi, & reliquæ cupientes æquore prædam
Merguntur lymphis, & findunt aëra magnum
Lolligo miluus'q; rapax, & mitis hirundo,
Cum timeant magnū uenientē è marmore piscē,
Ex mare prosiliunt scindentes aëra branchis.
Non uolucrum species, non est lolligo natantum,
Turmatim fertur ponto, gestit'q; uolare.
Inferius multo se tollit mitis hirundo.
At radunt summam milui lati æquoris undam,
Hos nanti similes dices, similes'q; uolanti.

Piscibus hi cœtus, hæ sunt in piscibus urbes
Inter squamigeros populos errantia ponti
Agmina, nonnulli collecti examine multo
Armento, & castris similes, pars ista uidetur
Aequalis turmis, istos cognoscere posses
Insidijs decadiq; pares, hic impete solus
Ducitur, ast illi labuntur per freta bini.
Quidam se thalamis condunt, scopulisq; recurui
Ante alias ponti gentes agitata tumescunt
Aequora turbatos subter uoluentia fluctus.
Exhorrent nigram magno stridore procellam.
Formidant gelidam brumam, fluctumq; furẽtem
Accumulant circùm terram, sabuloq; teguntur.
Multi se scopulis condunt, multiq; profundo
Se claudunt pelago, non uastum fluctuat æquor
Fundo, non uenti surgunt densæq; procellæ,
Quæ tumidos frangãt fluctus, nã saxa profunda
Terribiles arcent uentos, & marmoris æstum,
Florida cum rident depicti tempora ueris,
Et mare pacatum tranquilla labitur unda,
Tunc passim saliunt pisces propè littora læti.
Vrbs ueluti dilecta deis, opibusq; superba
Letiferas belli nubes obsessa refugit,
Quæ fuerat longa belli sub mole grauata,
Et tandem longa belli obsidione soluta
Continuo à duri martis sudore refecta,
Et studio pacis gaudens conuiuia læta
Disponit, tota celebrantur in urbe choreæ.
Sic pisces læti duros posuere labores.
Horrida uelifери fugientes littora ponti,

Saltanti similes ludunt in fluctibus alti.
Vere nouo duro ueneris uexantur asilo
Pisces, qui terra repunt, quiq; aëra magnum
Findunt, atq; salo longe spatiantur aperto.
Vere laborantes sedat Lucina natantum
Partus, cum fœtus tumido de uentre resoluunt.
Hi generis curam capiunt, sed fœmina partus
Et tenuem uentrem fulua contundit arena
Anxia non paruo seiungens oua labore.
Sunt connexa simul, tumido sunt uentre ligata
Mistim, quo pacto coniuncta hæc edere posset,
Et simul innatum posset dissoluere nodum,
Tormento pressæ secernunt littore fœtus.
Difficilem partum concedunt fata marinis
Piscibus, haud solum tantum Lucina dolorem
Mortali præbet generi, nec fœmina tantum
Lucinæ durum sola est passura laborem.
Hoc passim commune malum Lucina parauit
Illis, qui terra sita pontoq; feruntur.
Nanq; mares alij pascentes, littora iuxta
Dum ueniunt, clades adducunt piscibus atras.
Fœmineis alij turbis per littora pulsi
Præcurrunt, illæ ueneris cruciantur asilo,
Atq; mares urgent cursu, reptantq; prementes.
Hi serpunt, uētrēq; fricant, & spermata mittunt.
Illæ actæ stimulis rapiunt, atq; ore rapaci
Absorbent, tanto ueneris rapiuntur amore,
Spermate sic implent uentrē, sobolēq; propagant.
Hic mos est multis. alij connubia, lectos,
Vxorem, thalamum curuum, tedamq; iugalem

Coniuncti accipiunt, uexat Cytherea natantes,
Et furor, & Zelus, durus deus, atq; Cupido
Feruens, qui calidos accendit corde furores.
Horrida pro castro faciunt certamina lecto
Sæpe proci, tales magno conamine pugnant,
Collecti circa nympham discrimine multo
Diuitijs splendore pares, non piscibus ista
Adsunt, sed uires, & uallum dentibus arctum.
His armis tedas quærunt, hoc robore fidunt.
Sic feret optatas illis uictoria tedas,
Vxores sargi multas & merulus ardens
Ducunt. Ast alij contenti coniuge sola,
Cantharus ætnæus spernentes agmina lecti
Non similem tedæ finem testudo recurua.
Polypus atq; anguilla manet, murenáq; nigra,
Anguillæ spiris, multóq; uolumine nexæ
Concumbunt, lentor distillat corpore toto,
Qui spumæ similis bibula cælatur arena.
Accipit hunc cœnum, quid enim fœcundius illo?
Concipit accepto, nascuntur lubrica turba,
Flexibus innumeris anguillæ in littore repunt.
Sic coëunt congri, sic lubrica membra resoluunt.
Odit concubitus testudo, inimica refugit
Tedas, non illam ueneris compellit oëstrum.
Non gaudet lecto ueluti gens humida ponti,
Nam coitu quantos patitur testudo dolores,
Ossea uena mari multo distenta furore
Arrigit in ueneris usum, quã flectere nunquam
Est potis, hanc acuit despecti in gaudia lecti,
Inflexis pugnant rostris, & prælia miscent,

Inq; uicem morsus figunt, & cominus ore
Congressi certant, geritur lachrymabile bellum.
Hæc tristes uitat tedas, hunc pellit oëstrum,
Et rapit inuitam pugnando robore multo,
Donec deuictam cupido sibi iungat amore.
Ac uelutilongi cupientes præmia belli
Pugnant, & pulchrā rapiunt in marte puellam.
Sic coëunt tellure canes, sic æquore phocæ,
Nanq; diu duro remanent in uincula nodo.
Ambos arcta uenus iunctos post terga reuincit,
Exitium, & tristes tedas commiscet in unum
Polypus, & miseram uitam cum spermate fundit.
Non coitu cessat, donec deliquerit artus
Robur, & absumptæ fuerint in corpore uires.
Atq; ipse in fulua iaceat prostratus arena,
Semineæm sicca lacerant tellure iacentem
Carcenades miseræ, & cancri, multiq; natantes,
Quos omnes cupide primo serus ille uorabat.
Tunc uiuum imbellē minime sua membra tuentem
Discerpunt, donec moriatur funere diro.
Sic perit in coitu piscis, sic lumina claudit.
At ratione pari torquetur fœmina partu,
Extremumq; diem claudit, fœtumq; resoluit,
Non oua, ut pisces alij, semota recluso
Ventre edit, magno partus cruciata dolore,
Iuncta racematim gignit, quæ uulsa meatus
Forte per angustos ueniunt, perimuntq; parentem,
Non annum excedunt, tedis moriuntur in ipsis,
Cum tristi ueniunt crudelia funera partu.
Quæ murena facit, non fama obscura feruntur

Serpenti nubit, prompteq; ex æquore saltat
In littus, petit à cupido cupidos hymenæos.
Ardet amans serpens, & multo exæstuat igne.
Concitus in rabiem furibundus quærit amores,
Et curuum subito saxum speculatur, & omne
Letiferum ponit uirus, quod gestat in atris
Dentibus, & bilem saxo deponit amaram.
Vt tedas capiat tranquillo pectore mites.
Littore consistens horrendum sibilat ore,
Concubitusq; petit, subito murena profundo
Excita uoce furens, ruit ocyor illa sagitta.
Ex terra serpens ponti descendit in æstum,
In uenerem prompti gaudent complexibus ambo,
Serpentis caput ore tenens stat sponsa proterui.
Sic ambo tedis læti, murena profundum
Desilit in pelagus serpens per littora reptans
Omissum repetit uirus, quod dentibus atris
Fuderat, at bilem nigram si forte uiator
Iecerit in pontum, iactat per littora corpus,
Et non sperata clauduntur lumina morte.
Priuatus serpens armis, quibus ipse putabat
Se fortem, & tanto serpentis nomine dignum
Et uitam, & tetrum perdit propè saxa uenenum.
In faciem uersi dulces celebrant hymenæos
Delphines similes hominis complexibus hærent,
Humano tentus se tollit more priapus,
Atq; palàm semper non est, latet inguine tectus
Exertus muto ueneris nudatur in usus.
Sic coëunt pisces sic sunt connubia curæ
Admissura tori non illis tempore certo,

Nam gignunt foetus multi sub tempore brumæ,
Isti uere nouo pariunt, hi sole calente,
Hi uero autumno, cum iam perfecerit orbem.
Hic solum partum, totus dum uoluitur annus,
At bis Lucinam labrax toto inuocat anno.
Quattuor at partus horrendus scorpius edit.
Accipiunt triglæ terno cognomina partu.
In pelago foetus quinos edit cyparinus.
Nunquam foecundi deprensus partus aselli.
Læta uere nouo ponto foetura natantum,
Hi proprias habitant sedes, lustris'q; quieti
Degunt, hi ueniunt collecti examine multo,
Euxinos penetrant fluctus, ubi maxima turba
Dilectos edunt foetus, longe sinus ille
Dulcior est alijs pelagi, nam flumina multa
Euxinum irrumpunt pontum, sunt pascua læta
Sunt curui scopuli pelago, portus'q; reducti.
Sunt duræ cautes ponto, multi'q; recessus,
Vmbrosæ celsis surgunt à montibus umbræ,
Littora tuta manent uento, sæua'q; procella.
Noxia non ponto monstra educantur in isto,
Et parui pisces non quicquam hostile timentes
Securi uiuunt undis, procul astacus ingens,
Polypedes desunt magni, desunt'q; paguri.
Adsunt delphines pauci, qui corpore uasto
Contempti imbelles hæc pascua læta frequentant,
Hinc est, qđ quærunt hæc æquora grata natantes,
Dispersi pelago toto coguntur in unum,
Atq; cateruatim collecti examine multo
Huc omnes properant, pontum ducuntur in istum

Threicias ponti fauces, qua bosphorus amplum
Ducit in euxinum sulcantes agmine denso
Bebriacos fluctus & ponti angusta natando
Ora secant strepitu multo, tranantq; meatus.
Et uelut Aethiopum ueniunt, Niliq; fluentis
Turmatim Palamedis aues, celseq; per altum
Aëra labentes fugiunt Atlanta niuosum,
Pygmæos imbelle genus, paruumq; fatigant.
Non perturbato procedunt ordine densæ
Instructis uolucres obscurant aëra turmis.
Sic pelagi innumeri populi longo ordine findunt
Euxinum pontum, turbantur in æquore fluctus.
Spumant uibratis canentia marmora branchis,
Absoluant donec cursum, fœtumq; natantes.
Perfecto autumno pisces sub mente regressum
Voluunt, nam bruma uentis agitata tumescunt
Aequora, multisoni consurgunt marmoris æstus,
Atq; sinus ponti se tollunt uertice multo.
Non alti fluctus extant, non saxa profunda
Spirantes crebra furiunt uertigine uenti.
Hinc est, quod fugiunt pisces mæotide fusa,
Et retro flexi pelagi per terga feruntur
Sparsi per fluctus ad pabula prisca meantes.
At molles pisces, qui feruent sanguine nullo,
Qui non ossa tenent, & qui sua tergora crustis
Armant, & squamis, hi fœtibus oua resoluunt.
At canis atq; aquilæ et quácunq; selachia dicunt,
Et delphin ponti princeps, uituliq; marini.
Hi pariunt fœtus, fœtus æquare parenti
Posses, optatæ cernunt cum tempora lucis.

Qui fœtus edunt miro sectantur amore
Natos, & læti stant circum pignora cara.
Non ego delphinis solertius esse creatum
Quicquam crediderim, liceat si uera referre.
Hi fuerant homines, atq; oppida celsa colebant
Inter mortales. diuino numine Bacchi,
Delphini in formam uersi saliere per æquor.
Nunc etiam humanam seruant sub pectore mentē,
Ingenio celeres factis humana sequuntur
Consilia, in lucem ueniunt cum pignora cara,
Atq; parens dulces partu est enixa gemellos.
Extemplo fœtus subeunt genitricis in ora
Nantes, & saliunt læti, noscuntq; parentem.
Circundat caros partus, est læta gemellis
Officiosa parens, natis plena ubera præbet,
Et præbet geminis natis gemina ubera mater.
Sugere lac gratum postquam deus ubera bina,
Et lac dulce dedit, tales fecisse putamus
Humanas mammas, talem tribuisse liquorem,
Educat catulos paruos blandissima mater,
Fortia cum crescunt iuuenili membra uigore,
Venandi studio exercet, ducitq; per æquor,
Antea non matrē linquunt quàm fortia membra
Adsint, & firmæ robusto in corpore uires,
Sed matris semper seruant uestigia longe.
Arripiet lætam mentem miranda uoluptas,
Si mare tranquillum cernas, auramq; secundam,
Delphinum aspicies turmas decus æquoris ingens.
Præcedunt nati, ueluti iuuenile choreas
Agmen agunt uarijs flectentes brachia gyris.

Longæui ueniunt subito post terga parentes,
Obseruant teneros carpentes pascua natos.
Non sic uere nouo pastor teneros agit agnos.
Grammaticæ ueluti ludo cyrrata iuuentus
Collecti ueniunt, rigidi sunt ponè magistri,
Censores morum, seruatoresq; pudoris.
Atq; ætate graues, semper ueneranda senectus
Reddit honoratos homines, uirtute decoros.
Sic dulcis nati seruant uestigia patres,
Neu teneri diro fœtu rapiantur ab hoste.
Et curam sobolis phocæ non forte minorem
Suscipiunt, illis mammæ, lactisq; liquores.
Adsunt, cœruleo non edunt pignora ponto,
Sed fœtus sicca genitrix tellure resoluit.
Soles bis senos in flaua mater arena
Degit, cum natis catris & pignora mulcet.
Tertia post decimam roseo caput obsita peplo
Consurgens aurora polo, lucemq; reducit.
Tunc mater madidis catulos complexa sub ulnis
Detinet, & liquidas subito se mergit in undas,
Et natis iucunda suis monstrare uidetur
In ponto patriam caram, dulcesq; penates,
Et ueluti mater peregrina enixa decorum
In terra natum, tensis complectitur ulnis.
Lætitiam immensam effundit, patriamq; domūq;
Ostendit puero, quamuis non singula norit.
Attentus spectat miranda palatia natus
Perlustrans oculis tectum, moresq; parentum.
Sic proprios catulos deportat phoca sub æquor.
Atq; situs pelagi monstrat, lymphæq; meatus.

O'superi nobis non solum pignora cara
Sunt dilecta magis uita, genus omne ferarum,
Et pictæ uolucres, & monstra horrenda natantum
Immenso paruos fœtus sectantur amore.
Dulcis natorum cunctis innata cupido,
Erumnas perferre uolunt, durosq; labores,
Pro natis etiam non funera dira recusant.
Olim uenator uidit de uertice montis
Horrida pro catulis miscentem bella leonem,
Spicula contemnit frendens, missosq; molares,
Inuictas seruat uires, & pectora firma,
Confossus multis telis, & uulnere multo
Proposuit clara pugnando occumbere morte
Quàm dare terga fugæ, uel turpi cedere pugna.
Semineœm proprij non tangit cura doloris,
Infelix dira non tantum morte mouetur,
Quantum neu catulos rapiat uenator ab antro.
Forte cubile canis spectauit pastor amicus,
Atq; canem tetigit notam, metuitq; furentem,
Multa timens natis latratu guttura mater
Pandit, non aliquem noscit furibunda pudorem.
Mater terribilis cunctis, qui fœtibus hærent,
Arrepta uitula genitrix tristatur, & atros
Ingeminat luctus, passim furiata per agros,
Fœmineos fundit fletus clamore tremendo.
Pastor perculsus sentit sub corde dolorem,
Et matutinos luctus peruenit ad aures
Humanas, mœsto quem fundit pectore Progne
Pro caro fœtu, quanto Philomela dolore
Emittit mœstas tenui de gutture uoces.

In quales luctus mutis prorumpit hirundo,
Si nido abstulerint homines, sæuiq; dracones
Filiolos dulces, & pignora cara parenti.
Pro catulis forti pugnat certamine delphin.
Sic alij teneros fœtus, sobolemq; tuentur.
Et canis æquoreus fœtus, mirabile dictu,
Custodit, catuli teneri post terga sequuntur.
Fœtibus est scutum genitrix, illosq; tuetur.
Sed cum formidant (pelago sunt multa timenda)
Accipit in uentrem natos, iterumq; recurrunt.
Vnde prius lapsi fuerant, & uentre teguntur.
Et quamuis partus fuerit cruciata dolore,
Vt mater læto perpessa est omnia uultu,
Atq; iterum caros fœtus in uiscera condit.
Atq; parit rursus, cum respirare timore
Cœperit, & tutas speculetur marmoris undas.
Obseruant squatinæ natos nec uentre recondunt,
Vt canibus mos est, sed pandunt subter hiatus
In madidis alis, quantos aperire natantes
Ore solent rictus, sic fœtus alta uorago
Sorbet, & in tanta natos formidine seruat.
Ast alij pisces metuentia pignora pestem
Ore tenent, ueluti lustris aut tecta cubili
Vt pisces inter glaucus sic præstat amore
In natos illis, qui fœtibus oua resoluunt.
Oua fouet, donec maturo tempore fœtus
Exiliant, iuxtaq; natat, prolemq; timentem
Ore tegit, tantum quod cedit pectore paruo
Formido, & rursus natos mater spuit ore.
Ast diro thynno non est scelerator alter,

Et nullus piscis tanta impietate notandus.
Nanq; soluta parens partu, priuata dolore
Offendit quicquid rapidam demergit in aluum,
Non paruis parcit natis sæuissima mater.
Qui nec concumbunt, nec fœtus nixibus edunt.
Per se nascuntur fœdo uelut ostrea cœno.
Est non distincto semper leuis ostrea sexu.
Hos inter pisces nec mas, nec fœmina nota.
Aphritides imbelle genus non sanguine natæ
Paruula sub nullo turba est generata parente,
Cum fortes imbres densis ex nubibus haurit
Mens Iouis, extemplo miscetur murmure pontus,
Tolluntur fluctus celeri uertigine mixti,
Qui canas faciunt spumas, atq; unda tumescit,
Ex non præuisis collecta hæc agmina tedis
Emergunt pelago subito nutrita uidentur,
Spuma nascuntur, de spuma nomina sumunt.
Nascuntur multæ tumido cum fluctuat æstu
Vnda refusa maris, commota flammine uenti
Feruet, & arentem cum cœno eructat arenam.
Hæc una congesta loco miscetur, & uno
Congeritur tumulo, cum strata æqualiter unda,
Lataq; tranquillo labuntur marmora cursu,
Multiplici commista luto contecta calore
Materies currupta creat, nascuntur eadam
Vermibus assimiles, qui surgunt agmine denso,
Non magis imbelles gignunt lata æquora pisces,
Qui sunt cunctorum gratissima præda natātum,
Inq; uicem lingua canentia corpora lambunt.
Hoc tantum uiuunt, hinc illis est cibus usq;

Turmatim densæ percurrunt æquora turmæ,
Et curuam quærunt petrã, scopulumq́; profundũ,
In tanto pelagi cœtu tota albicat unda,
Et ueluti nix alta cadit, quæ sparsa patentes
Planities operit Zephyrus cum spirat eous.
Non oculis late tellus subfusca uidetur,
Sub niue tecta latens apparet candida uisu.
Area Neptuni sic canet sub grege denso.

ARGVMENTVM SECVNDI LIBRI.

Vrpe ueneficiũ sentit torpedo secundo.
t Pisciculos astu capiens mala rana trucidat.
Sepia natiuos connectit caute rudentes.
Occisæ squillæ figunt, perimuntq́; necantem
Labracẽ, sed cancer testas depascit hiantes.
Sæuit, & humano bos dirus sanguine gaudet.
Custodit pinnam cancer, pinnamq́; tuetur.
Noctua quanta gulæ sortitur damna uoracis
Polypus insidijs, & duris astacus armis,
Et murena ferox alterno marte domantur.
Et scolopendra urit fœda prurigine corpus.
Letifero plagas infigunt iulides ore,
Et thynni, & gladij diro torquentur asilo
In canis exortu, sed non impune proteruæ
Delphinum lacerant amiæ, qui regnat in undis
Et salit in terram clausurus littore uitam,
Et iustus scarus non fœdat sanguine uentren.

OPPIANI DE PISCIBVS.
LIB. II.

Ic errant ponti gentes per pascua læta,
Sic proles populis, sic sunt connubia curæ,
Quis diuûm miseris mortalibus ista reclusit?
Quid norunt homines, nisi q̃tum lumina possunt
Tendere? sed regnant superi, qui cuncta gubernãt,
Et propè sunt quamuis longe cœlestia templa,
Viribus & nullo mutari robore possunt
Fata deûm, siquis tentet contendere contra,
Nititur inuictam frustra depellere sortem.
Et uelut asper equus luctans fremit ore superbo,
Fortiáq; à duris non liberat ora lupatis.
Magni cœlicolæ molles moderantur habenas,
Et ducunt quacunq; uelint inuitus agetur
Et scutica & stimulis prudens compulsus acutis.
Nam superi uarias artes, & munera mentis
Mortali tribuunt generi, dant omnia diui.
Diuersis præsunt, diuersáq; numina rebus.
Vt quisq; optatum meritis sortitur honorem
Legiferæ donum Cereris coniungere muros.
Atq; in triticeam terram proscindere messem.
Aedificare domos, & celsas condere naues,
Et niuea pulchras lana contexere uestes
Edocuit Pallas, fortis sunt munera Martis
Thoraces, galeæ, gladij sunt tela corusca,

Cætera, quæ ad belli studium conuertit enyo.
Dant musæ, & Phœbus diuini munera cantus.
Eloquium genitus Maia nitidamq; palæstram,
Lemnia progenies tulit ad fabrilia laudem.
Piscandi finem uasti molimina ponti
Quis superum spectare dedit? quis concaua terræ
Cinxit fluminibus multis? & circuit æquor,
Littoribus curuis? & sepsit montibus altis?
Siue hunc Neptunum liceat mihi dicere, siue
Nerea iam canum & meliorem dicere phorcum.
Siue alium quẽuis superũ freta magna regentem.
Ast alij quicunq; dei cœlestia templa
Et pontum, terrasq;, tenent, atq; äera magnum.
Numina tranquillo præberent mitia uultu
Induperatori nato populoq; camœnis.
Non pudor & iustũ norũt genus omne natantum
Fœdus amicitiæ longe, sed bella capessunt,
Hostilesq; gerunt animos, fortissimus horum
Imbelles laniat pisces, & mergit in aluum.
Hunc armant dentes, est qui gerit ore uenenum,
Atq; alius spina fera uulnera figit acuta.
Quidam feruentis iræ mucrone teguntur.
Cui desunt uires, cui desunt spicula magnum
Ingenium natura dedit, se fraude tuetur,
Atq; dolis magnum piscem fortemq; trucidat.
Turpe ueneficium tenero sub corpore sentit
Natura, torpedo datum proprium quoq; membris.
Nec grauis & mollis, sunt nullæ in corpore pigro
Vires, & nimium premitur grauitate natantem.
Non credas, liquidis ita clàm subrepit in undis.

At duo se tollunt distenta per ilia rami,
Qui fraudem pro robore habent, pisceq; tuẽtur,
Quos siqs tractat, perdit per membra uigorem
Sanguine concreto, rigidos nec commouet artus.
Voluuntur subito contracto in corpore uires.
Dona deũ, et proprios mẽbris cognoscit honores.
Porrecta in flaua distendit corpus arena
Immota exanimi similis, cui piscis inhæret
Oppressus torpore graui, somno'q; solutus.
Hæc celeri properat quamuis tardissima gressu.
Semineces lacerat pisces, & sæpe natantes
Offendit tactu uires, cursum'q; moratur.
Perculsi torpore graui, uicti'q; rigore,
Atq; fugæ immemores sunt, immemores'q; uiarũ.
Hæc manet auxilio, cassos opibus'q; trucidat.
Et uelut obscuris terrent simulachra figuris
In somnis homines, quatiuntur membra pauore,
Cor salit, & frustra tentant contendere cursu,
Et frustra properare fugam, nam uincula dura
Impediunt uisu pauidos, somno'q; grauatos.
Tales torpedo meditatur piscibus artes.
Est turpis uisu, mollissima corpore rana,
Os aperit latum, cui sunt alimenta dolosis
Artibus in cœno putri deiecta recumbit,
Occulitur'q; luto, sed parua caruncula ranæ
Albicat ex rostro, tetrum quæ spirat odorem.
Rana latet, cœno pars hæc supereminet atro,
Escam pisciculi credunt prædam'q; capessunt.
Illa trahit placido motu, pisces'q; sequuntur
Non ueriti occultam fraudem, labuntur in ora

Fallacis ranæ, & pigra merguntur in aluo.
Sic puer insidias auibus molitur opertas
Ante fores grana aspergens, & limine in ipso
Intendit casses. At illos sæua cupido
Pascendi in laqueos pellit, datur unde regressus
Nullus, & in cœnam properata morte trahuntur.
Exitij ignaros pisces sic rana maligna
Decipit, imbelles magno deglutit hiatu.
Sic tales memorant fraudes intendere uulpem,
Agmina cum uolucrum spectabit in aëre densa.
In sylua prostrata iacet, porrectáq; membra
Ponit humi claudens oculos, uafra comprimit ora.
Oppressam somno credas, uel morte peremptam.
Callida sic fraudes astuto in pectore uersat.
Cum uariam tenso prospectant corpore uulpem,
Defunctam credunt uolucres, atq; agmine currũt,
Proculcant pedibus uillos, ludúntq; iacentem.
At miseræ uolucres, uulpis cũ dentibus hærent,
Illa dolos, fraudes, commentáq; facta recludit,
Distractásq; rapit uolucres, & guttura pandit.
Callida furtiuam meditatur sepia prædam.
Nam tenues molli surgunt de uertice rami
Extenti tanquam funes, quibus ipsa natantes
Pisciculos iactis, ueluti capiuntur ab hamis,
Pendens à fulua caute deprendit arena,
Si tumidi magno tollantur in æquore fluctus,
Hærebit scopulis proprijs deuincta flagellis,
Natiuos dura connectet caute rudentes.
Sunt squillæ exiguæ, sunt paruo in corpore uires,
Et magnum & saturum præclarũ labraca uẽtre

Interimunt astu, properat, gestitq; teneri
Labrax pisciculis, qui paruo robore possunt
Non dare terga fugæ, non æquo occurrere marte.
Occisæ occidunt hostem, perimuntq; necantem
Cum squillæ rictu piscis sorbentur aperto,
Turmatim in medium descendit turma palatum.
Et feriunt cornu, quod fronte insurgit acuto.
Explet se præda labrax, nec uulnera curat,
Vulnera paulatim serpunt, domitamq; uoracem
Et sola tanti cessant in morte dolores.
Se tandem sensit uicti mucrone perire.
Incola bos cœni, qui uasta mole mouetur
Corporis, & latos sese diffundit in armos.
Bis senis magnos cubitis porrectus in artus,
Tam uastum corpus (qs credat?) roboris expers,
Occulit imbelles dentes, non uiribus ullis
Confidit, sed fraude uiros in funera pellit.
Sæuit & humano bos dirus sanguine gaudet.
Hinc grati pastus, hinc mollia membra palato
Grata suo, & sæuo nimium iucunda sapore.
Cumq; per extremum speculatur nare profundum
Mortalem quenquã, liquidis qui ludat in undis,
In caput elatus multa leuitate per æquor
Enatat, extensus circum immotusq; uideri
Possit, ut æquatum librato pondere tectum.
Atq; homini ueluti tegmentum corpore præstat,
Vt muri exitium pueri meditantur, & illum
In laqueos uenter subigit, nec cernere fraudem
Permittit, nam uasa supra collapsa repente
Dant strepitũ, murẽq; premunt, cõtẽdere contra

Non ualet, & tantam capiti propellere molem.
At puer illudit prædæ, ridetq; reuinctum,
Multa ſuper capto monſtrat ſolatia mure.
Sic ſupra mortale caput porrectus in armos
Ille ſagax homicida natans, emergere lymphis
Non ſinit, & liquidis hominem ſpirare ſub undis
Deſtituat, donec uitam, lucemq; relinquat.
Circuit, & laniat bos ſæuus lumine caſſum,
Et diro rictu quem falſa cœperat arte
Mandit, & in uentris latebras humana recondit
Viſcera, prò ſuperi tali non digna ſepulchro.
Siquis in æquorea cancrum proſpexerit alga
Laudibus extollet, tantam mirabitur artem.
Conceſſa ex alto ſolers prudentia cancro,
Cui parta eſt dulcis magno ſine præda labore.
Oſtrea diſtendit teſtas, & clauſtra recludit
Portarum, paſcitq; lutum, ſcopulisq; repanda
Gliſcit aquas, paruum madida de rupe lapillum
Obliquus tollit cancer, chelisq; recuruis
Continet, in teſtas lapidem demittit apertas.
Aſſidet, atq; epulis lætus ſaturatur amicis.
Non potis eſt nixu geminas occludere lances
Oſtrea, nam latis portis ſeiuncta dehiſcit
Et moriens ſaturum cancrum, lætumq; relinquit.
Sic ſtruit inſidias teſtis, ſic ſubdola fraudes
Stella marina parat, ſed nullo adiuta lapillo
Nititur, & pedibus ſcabris diſiungit hiantes
Teſtas, & molles carnes, & uiſcera paſcit.
Muſcoſos inter ſcopulos, cautesq; profundas
Pinna ſcollit, duro tegitur ſub tegmine teſtæ,

Nil mentis, nil laudis habet, sine robore uiuit,
Expers consilij testæ languescit in antro,
Et socium uitæ cancrum sub lance recurua
Accipit, & præda semper pascuntur eadem.
Communemq; domum, simul & communia tecta
Cancer habet, pinnam pascit, pinnamq; tuetur.
Hinc pinnæ fertur custos cognomine graio.
Cum tegetem subeunt pisces, tunc pinna doloso
Pungitur à morsu cancri, contacta dolore
Comprimit hæc postes, & prædam comperit intus,
Cum tali celebrat socio conuiuia pinna
Inter squamigeras gentes pars callida degit,
Pars insulsa nimis, non omnibus una uoluntas.
Non omnes sanam uoluunt sub pectore mentem
Mortales, non uera tenent uestigia recti.
Stultitia excellit cunctis ferus hamerochita.
Est pecus ignauum, capitis cui uertice summo
Sunt inuersa supra radiantia lumina, rictus
Est inter medios oculos, lucesq; profundo
Conterit in somno solidas prostratus arena,
Et solus noctu uigilat, noctuq; mouetur.
Hinc piscis nigræ fertur cognomine noctis
Noctua, sed uentris sortitur damna uoracis,
Non modus est luxus, non est mensura ciborum,
Indomitam seruat rabiem sub uentre rapaci,
Quam saturare potest nunquam, sed crescit edēdo,
Donec cum rapido disrumpat uiscera uentre,
Inuersus tento moriatur corpore in undis,
Vel nimio pastu uita spolietur honestus.
Est tantæ signum crapulæ, uentrisq; rapacis.

Apprendat siquis piscem, uel porrigit escas,
Est cibus ore tenus, pastu summa ora replentur.
Non tamen est tantus ardor compressus edendi,
Aduertat mortale genus, cognoscere uentris
Ediscat finem, luxum, crapulamq́; sequuntur
Innumeri morbi, domito sunt uentre fugandæ
Mensarum illecebræ, manibus, pedibusq́; reuincta
Pellenda ingluuies epulis mensura tenenda.
Plurima neu uarijs ponantur fercula mensis.
Et uentris mortale genus dissoluit habenas,
Per luxum rapitur præceps, ruit impete uasto,
Talia prospiciens finem fugit hamerocitæ.
Callidus in densis spinis se uoluit echinus.
Nec ratione caret, uentum, rapidamq́; procellam
Præsagit, & crustis lapidem sua terga grauātem
Aptat, quem facilem spinis imponit acutis,
Fluctibus ut possit firmato pondere ferri,
Neu tractus media præceps uoluatur arena.
Polypodon fraudes populos uulgantur in omnes
Qui similem petræ magnum flectuntur in orbē.
Nexibus, & spiris hominem, piscemq́; rapacem
Sic subterfugiunt astu, uitamq́; tuentur.
Si paruos uideant pisces, prædamq́; minorem,
Rursus & in piscis formam uertuntur, & arte
Perquirunt uictum, funestaq́; fata repellunt.
Polypodes gelida non uerrunt æquora bruma,
Formidant rapidas uento impellente procellas.
Et curuis degunt antris, torpentq́; ueterno,
Absumuntq́; pedes longos, non secius ac si
Carnes non pascant proprias, quæ sæpe renatæ

Exaturant dominos, Neptunus munera donat.
Fœcundatq; pedes in pabula grata natantum.
Callida sic ursos armat prudentia toruos.
Saxosumq; sinum subeunt, cautemq; reductam
Detenti gelidæ brumæ caligine nigra,
Et sugunt, lambuntq; pedes, carnesq; relinquunt
Intactas, uacuo rimantur prandia uentri,
Donec iucundo laxentur tempora uere,
Immortale odium furioso è pectore promunt
Polypus insidijs, & duris astacus armis,
Et murena ferox inter se bella lacessunt,
Et cædem alternant in prælia sæua ruentes,
Se perimunt pisces, inter fera surgit enyo.
Alter in alterius descendit uiscera semper,
Ex scopulis murena ruit furibunda per undas
Perquirens gratum uictum per littora summa
Polypoda inquirit, letum, prædamq; petentem.
Ille metu pauidus spectat, metuitq; natantem
Per tumidas undas, atq; horrida bella parantem.
Nec uitare potest, nec cauta occurrere fraude,
Hostis purpureum rictum murena reuincit,
Polypus extemplo contra pugnare coactus
Vertitur, & spiris & magnis nexibus illam
Arcet, sub uario flexu, firmisq; flagellis
Nititur, ut pedicas murenæ, & uincula dura
Præpediat, sed nulla fuga est, nec lubrica membra
Elabi possunt, murena fluit uelut unda.
Nunc hostis circa collum, nunc tergora circùm,
Nunc circa caudam sinuosa uolumina torquet.
Sic homines, dura exercent qui membra palæstra,

Ostentant'q; diu robur, de corpore sudor
Effluit assiduus, multa contenditur arte,
Atq; undæ in morem nixus luctator uterq;
Fluctuat, & contra magna ui brachia uersat.
Polypus extensos iactat nullo ordine ramos,
Et sudans uana contorquet membra palæstra.
At murena ferox rabido dat uulnera dente,
Dilaniat, partes miserum confringit in omnes.
Nam membra in uētrem partim merguntur, at illa
Ore uolutantur crudo, subiguntur acutis
Dentibus, hi laceri uiuunt sub dentibus artus,
Atq; reluctantur, mortem'q; repellere tentant.
Et uelut annosus ceruus, cui cornua fronte
Sunt ramosa, petit densa uestigia sylua
Serpentis, nactus'q; locum tum naribus illum
Attrahit è lustro, figit'q; in corpore dentes,
Implicitus genibus serpens fera pectora nexu
Deuincit, collum'q; tenet, semesa uorantur
Partim membrorum, partim lacerantur acutis
Dentibus, & diri cerui laniantur in ore.
Sic miseri piscis luctantia membra mouentur
Consilium misero, uel quid prudentia prodest?
Quid prodest lapidis proprium sumpsisse colorem?
Quid toties uitasse necem? uitasse uoraces,
Sub petra pisces, si non latuere dolosæ
Murenam fraudes? sola hæc deprendere mentem,
Sola dolos potuit, uanas'q; eludere fraudes.
Tunc fœdam miserata necem, & crudelia fata
Polypus in scopulis duris laceratus inhæret.
Assidet hæc iuxta subridens, uerba mouere

In piscem credas, hæc scommata dira referre.
Te uafer occultas? nos speras fallere demens?
Experiar, num te scopuli tutentur, & antra,
Aut spelunca tegat, quæ portis clausa repente
Arripiat, raptum subito te mergat hiatu.
Te retro pauidum ex antro conuellere possem
Polypus (heu dirum) confossus uulnere multo
Non duros scopulos, deprensáq; saxa relinquit
Implicitus ramis dura sub caute reuinctus,
Donec sola loco restent connexa flagella.
Vrbe uelut capta pueri, matresq; trahuntur
Captiuæ, impubem natum complexibus almæ
Matris inhærentem miles conuellere tentat
Per belli leges, natus non brachia nexa
Distrahit à collo, sed matrem comprimit ulnis,
Non luctum sedat, non brachia iuncta remittit
Cara parens, ambo nexi, uinctiq; trahuntur,
Nec nodum soluunt, nec pectora iuncta relaxãt,
Defuncti lacerum corpus sic caute tenetur,
Sic hærens nunquam laniatus saxa relinquit
Murenam sæuam iactantem munera belli
Iactantem cædes, & uana laude tumentem
Carabus absumit spectans curua antra secundum,
Quæ murena colit, subito duo spicula tendens.
Hostibus ostentat uires, bellumq; lacessit.
Pugnanti similis, qui fidit robore & arte
Militiæ, & ualidis sese bene munit in armis.
Contra sed uerbis audax cito percitus hostis,
Sic acuit murenæ animos, nec bella retardans
Prosilit ex thalamo subito murena profundo,

Et collum curuans ingenti accensa furore
Fertur, & exitium properat, nec lædere morsu
Crustas terribilis piscis ualet aspera membra
Incassum tendi rictus, & pugnat acutis
Dentibus, hi dura ueluti de caute reiecti
Concussi fiunt hebetes, hæc concita motu
Inflammata furit, fortem prorumpit in hostem
Carabus, erumpit chelis, ut forcipe ferri
Fortiter apprendit collum, totumq; reuincit.
Effugere illa cupit, longasq; resoluere chelas,
Non tamen eripuit sese, atq; inimica refugit
Spicula, sed magno gemit exagitata dolore.
Obliquos flectens artus sua uulnera sentit,
Carabus exhorret telis armatus acutis,
Et spinis, iaculisq; ferit, figuntur in alto
Corpore murenæ pali, passimq; per omnes
Mucrones penetrant artus, & uulnera densa
Efficiunt, murena perit, sed causa ruinæ
Ipsa sibi exitium sæuum, mortemq; parauit,
Sic agitare feras syluis, & sternere doctus
Venator, populos multos prope limina cogit.
Perculsam strepitu scuticæ, motuq; flagelli
Pantheram excipiens telo confodit, at illa
Mucronem cernens ferri turbata repente
Effundit bilem, duro uenabula ferro
Hærent, in medio penetrauit gutture telum.
Sic murena furit, sic ira accensa domatur
Sponte ruens proprio miseranda in fata furore
Talia in arenti faciunt certamina terra.
Non longe à sylua serpens, atq; asper echinus

Congressi, hostiles animos sors cessit utrisque.
Serpentem spectans telis armatus echinus
Missilibus spinis totum se claudit in orbem,
Callidus in curua seruans testudine membra,
Ore uenenato frustra dat uulnera serpens,
Terribiles scabro nec figit corpore dentes.
Tales spinoso tollunt se tergore crustæ
Orbibus innumeris deflectens aspera terga,
Vertitur obliquus nexu, spirisq; rotatus
Flexibus irrumpit multis, & squamea terga
Serpentis penetrat, sanies distillat utrinq;.
Afficiunt magno iam uulnera crebra dolore
Serpentem, & totum perscribunt spicula corpus.
Qui circum ductus totus uersatur in orbem
Duris implicatus nodis, & concitus ira
Exacuit robur uires in prælia firmas.
At densi crustis sentes, & lubrica tela
Altius horrescunt in totum corpus adacta.
Confossus spinis refugit non prælia serpens,
Non euitandis telis hunc figit echinus.
Donec conficiatq; simul cum corpore cæso
Concidat, atq; pari casu moriatur uterq;,
Sæpe etiam fato prudens ereptus echinus.
Elapsus strictis uinclis iam morte perempto
Serpente, in duris cum restant spicula crustis.
Tali murenam superat certamine uictor
Carabus, & rapido tribuit sua pabula uentri,
Et fortem, & celerem duris & carabon armis
Polypus occidit, quamuis sit robore multo
Inferior, curua spectans sub caute quietum,

In dorsum irrumpit, sinuataq; uincula nectens
Comprimit, & longis ex omni parte flagellis
Obstruit, & pedibus passis spiracula summa,
Nec spirare potest, nec missos pectore rursus
Accipere aërios flatus (à piscibus usq;
Alterno trahitur, flatuq; remittitur aër)
Carabus oppressus liquidis nunc fluctuat undis,
Sæpe reluctatur, nunc petra illisus opaca.
Immotusq; manet, nec tanto marte duellum
Detractat, donec longo certamine uitam
Destituat, fulua moriens procumbat arena.
Et ueluti paruus infans circum ubera caræ
Nutricis lac dulce trahit, sic polypus utre
De curuo sorbet carnes, & mergit in aluum,
Sic fur, qui lucis consumit tempora somno
Iustitiam nunquam ueritus nocturnus oberrat,
Angustoq; latet uico, cœnaq; regressum
Excipit insidijs hominem post uina grauatum,
Ebria qui madida decantat carmina uoce,
A tergo cedens in somnum pellit acerbum
Nó longe à morte, & pulchros subducit amictus.
Talia cœruleis pisces meditantur in undis.
Hi soli inter se pugnant, hostesq; feruntur,
Et soli alterno pereunt certamine pisces.
Soli se perimunt crudelia bella gerentes.
Mortiferum quidam diffundunt ore uenenum,
Horrida pestifero facientes uulnera morsu.
Est infame pecus ponti scolopendra marina
Corpore terrestri similis, sed damna doloris
Hæc maiora facit, siquis modo comminus illam

Attigerit, feruet fœda prurigine corpus,
Qualem urtica facit cognomine uicta doloris
Piscanti infesta est, nam si deprenderit hamum,
Confestim tetrum longe sperabit odorem,
Et pellet pisces omnes, longe'q; fugabit
Ore uenenato sic lædunt stigmate paruo
Iulides has homines, qui findunt æquora uasta,
Oderunt, coguntur enim dense agmine multo,
Si uideant homines rimantes saxa profunda.
Et studio celeres sulcantes æquoris undas
Erumpunt curuis petris examine multo,
Atq; cateruatim fusæ per membra natantis
Circundant acri morsu, uel dente laborant.
Hic morsu & rapidis gemit exagitatus ab undis,
Atq; manu & pedibus madidas arcere cateruas
Nititur, hæ firmæ circum immotæ'q; sequuntur.
Sunt similes muscis, quæ autumni tempore prima
Messores fessos circundant agmine denso,
Hi radijs Phœbi domiti, magno'q; labore
Sudant, mordaces addunt sua stigmata muscæ,
Non cessant, donec satientur sanguine rubro,
Sanguinis humani tanta est innata cupido.
Obuia non tenui lædit nos sepia morsu.
Nec nos pestifero confodit polypus ore.
Noxia labuntur strigmenta è corpore toto.
Horrendus, curuo qui gaudet scorpius antro.
Gobius in fulua nimium contentus arena.
Et canis, atq; draco, uolucris'q; per æquora hirudo.
Hi duris pugnant stimulis, fundunt'q; uenenum
Trigoni, & gladio superi fortissima dona

Aptarunt mẽbris, atq; arma horrenda dederũt,
Firmarunt mento iaculum mucrone corusco
Erectum, tensum, duráq; in cote politum.
Ferrea non solum superare adamantina posset
Spicula, duricie tanta se tollit ab ore.
Hoc posset duram quemuis confringere cautem.
Tantus inest horror, consurgit acumine tantus
Impetus, & uires tantas in uulnere mittit.
Nascitur extrema cauda penetrabile telum
Trigoni, sunt telo uires, tetrumq; uenenum,
Non uiuum quicq̃, non quicq̃ morte peremptum
Trygones gladijq; uorant, ni spicula figant
Antea, purpureo lanientq; cadauera telo.
Cum gladij gelidos dissoluit spiritus artus,
Corruptus subito languet fortissimus ensis,
Cum domino pereunt uires, telumq; relinquunt.
Nil tam pestiferum, sæuo nil uulnere maius,
Trygonis, quæcunq; uiri mauortia tela
Sunt fabrefacta manu, uel dura incude polita,
Spiculáq; à Persis nigro sunt tincta ueneno,
Nec tales faciunt plagas, nec uulnera tanta,
Trygonis uiuæ quantum est horrenda sagitta.
Est nobis audire timor, uel dicere uersu.
Indomitas seruat uires trygone perempta,
Inuictumq; tenet robur, non corpora solum
Mortalis capit ista lues, sed saxa peredit
Et uirides lædit ramos, si comminus illos
Attigerit, pereunt plantæ, ramiq; uirentes,
Germina uere nouo contacta labe necantur,
Arboreiq; cadunt autumni tempore fœtus,

Si radix sæuo fuerit mucrone notata,
At primo uirides labuntur stipite frondes,
Siccatur truncus, fluit & uelut ægra labascat
Arbor, corrupti languent cum robore rami.
In iaculo mater donauit dædala Circe
Telegono nato telum, ut prosterneret hostes.
Hic Ithacæ appulsus magni genitoris abegit
Armenta, & clarum belli uirtute parentem
Letifero incautus misit mucrone sub orcum
(Hunc quærens Ithacæ lustrabat pascua læta)
Emensum terra, & mille pericula ponti
Et passum duros longo sub marte labores,
Et multa expertum trygon mactauit Vlyssem.
Atq; ducem solo prostrauit uulnere tantum.
Dum canis ardenti turbatur sydere cœlum.
Et thynni, & gladij diro uexantur asilo,
Qui fixus madidis illos contundit in alis.
Non arcere queunt, non hanc propellere pestem,
Incutit hæc celeres uires, stimulos'q; feroces
Concitat, armantur rabie, furiunt'q; dolore,
Inuitos'q; agitat pestis furibunda natantes.
Exhorret uulnus, bacchantur in æquore lato.
Hi torti stimulis incursant nauibus altis,
Et sæpe in terram saliunt è gurgite uasto.
In tanto uoluunt luctantia membra dolore,
Et uitam in tanto mutant cum morte furore.
Quinetiam fortes tauros infestat asilus
Ilibus, & lateri medio cum fixus inhæret.
Nec iam pastores curant, nec pascua læta
Et uirides herbas, stabulũ, atq; armẽta relinquũt

Confossi

Confossi furiunt rabie, non flumina possunt
Non mare, non ualles, præruptaq; saxa tenere,
Mugitu complent syluas, stimuloq; coacti
Exiliunt, flectuntq; pedes horrore minaci.
Pisces, atq; boues angit furibunda procella.
Delphini regnant ponto, gentesq; natantum
Imperio, sceptrisq; regunt, sunt robore clari
Et forma, & uolucri nimium se corpore iactant.
Et saliunt ueluti neruis excussa sagitta.
Ardentem emittunt flammam splendore micantem
Ex oculis, tenuem uisu, si forte timentes
Aspiciant lustris pisces, sabuloq; latentes.
Est inter pictas quantum regina uolucres
Magna tonantis auis, uel quantum dira ferarum
Agmina magnanimi ducunt uirtute leones,
Squamigeri quātum regnant, præstantq; dracones
Inter serpentes, tantum sua regna ministrant
Delphines, liquidis tantum dominatur in undis.
Imperio madidas gaudent frenare phalanges.
Non iuxta accedunt pisces, non lumina flectunt,
Formidant tumidos reges per marmora euntes.
Qui longe afflatu multo, saltuq; feruntur.
Et strepitu horrisono ueniunt ad pabula nantes,
Collectas turbant acies, pontoq; repellunt,
Exagitant armenta maris, pontiq; meatus
Concutiunt omnes, magna formidine complent,
Piscibus implentur pontus, pontiq; recessus.
Vescuntur læti reges, lectisq; replentur
Piscibus, undisoni saliunt multa agmina ponti
Delphini, quanquam tales sunt piscibus hostes.

Inueniunt diros amias, quos nomine dicunt.
Intrepide solæ pugnant, contráq; feruntur.
Robore peiores thynnis, in corpore molles
Carnes, continuo densi sunt ordine dentes,
In quibus horror inest, hinc est audacia tanta,
Hic fortem ponti regem formidine nulla
A` grege seiunctum aspiciũt, solumq; uagantem,
Atq; cateruatim ueniunt ad martia bella.
Et ueluti collectæ acies, multæq; cateruæ
Bellantũ ad pugnã ueniunt, martemq; lacessunt.
Hostilem expugnant turrem, ut mœnia quassant.
At delphin magnis rostris hæc agmina primum
Contemnens, sed post rapidus consurgit in illam,
Arripit hanc, auido dat fortia pabula uentri,
Cum densæ magnum circũm delphina phalãges,
Et magnus cuneus fortem delphina coronat,
Tunc agitat mentem belli furor, & timet unus
Exitium à multis, & duro marte laborat.
Hæ rabie circunfusæ per membra reuinctæ
Delphino infigunt dentes, & corpora passim
Scindunt implicatæ, sunt multæ à uertice summo
Quæ lacerant, glauco rostro madidisq; sub alis
Nonnullæ infixæ, lateri pars illa recumbit.
Apprendunt aliæ caudam, uentremq; tumentem
Pars cruciat, quædam populantur maxima terga.
Istæ per spinas, illæ per cœrula colla
Pendent, hic magno contorquens membra labore.
Conturbat motu pontum, sunt corda furore
Concussa, & tristes uoluit sub pectore curas,
Et salit, atq; furit uictus, pressusq; dolore,

Et nanti similis fundo nunc uoluitur imo,
Nunc summo fertur fluctu cum turbine multo,
Concutitur, saltat, nodumq; reuellere tentat.
Hæ nexu immotæ perstant, nec uiribus ullis
Conuelli possunt, fluctu merguntur in imo,
Et cum delphino summas iaciuntur in undas.
Sic nexæ subeunt undas, summumq; per æquor
Emergunt, ponto dicas noua monstra creari
Neptuno, duri sunt fixi in corpore dentes.
Sic amiæ, & delphin uinclo nectuntur eodem,
Et ueluti expertus tumido de uulnere multum
Sanguinis exhaurit medicus, qui uulnera curat
Lubrica, languenti firmatur corpore hirudo.
Quæ quondam nigra fuerat generata palude,
Letiferum sorbet totum tumefacta cruorem.
Curuatur, saniemq; trahit, nec deserit unquam,
Emungat donec letalem è uulnere labem,
Sponte cadat, possit cunctis temulenta uideri.
Sic amiæ nunquam tollunt è corpore dentes,
Ni partem apprensam subigant, lanientq; sub ore.
Postquam collectus delphin, bellumq; diremptum
Tum ducis irati rabiem, sæuumq; furorem
Spectantes, amiæ tunc horrida fata timentes
Effugiunt, sequitur delphin, laceratq; teritq;
Stridenti similis presteri cuncta resoluit.
Et morsu laniat, rubet atro sanguine pontus.
Et ueluti in sylua ceruum exagitare luporum
Agmina commemorant, collecti qui grege denso
Oppugnant timidum ceruum, rictumq; ruentes
Diripiunt teneras carnes, at cæde recentes

Dentibus absumunt diris, calidumq́; cruorem
Absorbent, ceruus consper sus sanguine multo
Mortiferis ululat plagis, & uertice celso
Montis concutitur, sectatur turba luporum.
Dilaniant uiuum ceruum sub dentibus atris,
Et truncant nares, & rictus sanguine fœdant.
Antea quàm ceruus peragat sua fata, dolentis
Absumunt carnes, & adhuc de cæde rigentis
Inuerecunda lupi non pendent agmina pœnas.
Quod ceruum rident crudeli morte cadentem
Audaces animæ, pœnas pro cæde dederunt.
Sum miratus opus clarum, quod uenit ad aures,
Delphines, morbum cum iuxta accedere sæuum
Et propè letalem cernunt, impendere lucem,
Extremumq́; diem misere fata ultima uitæ
Norunt, & pontū uastum, scopulosq́; relinquunt,
Et terræ appellunt clausuri in littore uitam,
Vnus ut è multis surgat mortalibus, atq;
Neptuno sacrum cernens delphina iacentem
Condat humo, ueteris conseruet pignus amoris,
Vel pontus fuluis undans obducat arenis
Defunctum ponti regem, neu turba natantum
Aspiciant hostes, defuncta cadauera lædant.
Aeternum fulgens uiuit post funera uirtus,
Non decus egregium, non uires labe notantur.
Post mortem clarum uiuit per sæcula nomen.
In pelagi populis, norit qui pascua, solum
Ingenio mitem cephalum, iustumq́; uocabit.
Non genus externum lædit, propriasq́; cateruas.
Non mandit carnes, non potum sanguine sedat.

Est genus intactum, non cædis labe cruentum,
Eiectamq; salo cum cœno pascatur algam.
Hinc inter pisces, illi reuerentia magna,
Nec lædunt cephali fœtus, ut cætera ponti
Agmina, nituntur dentes cohibere feroces.
Sic inter pisces cephalus ueneratur honore
Iustitiæ quocunq; loco sua præmia seruat
Astrea, alternas meditantur in æquore fraudes
Turbæ aliæ ponti, nec soluunt lumina somno,
Sed uigilant pisces semper, uirtute minores
Maiores perdunt, & pabula grata reportant.
Vt memorant scarijs rapitur non tempore noctis
In prædam, curuis nocturnus dormit in antris.
Quid mirũ ex tumidis undis si Astrea fugata est?
Inter mortales non est ueneranda dearum.
Iam uersata diu, strepitus magniq; tumultus
Mars ferus, & sæui belli discordia nutrix
Humanum tenuere genus, non turba ferarum
Vrbibus à celsis penitus seiuncta leones
Munitas turres, & cincta palatia muris,
Atq; altas ædes superûm flagrantia templa
Humano nimium sparserunt sanguine, diri
Impleruut unda fumi, & fuligne nigra,
Romanos donec miseratus Iuppiter, & uos
Aeneadas terræ dominos, gentemq; potentem
Constituit, totumq; dedit sub legibus orbem.
Ausoniæ antiquos reges in bella uocauit
Mars ferus, & contra fortes armauit Iberos,
Et Libyem, & Celtas. quid Rheni grandia gesta,
Quid fortes Histros in martia bella ruentes?

Quid memorem Eufraten? terras Astrea nitentes
Nunc colis, & placidas nutris cum gentibus urbes,
Ex quo magnanimus genitor, natusq; superbus
Imperium terræ celsa de sede ministrant.
Nascitur ex istis mos & doctrina regendi.
Hos seruare dei multis uoluentibus annis
Iuppiter, & superi pietati siqua futura
Præmia, felices sceptro donabitis annos.

ARGVMENTVM TERTII LIBRI.

Ertius in pisces hamos, & retia iactat.
Obseruare docet tēpus, uentosq; secūdos,
Et uolucri saltu cephalus fugit hūida lina
Mormylus, & labrax laqueos declinat arena.
Effugiunt hamos disrupto uulnere multi,
Piscantis manibus linquit torpedo rigorem.
Sepia sub nigro fugit occultata liquore.
Inter se laniant pisces, sunt piscibus esca.
Anthieon gentes uenter compellit in hamos.
Cantharus in nassam socios, subigitq; cetq;.
Dumq; parant alijs, pestem labuntur in ipsam
Admoes, calchis myrrha capietur odora.
Ast algis salpæ, sed triglæ sorde trahuntur.
Turbato rapitur ponto melanurus in hamos.
Terribiles gladij falluntur imagine falsa.
Sponte subit laqueos scombrus, longæq; belonæ.
Et celtæ, & siculi thynnos piscantur Iberi.

OPPIANI DE PISCIBVS. LIB.III.

Vgnas et uarias piscandi dicimus artes,
Et studium, fraudesq́; maris, nunc maxime princeps
Carmibus aduerte meis, et nostra camœ (na
Te capiat, ponti sub te sunt sceptra profundi,
Sub te Neptuni gentes, pontiq́; meatus,
Inter mortales rerum moderaris habenas,
Mercurij ex adyto alicis iussere camœnæ,
Vt uos detineam blanda dulcedine cantus.
O' nostræ patriæ numen cyllenia proles,
Optime natorum clari Iouis ægide, cantus
Aspira, atq; uafras hominum deus erige mentes
Piscantum, primus meditor contexere fraudes.
Piscibus exitium uarijs hoc carmine pando.
Pan tua progenies per te diuina parauit
Consilia, huc memorant magnũ eripuisse tonãtem,
Typhonem perhibent astu mactasse ferocem,
Deceptum cœna magno eduxisse barathro
Emersum lati gradientem littore ponti
A' Ioue fulminei missi de nubibus ignes
Combussere, caput ter circùm saxa rotatum est,
Purpureo ambusti sunt sparsi sanguine crines.
O Maia generate deus tua numina placat
Piscator, sacri per te mihi gloria cantus
Fortia sint celeri piscanti in corpore membra.
Nec sint macra nimus, nec sint abdomine tarda,
Nam fortes pisces est oppugnare necesse,
In quibus inuictum robur, dum pectore matris
Vndæ saltantes tumidum uoluuntur in æquor.

Nonnulli ponti defigunt monstra tridente
Ex terra, aut cymbis, ut fert sua quenq; uoluptas,
Vt cuiusq; modum rerum, seriem'q; decentem
Cognoscunt, tales meditantur piscibus artes.
Piscibus inter se non est prudentia solum,
Consilium'q; sagax, & multæ in pectore fraudes,
Decipiunt homines etiam, labuntur ab hamis
Retibus impliciti, fugiunt, linquunt'q; dolorem
Piscanti, & miro uictoria quæritur astu.
Non cephalus fraudis expers in retia lapsus,
Desilit, & summas alte desyderat undas.
Nititur erectus saltu peruertere lina,
Et studio properare fugam. prudentia tanta
Non piscem fallit, postremos subere uinctos,
Euadit saltu funes, atq; ultima fata
Sæpe fugit, caram uitam sub fraude tuetur,
Impete si primo summum non saltet in æquor.
In laqueum lapsus non uiribus amplius ullis
Confidit, cephalus multo langore repressus,
Expertus uires tanto discrimine cessat,
Et uelut oppressus morbo mœrore fatigat
Mentem, fatalem cernens impendere lucem.
Affectat potum, uitales anxius auras
Concupit, & docti medici præcepta capessit.
Sed cum letiferas desperat pellere parcas,
Contemnit uitam, moribundos deserit artus.
Et stratus morti cedit languentia membra.
Sic cephalus noscens miseræ fata ultima uitæ,
A` prædone necem expectat porrectus iniquam.
Si Sphirena sinu retis claudatur in amplo

Et pauidi tumidis non euoluuntur in undis.
Felicem nobis prædam feret aura secunda.
Contra spirantes uentos gens lubrica fertur,
Hac iter ad littus facile est, fluctu'q; coacta
Non dare terga retro, patitur mala littore multa
Piscator, boream uersus trahat humida lina,
Cum notus æolijs madidus se tollit ab antris,
In'q; notum uertat borea ueniente sagenam,
In Zephyrum uergat leuiter sufflantibus euris,
Contra eurũ uersus Zephyrus post terga sequatur.
Sic captura tibi felix, pelagi'q; cohortes
Innumeras capies, & retia plena reduces.
Piscandi morem sectum dixere priores
Quattuor in partes, qui gaudent ære recuruo.
Pars calamis longis setas connectit equinas,
Vt capiat pisces. pars linum uimine iunci
Contextum è palmis iactat. pars expedit hamos
Multiplices pelagi turmis. qui retia tendunt,
Nominibus uarijs designant humida lina,
Gangamas, grypos, illas dixere sagenas,
Istas hypochas pezas, curuum'q; panagrum.
Sunt qui Spherones, atq; amphiblestra uocantur,
Et quæ præterea per graias plurima gentes
Nomina, queis possunt hæc humida lina referri.
Et retis narrare sinus, maculas'q; dolosas.
At nassis alij capiunt, dum corpora somno
Soluuntur, dulci componunt membra quiete
Pisces, in placido dant menti gaudia somno,
Et lætum faciunt dominis sub nocte soporem.
Est labor exiguus, sed præmia magna reportant

Nonnulli ponti desigunt monstra tridente
Ex terra, aut cymbis, ut fert sua quenq; uoluptas,
Vt cuiusq; modum rerum, seriemq; decentem
Cognoscunt, tales meditantur piscibus artes.
Piscibus inter se non est prudentia solum,
Consiliumq; sagax, & multæ in pectore fraudes,
Decipiunt homines etiam, labuntur ab hamis
Retibus impliciti, fugiunt, linquuntq; dolorem
Piscanti, & miro uictoria quæritur astu.
Non cephalus fraudis expers in retia lapsus,
Desilit, & summas alte desyderat undas.
Nititur erectus saltu peruertere lina,
Et studio properare fugam. prudentia tanta
Non piscem fallit, postremos subere uinctos,
Euadit saltu funes, atq; ultima fata
Sæpe fugit, caram uitam sub fraude tuetur,
Impete si primo summum non saltet in æquor.
In laqueum lapsus non uiribus amplius ullis
Confidit, cephalus multo langore repressus,
Expertus uires tanto discrimine cessat,
Et uelut oppressus morbo mærore fatigat
Mentem, fatalem cernens impendere lucem.
Affectat potum, uitales anxius auras
Concupit, & docti medici præcepta capessit.
Sed cum letiferas desperat pellere parcas,
Contemnit uitam, moribundos deserit artus.
Et stratus morti cedit languentia membra.
Sic cephalus noscens miseræ fata ultima uitæ,
À prædone necem expectat porrectus iniquam.
Si Sphirena sinu retis claudatur in amplo

Latum perquirit laqueum, quo lubrica tergis
Serpentum in morem labantur retibus amplis,
At fuluam labrax alis effodit arenam,
Conatur foueam branchis aptare capacem
Corporis, ut magnos sub terris occulat artus.
Ac ueluti lecto iaceat, per littora grypos
Piscantes uerrunt, hic cœno immersus in alto
Effugit exitium prædæ, fugit humida lina.
Astutus talem meditatur mormylus artem,
Tentas sub bibula maculas declinat arena,
Labrax deflexo pendens confossus ab hamo
Continuo in lymphis concusso uertice saltat,
Et setas uiolentus agens sua uulnera frangit,
Et maiora facit, funestáq; fata repellit.
Et similes astus orcinus pectore uoluit.
Continuo raptus flexo mucrone sub undas
Desilit, & tentus serpit per saxa profunda,
Piscantumq; manu ui se conuellere tentat.
Atq; caput subito quassans sua uulnera lata
Reddit, curuatum magna ui dispuit hamum.
Cum flexa tracti rapiuntur cuspide pisces
Immanes ueluti pecudes, & segnis asellus
Et batis, atq; boues hamum non sponte sequuntur,
Sed latum sicca distendunt corpus arena,
Collectiq; trahunt hamum prædone dolente,
Et sæpe effugiunt diro mucrone soluti.
Ast amiæ celeres, & uulpes fraude reuinctæ
Præueniunt summas morsu confringere setas.
Hinc piscatores plumbum de cuspide nectunt,
Plumbum, quod pisces cruciaret dente remoto.

Callida torpedo propria non fallitur arte.
Hæc diro magno plagæ confecta dolore
Corpore contractat fœdo pendentia fila
Per setas, calamumq́; dolor percurrit, & hæret.
Tensæ piscantis dextræ, pestemq́; reliquit.
Nominis assimilem tenues cecidere relapsi
E`manibus calami tali torpore tenetur.
Quin & natiua fœcunda est sepia fraude.
Est liquor in tumida concretus turbidus aluo,
Qui fuscus piceam superat caligine massam.
Conditus hic humor nutritur corpore, præsens
Auxilium miseræ, subita formidine capta
Atras emittit guttas, & polluit æquor,
Obscuratq́; uias ponti tenebrosa cruore,
Permusto sanies piscantis lumina turbans.
Auertit uisum, & prospectum surripit omnem.
Hæc facili cursu per tinctas æquoris undas
Effugit horrendos pisces, hominemq́; sagacem
Lolligo, atq; alij, qui findunt aëra pisces.
Tales inueniunt artes, non est liquor ater
Illis, purpureos potius de corpore fundunt
Humores, sed fraude pares, astuq́; putantur,
Quamuis sint tales, uigili capiuntur ab arte
Piscantis, ponto quoties uoluuntur in alto,
Currentes rapiunt, pelagi non agmina cunctis
Sunt instructa dolis, cepis falluntur, & hamo,
Qui madida degunt terra, qua fluctus inundat,
Hi plus mente uigent, istorum corpore paruos
Imbelles tenues penitus cum caride parua
Theutide cancro capies, longisq́; flagellis.

Quin & atrœnadæ obliqua si carne perungas
Salsa piscosos scopulos & proxima cauti.
Sic contra parui magnis sunt piscibus escæ.
Agmina, crede mihi, semper sunt cæca natantum,
Et coracinus agit thynnos, & paruula caris
Labraca, sed phagrus channi seducitur esca
Dentricem boces, hippuros fallit iulus.
Orphum trigla capit, seducit cirrada perce,
Auratæ menaden, ponto murena proterua
Polypodas agitata petit, cognomine pulcher.
Affectat thynnos, orcinus gaudet asellis.
Anthieon gentes capiuntur labrace sæuo
Hippuro gladij, cephalon iustissima turba
Decipiunt glaucum, furiunt sic monstra natantũ.
Ast alijs alias cautus meditabere gentes
Fallere, maiorem poteris mulcere minore.
Inter se pisces laniant, & pabula sumunt,
Inq; uicem pastus grati uentrisq; uoluptas.
O' quantũ execranda fames, uentrisq; barathrũ,
Quo nihil est peius, mortalia pectora semper
Difficilis regina domat, non absq; pauore
In nobis habitat miseris, & lumine mentis
Priuat, cum damnis affert male suada ruborem
Serpentes uolucres pisces genus omne ferarum
Ingluuies uentris domitat, mittitq; sub orcum
Anthieon primo studioso pectore prædam
Disces, quam patriæ sequitur uafer accola nostræ
Iuxta cantatum littus Sarpedonis alti,
Et quicunq; colunt celebratam nauibus urbem
Corycium hic Maia natus sortitur honorem

Quicu͂q; amphiritē, quā marmoris abluit unda.
Hic scopuli celsi late curuantur in antra,
Quæ sunt in multas sub terris scissa cauernas,
Hic anthicon stabulatur densa caterua
Piscandi doctus liquidis speculatur in undis,
Non procul à terra scopulis obseruat ab altis
Innumeras gentes, & nauem ducit in æquor,
Et studet illisas sonitu quassare tabellas.
Hi pisces strepitu gaudent, emergit ab imo
Vnus, & ad strepitum currens hominemq; ratēq;
Perquirit, uastum piscator promptus in æquor
Demittit percas, uel niliacos coracinos,
Hospitij munus tribuens, hæc prima ciborum
Pabula dispergit, iucundas arripit escas
Piscis, & astutam prædonis gaudia mentem
Diffundunt prædam uoluentis mente futuram,
Ac ueluti manibus clarus, uel munere mentis
Hospitis egregij subeat palatia celsa.
Accipit hunc læto uultu dulcissimus hospes,
Et primo grati dat munera pignus amoris,
Ad lautas epulas inuitat fronte serena,
Et læti gaudent placidis sermonibus ambo,
Et gaudent epulis, alternáq; pocula miscent.
Sic lætus prædo ridet, subitoq; futuram
Concipit elatus prædam, depascitur escas
Piscis, & est totus præsenti munere lætus.
Hic postquā ad scopulos per multos sæpe regressus
Soles, & toties escas deiecit in undas,
Et non fessus opus linquit, propriumq; laborem.
Collecti ueniunt ueluti præcone uocati

Ad pastum semper celeres maiore caterua.
Piscator varias semper dat pluribus escas.
Non alias sulcare uias aliasq; cauernas
Hi cupiunt pisces, hæc arcum saxa morantur.
Ac ueluti stabulis brumali tempore clausis
Læta armenta timent frigus, nec cædere longe
A septis cupiunt, & pascua cuncta relinquunt.
Hi cum prospiciunt soluentem à littore nauem
Compulsam remis erecti examine multo
Applausu expectant escas, super æquore ludunt
Nutrici occurrunt flectentes lubrica terga.
Ac ueluti Zephyri mater prænuntia uerni
Implumes pascit pullos, hi gutture paruo
Stridunt, & saliunt nido, caramq; parentem
Excipiunt læto plausu, matriq; renident,
Et gratis inhiant escis, resonantq; penates,
Pullorum cantu gaudet concentibus hospes.
Sic dulcem læti pisces sectantur alumnum,
Occurrunt hilares uenienti examine facto,
Inq; gyros flectunt artus, agitantq; choreas,
Esca piscator uaria pastusq; saginat,
Et manibus mulcens prætendit munera læta,
Et mittes reddit pisces, qui iussa capessunt
Confestim regis, diro rapiuntur asilo,
Quo tendit dextram prædo & quocunq; recurrit
Nunc à fronte manum tendens ad terga reducat,
Nunc iuxta iactat littus, fallitq; natantes.
Aspicies ueluti pueros, qui membra palæstra
Nunc hac, nunc illac tendunt, dociles q; magistro
Parent, & celeres agitant ad iussa lacertos

Cum iecit plures escas, & maxima tantæ
Cura subit prædæ longas pendente sinistra
Comprendit setas, forti mucrone politas
Expediens hamos, & iussu submouet omnes
Dextræ, uel lapidem paruũ iaculatur in undas,
Se super immergunt pisces, lapidemq́; sequuntur.
Quem credũt escã, & fundũ uoluuntur in imũ.
Piscator linquit de tot modo millibus unum
Seiunctum à turba, qui fato natus iniquo
Vltima suprema decerpsit pabula sorte.
Huic subito cautus piscator porrigit hamum,
Arripit Anthias fraudem, uir fortis utrisq;
E` ponto manibus prædam celeremq́; uaframq;
Attrahit, & piscem cymbæ deponit in aluo.
Anthias latuere doli, si forte uiderent,
Aut strepitum audirent sublati piscis ab hamo,
Non pastu caperet, non fraudibus amplius ullis
Conuersi fugerent escas, artemq́; locumq;
Letiferum exosi sed magno robore nixus
Attollit piscem, succedit uiribus alter,
Cui labor est tractum piscem deponere cymba,
Sic sint occultæ fraudes saturataq́; turba
Piscantes reddit saturos, est præda futura
Fortunata satis, fuerit modo certa uoluntas.
Viribus ast alij fidunt, magnisq́; lacertis,
Expediunt contra sese certamine magno
Non labor assiduus illis, mucrone corusco,
Aut magno ualidis contendunt robore membris
Formatus solido ferro, siue ære micanti
Hamus sub gemina limatum cuspide fortis

Lino

Lino sint texti funes, & labracē uiuum
Mittat sub fluctus, teneat si labracē uiuum.
Si uita functus labrax, super ora grauabit
Plumbum, quod delphina ferūt. At pondere pressus
Viuenti similis labrax agitatur in undis.
Stridorem funes reddunt, concussa sub alto
Sparta fremunt, uasto saliunt ex æquore densi
Anthiæ ad strepitum funis, nauemq́; sequuntur.
Impellit remos alius, piscator ab alta
Puppe iacit fortes hamos, mittitq́; sub æquor,
Et flectit paruo motu, uersamq́; carinam
Sectantur pisces densi, simulemq́; natanti
Labracē prospiciunt tractum, cursuq́; laborant
Mentitam superare fugam, & conamine magno
Certatim glutire cibos, primosq́; uorare.
Iratum credas hominem concurrere in hostem.
Appetit Anthias lurco pingues araniscos,
Est si quos nactus, gratam uafer obiicit escam
Illi piscator, subito mala pabula carpit
Anthias rapidus, miræ spectacula pugnæ
Aspicies, magnas uires ostentat uterq;.
Nam fortis prædo duro sub marte laborat.
Ille reluctatur tractus, fatumq́; repellit.
Fortia sub tanta curuantur brachia mole,
Et frons, atq; humeri, collum, uenæq́; tumescunt.
Viribus, & tanto nixu distenta fatiscunt.
At piscis multo confectus membra dolore
Prædonem uiolentus agit, ducitq́; sub æquor.
Ille iubet socium remis impellere nauem.
Iam strident funes, & iam respersa cruore

Est abscissa manus, nec cessat marte proteruo.
Non aliter quàm si iuuenes duo robore fortes
Inter se prensos certent diuellere funes,
Adducuntq; retro collum conamine magno.
Atq; trahunt æquam mensuram funis uterq;.
Nec mora, nec requies retrahũt, paritérq; trahantur
Sic pisces prædóq; simul certamina miscent.
Hic cupit elabi, cupit ille educere piscem.
At non destituunt. pressum mœrore fidelem
Anthiæ socium, crudeli abducere fato
Contendunt, hærent tergo, miserúmq; prementes
Non stulti aduertunt socium se perdere carum.
Incassum pisces cupiunt confringere setas
Dentibus obtusis. est illis rictus inermis.
Tandem concussum remis, uictúmq; dolore
Piscator uiolentus agit, prædámq; capescit.
Si paulum cedat pisci conuellere nunquam
À ponto poterit, sunt tantæ in corpore uires.
Serrata spina filum plerunq; recidunt.
Labuntur curuis hamis, uacuúmq; relinquunt
Prædonem, & tumidas fugiũt sup æquoris undas.
Viribus est talis piscis cognomine pulcher,
Orcani, & quicunq; alij sunt corpore uasto.
Talia non paruo capiuntur monstra labore.
Multos obiecta piscator callidus esca
Seducit ponti gentes, tibi præda benigna
Cantharus occurrit, qui degit caute profunda.
Cui nassa implicitum circùm ducatur in orbem,
Sit circùm teneris uirgis contexta l gustri,
Sit lentum sparti connexum uimen iberi.

In latum uenter se porrigat ore capaci.
Carabon immittas intro, uel polypon ambos
In flamma tostos tali nidore trahuntur.
Insidias scopulo contextas uimine denso
Obliquas tendes uasto de marmore nidor
Cantharon impellit nassas intrare capaces.
Ingreditur timidus primo, passimq́; retentat.
Et retro lapsus nassæ super ora recurrit.
Conijciunt escas intro, pastusq́; recentes.
Suscitat hos uenter rapidus, subiguntq́; cientq;
Inter se pisces, clausas animantur ad escas,
Vt socius socio dulcis conuiua uocatur.
Iamq́; cateruatim subeunt, positoq́; pauore
In nassa degunt solida iam luce quieti,
Ac si possideant miranda palatia pisces.
Tandem decepti norunt mala lustra natantes.
Non aliter iuuenes pupilli tecta frequentant
Aequæui, quibus in luxu consumere uitam
Est animus, paribus studijs lasciua iuuentus
Accersita ruit, ludis, noctesq́; diesq;
Conterit, atq; domus miseræ patrimonia fundit.
Vt stultos iuuenes rapit inconsulta iuuentus,
Luxuries tandem mœstum tulit improba finem,
Sic clausæ ponti turbæ supereminet atrum
Exitium, prædo nassæ tegit ora patentis,
Deprensos curuo septo, segnesq́; reuellit.
Sic demum miserum cernunt impendere fatum,
Luctantur, stultiq́; foras, obrepere tentant,
Infortunatos serò nouere penates.
Admoas capiunt autumni tempore nassa

Viminea, medias fraudem iaculantur in undas,
Sub nassa appendunt tophum, quod subere firmum
Sustentant, superet, madidas in fraude recondet
Quattuor humenti cochleas in littore captas.
Lentorem cochleæ fundunt, hinc spuma marina
Albicat, & paruos allectat mota natantes
Turbas in uentrem pronas, quæ uimina circùm
Curua natant, cubito adnixæ speculantur ab alto
Admoes extra nassam, curuumq; recessum
Pisciculos paruos salientes agmine multo.
Et subito irrumpunt, uenter rapit improbus illas,
Nec prædam nactæ, liquidas fugit illa per undas,
Insidijs frustra sese diuellere tentant.
Dumq; parant alijs, pestem labuntur in ipsam.
Non aliter sylua in densa montanus agrestis
Fallaces tendit laqueos, & uincula dura;
Testibus annectit catuli, latratus ad auras
It, densæ resonant syluæ, panthera gementem
Sentit, & exultans quærit uestigia uocis,
Accurrit uincto properans. sed fertur in altum
Mox canis occulta techna, subit illa lacunam,
Non cibus est curæ tanto perculsa pauore,
Desperat superas depressa euadere ad auras.
Tales admoes sunt passæ ad pabula casus,
Pro pastu nigras orci uenere sub umbras.
Chalcidibus fraudes autumni tempore prædo.
Instruit, & tressas prendit, gentesq; proteruas
Traguron nassam sparti de uimine texens,
Et uili mistam uitiæ, sub uimine massam
Claudit, & aspersam uino, miscetq; puellæ

Assyriæ lachrymas, quæ turpi accensa furore,
Thiantis patris longæuo immista parente
Infandum irata patrauit cypride crimen.
Exuit humanam fatali numine formam,
Arboris in faciem uersa est cognomine Mirthæ,
Deflens concubitum lachrymis aspersa nefandum.
Hos succos miscet nassam sub fluctibus aptans.
Talis odor subito spirat per marmora lata,
Alliciens species uarias, & nassa repletur,
Et fortunatæ succedunt munera prædæ.
Obscœni madida salpæ nascuntur in alga,
Vili decepti miseri fallantur ab esca.
Nauiget in primis piscator forte diebus,
Obseruetq; locum, & lapidem deturbet in undas,
Et circùm uirides saxum dependeat algas.
Obscœni salpæ depascunt hæc loca circùm,
Hic nassæ tendat fraudes, ast ora secundum
Connectat uirides algas, herbasq; uirentes.
Collecti carpunt escas, septiq; recessum
Irrumpunt, retrahit nassam cymbaq; regressus
Piscator miro tacitos mouet ordine remos.
Rem peragit tacitus, sunt grata silentia prædis
Omnibus & salpis. primum gens ista pauore
Concutitur, prohibetq; timor succedere prædam.
Trigla uorat fœdas sordes, & mergit in aluum
Omnes illuuies ponti. non ulla natantum
Agmina tam turpi uictus maculata pedore.
Infectas & sola escas male gliscit olentes.
Atq; hominum cupide corrupta cadauera pascit,
Obruta cum uasto fluctu uoluuntur in æquor.

Hinc illam prædo sordem male olentibus hamis
Attrahit, & tetro semper conuellit odore.
Affectu simili porci, triglæq; trahuntur
In uentrem, & pastum tanta feritate sequuntur.
Spuratie cedunt triglis, quantum agmina ponti
Tantum terrestres superat sus fœda cateruas.
Haud facili paruus melanurus fallitur arte,
Nec curua capitur nassa, nec retibus amplis.
Viribus haud magnis fidit, semperq; gulosis
Abstinet à cœnis, & fulua segnis arena
Se iacit, æquali cursu cum subsidet unda,
Nec liquidis spatiatur aquis, cum fluctuat æstus,
Et mare turbatur uentis. tunc agmine denso
Per fluctus rapitur præceps, non æquoris horret
Gentes, atq; homines sulcantes stagna profunda.
Extrema cuncti, fluctusq; crepidine clausi
Effugiunt, melanurus abit resonantia circùm
Aequora, prospectans si perturbata procellis
Marmora diffundant escas ad littora grata.
Stultus non hominis nouit prudentia quanta
Sit potior, pisces qui brumæ tempore fallit,
Cum feruent fluctus, cum ponti tollitur æstus
Cernuus in scopulo, ponti quem uerberat unda
Altior, & circùm stridentia saxa remugit.
Piscator tumidis dispergit fluctibus escas
Lac cereri admistum. currunt ad pascua læti
Cum tantum iactu distant à littore retis.
Vertit in obliquum corpus piscator, ut unda
Dispàrens pauidis non reddat piscibus umbram,
In manibus fragili calamo dependeat hamus

Appensus tenui filo, cui desuper escam
Ponens commotum à fundo deturbet in æquor.
Exitium arripiet piscis, piscator ab alto
Verticæ subtollens hamos plerunq; reducit,
Elusus calamos, uacuusq; reuellitur hamus.
Non bene discernit turbata fluctibus unda,
Si frustra rapiat, uel si comprenderit hamus
Piscem, si teneat, subito conuellere tentat.
Neu reliqui aduertant fraudem, fugiantq; timore.
Et cephalos fallunt, qui non sunt turba gulosa.
Admiscent lacti cereris gratissima dona,
Spirantemq; terunt Mintham cocitida nympham
Quondam formosam celebri rumore puellam
Iuppiter infernus petiit, tenuitq; petitam.
Sed cũ Phersephonen rapuit sub montibus Aetnæ,
Zelotypa exclamat Mintha exagitata furore,
Atq; procax uerbis furit indignata superbis.
Aspectu & forma iactat sibi cedere pulchram
Persephonem, et stygio nympham propellere regno.
Tandem fallacis sensit mala præmia linguæ
Alma Ceres pedibus Minthã tellure iacentem
Pressit, & in plantam nympham conuertit olentẽ.
Hamos illineunt, cephalus pellectus odore
Accurrit subito, nec longe sistit ab hamo.
Est illi similis, qui trita ad compita uenit,
Ramosasq; uias cernit, gressuq; represso
Nunc animum ad dextrã uertit, quandoq; sinistra
Tentat iter, partes dubius se uoluit in ambas.
Fluctuat ambiguus, uasti ueluti maris unda,
Vix alternati potior sententia uisa est.

Sic cephalus partes animum uersabat in omnes,
Spectabatq; dolos, anceps Neptune petebat
Pabula, iam fato fuerat uicinus iniquo.
Et metuit, cessitq; retro, rursusq; timore
Concussus fraudem repetens uestigia pressit.
Est occlusa domi talis lasciua puella,
Cum cupiat dulces epulas absente parente,
Vel tractare aliquid, matris caræ timet iram,
Et quamuis cupiat, non audet tangere quicquam
Occulte repens, rursus pauefacta recedit.
Nunc timor est animo, nunc est audacia cordi,
Formidans semper conuertit lumina portæ.
Sic piscis liquidis uarius deflectitur undis,
Et tristem fraudem perlustrat cominus audax.
Non gustare cibum, non hamum tangere promptus.
Ni prius aduertat, si uiuæ carnis odores
Percutiant nares (pascit non corpora uiua)
Post summis mordet labris, & pabula libat.
Piscator subito piscem mucrone reuellit.
Sic auriga ferox bene continet ora lupatis
Fortis equi, aduellit confossum gutture piscem,
Atq; reluctantem contra, labiq; parantem.
Quin etiam curuis gladij falluntur ab hamis.
Non, ueluti reliqui, subeunt crudelia fata.
Apprendunt corda limatum cuspide bima.
Hamum, qui nulla sit contemeratus ab esca.
Hoc superimponunt piscem de mollibus unum,
Quæ caute annectunt, gladius uetre excitus audax
Ense ferit corpus piscis, nodoq; relapsa
Membra resecta cadunt, gladius defertur in hamũ,

Non nouit curuam fraudem mala prandia carpens,
Ducatur à forti gladius prædone reuinctus.
In gladios duros piscator plurima cudit,
Per mare tyrrhenum dum tendit piscibus artes
Massiliam iuxta sacram, Celtasq; potentes.
Hic gladij immanes, & uasto corpore degunt,
Qui superant reliquos ingenti mole natantes
Squamigeram effingunt cymbam mucrone feroci,
Quæ possit gladius squamus, atq; ense uideri.
Occurrunt contra gladij non transtra uidere,
Non cymbam sperant, uerum socia agmina rentur.
A` cymbis tandem clausi, mala dira reuoluunt
Pectore sub tristi serò sua fata uidentes.
Cum sunt perfossi sua membra tricuspide telo,
Sæpe repellentes hostem mucrone carinam
Irati penetrant. gladij piscator ab ore
Abscindit telum, paruæq; foramina cymbæ
Obstruit, hic trahitur priuatus robore tanto.
Non aliter capiunt meditatis fraudibus hostem,
Qui cupiunt arcem, seu cinctam mœnibus urbem
Oppugnare dolis, prostrata cadauera furtim
Armis expoliant nitidis, & scuta uirorum
Magnorum accipiunt humeris, armantur ouantes
Hostilibus spolijs, & circùm mœnia currunt,
Et arcæ portas qui celsa cominus arce
Despiciunt, ciues credunt, & claustra recludunt
Portarum, & caris omnes lætantur amicis.
Sic nauis gladium sub piscis imagine fallit.
Obliquis septum linis dementia fortem
Interimit piscem, salit atq; euadere certat,

Contextus fraudes cedit, nec mente reuoluit,
Quo pacto telo sese componat in hostem,
Territus in septo retis, totusq; remissus
Est animo, donec miserum per littora uoluat
Piscator, gladijq; caput diuerberet hastis
Multis, & piscis peragat crudelia fata,
Insulsos capiunt scombros, thynnosq; furentes,
Et pisces dente horrendo, longamq; belonam,
Cum uideant alios scombri curuamine retis
Clausos, affectant retis colludere in aluo,
Et lini penetrare sinus, curuosq; recessus.
Sunt similes pueris, rutilas qui lumine flammas
Ardentis cernunt ignis, radiosq; nitentes,
Ridentes tractare uolunt, dextramq; tenellam
In flammam tendunt, sed cum torquentur ab igne,
Tunc demum norunt infestæ incendia flammæ.
Sic illi cupiunt fraudem, datur unde regressus
Nullus, & hostili miseri satiantur amore.
Qui septo retis clausi per retia rara
Exiliunt, illos cohibent angusta plagarum
Impliciti lino fato moriuntur iniquo.
Innumeros scombros spectabis retia circùm
Affixos sicuti clauos, hi lina subire
Contendunt, fatumq; petunt. hi rete reuincti
Exiliunt, madidasq; plagas euadere certant,
Et similis fatuum tangit dementia thynnum.
Atq; malo tanto, diraq; cupidine damni
Corripitur, semperq; cupit penetrare recessus
Retis, & in laqueos sese nutricare dolosos,
Conatur rictu maculas extendere paruas

Et duro morsu laqueos laxare plagarum,
Nec properare fugam celerem per retia tenta,
Nec ualet angustos luctando exire meatus,
Sed duris uinclis alto sub gutture uinctos
In terram thynnos rapit inconsulta uoluntas.
Quinetiam tali dicuntur mente belonæ,
Cum sunt ereptæ lino, duroq́; periclo,
In laqueos fundunt bilem, morsuq́; recidunt,
Inq́; sinus rursus tentant irrumpere dente
Decepti insidijs uallato dente natantes.
Insulsi curuum demissum fluctibus hamum,
Inq́; uicem obliqui prospectant lumine toruo,
Non hærent fraudi. siquis præcurrat ad escam,
Magna subit reliquis rapiendi audacia menti.
Infixus trahitur primus, sed cætera turba
Læta uident, rapti gaudent in fata ruentes.
Certatim ueluti pueri ad ludibria læti
Thynnorum gentes grato sub tempore ueris
Post partum, & ueneris postquam cessauit oëstrum,
Oceani celeres ueniunt à fluctibus altis,
Atq; sinus alio sulcant. nam fortis Iberi
Primo traiciunt portum, gens aspera bello,
Et studio prædæ thynnos populatur euntes.
Post Celtæ capiunt prædam arcùm hostia pulchri
Eridani, ueteres quos misit phoca colonos.
Trinacriam quicunq; tenent, post retia tendunt,
Thynnis, & præda fortes ditantur opima.
Tyrrhenum iuxta pontum per marmora thynni
Sparsi per tumidos æstus, fluctusq́; profundos
Errant, cum uernæ findunt uasta æquora turmæ.

Tuncq; locum piscator habet, non flamine uenti
Turbatum, et placida qui nunquam fluctuat unda.
Non adsunt ripae densae, non rupe maligna
Angustus, teneat mensuram littoris aequam
Piscosis ponti scopulis, latisq; cauernis
Ascendat celso speculator uertice montis,
Memnonis alma parens primo cum surgit ab ortu,
Aspiciat uarias acies quanto agmine uerrant
Vndas, & socijs subito praedicat ab alto
Confestim pelago procedunt retia cuncta.
Sunt urbes ueluti magnae, queis limina lata,
Queis portae, magniq; sinus, magniq; recessus,
Perq; tribus sicuti properant ad bella phalanges,
Sic thynni ueniunt, hi sunt in flore iuuentae,
Isti longaeui, medio sunt tempore multae.
Innumeri uastam retis labuntur in aluum,
Donec praedones educant retia laeti,
Distendatq; sinus omnes ditissima praeda.

ARGVMENTVM QVARTI LIBRI.

In quarto saeui uires narrantur amoris,
Eripitur socio scarus de uimine cauda,
Fallit amor, cephalus, et foemina tracta per undas,
Sepia foemineo subit ultima fata furore
In uenerem pronus uxores coßibus ardet.
Nec galei, & catuli socium discrimine linquunt.
Polypus ad glaucam reptat periturus oliuam.
Et sargus simae capitur ab imagine caprae,
Hippurus lacerae prendit fragmenta carinae.

Lolligo longi capitur sub stamine fusi.
Spiritus anguillas inflato uiscere ducat.
Ast aphiæ nexæ nodum glomerantur in unum.
Pelamides uasta fundo sub mole trahuntur.
Vallatos spinis manibus trahit æquore sargos,
Pellit letiferis pisces in fata uenenis.

OPPIANI DE PISCIBVS. LIB. IIII.

IN prædam multas ponti iubet ire phalanges
Sæuus amor, diras tedas uenereq́; secuti
Letalem, & coitu properatam accersere pestem
Enixi, sæui subierunt damna furoris,
Antonine pater, cui magna potentia cessit
Inter magnanimos reges decor inclyte nati
Carminibus nostris lætam conuertite mentem
Præsentes mecum uersu gaudete natantum,
Quem sacræ musæ tribuentes mitia dona
Exornant uario cultu cantuq́; coronant.
Et mihi diuino concedunt numine uestris
Auribus, & menti dulces miscere liquores.
Improbe amor superas fallaci pectore diuos
Iucundus uisu, figis sub corde dolores,
Excipis incautos homines uelut alta procella,
Turbans accensos spiras sub mentibus ignes.
Tristia feruenti depascis pectora cura.

Lachrymulis teneris molles infundis amores,
Téq; iuuat cordis gemitus audire profundos,
Te iuuat ardenti consumere uiscera flamma,
Te formæ nitidos iuuat obscurare colores.
Perturbare potes mentes, oculósq; cauare,
Præcipue quibus attonitis horrore tremendo
Incutis horrendam rabiem, tantúmq; furorem.
Dire Cupido tibi sunt hæc conuiuia grata,
Si superos inter uetus adducatur origo,
Quippe chao natus fusca flammáq; nitenti
Luces, & faculas mortalibus excutis ignis.
Primus iunxisti tedas in amore iugales,
Et primum mites formasti durus agrestes.
Alatum ueluti uolucrem te dædala celsi
Progenitrix regina Paphi. tu mente serena
Pacatus uenias tranquillo pectore nobis,
Pone modum, nullus duros effugit amores.
Imperium quocunq; regis, quocunq; locorum
Te cupiunt homines, & magno sceptra pauore
Formidant, felix qui mitem sentit amorem.
Mortales superi uolucres genus omne ferarum
In furias, ignemq; ruunt, amor omnibus idem.
Acer amor penetras limosæ in stagna paludis.
Letifero madidos defigis uulnere pisces.
Vt nihil intactum dimittant spicula sæua,
Nec pisces altis celeres linquantur in undis.
Inter se firmum conseruant fœdus amoris.
Scari, nec socium summo discrimine linquunt
Vulnifico. scarus cum sit defixus in hamo,
Eripitur socio, sæpe auxiliaribus armis

Pendula serrato resecatur linea dente,
Elusus praedo tristatur pisce recepto.
Ast alius socium curuo sub uimine captum
Sustulit, & dira miserum de peste redemit.
Lapsus in insidias nassae se uimine piscis
Dissoluisse cupit, clausamq; relinquere cistam
Obstipo capite defigit lumina terrae,
Et natat in caudam docilem, septoq; uagatur
In caput erumpens uirgas formidat acutas.
Quae circũtextae subclaudunt hostia summa,
Neu feriant oculos. alij sub uimine clausum
Aspiciunt socium flectentem lubrica tergi.
Atq; reluctantem frustra, labiq; uolentem
Auxilum praestant misero, calathoq; reuellunt,
Et caudam ueluti dextram quis porrigit intro
Mordicus apprendit subito, & conuellitur extra
Cauda salutifero socij sub dente reuincta,
Saepe suam clausus mittit per uimina caudam,
Qua portas extra trahitur reuocatus ab orco,
A' socijs tali scari sunt arte recepti.
Montibus incultis ueluti sub luce maligna
Noctis iter carpunt multi, cum luna recondit
Lumen, & obscurum subfuscant nubila coelum
Anfractus montis illos, tenebraeq; fatigant
Errantes, dextrasq; tenent, tractiq; trahuntur.
Alterno reparant sudantia membra labore.
Atq; ita amicitiam pisces, & mutua seruant
Foedera, & occulsos alterno dente resoluunt,
Piscator scaros in moesto fallit amore.
Nec mora fatiferam meditatur piscibus artem.

Quattuor ascendunt scapham, sed remige proni
Sunt duo, qui pellunt uentosa per æquora puppim,
Tertius intexit fraudes, uertitq; per undam
Scarum fœminei sextus summa ora reuinctum,
Præstaret uiuam, fuerit si morte perempta,
Delphini plumbum medio ponatur in ore.
Quod longas quatiat cordas, & fune reuinctos
Parte alia cubus plumbi uersetur in undis,
Fœmina uiuenti simulis prædone trahetur.
E regione trahat quartus de uimine nassam
Non procul à septo spectantes agmine multo.
Vt sociam scari tractam per marmora summa
Eripiant, celeres currunt, nauemq; coronant
Fœmineis acti stimulis, hi remige puppim
Viribus impellunt, pisces examine denso
Sectantur scapham, subito cum fine supremum
Auxilium uenit, cum tot uidet agmina circùm
Piscator, tanto ueneris stimulata furore,
Atq; in fœmineum rabiem spirantia sexum,
In nassa ponit linum, plumboq; grauatum
In cistam pellit scarum, turba ista secuta,
Vt uidet, ut fusa est, textum concurrit in orcum.
Certatim trahitur studio collisa caterua.
Arctantur fauces latæ, portæq; patentes,
Agmine densato tali rapiuntur asilo.
Non aliter quibus in cursu contingere palmam
Est animus, celeres erumpunt carcere, ientis
Ad cursum genibus properant, & uincere certant,
Alternantq; pedes, fit multus in æquore puluis
Omnibus unus amor laudis, contingere metam

Ardentes cupiunt, & praemia mente reuoluunt.
Sic amor in septum pellit, nassaéq; profundum,
Et trahit in fraudem pisces, datur unde regressus
Nullus, & occlusa nequeunt euadere casta,
Supremo pereunt coitu, ueneris'q; furore,
Et sponte in caueam se deiecere dolosam,
Et piscatori prædam fecere superbam.
Quinetiam curua libratur fœmina nassa
Pendens speluncam iuxta, quæ grata putatur
Scaris, hic multos ueneris demulcet amore
Fœmina, quos ueneris cupidos leuis excitat aura.
Nam saliunt circa septum, fauces'q; requirunt,
Quod nactæ subito fundum uoluuntur in imum,
Et ueneris finem stimulos in morte relinquunt.
Ac ueluti à litibus fraudes bonus instruit auceps
Occultat uolucrem densa sub fronde canoram,
Quæ multas blandi capiat dulcedine cantus,
Dulce melos tenui uolucris de gutture fundit,
Ad quam festinant uolucrum densissima turba,
Fœmineo allectæ cantu sub fraudibus hærent.
Sic illi curuam nassæ labuntur in aluum.
Hoc letale malum subter præcordia figit
Sæuus amor cephalis, quos fœmina tracta per ũdas
Mollior, & splendens, & totum corpus obesa
Decipit, hac uisa miro pelluntur amore
Collecti circa forma capiuntur, & illam
Nunquam destituunt, blandi mulcentur amoris
Illecebris, dominam per marmora lata sequuntur.
Ad terram siquis lino subduxerit hostis,
Obliti fraudis uestigia ponè sequuntur.

Non aliter pulchræ prospectant lumina nymphæ
Formosi iuuenes longæ nitidæq; puellæ
Læti admirantur formam, quæ possit amari,
Mox iuxta quærunt occulto tramite nympham.
Non illos repetunt calles, quos ante solebant.
Pellecti nutu dulcem sectantur amicam.
Sic sparsos pisces uideas in amore furentes.
Ast amor actutum ueniet despectus, & illos
Piscator cautus nodosa in retia pellet.
Nexilibus laqueis iactis teget agmina multa.
Non fortunato capta sepia carpitur igne,
Quæ multa in pelago potuit uitare pericla,
Iam non lina fugit, non densi uimina septi,
Eliciunt illas piscantes æquore toto
Fœmineam appendunt pestem, ducuntq; per æstus
Postquā è conspectu naga fœmina tracta p æquor,
Cernitur à maribus subito amplectuntur amatam,
Atq; uolubilibus nodis, spirisq; rotati
Implicitam ramis stringunt, cupiuntq; teneri.
Ac ueluti uirgo fratrem, matremq; parentem,
Qui longe à patria fuerant iam tempore longo
Incolumes cernens teneris complectitur ulnis.
Ac ueluti nuper iuueni formosa puella,
Aurea quam uinclo uinxit Cytherea benigno
Arrepta ad thalamum sponsi complexibus hæret
Candida dilecto circundans brachia collo.
Inq; rudi nodo consumit tempora noctis.
Sic istæ implicatæ ueneris nec munera linquunt
Tali connexæ nodo, nec uincula soluunt,
Donec piscator capiat, cymbæq; reponat

Connexæq; simul subeant crudelia fata.
Has etiam nassis capiunt sub tempore uerno,
Nam curuum septum myrti de fronde coronant,
Et iungunt uirides frondes, quas horrida gignit
Arbutus, atq; alijs folijs hoc uimen opacant,
Cum coitum cupiant, & dulces soluere partus
In caueam properant, & strata fronde quiescunt,
Sic amor expletur misera cum morte proteruus.
Pisces insiccam clausi ducuntur arenam.
Pestifero ante alios merulus cruciatur amore,
Vxores ardet plures, uexatur oëstro
Vexatur Zelo, Zelus grauis urit amantes.
Non unus lectus merulo, non unica nympha,
Non thalamus, multæ uxores, multæq; cauernæ
Semotæ occultant numerosa cubilia nymphæ.
Tota habitant curuis sponsæ sub luce cauernis,
Suntq; nouis similes nuptis, quæ limine nunquã
Discedunt thalami, tantum sub corde pudorem
Voluunt, & tanto suffundunt ora rubore.
Sic in secessu scopuli gens ista moratur.
Coniugis imperio parent, & iussa capessunt.
Dilectas merulus sponsas non deserit unquam,
Obseruatq; toros, alio conuertere mentem
Non potis est, scopulis semper uersatur in ijsdem,
Nunc istum quærit thalamum, nunc circuit illũ,
Contemnit pastum, totus suspirat in istas.
Zelotypo misero tantum custodia curæ.
Nocte cibos quærit, paulum quid nocte quiescit.
Cum pariunt fœtus sponsæ, tunc æstuat igne,
Tunc furit, atq; timet, nunc coniuge pendet in illa,

Nunc obit, hanc pauidum credas, similem'q; timēti
Non aliter tantos uoluit, sunt mente dolores.
Mater cum primum fœtum parit unica nata.
Hanc timor excruciat, furit exagitata dolore,
Per thalamū queritur gemitus à pectore mittens,
Atq; preces fundens toto manet anxia corde.
Donec uagitus pueri pulsauerit aures
Sollicita eiciens tantos à matre dolores.
Assyrios memorant tales adducere mores
Qui circa ripas tygris, fluuij'q; meatus
Oppida magna colunt, & bactræ, qui procul arcu
Contra hostem celeres docti torquere sagittas.
Plures uxores ducunt, nec coniuge sola
Gaudent, & dulcis ueniunt ad gaudia lecti,
Alternant'q; uices noctis, stimulis'q; coactæ
Zelotypæ inuidia pereunt, bellum'q; lacessunt.
Nil peius Zelo mortalia pectora carpit,
Cum tristi miscens fletu suspiria multa,
Et rabiē sæuam miseris mala damna ministrat.
Exitus est illi mortis sæuissima pestis,
Et dulces merulos, in tristia funera pellit,
Qui tristes duræ cupiunt fera præmia tedæ,
Cum prædo uideat merulū propè saxa profunda
Sæpe uolutantem, & pro coniuge multa timentem
Expediens hamum squillam configit in illo,
Et nexam cubo plumbi submergit in altum
Aequor, & occultis thalames rimatur in undis.
Atq; agitat circū̀m saxosa cubilia fraudem.
Erumpit merulus thalamis, & carida uiuum
Riualem punire ratus subit impia fata.

Nam prædo fixum mento mucrone corusco
Traxit nitentem contra labiq; uolentem.
Et carpens tali mouit conuitia uoce.
Nunc serua lectos, nunc sint connubia curæ,
Nunc sponsis lætare miser, nunc antra require,
Nunc thalamos, non una uenus, non una uoluptas
Est tibi, sed lectis solus multis'q; cauernis
Exultas, sed sponse ueni tibi teda parata,
Ignis lucentis splendor, flammæ'q; corona.
At postquam tali sublatus morte maritus,
Sponsæ palantes fato rapiuntur eodem,
Et galei & catuli pereunt, atq; agmina ponti,
Quæ simulis feriūt, seruant dum pignus amoris,
Auxilium'q; ferunt perituris fœdere certo.
Piscator properat qua cœni est alta uorago,
Et manibus longis hamum demittit in undas,
Cui super affixus piscis candore nitenti
Extemplo ad catulum furtim mucrone reuulsum
Ardentes currunt socij, nauem'q; sequuntur,
Agmina tunc figes insana tricuspide telo.
Tunc circunducta retis capientur in aluo.
Non dant terga fugæ, nisi tractum fune sodalem
Cernant, tunc unà fortes occumbere tentant.
Non aliter mœsti ueniunt ad funera patres
Defuncti nuper nati, tacti'q; dolore
Cū gemitu plangunt pectus, nec busta relinquunt,
Nec tristes proprias cupiunt remeare sub ædes.
Hærent impliciti tumulo, frustra'q; laborant,
Et cupiunt unà cum nato claudere uitam.
Sic isti nunquam conuulsum ad funera piscem

Destituunt, donec casu moriantur eodem.
Est alijs peregrinus amor, peregrina cupido,
In terram diro sitam rapiuntur asilo.
Polypus, & sargus saxi ferus accola duri
Externæ gentis sæuo uexantur amore.
Palladijs gaudet ramis felicis oliuæ
Polypus, & glaucis folijs, mirabile dictu,
Corripitur, gliscitq; comas, frondesq; uirentes.
Est totus lætus ramis, & fronde benigna,
Cum iuxta pontum nigris stat splendida baccis
Arbor, & expansis consurgit littore ramis.
Polypus ad frondes trahitur, ceu per iuga montis
Sæpe canes quærunt uestigia tecta ferarum,
Atq; feras prendunt dominos ad lustra trahentes.
Sic uirides ramos discat frondentis oliui
Polypus, & subito salsis emergit ab undis,
Per terram repit, ramos ubi nactus oliui,
Applaudit trunco lætus radice sub ima
Flectitur implicitus, ueluti complectitur ulnis
Nutricem nuper uenientem paruus alumnus.
Inq; sinus primum puerilia brachia iactat,
Atq; cupit niueo connectere brachia collo.
Sic est palladiæ ramis connexus oliuæ
Polypus, & totus lætatur fronde uirenti,
Nunc pedibus tentis ramum complectitur illum,
Nunc istum, ueluti peregrina ex urbe reuersus
Collectos unà dulces offendit amicos,
Extensis manibus cupide complectitur omnes.
Celsa non aliter obrepunt abiete sontes
Nexæ ederæ, & surgunt primum radicibus imis,

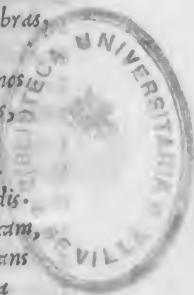
Et multis nodis longe lateq; per omnes
Tolluntur ramos ad summa cacumina tensæ.
Sic lætus glaucæ sua brachia nectit oliuæ
Polypus, hunc similem dulci quis dicet amanti?
Postquam palladijs ramis exempta cupido,
Expleuitq; animum folijs, seu fronde uirenti.
Protinus æquoreas obrepit lætus ad undas.
Talis amor frondis, uel tam furiosa cupido
Hunc capit, & tali piscator fraude peritus
In medium iactat plumbum, quod fronde reuinciat
Palladia, at piscis ramos non temnit oliui,
Sed sociam prendit frondem, nec deserit unquam,
In nauem tractus rami non uincla relaxat,
Non odit uiridem iam iam moriturus oliuam.
Inuadit sargos caprarum mira cupido,
Qui madidi simas cupiunt tractare capellas.
Montanis gregibus, quamuis sint agmina ponti,
Gaudent, & fœde rapiuntur amore capellæ.
Prò pudor, an sperant concordes edere fœtus
Incultos montis colles, pelagíq; meatus?
Pastores, claudunt cum sera crepuscula lucem,
Tempore, quo flauas Phœbus desiccat aristas,
Ducunt loturas ad littora sicca capellas.
Postquam balatus aut uoces littore sargi
Pastorum audierint, saliunt ex æquore toto,
Sint licet ignaui, properant examine multo
Humida cornigeras gens circunfusa capellas
Læta salit, lambitq; gregem, & blanditur ouanti,
Pastores talem longe admirantur amorem,
Qui primum stupidi cernunt miracula facti.

At læte accipiunt pisces, spectantq; capellæ.
Gaudent dilectas ponti spectare choreas.
Exultant sargi contra. non est modus ullus
Lætitiæ, teneri non tantum matribus hœdi
Applaudunt stabulis clausi, pastúq; regressas
Accipiunt gestu læti, saltúq; petulci.
Omnia cum circùm reboant loca uocibus illis,
Pastores dulces fundunt de pectore risus.
Ac ueluti mater natum, coniux'q; maritum,
Ire peregrinas longe tristantur in urbes,
Mœstitiam'q; alto tristes sub corde recondunt,
Et celsas scandunt speculas, & lumine lustrant
Aequoreas undas, & fletibus ora relaxant.
Non gressum reuocant, et lumina in æquore figũt.
Sic mœsti sargi lachrymis tristantur obortis,
Cum pastor capras abigit de littore lotas.
Sarge miser subito, ni fallor, dira cupido
Afferet exitium, pastor tibi causa doloris,
In fraudem, & mortem piscator uertet amores.
Piscosas, gemino quæ surgunt uertice, cautes,
Non longe à terra distantes æquore paruo
Coniectat clari fulgentes lumine solis.
His habitant sargi scopulis, hæc saxa frequentant,
Nam solis gaudent radijs & luce nitenti.
Ast olidæ prædo tectus sub tegmine capræ
Temporibus summis duo cornua longa coaptat,
Et pastorales meditatur pectore fraudes.
Viscere caprino simul & nidore farinam
Commistam tumidas ponti demittit in undas.
Gratus odor, pastor gratus, simulata capella

Istos decipiunt, nec fraudes mente dolosas
Cernunt, sed læti gaudent, lambuntq; capellæ
Hostem consimilem, sed mox non mitia corda
Inuenient miseri sargi sub pelle caprina.
Tunc cito pestiferum socium sub tegmine noscũt.
Cornea cum niueo tendens hastilia lino
Infigit carnes hamo, quas ungula capræ
Innatas retinet, carpunt obiecta repente
Pabula. piscator retro sua brachia curuans
Attollit sargum, siquis præsenserit artem,
Villosas alij capras, odioq; sequuntur
Pastorem, simulachra, cibos, & pascua totis.
Si sint abstrusæ fraudes, tollentq; laborem,
Arte uelox omnes capræ sub imagine fallet.
Rursus amor sargos carpit sub tempore uerno,
Pro tedis simul & cara pro coniuge certant.
Decernunt dira miseri connubia pugna.
At siquis tanto fuerit certamine uictor,
Coniugibus cunctis uir tantum sufficit unus
Fœmineos cœtus claudens sub caute marina.
Hic piscatores fundo, acloq; capacem
Occultant nassam, contextam uimine denso,
Et stipant fauces mirto, lauroq; uirenti,
Frondibus aut alijs, quas circùm septa renectunt.
In bellum sponsos cum dirum pellit oëstrum,
Pugnatur, tedas inter fera surgit enyo,
Victoris nutu sponsas parêre necesse est.
Qui curuam quærens petram, tectoria nymphis
Offendit nassam ramis & fronde latentem,
Huc nymphas pellit, subeunt hæ septa profunda.

Hic alios arcet sargos, caueáq; repellit.
Sed cum plena choro nympharum nassa profunda,
Vltimus ingreditur caueæ irremeabile septum.
Ac ueluti opilio pastas in ouilia ducit
Lanigeras pecudes, & portæ in limine gressum
Sistit, & intrantes lustrat, numerumq; recenset,
Si cunctæ incolumes redeant. sed iam grege clauso
Stipatur plenum stabulum, subit ultimus ipse.
Sic prior ingreditur sponsarum in limina cœtus,
Postremo sargus textum se mittit in antrum,
Et miseras nymphas misero sociatur amore.
Talia belligeri miscent certamina pisces,
Atq; cupidineo pereunt in fraude furore,
Siqua per æquoreos uideant agitata tumores
Fragmenta hippuri quærunt, & ponè sequuntur
Præcipue nauem disruptam turbine uenti
Neptuni fluctus scindentem numine læuo,
Atq; fluitantem dissutis undiq; lignis
Hippuri fractis hærent, luduntq; tabellis,
Obuia si ueniant piscanti concita ligna,
Venatu facili prædam captabit opimam.
Auertant talem Neptuni numina pestem
Nauibus, & uentis sinuentur uela secundis.
Atq; onus alterno portent, reuehantq; labore,
Immotæ illæsæ subeant uada cæca carinæ.
Hippuros alio liceat molimine prædæ
Fallere, securæ currant super æquora naues.
Densa compactum subnectat arundine fascem,
Et fluctu in medio ponat, subterq; molarem
Vinciat, aggestas quatiat qui pondere cannas.

Hippuron gentes umbra lætantur opaca,
Et circùm calamos currunt examine multo,
Exultant, ludunt, cannæ sub fasce residunt.
Tunc prædam piscator obit, tunc æra recurua
Deicit in pontum, pisces in fata ruentes
Certatim arripiunt hamum, fixiq; trahuntur.
Sic ad bella canes irritat uiscere iacto,
In medium quisquam feriunt pro uentre uoraces,
Præcurrunt rabie multa, dextramq; retentant
Iactantis, rixæ fiunt ubi uiscera iactat.
Dentibus infrendunt, & morsibus ora dehiscunt,
Sic isti in fraudem incurrunt uertice prompti.
Post alios alios prædo mora nulla reuellit.
Ad mortem temere properant, hamūq; sequuntur.
Tali stultitia, taliq; cupidine captus
Vmbræ sub stygias descendit pompilus umbras,
Piscator uirgam contorto fune globatam
Præparat, innumeros infigens desuper hamos
Piscibus exitium forti mucrone propinquos,
In quibus infigit fallacem uiuidis escam,
Et resupinatos sub lymphis occulit hamos.
Furtiuam medijs fraudem suspendit in undis.
Cum uideat fixam lolligo irrumpit in escam,
Dumq; premit fusum se circùm fila uolutans
Cuspide confossus, quo se conuellere frustra
Nititur, & luctans contra sua terga reuoluit.
Atq; puer ludens uasti propè littora ponti
Decipit anguillas, longa intestina sub undas
Conijciens, hami setis æquata uideres.
Vt uidet, utq; ruit, longa intestina petentem

Arripit, atq; cito sensit tumefacta perire.
Nanq; puer sufflans anima intestina repleuit,
Et subito uentus densus percurrit in ora
Anguillæ, & pueri flatu tumefacta laborat,
Et uento arctatur, frustráq; euadere tentat.
Inflatam penitus & toto pectore anhelam
Spiritus educit pueri ludentis in altum.
Non aliter certat cratere educere pleno,
Cum calamo uinum siquis trahat ore tumenti,
Nanq; trahit flatu uinum, sequiturq; repente
Per calamum bacchus currens ad labra bibentis,
Sic tumidæ anguillæ sufflantis ab ore trahuntur.
Roboris est expers genus imbecille natantum.
Hos densos cœtus aphias dixere priores.
Engraules etiam perhibent hos nomine dictas,
Piscibus expositæ cunctis gratissima præda.
Et dant terga fugæ semper formidine uiuunt
Innata, atq; uno circùm glomerantur aceruo.
Innexæq; manent magnum cumulantur in orbem
Inuiti tanquam patiantur uincula nodi.
Non posses stricti iuncturam noscere nodi,
Non aliqua ratione queas dissoluere uincla.
Sæpe globus naues sistit, cursumq; moratur,
Sæpe ratem pulsam remis ui sistit euntem,
Illisi remi ueluti sub caute tenentur.
Atq; aliquis ualidam tollens in terga bipennem
Percussit nodum, nec densam scindere turmam
Eualuit, paruiq; gregis iam parte resecta,
Hæc capite, hæc cauda, medio truncabitur illa,
Ast aliam totam populabit magna securis.

Defunctis similes multæ, miserabile uisu,
Conscia plagarum nodi non uincula dura
Agmina dissoluunt tali compage reuincta.
Piscibus occurrens aliquis congessit in unum
Palmis, ut flauæ montem cumularet arenæ.
Implicitos postquã cuneos è littore cernunt,
Prædones raro circundant agmina lino,
Atq; trahunt uinctos ad littora tuta natantes.
Innumeræ prædæ magni cumulantur acerui,
Ac ueluti messor culmos, stipulasq; uolantes
Ventilat, & pala iactat frumenta bicorni.
In medio cereris magnos componit aceruos
Area tot cumulis apparet candida uisu,
Piscibus innumeris canent sic littora ponti,
Pelamidum gentes euxini marmore lato
Nascuntur fœtus thynnorum tempore uerno,
Quos partus duros thynni super hostia lata,
Qua pontus miscet fluctus mæotide fusca
Collecti pariunt calamis, partuq; soluto,
Oua uorant subito, & lacerant sub dẽtibus atris
Quæcunq; inueniunt, calami iunciq; marini
Multa occulta tegunt, hæc læti tempore ueris
Pelamides gignunt, quæ primo frigore brumæ
Incipiunt tentare uias peregrina petentes
Aequora, non fluctu paruæ uersantur eodem,
Quo genitæ, externos cupiunt tranare meatus
Aequoreos inter tractus neptunia regna.
Non perhibent alium fundo maiore putari
Threicio, hinc nigrum dicunt, nec flamine uenti
Hoc mare conturbant, nec uoluunt turbine sæuo

Hic altæ cautes, hic cœni uasta uorago,
Hic quicunq; ubi paruorum turba natantum
Pascunt, huc properat nuper generata caterua
Pelamides, horrent gelidæ mala frigora brumæ,
Quæ faciunt hebetes oculos, & lumina lædunt.
Hos nactæ tractus crescunt, placidisq; morantur
Fluctibus, & læti ueniunt ubi tempora ueris,
Istas tangit amor lecti, fœtuq; repletæ
Quã celeres primas subito gradiũtur ad ũdas,
Et soluunt fœtus pondus miserabile uentris,
Tunc diri thraces sæuo certamine prædam
Cædibus horrendam, & fatali marte cruentam
Multisoni faciunt tranantes æquora ponti.
Est non longa abies, sed magna mole grauata
Nec cubitum excedit, quam plũbea uertice summo
Pondera circundant, & acuti robora ferri.
Sunt inflexa supra, teloq; tricuspide multæ
Sunt infixæ acies, sunt nexi robora circũm,
Intorti funes, contis tolluntur in altum
Robora, & in magnũ iaciunt quassata profundũ.
Quæ subito casu, & plumbo ferroq; premuntur,
Et lapsa in præceps hærent radicibus imis,
Quod miseras prendunt uasta sub mole grauatas
Tot miseræ sæui penetrantur acumine ferri.
Pelamidas siquis audaci pectore cernat,
Et dolet, & sortem secum miseratur iniquam.
Isti letiferum penetrauit in ilia ferrum,
Hæc capite attrita est, aliæ letale suprema
Sub cauda accipiunt telum, sed tergora multis
Delapsum abscidit robur, sub uentre dolosas

Ostendunt acies multæ, pars altera fixo
Est utero, atq; alto telum sub pectore condit.
Nauali ueluti miscent cum bella tumultu,
Post pugnam socij respersa cadauera tabo,
Inq; pyram flentes ponunt, & uulnera multa,
Et uariæ apparent plagæ, tetriq; cruores.
Talia pelamides ostendunt uulnera pressæ.
Piscanti martis læta hæc simulachra uidentur.
Turmis pelamidum paruis tenuissima lina
Tendunt per pontum uastum, cum turbida lympha
Exagitata facit tenebras, caligine cæca,
Perculsas capiunt, nam retia rara per orbem
Lino circundant tenui, & maris æquora uerrunt.
Et contis quatiunt undas, strepitumq; refundunt.
Pelamides sonitu pauidæ, subitoq; tumultu
Concussæ celeres ad pendula retia currunt,
Immotæq; manent ueluti sub tuta receptæ,
Dum uitant strepitum, fato rapiuntur iniquo,
His retis tentos uerrunt ad littora funes.
Hæ cernunt longas casses, spirasq; moueri,
Occulte pauitantq;, globum coguntur in unum.
Piscator rogitat diuos, neu saltet in æquor
Vnica, neu quicquam moueatur retibus amplis.
Si sola aufugiat, reliquæ labuntur in altum,
Atq; fugam arripiunt, & retia uana relinquunt.
Si fuerint uasti præsentia numina ponti,
Sæpe etiam pisces ad littora sicca trahuntur,
Implicati maculis pauidi non retia linquunt.
Ac ueluti doctus cursus agitare ferarum,
Arripit imbelles ceruos in saltibus actos.

Nam totam ſyluam contorto fune coronat,
Quo uolucrum connectit alas, formidine uana
Cerui proſpectant pennas, & comminus ire
Non audent ſtupidi, donec uenator in illos
Irruit, atq; capit, præda ditatus agreſti.
Piſcandi doctus quidam pontoq; peritus
In fluctu palmis prendit non arte natantes,
Per madidos fructus, ueluti per littora ſicca,
Obrepunt pauidi ſargi, timidæq; ſcienæ,
Seceſſu ponti ſargi fluctuq; recondunt
Se timidi, & ſalſis ſe complectuntur in undis.
Et ſpinis ueluti palis horrentia terga
Obliqui occultant, ſpinis ualloq; teguntur.
Et ueluti agricolæ circum uineta coaptant
Sepes, & claudunt aditus, neu peruia furi
Vinea, ſed uallo ſeruetur tuta profundo.
Sic nullus ſargis hærebit pectore prompto,
Nec dextram inijciet, rigeant cum tergora denſis
Sentibus, & totus ualido mucrone tegatur.
Aſt aliquis cautus uaſtum ſe mergit in æquor,
Et caput, & caudam ſargi ſpeculatur, & in quas
Partes deuergat prompto ſub pectore uoluit.
In caput immittens dextram ſub uertice ſargum
Comprendit, ſtringitq; manu, ſpinasq; tremendas
Vitans, implicitus piſcis firmusq; reſiſtit.
Nam forti tantum ſpinæ ſub robore fidit
Piſcator palmis diſiungens pronus utrisq;
Aſtutum nauauit opus, piſcemq; repreſſit.
Aſpera ſed poſtquam pauido ſub corde ſciena
Horrorem ſentit, ſubit in ſpelæa recurua.

Vel quærit

Vel quærit lustrum, uel molles currit ad herbas,
Ponti uel uiles lymphæ se claudit in algis.
Contemnit totum latebris abscondere corpus,
Et caput atq; oculos aliquo sub tegmine claudens
Quàm stulte credit sic cætera membra latere.
Non aliter sylua in densa caput occulit ater
Bubalus immanem cernens à fronte leonem,
Quadrupedi insipido demens custodia curæ.
Nam capite occulto sperat non posse uideri,
A' diro donec lanietur dente leonis.
Et pecus alatum Libyæ quod colla repanda
In longum porrecta mouet, sub pectore uanos
Astus molitur, uanáq; eluditur arte.
Sic spe frustratur piscis, nam raptor ab alto
Emergit, piscémq; cauis ex æquore palmis
Attrahit, & cunctis fraudes ostentat inanes.
Tot uarias artes, madidis tot piscibus astus
Norunt mortales, & tot meditantur in undis
Exitium, reliqui fato moriuntur eodem.
Retibus & nassis hamo, iactúq; tridentis.
His capiunt armis pisces, hoc robore perdunt.
Cum Phœbus cœlo meta distabit utraq;,
Vel caput occiduus pronus cum mergit in undis.
Tum domitant pisces uel primo tempore noctis
Accensa impellunt teda per marmora cymbam,
Occulto perimunt fato sub nocte quietos
Pisces, qui flamma læti uel lumine claro,
Dum circa cymbam collecta examina lumen
Exitiale uident, pereunt mucrone tridentis.

Quinetiam sæuam meditantur piscibus artem,
Atq; parant diram properantia pharmaca mortem,
Et denso iaculo remis, contóq; natantum
Horridulas cogunt acies in concaua ponti
Saxa, uel undisoni subter spelæa profundi,
Expanduntq; sinus, & ducunt retia circùm,
Vtq; hostes duplici circundant undiq; muro,
Atq; duos miscens panes radice subacta,
Quam cyclaminon dicunt candore perunctam
Et pinguem, pisces uastum labuntur in æquor.
Retia prosiliunt, curues male olentia circùm
Pharmaca colliniunt scopulos, temerantq; latebras,
Et maculant fluctus, & post ad littora cursum
Cum cymba reuocant, latebras dispersa per omnes
Pharmaca mortiferas diffundunt longius auras,
Et caput atq; oculi caligant, membra uenenis
Nutant, hi scopulis duris latebrisq; patentes
Prosiliunt, infecta magis sunt æquora lata,
Pharmacon æquoreas late penetrauit in undas.
Hi ueluti uino pressi uincuntur odore,
Vndiq; perquirunt partes uoluuntur in omnes,
Nec locus est expers pestis, pars nulla profundi
Labe caret, fœdum properant uitare periclum,
In laqueos currũt. non est medicina salutis
Non mediana mali, motis agitantur ab undis.
Et crebro saltu quatiuntur marmore pisces,
Dum pereunt flatu, compellunt æquoris undas,
Hoc illis etiam sæuos sub corde dolores
Excitat, at læti piscantes littore sicco

Immunes pestis rident mala fata natantum.
Expectant, donec tanto sedata tumultu
Aequora, tam foedo late purgentur odore.
Tum saeua educunt laetata examina peste.
Ac ueluti hostilem sperant qui à moenibus urbem
Omnibus insidijs euertere, nulla relinquunt
Consilia, atq; alias astu uertuntur ad artes.
Inficiunt undas illi intra moenia celsa
Absumpti tolerant bellum, morbumq;, famemq;.
Infectis pereunt indigno funere lymphis,
Atq; replent urbem defuncta cadauera totam,
Sic morte immerita, & parca rapiuntur iniqua
Pisces letiferis compulsi in fata uenenis.

ARGVMENTVM QVINTI LIBRI.

IN quinto sternunt cete ductore perempto.
At lănæ et catuli pereũt, dũ uincula remi
Prendunt, collectam nodosa in retia prædã
Perturbant, pelluntq; canes, sed uertice cæso
Occumbunt phocæ, quanquam impenetrabile telo
Tegmen habent, sole arripitur testudo perusta,
Aut resupinato, luctatur dum mare, tergo.
Et desyderio pueri correptus amati
Immoritur delphin, uiolant pia numina Thraces
Delphinum humano generi populantur amicum,
Piscandi socium subeuntem munera prædæ.
Purpura corripitur lanas sparsura colore,
Et cædunt spongas prædam, miserabile uisu,
E` fundo educunt mutilati corpore toto.

OPPIANI DE PISCIBVS. LIBER QVINTVS.

Inc tibi nosse licet terræ fortissime princeps,
h Quod nihil humana intactum solertia linquit,
Nec ponto obscuro, nec sub tellure parente
Certe aliquis mortale genus sub imagine diuûm.
Siue igitur proles Iapeti astuta Prometheus
Humanas finxit gentes simulachra deorum,
Commiscens terram lymphis, & corda perunxit
Plasmate diuino, seu diro sanguine creti
Titanidum nostrum genus est, à numine diuûm
Paremus tantum superis, inuicta ferarum
Agmina prosternunt homines, qui corpore paruo,
Quot uolucres cœlum cursu uel nubila findunt
Tot capiunt, dirum non uis immensa leonem
Seruat, nec strepitus concussis liberat alis
Armigeram uolucrem magni Iouis & fera, nigra
India quam gignit procero corpore uastam
Imperium patitur, mulorum more coacta
Ferre iugum, & plaustri duros perferre labores.
Et quæcunq; tenent undas immania cete,
Viribus interimit, nam monstra horrenda natantũ,
Et maiora ferunt undis neptunia regna,
Quàm quæ gignuntur in terris monstra ferarum
Testudo in terra est, sed longe uiribus impar,

Et longe inferior dira testudine ponti
Sunt sicca tellure canes horrore timendi,
Sed nequeunt rabie canibus certare marinis.
Exitiale facit uulnus panthera tremendis
Dentibus in terra, fluctu magis aspera ponti,
Et nimis horrendæ terra uersantur hyenæ,
Sed multo præstant crudeli horrore marinæ.
Est aries terræ mitis, natat æquore uasto
Mitior, ut nequeas hunc assimulare priori.
Et quis uastus aper superabit robore lamnam?
Qui tantum fului præstant uirtute leones,
Quantum sub fluctu fertur præstare Sigena,
Formidans phocas ursi certamine toruas,
Congressi phocis domitantur marte proteruo.
Talia sub ponto gignuntur monstra ferarum,
His tamen exitium tumidis meditatur in undis
Piscantum imbecille genus, domitantq; natantes
Istorum prædam, & duros cantare labores
Fert animus, mentem nostris aduertite musis
Induperatores placidi pia robora terræ.
Plurima cœruleo sunt cete ingentia ponto,
Quæ uastis membris immensa mole mouentur,
Nec ponti emergunt fluctu, sed pondere pressa
Et nimia grauitate colunt spelæa profunda.
Exuriunt, rabiemq; ferunt in pectore edendi
Indomitam, uentris semper trahit alta uorago.
Quæ mensura cibi, quæ posset copia tanta
Exaturare chaos uentris, uel ora replere?
Alterna pereunt per mutua uulnera morte

Maiora interimunt semper uirtute minora.
Inter se pastus, & ueneris grata uoluptas,
Formidant etiam naues, quando obuia cernunt
Talia monstra maris, sulcantes marmor Iberum
Fluctibus hesperijs, ubi sunt confinia magni
Oceani fluctu, deserta ingentia cete
Voluuntur pigre perituris nauibus æqua.
Sæpe alta errando ueniunt propè littora ponti,
Hic contra expediunt piscantes arma corusca,
Omnia monstra maris, quæ uasta mole mouentur,
Sunt tarda incessu, & nimia grauitate premuntur.
Posthabitis cetnibus, non longe immania cete
Cernunt, nec salsas percurrunt æquoris undas.
Pondere magnorum membrorum tarda feruntur
Et lente æquoreo circumuoluuntur in æstu.
Hac ratione comes cunctis, ductorq; uiarum
Musculus est paruus uisu, sed corpore longo,
Et tenui cauda paulo semotus ab illo
Præcedit, monstratq; uiam, ducitq; per æquor.
Hinc piscem uero ductorem nomine dicunt.
Hic comes est monstro gratus, custosq; fidelis.
Qua uelit hunc sequitur, solo confidit in isto,
Huic fidam seruat mentem, propè porrigit artus
Longos, & caudam facilem propè lumina ducit,
Qua cuncta ostendit, fuerit si præda petenda,
Siue malum immineat, seu sint uitanda propinqua
Huic uada, commota demonstrat singula cauda.
At moles onerosa maris præcepta capessat,
Et multum socio gaudet comitata benigno,

Musculus est custos auris, lumenq́; natantis
Monstri, quo cernit lymphas, quo cuncta tuetur,
Viq́; tueatur uitam, sibi ponit habenas.
Ac ueluti natus confecto ætate parenti
Debitor officij iam præmia iusta rependit,
Debilibus membris, caligantemq́; senectam
Luminibus seruans, dextram prætendit eunti.
Et mouet à cano cuncta impedimenta parente.
Sic noua longæui patris sunt robora nati,
Sic piscis pelagi monstrum deducit amore,
Et ueluti clauus tentis moderatur habenis
A' uentis nauem magnam, ducitq́; per æquor.
Nunquid principio generis sunt sanguine eodem
Creti, uel socium delegit sponte fidelem.
Non tantum uastæ procero in corpore uires
Ingenium quantum prosunt, hic roboris expers
Immensum seruat monstrum, uel mittit in orcum,
Paruus homo, atq; uafer, postq̃ sunt pondere tanto,
Cete ductorem piscem compellit in hamum
Artibus allectum uarijs, & fraude reuinctum:
Non ponti monstrum uiuo rectore domares.
Hoc interempto, caperes certamine paruo,
Non uidet obscuras undas, pontiq́; meatus,
Obuia non ponti ualet euitare pericla,
Exors consilij nullo ductore per undas,
Quò ducunt fluctus, caligine fertur opaca,
Obscuros penetrans tractus, atq; auia ponti,
Nam duce priuatus scopulos, & littora præceps
Offendit, tanta caligant lumina nocte.

Tunc animus properant piscantum robora promptis
Ad prædam, & diuos uotis, precibusq; fatigant,
Qui præsunt magnis cetis, ut sternere monstrum
Neptuni ualeant, & prædam ducere opimam,
Ac ueluti insidiæ media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis, somnoq; solutas
Excubias arcis nactæ sub marte quieto
Cedunt, & sternunt custodum corpora passim.
Hinc propere euadunt summa ad fastigia muri,
Audacesq; locant flammas in arce micantes,
Vrbis casuræ signum, torremq; ferentes.
Qui sit robustus iam prensæ malleus arcis.
Sic tunc piscator fortes, ualidasq; cohortes
Educit contra monstrum custode necato.
Primo coniectant pondus, molemq; natantis
Piscis, membrorum sunt hæc tibi signa futura.
Si fera Neptuni iactetur uertice ponti,
Et paulo emineat spina, uel uertice summo,
Immensum uasto non ferrent corpore monstrum
Aequora, si dorso summa superemmet unda.
Tunc non tam magnæ designat pondera molis
Imbecille pecus gressu leuiore mouetur.
Linea multiplici texatur fune reuincta,
Et bene compactis nodis adstricta ligetur,
Se tanta extendens quanta sub naue rudentes,
Quæ non parua nimis, nec possit magna uideri,
Sufficiat prædæ in longum porrecta superbæ,
Qui stent alterni mucrones cote politi,
Qui possint scopulos, qui possint findere rupes,

Curuatura doli se circunducat utrinq;,
Obstruat ut uasti spatiosos oris hiatus.
Ferrea per multos orbes connexa cathena
Extremum nodis multis deuinciat hamum,
Et quæ pestiferos dentes, rictus'q; repellat.
Et nodo in medio circli ducantur in orbem
Inter se densi, qui uasta uolumina monstri,
Et spiras uertant rapidas, ut corpore tanto
Erectum, nequeat curuatum rumpere ferrum.
Fœda cruentato conquassans ora dolore.
Sed texto implicitum laqueo teneatur utrinq;,
Post tristes curuis escas defigat in hamis,
Vt iecur aut humerum taurinum, pondere tanto,
Rictibus æqualis monstri qui possit haberi.
Piscantes acuũt fortes in bella secures
Arpas, & gladios magnos, ualidas'q; trienas,
Et quæ conflantur duris incudibus arma,
Et cymbã ascendũt, cui sint pulchro ordine trãstra,
Siquid opus, nutu designant cuncta loquaci,
Et taciti motu uerrunt lata æquora paruo.
Obseruant posita taciturna silentia lingua,
Et uitant strepitus, nam si præsenserit artem
Hanc, moles onerosa maris descendit in imas
Vndas, hi uanos frustra subiere labores.
Cum propè commiscent diri certamina martis,
À prora audaces demittunt æra recurua.
In pecus immensum pelagi, quod saltat ad escas
Quamprimum uisas, & uentri paret auaro.
Irrumpens fatale malum deprendit in hamo,

Cuius mucrones figuntur gutture lato.
Vulnere terribiles exardet pronus in iras,
Et quassat rictus contra indignatus acerbos,
Et furit, atq; gemit uersans sub corde furores
Ardentes, pelagi fundum se uoluit in imum,
Huic piscatores cedunt, funesq; remittunt,
Non uires hominis tantam conuellere molem,
Et domitare feram inuictam, contraq; trahentem,
Ingens immensa traheret cum remige nauem
Exagitata fera, & fundo demergeret alto.
Funibus annectunt utres, uentoq; repletos,
Atq; feram uersus iaciunt in marmoris undas.
Illa dolore plagæ confecta irrumpit in utres,
Inuitosq; trahit cupientes æquora summa.
Postquam animo fessa est, fundum peruenit in imũ.
Stat fera terribilis fluctu, succensa furore.
Et uelut acer equus cursu, summasq; labore
Qui nactus metas duris terit ora lupatis,
Sanguinea fusus spuma, & defessus anhelat.
Sic fera respirat, cupientem stare sub undis
Hi non permittunt utres, ex æquore summo
Sese tollentes tumefacti flamine multo.
Tunc aliæ surgunt pugnæ, rictuq; minaci
Incassum rapitur rursus, pellesq; trahentes
Oppùgnare cupit, quæ emergunt æquore summo
Viuis assimiles, hæc indignata sub undas
Fertur, & in multos conuertit corpora flexus.
Hæc reflue currunt tractæ, pariterq; trahuntur.
Et nunc inuite raptæ, nunc sponte trahuntur,

Et ueluti tracta findentes robora serra,
Ambo communi distendunt membra labore,
Et serra nauis properant ad soluere transtra,
Vel, siquid nautis opus est, contendit uterq;
Dentatum duri robur conuellere ferri.
Densati nunquam mutant uestigia dentes.
Atq; secant sonitu celeres, refluiq; trahuntur.
Talia commiscent ponto certamina pisces,
Pellibus inflatis in partes raptus utrasq;
Sanguineam eiectat sufflans super æquora sordem,
Atq; dolore furens per pontum spirat anhelis
Flatibus, & tanto reboat sub flamine pontus.
Collisæq; fremunt undæ, furit æstus in altum,
Difficilem dicas boream stabulare sub undis.
Sic moles furiosa maris per fluctus anhelat
Sic densæ circùm spiræ sub uertice uasto
Vndas incurrunt altas, sciduntq; meatus.
Ac ueluti ionij circùm parua hostia ponti
Tyrrheno resonante freto media aspera porthmi,
Voluitur à flatu rupes typhonis anheli,
Flexibus immensis unda exagitata tumescit,
Et nigra uorticibus refluit distracta charybdis.
Sic monstri flatu conuoluitur amphitrite.
Sassi tolluntur multo curuamine fluctus.
Tunc aliquis curuam compellit remige cymbam
Ocyus in terram ueniens, atq; æris adunci
Funem littoreo uincit propè marmora saxo.
Tanquam si funem nauis sub caute renectat.
Et subito æquoreas uersus gradiatur ad undas,

Cum iam plectendis monstri satiata cupido
Pellibus, & finem uoluendi terga labore
Oppressus dederit, corda irritata quierint,
Et iactet tumidas fatalia pondera pelles,
Nuntius at palmæ primus mare prosilit uter
Piscantum tollens animos in munera prædæ,
Præconem ueluti tristi de marte regressum
Vestibus indutum niueis, facieq; serena
Iucundi socii non mœsta fronte sequuntur,
Nuntiaq; expectant gesti præconia belli.
Sic piscatores læti cum nuntius uter
Confestim ex imo fluitat super æquora fundo,
Atq; alij emergunt ponto, qui immania monstri
Terga trahunt, magno rapitur consumpta dolore
Bellua, quæ miserum torquetur uulnere sæuo
Tunc piscatores audaci pectore naues
Remis impellunt, fit multus in æquore fragor,
Et multus flatus tanta properante caterua.
Quæ sese magno clamore in bella ciebant.
Dicas horendi martis spectare cohortem.
Est tantus strepitus, & pugnæ tanta cupido
Clangorem exaudit longe de ualle recurua
Pastor uillosas ducens ad pascua capras.
Vel qui ferales abscindit robora pinus,
Vel qui magnarum prosternit terga ferarum,
Anttonitus lati uenit propè littora ponti,
Et stans in scopulo turbato prælia fluctu.
Et finem tantæ pugnæ, magnūq; laborem
Miratur, rapidus mouet hæc certamina Mauors,

Hic ualidis palmis forti mucrone tridentem
Concutit, iste tenet forti uenabula ferro,
Hic curuam falcem, rapidam uehit ille bipennem.
Omnibus est armatæ manus, ferroq; ruentes
Cædunt, impelluntq; feram, uel uulnera figunt.
Roboris oblitus cymbas in terga ruentes
Euitare nequit piscis, nec pellere iactu
Alarum, extremo fluctus molimine findit,
Remigum ualidas puppes, roburq; uirorum
Impellit, uelut aduersus cum flamina uentus
In proram uertens aduersas concitat undas,
Atq; in nauali reboat clamore, lacertis
Dum remos quatiunt, & tanto marte laborant,
Distillant multo fatalia uulnera tabo,
Et fœdant sanie fluctus, aqua sanguine feruet
Effuso, & gluco late rubet æquoris unda.
Ac ueluti torrens brumalis lapsus in aluum
Fluminis undosum, rubro de uertice montis
Sanguineum rapido cœnum conuoluitur æstu
Fluctibus admistum, late rubet æquoris unda
Puluere sub flauo, sanies uelut æquore lato.
Apparet, rubro sic mista est unda fluore,
Confecto telis, & multo uulnere monstro,
Sentinæ ciciunt fluctum conamine magno
Letalem, & uasti iacunt in uulnera ceti,
Qui ueluti plagas ignis succendit hiantes,
Et sicuti ætherijs uibratus nubibus ignis
A Ioue cœlesti cedit per marmora euntem.
Hunc missi absumunt ignes, multo magis unda

Aequoris exagitat flammis admista coruscis.
Sic in difficiles plagas, & uulnera iulca
Sentina exhausti fluctus iaciuntur olentes
Cum domitum plagis piscem, uictumq; dolore
Vestibulum ante ipsum, primoq; in limine mortis
Fata maligna ferunt, tunc sicca ad littora læti
Deuictum uoluunt, trahitur, miserabile uisu,
Inuitus multo corpus mucrone foratus
Letali nutans fato sub fine grauatus.
Victores læti remis pæana canentes
Festinant, resonat compulso remige pontus,
Ac ueluti quondam nauali marte dirempto
Extemplo naues iunctas, hostesq; trahentes
Subducunt celeres cantantes munera belli,
Remigiumq; mouent lætum pæana canentes,
Victoresq; ferunt dulces ad sydera cantus,
Inuiti tristes capti sub marte trahuntur.
Sic uastum, atq; immane trahunt ad littora monstrũ,
Quod cum littoribus curuis, terræq; propinquat,
Supremæ infelix occludit lumina uitæ,
Atq; reluctatur, & fluctus uerberat alis,
Et ueluti uolucris, structa collidit in ara,
Cum moritura nigræ capitur uertigine mortis,
Quam cupit æquoreas monstrũ remeare sub undas
Robore iam languens, & membra soluta retentans
Diffidit, trahitur grauiter per littus anhelans.
Ac ueluti nauem, cui sunt longo ordine transtra,
Subducunt nautæ, quando instant tempora hyemis:
Posteaquam tristi pelagi sudore refecti

Rursus opus ponti repetunt, durosq; labores.
Sic monstrum immensis ducunt ad littora membris,
Quod toto uastos in littore porrigit artus,
Horrendum uisu, quantum tellure recumbens
Occupat, hoc aliquis misera iam morte peremptum,
Et terræ stratum timet, & propè ducere gressum
Formidat tanto cernens horrore cadauer,
Quamuis defunctum, quamuis sit lumine cassum,
Horribilis male dentes formidat acutos.
Vix ausi tandem circunducuntur in orbem,
Attoniti spectant proiecta cadauera monstri.
Illi admirantur rictu, triplici ordine natos
Terribiles flexos sicuti uenabula dentes.
Ast alij fortis prospectant uulnera ferri,
Hic spinam proræ similem miratur aduncam,
Quæ uallo arrigitur longe per terga tremendo.
Nonnulli caudam spectant, uentremq; capacem.
Hi caput immensum perlustrant lumine toruo,
Atq; aliquis cernens horrendo corpore monstrum
Neptuni, sicca multo tellure uidetur
Maius, quàm tumidis cum uersabatur in undis
Cunctatus paulo, sic est affatus amicos
Haud procul adstantes, et uoce silentia rupit
Alma parens tellus, ego sum tibi carus alumnus,
Per te sum genitus, mihi grata alimenta dedisti,
Atq; perire tuo gremio, cum uenerit hora
Fatalis, liceat, ponti mihi mitia sunto
Aequora, & à sicca liceat tellure litare
Neptuno, nec me salsas tam parua per undas
Ligna

Ligna ferant, nunquã uentos, & nubila cœli
Explorare uelim, non sunt satis æquoris undæ,
Difficilesq; maris cursus, duriq; labores,
Semper & horrisonas uentorum audire procellas.
Horrendas etiam metuunt intrare latebras,
In uastos metuunt monstri descendere hiatus,
Vt non composito condantur membra sepulchro,
Congeriemq; mali timeo, tellure quiescam,
Et ualeant sæui fluctus, procul æquoris unda
Sit placata mihi, faueant pia numina ponti.
Talia conficiunt ingentia monstra labore,
Quæ uastos tendunt salsis sub fluctibus artus,
Et præstant alijs oneroso corpore monstris.
Haud labor est tantus, capiuntur si qua minora
In salsis cete lymphis, æquata parantur
Spicula pontigenum membris hamiq; minores.
Quos non tam magno pastu, nec fune reducunt.
Nam pro distentis corijs, & pelle caprina
Sufficiet lato siccata cucurbita uentre,
Et trahet è ponto non magno corpore piscem.
Et lamnæ, & catuli piscantibus æquore uasto
Occurrunt, rabieq; trahunt firmissima uincla
Remorum in fluctus, sed multo lamna furore
Rictibus irrumpens magno cum robore fertur,
At prensi in circo dentes retinentur adunci
Infixi tanquam nodis mucrone tridentis.
Haud magno lammam poteris mactare labore.
Gens furibunda canum inter male olentia cete
Præcipue furiunt in uentrem gutture proni,

Iniuriam faciunt elatæ mente proterui,
Et nil formidant, ueniant siqua obuia contra.
Sed rabiem sub corde ferunt, positoq; pudore
Impellunt rapidi grypos, nassisq; propinquant,
Perturbant prædam piscantum, seq; saginant.
Hos aliquis pisces auido sic uentre uoraces
In faculem rapiens prædam forat ære recuruo.
Non hami penetrant phocas, sæuiq; tridentes,
Nam duro claudunt pellis sub tegmine membra,
Sic pisces inter nodosa in retia phocas
Prædones claudunt, celeres ad littora uerrunt
Distinctos maculis laqueos, non retia densa
Hos arcere queunt, discerpunt unguibus atris
Retia, & auxilium perituris piscibus adsunt.
Piscantes multo turbati corda dolore
In terram phocas compellunt impete uasto.
Hic hastam & fortem clauam ualidúq; tridētem
In caput incutiunt, & circùm tempora pulsant.
Nam subita pereunt capitis per uulnera morte.
Quin & testudo piscantibus obuia damnum
Afferet, optatæ perturbans munera prædæ.
Haud labor audaci posito post terga timore
Surripere è ponto duro sub cortice tectam.
Siquis se mergat lymphis, uertatq; supinam,
Et quamuis cupiat fatum uitare supremum,
Non ualet, & summo leuiter luctatur in æstu,
Atq; inuersa supra pedibus desyderat undas.
Prædones rident, cum mactant cuspide uersam,
Vel quando euellunt torto sub fune reuinctam.

Et ueluti insulsus errans in montibus altis
Forte puer, terræ curua testudine capta
Ponit humi inuersam maculosa in terga iacentem.
Hæc reuoluta cubans terram calcare uirentem
Affectat, leuiterq; pedes, & genua labore
Curua mouet, crebróq; salit, ridentq; uidentes.
Sic lato fertur ponto testudo marina,
Et resupinatum uoluit super æquora tergum,
Et curuum lædunt piscantes per freta monstrum.
In siccam arripitur terram, cum terga perustam
A` solis radijs uersant, uoluuntq; per æstus
Inualidam summas pedibus contingere lymphas
Optantem, & frustra fluitantem marmore uasto.
Delphinum infelix fugienda est æquore præda,
Nam qui delphinis sacris meditabitur atrum
Exitium, non ille deis per sacra litabit,
Non aræ acceptus puros imponet honores.
Totum incestabit tectum, & qui tecta frequẽtant.
Et quantum cædes odit regnator aquarum
Humanas, tantum delphini fata perosus.
Humano generi similis prudentia fertur,
Et Iouis undisoni seruis capiuntur amore,
Collectíq; simul pisces socia agmina iungunt.
Et sibi conciliant homines prædamq; capessunt
Communem, atq; dolo in pisces armantur eodem.
Fluctibus ægæis, & celsa in chalcide prædam
Piscator fallit, cum uesper claudit olympum
Aenea subfuscum lumen claudente laterna.
Delphines mortem properant dare piscibus atrã.

Ast illi errando magno dant terga pauore,
Hi contra pisces pellunt à fluctibus imis
Inuisum in littus cupientes æquore labi,
Sic manus inuerecunda canum latratibus urget,
Impellitq; feram uenantibus impete uasto,
In terram pulsos cædit mucrone tridentis
Piscator, facilem captans de littore prædam.
Nulla fuga est miseris quando à tellure necantur,
Atq; à delphinis pelluntur marmore lato.
Sed postquam felix piscantum præda peracta,
Mercedem iusti repetunt certaminis æquam
Concordis pugnæ partem, meritumq; laboris
Suscipiunt homines in prædæ parte libenter.
Delphinos siqui fraudant mercede proterue,
Non post auxilio uanis piscantibus adsunt.
Lesbius Arion uectus delphine recuruo,
Impauidus tumidas sulcauit marmoris undas,
Et cantu euasit mortem, fraudesq; latronum
Thenariæ appulsus propè littora grata Laconum.
Forte aliquis libyca pueri cognouit amores,
Dum ducit simas per pascua læta capellas,
Feruenti delphin puerum complexus amore,
Gaudebatq; simul ludo, calamisq; sonoris.
Hunc pastorali mulcebat fistula cantu,
Atq; greges inter uersabat lubrica membra,
A ponto ad syluas, mirum, ueniebat opacas.
Nunc etiam pueri notos bene noscit amores
Aeolis, haud uetus est, sed nostro tempore factum,
Nam delphis pueri miro succensus amore

Insulæ inhærebat semper, portumq; tenebat.
Vt ciuis socijs sese disiungere caris
Non animo fuerat. grato uelut incola portu
A` cunis catulus pueri sub moribus infans,
Eductusq; simul fuerat iucundus alumnus.
Sed cum florentis peregerunt tempora pubis.
Et iam robusto creuerunt corpore uires,
Hic inter iuuenes clarus uiget æquore delphin,
Tum mirum usu factum, & mirabile dictu,
Externas pariter gentes, ciuesq; mouebat,
Multos uicinos acciuit fama sodales,
Vt uideant iuuenem curuum delphina colentem,
Versantemq; simul, multi per littora cœtus,
Inq; dies uisunt tanti miracula facti.
At puer ascendit cymbam, portumq; per omnem
Nomine compellans solito delphina recuruum,
Quo` fuerat paruus notus, uolat ille sagitta
Ocyor, & iuueni caro, cymbæq; propinquat
Dilectæ superis, cauda blanditur amica,
Et capite elatus iuuenem tractare benignum
Concupit, hic manibus piscem demulcet amicum,
Et tenet amplexu, grata cupit ille carina
Vectari iuuenis, sed cum propè ludit in undis,
Ponè natat piscis blandus, sequiturq; natantem,
Et latus adiungit lateri, mento quoq; mentum,
Et caput inclinat capiti uelut oscula carpat.
Tu dicas cupidum pectus cum pectore uelle
Iungere, tam magno puerũ propè nabat amore.
Sed cum clamatus delphin stat littora iuxta,

Demulcet'q; caput, iuuenis dorsum'q; natantis
Insilit, exceptum piscis quocunq; iubebat,
Vectabat puerum, lætus iubet ire per altum,
Obsequitur. portus gestit sulcare patentes,
Per portum uehitur. cupiat si littora iuxta,
Annuit, & cari pueri præcepta capessit.
Mollis equus flexis non tantum paret habenis,
Nec canis assuetus tantum uenantibus audit,
Quãtum nec freno delphin, nec tractus habenis,
Vadit subiectus pueri quocunq; uoluntas
Imperat, haud solum uehit hunc, uerũ'q; sodales
Admittit quoscunq; iubet, nullum'q; laborem
Effugit, ut pueri cari conseruet amorem.
Tali uiuenti delphin gaudebat amico.
Non tantum serui domini præcepta capessunt,
Atq; opus efficiunt commissum sponte uocati,
Quantum delphinus iuueni parebat amico.
At postquam iuuenis uitæ sua fata peregit,
Ploranti similis delphin propè littora fertur
Aequæuum puerum quærens, audire gementis
Tum posses uoces, effundit pectore luctus
Tantos, non aliqua clamatus uoce mouetur.
Amplius oblatas tristis non accipit escas.
Non exauditus ponto, nec littore in illo
Amplius est uisus, pueri iam morte perempti
Est desyderio delphin consumptus amoris,
Iam cum defuncto properans occumbere amico.
Quamuis delphini conseruent pignus amoris,
Quamuis sint homini concordi fœdere iuncti,

Crudeles Thraces, uel qui Byzantis in urbe
Degunt, tam mites capientes mente feroci
Delphinas, caris natis, canoq́; parenti
Ignouisse queunt, uel dulci parcere fratri
Possunt, inuisam capiunt sic æquore prædam,
Effetam matrem sectantur ponè gemelli
Mollibus assimiles pueris, thrax durus in istos
Armatur celeri cymba, & defertur in æquor
Infaustam quærens prædam, qui forte uidentes
Armatam contra celerem concurrere cymbam
Impauidi expectant, nec fraudem corde uerentur,
Non hominum insidias, non ulla pericula ab illis
Applaudunt sicuti socijs, gaudentq́; periclo.
Hi celeres properant, cæduntq́; tricuspide telo,
Quod dicunt acidem telum letale natanti,
Delphinum iuuenem, plaga qui tortus acerba
Suspirans imas sese demersit in undas.
Viribus enixi non illum educere certant,
Incassum prædam caperent, uanumq́; laborem,
Sed nauem & funem cupienti abscedere laxant,
Festinant remis domitum delphina sequentes.
Quocunq; incedat demittunt uincla natanti.
At postquam multo confectus membra dolore
Langueat, & duro ferri mucrone foratus
Iam tabescentis emergunt fortia membra,
Et iam defessus, leuibus uersatur ab undis,
Supremum spirans mater non deserit unquam,
Sed suspirantem sequitur, miserèq; dolentem
Ipsa etiam tristes alto sub corde dolores

Voluens. tu dicas mœstam plorare parentem,
Cum capti nati direpta ex urbe trahuntur
Hostibus in prædam diro certamine martis.
Sic dulcem natum confossum uulnere plorat,
Tanquam infixa parens ferro langueret acuto.
Qui superest, natum mater dimittit, & illa
Non iubet ire uia, longe pellit'q; fugatq;.
Heu fuge nate, genus nobis hostile uirorum
Non socium, uenantur enim nos cuspide ferri,
Et iam delphinis indicunt martia bella.
Concordi uiolant inter nos fœdera dextra
Percussa, & superos in fœdera firma uocatos
Non habitura sonum natis hæc uerba locuta,
Vnus natorum longe est à matre fugatus.
Alter contortus letali peste parentem
Torquet, nam pœna mater cruciatur eadem.
Et sequitur natum carum, nec deserit unquam,
Non longe à cymba possunt arcere parentem,
Non si percutiant miseram, quatiant'q; timore,
Cum nato trahitur caro mœstissima mater.
Vt subit hostilem uenanti proxima dextram,
Hostes crudeles non flectunt ferrea corda,
Et mœstam rapiunt matrem mucrone tridentis,
Filius, & genitrix fato rapiuntur eodem,
Non inuita subit in nati funere mortem.
Et spectat, sentit'q; libens sua uulnera mater.
Et ueluti serpens, qui tigno nactus ab alto
Alitis est uernæ pullos, sub tecta sonantes
Mactat, & occisos subigat sub dentibus artus.

At mater primo grauiter tristata mouetur
Effundens tristes natorum in funere questus.
Sed postquam laceros pullos, absumptaq́; membra
Spectat, non mortem uitans, subit ora draconis,
Voluitur, & dulcis comitatur funera partus.
Sic festinauit delphini in funere mater
Ad mortem diris piscantibus obuia facta.
Gentes, quæ duro clauduntur tegmine testæ,
Quæ serpunt ponto, cum luna impleuerit orbem,
Fama refert proprio plenas pinguescere tecto,
Sed cum multiuagæ decrescunt cornua lunæ,
Diminui graciles, tali sunt lege coactæ.
Istarum partem piscator colligit altis
Fluctibus, & fulua manibus comprendit arena,
Et partim innatas scopulis discerpit, at illas
Vndantes iaciunt turbati ad littora fluctus,
Vel in cœnosas mittunt, pelluntq́; lacunas.
Ast alias inter narratur uentre rapaci
Purpura, quæ tali piscantis fallitur arte.
Sunt similes calathis connexæ uimine denso,
Iuncorum nassæ strombos in uimina mittunt,
Vel pisces duro tectos sub tegmine testæ.
Per thalamum calathi linguam dimittit acutam,
Quæ gracilis texto nassæ sub uimine gliscens
Tensa cibum, duros heu prendit lingua sopores,
Iuncis fixa tumet, & denso uimine castæ,
Arctior efficitur lingua, è curuamine texto
Non remeare potest, sed stat cruciata dolore,
Purpureo capitur uestes sparsura colore.

Durius haud ullum ponto certamen inesse,
Nec magis infaustum quā spongias cedere raras
Fama refert primo curam potiq; abiq;
Accipiunt, molli nec somno membra resoluunt,
Vt piscatores alij, cum promptus in undis
Se totum accingit duros perferre labores.
Non aliter dulcis uenit in certamina cantus
Et uoce, & cythara phœbeo munere doctus.
Omnes obseruant gestus, omnis'q; uenustas
Est curæ, ut dulces canat in certamine uersus.
Sic isti obseruant fundi sub marmor ituri,
Continuo ut teneant flatus, durent'q; sub undis.
Sunt primo experti cum respirare labore
Contigerit pelagi, quid possint æquore in alto.
Sed cum tam magno subeunt discrimine pontum,
Hi precibus diuos, qui regnant æquore in imo,
Orant, ut liceat uitare ingentia cete,
Et quæ cæruleo nascuntur noxia ponto.
Si uideant piscem pelago cognomine sacrum,
Tunc animos soluunt, non illo gurgite cete,
Noxia magnarum, non cætera monstra ferarum
Apparent, fluctus gaudent tranare salubres,
Et puros, ideo sacrum dixere priores
Piscem, quo uiso gaudent, properant'q; laborem
Tunc hominum medijs accingunt ilibus aptum
Funibus intortis, palmas qui tollit utrasq;,
Et ponderosum plumbum gerit ille sinistra,
Arpam dextra tenet, niueum uehit ore liquorem.
Stat celsa in propra, fluctus speculatur in imos,

Et uastum pontum, & tantos sub mente labores
Euoluit, socij uerbis hortantur amicis,
Atq; animant, ueluti erumpentem carcere promptũ
Cursorem, & firmus cum sub discrimine tanto
Est animus, magno depressus pondere plumbi
Liuentis, fluctus cum raptim fertur ad imos,
Lymphis palladium fuscis diffundit oliuum,
Quod lucet totis late cum spargitur undis,
Ac uelut obscura flammæ sub nocte refulgent,
Infixas scopulis spongias prospectat acutis.
Inter se iunctæ nascuntur caute uirenti.
Irrumpens spongias uibrata falce recidit,
Vt messor, rumpitq; moras, funéq; sodales
Admonet, ut fundo subito retrahatur ab imo.
A` spongiis cæsis tetrum quæ spirat odorem,
Distillat sanies, hominis quæ naribus hæret,
Et sæpe extinguit, & tabo suffocat atro.
Ocyor hinc dicto tumidis emergit ab undis.
Tu lætus, mœstusq; simul miserabile, fessos
Artus, & tanto confectum membra labore.
Languida sub tanto sunt crura soluta timore.
Inuisam & dira nactus sub marmore prædam,
Nam miser, in fundo dum se demergit in imo,
Offendit monstrum ingens, & funibus alto
Concussit, socios miseranda in fata uocauit,
Vt sese traherent. illi, miserabile uisu,
Truncatum & lacerum corpus sub dentibus atris
Educunt ponto, & linquunt immania cete,
A` quibus est socius mutilatus dente proteruo,

Destituuntq; maris tractus, pestemq; locorum
In terram adducunt mœsti miserabile corpus.
Relliquias plorant, socio tristantur adempto.
Tot princeps generose maris narrauimus artes.
Illæsæ placidas percurrant æquoris undas
Naues, & uentis tumeant tua uela secundis.
Exundet uastum semper tibi piscibus æquor.
Inconcussa soli seruet radicibus imis
Fundamenta tenens subter regnator aquarum.

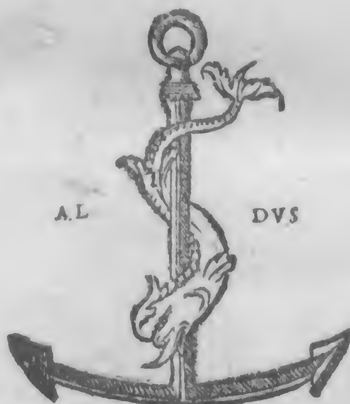
FINIS.

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI
ET ANDREAE SOCERI
MENSE DECEMBRI
M. D. XVII.

*a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t
u x. Omnes ſunt quaterniones.*

A.L DVS

